

סֵפֶר זוֹהַר תְּהִלִּים הַשְּׁלֵם "בְּנֵאוֹת דִּשְׁא"*

(תְּהִלִּים כג, ב) [ר"ת: א' מְדוֹת דִּי ד' ש' מַעוֹן]

חלק ז' לחודש ניסן

וְהוּא: מְזֻמְרֵי תְּהִלִּים עִם זוֹהַר הַקְדוּשׁ בְּלִשׁוֹן הַקְדָּשׁ עַל כָּל פֶּרֶק
וּפֶרֶק וְחוּנָה עָלָיו הַסְגְלוֹת הַמִּיחָדוֹת מִסֵּפֶר שְׁמוּשׁ תְּהִלִּים

- א. מְחַלֵּק לְלִמּוּד חֲדָשִׁי בְּרֶה: לְחֹדֶשׁ 4 עֲמוּדִים לְיוֹם.
- ב. לְיוֹמֹת הַשָּׁנָה [4 עֲמוּדִים לְיוֹם לְסִיִּם בְּכָל שָׁנָה].
- ג. מְחַלֵּק לְלִמּוּד דָּף הַיּוֹמִי, עִם לִמּוּד דָּף הַיּוֹמִי גְמָרָא, ו-4
עֲמוּדִים זוֹהַר תְּהִלִּים.

יֵצֵא לְאוֹר בִּס"ד חוֹדֶשׁ תַּמּוּז ה'תשע"ה
מִפְעַל הַזוֹהַר הָעוֹלָמִי סִנְיָף בֵּת ים 0527-651911

* הַלּוּמֵד זוֹהַר תְּהִלִּים הַנִּקְרָא "בְּנֵאוֹת דִּשְׁא" מִחֲבֵר קוֹב"ה וּשְׂכִינִיתִיה, וְזוֹכֵה לְנֵאוֹת
דִּשְׁא הוּא גַן עֵדֶן הָעֵלְיוֹן כַּמְבוֹאֵר בְּזוֹהַר (תְּרומה דף קע"א).

רבי שלום יהודה גראס שליט"א
האדמו"ר מהאלמין
חיבר למעלה מאלף ספרים
על כל מקצועות התורה

סניף בת ים
רחוב בר יהודה 50
בת ים יצ"ו ארץ ישראל
טל: 0527651911

לקבלת ספרי זוהר

ירושלים, בני ברק, רמת בית שמש

מפעל הזוהר העולמי

050-4116923 / 0527651911

050-4134669 / 050-4133475

הלומד זוהר הקדוש עם תהלים שומעים בשמים את התהלים, שמע ישראל והתפלות שהוא מתפלל (תיקו"ז תי' מ"ג), דאפילו ישראל מתפללון ואומרים שמע ישראל, דאיהו קודשא בריך הוא אין עונה אותם וכו', וזה ה-תעודת ז'הות בשמים, ראשי תבות "ת'הלים ז'הר" שמי שלומד זוהר שומעים את התהלים, התפלות, והשמע ישראל, (הג"ר"א בתיקו"ז תקון מ"ג). ובשואה האיימה רחמנא ליצולן שרדו לחיים אלו שהיו רגילים לומר כל יום פתח אליהו ז"ל בעל פה קדם התפלה, וראו בעליל שכחו גדול מאד (עדות בייעקב). ובכמה דקות שאומר תפלות אלו יכול להפך הכל לטובה ולהיות מכני עליה, לזכות ל"עין לא ראתה אלקים וזלתך יעשה למחבה לו", ויטהר נשמתו ויזכה למעלות עליונות בידוע מדברי האריז"ל.

ובלי שום ספק אם כל היהודים מנער ועד זקן ובפרט תינוקות של בית דבן בהכל פיהם הסהור יאמרו פתח אליהו כל יום, ונזכה לפתח את השער לאליהו הנביא וכוד לטוב שיבוא ועל ידי למוד הזהר הקדוש יחד עם התהלים ננצל מכל גזרות קשות ודעות שלא תוכלנה לשלוט על עם ישראל. ונזכה במהרה לכיאת משיח צדקנו בדרכים, אמן:

תפילה קצרה לאומרה קודם הלימוד

לֵישׁ יְחִיד קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׁכִינְתִּיהּ וְכוּ'. עַל יְדֵי
הַהוּא טָמִיר וְנֶעְלָם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל לְאַקְמָא
שְׁכִינְתָא מַעֲפָרָא, וְלַעֲלוּי שְׁכִינַת עֻזּוֹנוּ אִם תְּבָנִים שְׁמַחָה,
עַל יְדֵי הַהוּא טָמִיר וְנֶעְלָם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל.

הֲרִינִי מִקֶּשֶׁר עֲצָמִי בְּלִימוֹד הַקְדוֹשׁ הַזֶּה בְּנִשְׁמַת כָּל
הַתְּנָאִים וְהַצְדִּיקִים הַתְּנוּכִים בְּזוֹהַר הַקְדוֹשׁ
וּבְרֵאשֵׁם הַתְּנָא הָאֱלֹקִי רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי וְרַבִּי
אֶלְעָזָר בְּנוֹ. וְעַל יְדֵי זֶה תִּתְקַיֵּים תְּפִילַת דְּוֹד הַמֶּלֶךְ
עָלָיו הַשְּׁלוֹם (תְּהִלִּים ס"א ד'- ה') כִּי הִיִּית מַחֲסֶה לִּי מִגְדֵּל עֹז
מִפְּנֵי אוֹיֵב. אֲגִידָה בְּאֶהְלֶךְ עוֹלָמִים אַחֲסֶה בְּסִתֵּר כְּנָפֶיךָ
סֵלָה. וְאֶזְכֶּה שְׁבִלִימוֹדִינוּ זֶה יִהְיֶה שְׁפָתוֹתֵיהֶם דּוֹכְבוֹת
בְּקֶבֶר, לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְיוֹצְרֵנוּ
וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹן בּוֹרְאֵנוּ. וּבְהִדִּין סִפְרָא סִפְרָא הַזֶּה, יִפְקֹן
יִשְׂרָאֵל מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי, יִרְאֶה אֵל עַבְדֶּיךָ פֶּעֶלְךָ
וְהַדְרֶךְ עַל בְּנֵיהֶם. וְיִהְיֶה נָעִם אֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה
יְדֵינוּ בּוֹנֵנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ בּוֹנֵנָה, וְיִהְיֶה נָעִם אֲדָנִי
אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ בּוֹנֵנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ
בּוֹנֵנָהוּ (תְּהִלִּים צ' ט"ז י"ז).

תפילה קודם לימוד קבלה

מתאר"י זלח"ה

רַבּוֹן הָעוֹלָמִים וְאֲדֹנֵי הָאֲדוֹנִים. אָב הַרְחָמִים וְהַסְּלִיחוֹת.
 מוֹדִים אֲנַחְנוּ לְפָנֶיךָ יְיָ הוֹאֵהֶם יֵאָדָרְנוּ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
 אֲבוֹתֵינוּ, בְּקִידָה וּבְהַשְׁתַּחֲוִיָּה, שֶׁקִּרְבָּתָנוּ לְתוֹרָתְךָ וְלַעֲבוֹדָתְךָ
 עֲבוֹדַת הַקֹּדֶשׁ, וְנִתַּתְּ לָנוּ חֵלֶק בְּסוּדוֹת תּוֹרָתְךָ הַקְדוֹשָׁה. מִה
 אָנוּ, מִה חַיֵּינוּ, אֲשֶׁר עָשִׂיתָ עִמָּנוּ חֶסֶד גָּדוֹל כְּזֶה. עַל פֶּן אֲנַחְנוּ
 מִפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ שֶׁתִּמָּחַל וְתִסָּלַח לְכָל חַטָּאתֵינוּ
 וְעוֹנוֹתֵינוּ. וְאֵל יִהְיֶה עֲוֹנוֹתֵינוּ מִבְּדִילִים בִּינֵינוּ לְבִינְךָ. וּבְכֵן יִהְיֶה
 רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ הוֹאֵהֶם יֵאָדָרְנוּ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתִּכּוֹנֵן
 אֶת לִבֵּנוּ לִירְאָתְךָ וְאֶהְבֶּתְךָ, וְתִקְשִׁיב אָזְנוֹךָ לְדִבְרֵינוּ אֵלֶּה,
 וְתִפְתַּח לִבֵּנוּ הָעֵרֶל בְּסוּדוֹת תּוֹרָתְךָ. וְיִהְיֶה לַמוֹדֵנוּ זֶה נַחַת
 רוּחַ לְפָנֶי כֶּסֶף כְּבוֹדְךָ פְּרִיחַ נִיחוּחַ. וְתִאֲצִיל עֲלֵינוּ אוֹר מְקוֹר
 נִשְׁמָתָנוּ בְּכָל בְּחִינוֹתֵינוּ. וְשִׁיתְנוּצְצוּ נִיצוּצוֹת עֲבָדֶיךָ הַקְדוֹשִׁים
 אֲשֶׁר עַל יָדָם גָּלִיתָ דְּבָרֶיךָ אֵלֶּה בְּעוֹלָם. וּזְכוּתָם וּזְכוּת אֲבוֹתָם
 וּזְכוּת תּוֹרָתָם וּתְמִימוּתָם וּקְדוּשָׁתָם יַעֲמִד לָנוּ לְכָל נַפְשָׁל
 בְּדִבְרֵים אֵלּוּ. וּבְזְכוּתָם תֵּאִיר עֵינֵינוּ בְּמַה שָּׁאֲנוּ לִמּוּדִים.
 כְּמֵאֲמַר נָעִים זְמִירוֹת יִשְׂרָאֵל, גַּל עֵינֵי וְאִבְיטָה נִפְלְאוֹת
 מִתּוֹרָתְךָ. יִהְיֶה לְרְצוֹן אֲמָרֵי פִי וְהַגִּיוֹן לִפִּי לְפָנֶיךָ, יְיָ הוֹאֵהֶם יֵאָדָרְנוּ
 צוּרֵי וְגֵאֲלֵי. פִּי יְהוֹאֵהֶם יֵאָדָרְנוּ יִתֵּן חֲכָמָה, מִפִּי דַעַת וְתְבוּנָה:

רַבּוֹן עֲלֵמִין, דְּאַנְתָּ הוּא מְגַלִּי עֲמִיקְתָּא וּמִסְתָּרְתָּא וְגַלִּי
רַזְיָא. יְהֵא רַעּוּא מִן קַדְמָךְ לְאַסְבְּרָא מְלִין בְּפּוּמְנָא,
לְקִימָא בְּנָא מְקָרָא שְׁכֵתוֹב, וְאַנְכִי אֶהְיֶה עִם פִּיד
וְהוֹרִיתִיךָ אֲשֶׁר תִּדְבֵּר. וְלֹא נִיעוּל בְּכִסּוּפָא קַדְמָךְ. וְנִזְכִּי
לְמִשְׁמַע רִזִּין עֲלָאין דְּאוֹרִיתָא מְפּוּמָא דְּרִישָׁא דְּמִתִּיבְתָּא
עֲלָהּ. אָמֵן וְכֵן יְהִי רַצוֹן, אָמֵן, סְלֵה:

וְנִהַר יֵצֵא מֵעֵדֶן לְהִשְׁקוֹת אֶת־הַגֶּן, וּמִשָּׁם יִפְרֹד וְהִיָּה
לְאַרְבַּעַה רָאשִׁים: וְהַמִּשְׁבָּלִים יִזְהָרוּ בִּזְהַר הָרְקִיעַ,
וּמִצְדִּיקֵי הָרָבִים כְּכֹכְבִים לְעוֹלָם וָעֶד: גַּלְעֵינִי וְאַבִּיטָה
נִפְלְאוֹת מִתּוֹרְתְךָ:

תפלה לרפואות וישועות

תְּהִינִי מְקַבֵּל עָלִי מִצּוֹת עֲשֵׂה שֶׁל וְאַהֲבַת לְרַעְדַּךְ כְּמוֹד, וְהִרְיֵנִי
אוֹהֵב כָּל אֶחָד מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל כְּנַפְשִׁי וּמַאֲדִי, וְהִרְיֵנִי מִזְמַן
אֶת פִּי לְלַמֵּד בְּסִפְרֵי הַזֶּהָר הַקָּדוֹשׁ לְזִכּוֹת ... כַּב"פ (וְכָאן יִפְרֹט בְּקִשְׁתּוֹ)
[לְרַפּוּאָתָא...] [יִשְׁוּעָתָא...] [לְבָנִים ...] הַשֵּׁם יִשְׁלַח דְּבָרוֹ יַחְזִקְהוּ
[וְיִרְפָּאֵהוּ בְּרַפּוּאָת הַנֶּפֶשׁ וּרְפּוּאָת הַגּוּף בְּרַמ"ח אַבְרָיו וְשֵׁם"ה
גִּידְדִּיו בְּתוֹךְ שְׁאָר חוֹלֵי יִשְׂרָאֵל וְיִאֲרִיד יָמָיו וּשְׁנוֹתָיו בְּנִעִימִים]
[וְיִוְשִׁיעָהוּ בְּדִבְרֵי יִשְׁוּעָה וְרַחֲמִים ...] אָמֵן סְלֵה:

זוהר הברית

Zohar Ha-Brit

לע"נ
יעקב בן אסתר
י"ז תמוז תשע"ד

אלהי ישראל עשה נפלאות לְבָדּוֹ: הקדוּת בעל חסידות
במקדוּת חסידות
יט וּבְרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם וַיִּמְלֹא כְבוֹדוֹ אֶת כָּל
הָאָרֶץ אָמֵן וְאָמֵן: כ כָּלֹו תְּפִלּוֹת דָּוִד בֶּן יִשְׁי:

זוהר תהלים

אמר להם רבי שמעון, שאין רצון הקדוש ברוך הוא בזה
שיתגלה כל כך לעולם, וכשיהיה קרוב לימות המשיח, אפלו
תינוקות של העולם עתידים למצא נסתרות של חכמה ולדעת
בו קצים וחשבונות, ובאותו זמן יתגלה לכל. זהו שקכותב (צפניה
ג) כי אז אהפך אל עמים וגו'. מה זה אז? בזמן שתקום כנסת
ישראל מן העפר ויקים אותה הקדוש ברוך הוא, אז אהפך אל
עמים שפה ברוכה לקרא כלם בשם ה' ולעבדו שכם אחד.

ספר שלישי

עג א מִזְמוֹר לְאַסָּף אֶחָד לַיִשְׂרָאֵל אֱלֹהִים
לְבָרִי לֵבָב: ב וַאֲנִי בְּמַעַט (נְטוּי) נְטִיוֹ רַגְלִי בְּאֵין

שימוש תהלים

להנצל מפחד

אך טוב לישראל (עג, א): [שימוש תהלים לפרק עג] להנצל משמד
אמור אותו ז' פעמים בכל יום.

זוהר תהלים

אך טוב לישראל כדי להדבק בו

מִזְמוֹר לְאַסָּף אֶחָד לַיִשְׂרָאֵל (עג, א): [זוהר בראשית 9' מקץ (דף רה
ע"א)] פֶּתַח וְאָמַר, (תהלים עג) מִזְמוֹר לְאַסָּף אֶחָד לַיִשְׂרָאֵל אֱלֹהִים
לְבָרִי לֵבָב. בא ראה, הקדוש ברוך הוא עֲשֵׂה
אֶת הַיָּמִין וְעֲשֵׂה שְׂמָאל לְהַנְהִיג אֶת הָעוֹלָם. אֶחָד נִקְרָא טוֹב,
וְאֶחָד נִקְרָא רָע. וּבְשָׁנֵי אֵלֶּה נִכְלָל הָאָדָם, וְהַתְקַרֵּב בְּכָל. וּבָאוֹתוֹ
הָרָע, שֶׁהוּא הַשְׂמָאל, נִכְלָלוּ עַמִּים עוֹבְדֵי כּוֹכָבִים וּמַזְלוֹת וְנִתְּן
בְּצַד שְׁלֵהֶם, מִשּׁוּם שֶׁהֵם עָרְלִי לֵב וְעָרְלִי בָשָׂר וְלֹהֲטָמָא בּוֹ.
אֲבָל בְּיִשְׂרָאֵל מֶה כָּתוּב? אֵין טוֹב לְיִשְׂרָאֵל. וְאִם תֹּאמַר, לְכָלֶם?
לֹא, אֵלֶּא לְאוֹתָם שְׁלֵא נִטְמָאִים עִם אוֹתוֹ הָרָע, שְׁכָתוּב לְבָרִי
לֵבָב, מִשּׁוּם שֶׁזֶּה טוֹב וְזֶה רָע. טוֹב לְיִשְׂרָאֵל לְבָדִם, וְרָע לְעַמִּים
עוֹבְדֵי כּוֹכָבִים וּמַזְלוֹת. אֵין טוֹב לְיִשְׂרָאֵל כְּדִי לְהִדְבֵּק בּוֹ, וּבְזֶה
נִדְבְּקוּ יִשְׂרָאֵל בְּסוֹד עֲלִיּוֹן, בְּסוֹד הָאֱמוּנָה, שֶׁהִכֵּל יְהוָה אֶחָד.
אָמַר רַבִּי יוֹסִי, אֲשֶׁרִינוּ שְׁלֵא טַעֲיִנוּ בָּךְ, וְהָרִי הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא

(שפכה) שִׁפְכוּ אֲשֶׁרִי: ג כִּי קִנְאֹתִי בַּחוּלָלִים שָׁלוֹם
 רְשָׁעִים אֶרְאֶה: ד כִּי אֵין תְּרַצְבוֹת לְמוֹתָם וּבְרִיא אוֹלָם:
 ה בַּעֲמַל אֲנוֹשׁ אֵינָמוּ וְעַם אָדָם לֹא יִנְגְּעוּ: ו לֶכֶן
 עֲנִקְתָּמוּ גֵאוֹה יַעֲמֹף שִׁית חָמֶם לָמוּ: ז יֵצֵא מִחֶלֶב
 עֵינָמוּ עָבְרוּ מִשְׁפּוֹיֹת לִבָּב: ח יִמִּיקוּ וַיִּדְבְּרוּ בְרַע עֲשָׂק
 מִמָּרוֹם יִדְבְּרוּ: ט שְׁתֵּנוּ בַשָּׁמַיִם פִּיהֶם וּלְשׁוֹנָם תִּתְּחַלֵּף
 בְּאָרְץ: י לֶכֶן (ישיב) יָשׁוּב עִמּוֹ חֵלֶם וַיִּמִּי מָלֵא יִמְצֵאוּ לָמוּ:

— ❦ — זוהר תהלים — ❦ —

שֶׁלַח אוֹתָךְ אֲלֵינוּ. אָמַר רַבִּי יוֹסִי, מְשׁוֹם שְׁטוּב הוּא לְיִשְׂרָאֵל,
 יֵשׁ לְיִשְׂרָאֵל חֶלֶק לְעוֹלָם הַזֶּה, וּבְעוֹלָם הַבָּא לְרֹאוֹת עֵין בְּעֵין
 אֶת מַרְאֵה הַכְּבוֹד, כְּכָתוּב (ישעיה נב) כִּי עֵין בְּעֵין יֵרְאוּ בְּשׁוּב ה'
 צִיּוֹן. בְּרוּךְ ה' לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן.

כִּי קִנְאֹתִי בַּחוּלָלִים וְגו' (עג, ג): [זוהר בראשית פ' וישלח (דף קטו.)]
 בֹּא רֵאֶה, כְּשֶׁדּוֹד הַמֶּלֶךְ נִצַּל מֵאֲכִישׁ מֶלֶךְ גֵּת, אִזּוֹ אָמַר אֶת
 זֶה, מְשׁוֹם שֶׁהַשְׂכִּינָה הִקִּיפָה אוֹתוֹ וְנִצַּל מִמָּהּ מֵאֲכִישׁ וּמֵעִמּוֹ,
 כָּל אוֹתָם שֶׁהִתְקִיפוּ [שהקיפו] אוֹתוֹ. מַה כְּתוּב? (שמואל א כא)
 וַיִּתְּחַלֵּל בִּידָם, לָמָּה וַיִּתְּחַלֵּל? הֲיֵה צָרִיךְ לִכְתֹּב וַיִּשְׁתַּגַּע, כְּמוֹ
 שְׁנֵאמַר (שם) כִּי הִבָּאתֶם אֶת זֶה לְהַשְׁתַּגַּע עָלַי. אֲלֹא חֹזֵר עַל
 אוֹתוֹ דָּבָר שֶׁאֵמַר דּוֹד בִּתְחִלָּה, שְׁכָתוּב (תהלים עג) כִּי קִנְאֹתִי
 בַּחוּלָלִים וְגו'. אָמַר לוֹ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא: חֲיִיךְ עֲדִין אִתָּה
 צָרִיךְ אֶת זֶה. כִּיֹּן שְׁנִכְנַס לְבֵית אָכִישׁ וְהִחֲזִיקוּ בוֹ, מַה כְּתוּב?
 וַיִּתְּחַלֵּל בִּידָם, כְּאוֹתָם הוּלָלִים שֶׁקִּנְאוּ בָהֶם בִּהִתְחַלָּה. וְאִזּוֹ
 בָּאָה שְׂכִינָה וְשִׁרְתָּה סָבִיב דּוֹד.

יֵא וְאָמְרוּ אִיכָּה יָדַע אֵל וַיֵּשׁ דָּעָה בְּעֶלְיוֹן: יב הִנֵּה אֱלֹהִים
 רִשְׁעִים וְשִׁלּוֹי עוֹלָם הִשְׁגּוּ חֵיל: יג אַךְ רִיק וּבֵיתִי לִבְבִּי
 וְאַרְחֵץ בְּנִקְיוֹן כְּפִי: יד וְאֵהִי נִגְוֶעַ כָּל הַיּוֹם וְתוֹכַחְתִּי
 לַבָּקָרִים: טו אִם אָמַרְתִּי אֶסְפָּרָה כְּמוֹ הִנֵּה דוֹר בְּנֵיךָ
 בְּגִדְתִּי: טז וְאַחֲשֹׁבָה לְדַעַת זֹאת עָמַל (היא) הוּא בְּעֵינַי:
 יז עַד אָבּוֹא אֶל מִקְדָּשִׁי אֶל אֲבִינָה לְאַחֲרִיתָם: יח אַךְ
 בַּחֲלָקוֹת תִּשִּׁית לָמוֹ תַּפְלָתָם לְמִשְׁוֹאוֹת: יט אִיךָ הָיוּ
 לְשִׁמְחָה בְּרִנֵּעַ סָפוּ תָמוּ מִן פְּלָחוֹת: כ בַּחֲלוֹם מִחֲקוּיִן
 אֲדַנִּי בָּעִיר צִלְמָם תִּבְּזֶה: כא כִּי יִתְחַמֵּץ לִבְבִּי וּבְלִיּוֹתִי
 אֶשְׁתַּוֵּן: כב וְאֲנִי בָּעִיר וְלֹא אֲדַע בַּחֲמוֹת חַיִּיתִי עִמָּךְ:
 כג וְאֲנִי תָמִיד עִמָּךְ אַחֲזֶה בְּיַד יְמִינִי: כד בַּעֲצָתְךָ תִּנְחַנֵּי
 וְאַחֲרָיִךְ כְּבוֹד תִּקְחֶנִּי: כה מִי לִי בַּשָּׁמַיִם וְעִמָּךְ לֹא חָפְצָתִי
 בְּאַרְצִי: כו כָּלָה שְׂאִירִי וּלְבָבִי צוֹר לִבְבִּי וְחִלְקִי אֱלֹהִים
 לְעוֹלָם: כז כִּי הִנֵּה רִחֲקוֹךָ יֹאבְדוּ הַצְמָתָה כָּל
 זִוְנָה מִמָּךְ: כח וְאֲנִי קִרְבַּת אֱלֹהִים ^{תָּמִיד עִמָּךְ וְעִמָּךְ} לִי טוֹב שְׁתִּי
 בְּאַדְנִי יְהוָה (קרי אלהים) מִחֲסִי לְסִפּוֹר כָּל מַלְאֲכֹתֶיךָ:

===== זוהר תהלים =====

כְּשֶׁבֶן אָדָם מִתְקָרֵב לַתּוֹרָה שֶׁנִּקְרָאת טוֹב - אִזִּי מִתְקָרֵב
 לְקָדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁנִּקְרָא טוֹב - וְאִזִּי מִתְקָרֵב לְהִיּוֹת צָדִיק

וְאֲנִי קִרְבַּת אֱלֹהִים ^{לִי טוֹב וְגו'} (עג, כה): [זוהר ח דה (דף ל"ו): סתרי
 תורה פרשת וישב] פֶּתַח אוֹתוֹ הִיְהוּדִי וְאָמַר, וְאֲנִי קִרְבַּת

❧ ————— ❧ זוהר תהלים ❧ ————— ❧

אֱלֹהִים לִי טוֹב וְגו'. בֹּא וּרְאֵה, כְּשֶׁבֶן אָדָם מִתְקָרֵב לַתּוֹרָה
שֶׁנִּקְרָאת טוֹב, שְׁכָתוֹב (שם קיט) טוֹב לִי תוֹרַת פִּיךָ, אֲזִי
מִתְקָרֵב לְקָדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁנִּקְרָא טוֹב, שְׁכָתוֹב (שם קמה)
טוֹב ה' לִפְלִי, וְאִזּוּ מִתְקָרֵב לְהִיּוֹת צַדִּיק, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (ישעיה
ג) אֲמַרוּ צַדִּיק כִּי טוֹב. וְכִשֶּׁהוּא צַדִּיק, שְׂכִינָה שׁוֹרָה עָלָיו,
וּמְלַמֶּדֶת אוֹתוֹ סוּדוֹת עֲלִיוֹנִים בַּתּוֹרָה, מְשׁוּם שֶׁאֵין
מִתַּחֲבֶרֶת שְׂכִינָה אֲלָא עִם טוֹב, שֶׁהָרִי צַדִּיק וְצַדִּיק הוֹלְכִים
יַחַד.

עַד אֶמְשִׁיל לְאַסֵּף לָמָּה יֵלֵּהִים וְנָחָת לְנֹצַח
תַּחֲנוּן הַלֵּל הַיְּהוּדִים
 תַּחֲנוּן הַמַּחֲזִיקִים
 יַעֲשֵׂן אַפֶּךָ בְּצֵאן מִרְעִיתֶךָ: ב זָכַר עֲדָתְךָ קִנִּית
 קָדָם גְּאֻלָּתְךָ שִׁבְט נִחְלָתְךָ חֵר צִיּוֹן זֶה שְׁכֻנָּתְךָ בּוֹ:
 ג חֲרִיבָה פַעֲמוֹךְ לְמִשְׁאֹת נֹצַח כָּל חֲרַע אוֹיֵב בַּקֶּדֶשׁ:
 ד שְׁאֵנִי צִרְרִיד בַּקֶּרֶב מוֹעֵדֶךָ שְׁמוֹ אוֹתָתָם אֹתוֹת:
 ה יִזְדַּע בְּמִבְיֵא לְמַעַלָּה בַּסֶּבֶךְ עֵץ קֶרֶדְמוֹת: ו (וַעֲתָ)
 וַעֲתָה פְתוּחִיהָ יָחַד בְּבִשִּׁיל וְכִילַפַּת יִחְלַמּוּן: ז שְׁלָחוּ
 בָּאֵשׁ מִקֶּדֶשְׁךָ לְאַרְצֵן חָלְלוּ מִשְׁכַּן שְׁמֶךָ: ח אָמְרוּ

שִׁמּוֹשׁ תֵּהִלִּים

אִי הוּא לְךָ סְנַאִין

למה אלהים זנחת לנצח (עד, א): [שימוש תהלים לפרק עד] אי היו לך סנאין מעיקין או רוחין מעיקין לך אמור יתיה ואת חזי ניסין.

חֲרַבְּוֹן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ - וּמִזְמָן הַהוּא אֵין שְׁמִיחָה לְפָנָיו
לְמַעַל וּלְמַטָּה

שִׁלְחוּ בָאֵשׁ מִקִּדְשֶׁךָ לְאָרְצֵי חֻלְלֵי מִשְׁכַּן שְׁמֶךָ (עז, ד): נווהר ספר
בראשית פ' נח (דף טא ע"ב) זוהר תורה] **רַבִּי אֶלְעָזָר הֵלֵךְ אֶל רַבִּי**
יוֹסִי בְּרַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן לֵקוֹנִיָּא חָמִיו. כִּיּוֹן שָׂרָא אֹתוֹ, הִתְקִין
לוֹ שְׁטִיחַ שֶׁל כִּסְיֵי בְּמוֹטוֹת שֶׁל עֵץ, וַיֵּשְׁבוּ. אָמַר לוֹ חָמִיו,
אֲפֹשֶׁר שְׁשַׁמְעֶתָ מֵאַבִּיךָ זֶה שְׁכָתוֹב זֶה עָשָׂה ה' אֲשֶׁר זָמַם
בְּצַע אֲמָרְתוֹ אֲשֶׁר צִוָּה מִימֵי קֹדֶם? אָמַר לוֹ, הָרִי פְּרִשְׁוֵהָ
הַחֲבָרִים, בְּצַע אֲמָרְתוֹ - שְׁקָרַע הָאֲדָרֶת שְׁלוֹ. אֲשֶׁר צִוָּה מִימֵי

בְּלִבָּם נִינֵם יַחַד שָׁרְפוּ כָּל מוֹעֲדֵי אֵל בְּאַרְץ: ט אוֹתִינִי
 לֹא רָאִינוּ אֵין עוֹד נִבְיָא וְלֹא אֶתְנִי יָדַע עַד מָה: י עַד
 מָתִי אֱלֹהִים יִתְרַף צָר יִנְאֵץ אוֹיֵב שְׁמִי לְנֶצַח: הַתָּה בְּעַל הַכּוֹלֹת
וְהַתָּה בְּחַיֵּי הַחַיִּים
 יא לְמָה תָּשִׁיב יָדְךָ וַיִּמְנָךְ מִקֶּרֶב (חוקר) חִיקָךְ בְּלִיָּה:

— זוהר תהלים —

קדם - שְׁהִי אוֹתָהּ הָאֲדָרַת צוּה מֵאוֹתָם יָמִים רֵאשׁוֹנִים
 עֲלִיּוֹנִים, וּבִיּוֹם שְׁחָרֵב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ קָרַע אוֹתָהּ, מִשׁוֹם
 שְׁהֲאֲדָרַת הַזֶּה הִיא כְּבוֹדוֹ וְתִקּוּנוֹ, וְקָרַע אוֹתָהּ. אָמַר לוֹ, עֲשֵׂה
 ה' אֲשֶׁר זָמַם, וְכִי מֶלֶךְ חוֹשֵׁב [קדש] לְהִרְע לְבָנָיו עַד שֶׁלֹּא יָבֹאוּ
 לְחֶטָּא! אָמַר לוֹ, (מַשֵּׁל) לְמֶלֶךְ שְׁהִיָּה לוֹ כְּלִי יָקָר, וּבְכָל יוֹם
 הִיָּה פוֹחַד עָלָיו שֶׁלֹּא יִשְׁכַּח וְהִיָּה מְסֻתָּכָל בּוֹ וּמִצָּא חֵן בְּעֵינָיו.
 לְיָמִים בָּא בְּנוֹ וְהִרְגִּיז אֶת הַמֶּלֶךְ. לָקַח הַמֶּלֶךְ אוֹתוֹ כְּלִי יָקָר
 וְשִׁכַּח אוֹתוֹ. זֶהוּ שְׁכָתוֹב עֲשֵׂה ה' אֲשֶׁר זָמַם. בֹּא רֵאָה, מִיּוֹם
 שְׁנִבְנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ הִיָּה הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְסֻתָּכָל בּוֹ וְחִבִּיב
 עָלָיו הַרְבֵּה, וְהִיָּה פוֹחַד עַל יִשְׂרָאֵל שְׁיִחְטָאוּ וְיִתְחַרֵּב בֵּית
 הַמִּקְדָּשׁ. וְכָךְ בְּכָל פַּעַם שְׁהִיָּה בָּא אֶצֶל בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, הִיָּה
 לוֹבֵשׁ אוֹתָהּ אֲדָרַת. אַחֵר שֶׁגָּרְמוּ הַחֲטָאִים וְהִרְגִּיזוּ לִפְנֵי
 הַמֶּלֶךְ, נִתְחַרֵּב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וְקָרַע אוֹתָהּ הָאֲדָרַת נִקְרַע אוֹתָהּ הָאֲדָרַת
 וְנִתְחַרֵּב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ. הִינֵנו שְׁכָתוֹב עֲשֵׂה ה' אֲשֶׁר זָמַם.

בַּצֵּעַ אֲמָרְתוֹ וְגו' (איכה ב) נִהְיָא מִתְרֵי הַזֶּה בְּתַחֲלָה יִשְׁבַּח בְּרֵאשׁ אֲמִיר, וְהָרִי
 הִתְעַטְרוּ עֲטֵרָה לְרֵאשׁ וְאֵילָן נָאָה לִפְנֵינוּ, וְהִיא מִימֵי קִדְּם וְדָאִי, וְאִז עֲצָבוֹת
 לִפְנֵינוּ בְּבִתִּים הַחִיצוֹנִים וְדָאִי, (יִשְׁעִיָּה לָג) וְהֵן אֲרָאִלִּם צִעְקוּ חֲצוּה, (שִׁם כֵּב) וִיקְרָא

❧ ————— ❧ זוהר תהלים ❧ ————— ❧

ה' אלהים צבאות ביום ההוא וגו'. הִינוּ בְּזִמְן שְׁנִחָרֵב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ. אָבֵל בְּזִמְן אַחֵר אֵין חֲדוּה לִפְנֵי הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּמוֹ זִמְן שְׂאוּכָדִים רְשָׁעֵי הָעוֹלָם וְאוֹתָם שֶׁהִרְגִּיזוּ לִפְנֵינוּ. זֶהוּ שְׁכָתוֹב (משלי יא) וּבִאֲבָד רְשָׁעִים רָנָה. וְכֵן בְּכָל דוֹר וְדוֹר שְׁעוֹשֶׂה דִין בְּרְשָׁעֵי הָעוֹלָם, חֲדוּה וְתִשְׁבָּחַת לִפְנֵי הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא. וְאִם תֹּאמַר, הֲרִי שְׁנִינוּ שְׂאִין חֲדוּה לִפְנֵי הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּשֶׁהוּא עוֹשֶׂה דִין בְּרְשָׁעִים אֲלֵא? בֵּא רָאָה, בְּשַׁעָה שְׁנַעֲשֶׂה דִין בְּרְשָׁעִים, חֲדוּת וְתִשְׁבָּחוֹת לִפְנֵינוּ עַל שְׁנִאֲבָדוֹ מִהָעוֹלָם. וְהַדְּבָרִים הֵלְלוּ כְּשֶׁמִּגִּיעַ אוֹתוֹ זִמְן שֶׁהִמָּתִין לָהֶם וְלֹא שָׁבוּ אֵלָיו מִחֻטְאֵיהֶם. אָבֵל אִם נַעֲשֶׂה בָּהֶם דִין עַד שֶׁלֹּא הִגִּיעַ זִמְנָם, [ויעו] שֶׁלֹּא נִשְׁלַם חֻטְאָם, כְּמוֹ שְׁנִאֲמַר (בראשית טו) כִּי לֹא שָׁלַם עוֹן הָאֱמוּרִי עַד הֵנָּה, אִזְּ אֵין חֲדוּה לִפְנֵינוּ, וְרַע לִפְנֵינוּ עַל שְׁנִאֲבָדוֹ. וְאִם תֹּאמַר, לָמָּה עוֹשֶׂה בָּהֶם דִין טָרָם שֶׁהִגִּיעַ זִמְנָם? אֲלֵא הֵם גָּרְמוּ רַע לַעֲצָמָם, שֶׁהִרְי הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֵינוֹ עוֹשֶׂה דִין בְּטָרָם מִגִּיעַ זִמְנָם, אֲלֵא מִשּׁוּם שְׁמִשְׁתַּתְּפִים עִם יִשְׂרָאֵל לְהִרְע לָהֶם, וְלִכְּן עוֹשֶׂה בָּהֶם דִין וּמֵאֲבָדָם מִהָעוֹלָם בְּלֹא הַזְמֵן. וְזֶהוּ שְׁרַע לִפְנֵינוּ. וְלִכְּן הִטְבִּיעַ מִצְרִים בֵּינָם וְהָאֲבִיד שׁוֹנְאֵי יִשְׂרָאֵל בִּימֵי יְהוֹשֻׁפָט, וְכֵן כָּלֵם, שֶׁהִרְי מִשּׁוּם יִשְׂרָאֵל נִאֲבָדוּ לִפְנֵי זִמְנָם. אָבֵל כְּשֶׁהִשְׁלַם הַזִּמְן שֶׁחִכָּה לָהֶם וְלֹא שָׁבוּ, אִזְּ חֲדוּה וְתִשְׁבָּחַת לִפְנֵינוּ עַל שְׁאֲבָדוֹ מִהָעוֹלָם, פָּרַט לַזִּמְן שֶׁחָרַב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, שְׂאָף עַל גִּב שֶׁהִשְׁלַם הַזִּמְן שֶׁלָּהֶם שֶׁהִרְגִּיזוּ לִפְנֵינוּ, לֹא הִיתָה חֲדוּה לִפְנֵינוּ. וּמֵאוֹתוֹ זִמְן לֹא הִיתָה חֲדוּה לִפְנֵינוּ לְמַעְלָה וּלְמַטָּה.

יב ואלהים <sup>הקדוש בעל השמות
הנצחיים והנצחיים</sup> מלכי מקדם פעל ישועות בקרב
הארץ: יג אתה פוררת בעזך ים שברת ראשי תנינים
על חמום: יד אתה רצצת ראשי לויתן תתננו מאכל
לעם לציים: טו אתה בקעת מעין ונחל אתה חובשת
נהרות איתן: טז לך יום אף לך לילה אתה חבינות
מאור ושמש: יז אתה הצבת כל גבולות ארץ בין
וחרף אתה יצרתם: יח זכר זאת אויב חרף יחולל ^{החולל}
ועם נבל נאצו שמך: יט אל תתן לחית גפש תורף חית
ענייד אל תשבח לנצח: כ חבט לברית בי מלאו
מחשבי ארץ נאות חמם: כא אל ישב דף נבלם עני
ואביון יחללו שמך: כב קומה אלהים <sup>הקדוש בעל השמות
הנצחיים והנצחיים</sup> ריבה ריבך
זכר חרפתך מני נבל כל חים: כג אל תשבח קול
צרריך שאון קמך עלה תמיד:

❦ ————— ❦ זוהר תהלים ————— ❦

כל אדם שמרים קולו ובוכה על חרבן הבית זוכה לראותו
בישובו ושמחתו

חבט לברית בי מלאו מחשבי ארץ נאות חמם (ער, כ):

[תיקוני זוהר (תיקון ד' וכו'א)] רבי יהודה היה יושב לפני רבי

שמעון, והוא קורא, כתוב (ישעיה נב) קול צפיק נשאו קול
יחדו וינגנו. קול צפיק, מי הם צפיק? אלא אלה הם שמצפים
מתי ירחם הקדוש ברוך הוא לבנות את ביתו. נשאו קול?

❦ ————— ❦ זוהר תהלים ❦ ————— ❦

ישאו קול הָיָה צִרִיךְ לְהִיּוֹת! מַה זֶה נִשְׁאוּ קוֹל? אֲלֵא כָּל
אָדָם שְׂבוּכָה וּמִרִים קוֹלוֹ עַל חֶרֶבֶן בֵּיתוֹ שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא, זוֹכָה לְמָה שֶׁכָּתוּב אַחֵר כֵּן - יַחֲדוֹ יִרְנְנוּ, וְזוֹכָה
לְרֹאוֹתוֹ מִיֵּשֶׁב בְּחִדּוֹה.

עה א לַמִּנְצָחַ אֵל תִּשְׁחַת מִזְמוֹר לְאַסָּף שִׁיר: ב הוֹדִינוּ
 לַיהוָה אֱלֹהִים תקנה בעל חסידות
 ובעל תשובות בולט הוֹדִינוּ וקָרֹב שְׁמֶךָ סִפְרוּ
 נִפְלְאוֹתֶיךָ: ג כִּי אָקֶח מוֹעֵד אֲנִי מִיִּשְׂרָאֵל אֲשַׁפֵּט:
 ד נִמְגִּים אֶרֶץ וְכָל יֹשְׁבֶיהָ אֲנֹכִי תִפְנֹתִי עֲמוּנֶיךָ סִלָּה:
 ה אֲמַרְתִּי לַחֹלְלִים אֵל תִּהְיוּ וְלֹרְשָׁעִים אֵל תִּרְיֻמוּ קֶרֶן:
 ו אֵל תִּרְיֻמוּ לְמָרוֹם קֶרְנֶכֶם תִּדְבְּרוּ בְצֹאֵר עֵתְךָ: ז כִּי
 לֹא מִמוּצָא וּמִמַּעֲרֵב וְלֹא מִמִּדְבַּר הָרִים: ח כִּי אֱלֹהִים
 שֹׁפֵט זֶה יִשְׁפִּיל וְזֶה יָרִים: ט כִּי בֹס פִּיד יִתְּנוּהֶם תקנה בעל חסידות
 ובעל תשובות בולט

שימוש תהלים

להשפיל הגאווה

הודינו לך אלהים (עה, ב): [שימוש תהלים לפרק עה] לסליחת עון.
 השם שלו ה"ד. ה' מן ק' דצדיק דסוף המזמור בצרופ ה"ק. ד'
 מן "הודינו.

זוהר תהלים

צריך להזהר בשופר ולדעת את אותו הקול ולכונן בו

כִּי אֱלֹהִים שׁוֹפֵט זֶה יִשְׁפִּיל וְזֶה יָרִים (עה, ח): [זוהר ח"א פ' ויקרא
 (דף י"ח.)] רַבִּי אָבָא אָמַר, כְּתוּב (תהלים עה). כִּי אֱלֹהִים שׁוֹפֵט,
 אֲלֵמָּלָא שְׁעֵבֵר הִדִּין שֶׁל יִצְחָק בְּמָקוֹם שִׁיעָקֵב שׁוּרָה (ונופא)
 וְהַתְּכַסָּה (וּרוּחִין) (והתבשם) שָׁם, אוֹי לְעוֹלָם שִׁפְיָגֵשׁ בְּדִינוֹ. וְסוּד
 הַדָּבָר - (ישעיה סו) כִּי בָאֵשׁ ה' נִשְׁפָּט. וְזוּהִי הַתְּבַשְׁמוֹת שֶׁל
 הָעוֹלָם. וְכִיּוֹן שֶׁנִּכְנָס לְמָקוֹמוֹ שֶׁל יַעֲקֹב, וַיַּעֲקֹב אוֹחֵז בּוֹ, אֲזִי
 הָאֵשׁ שׁוֹכֶכֶת וְהַגָּחִילִים מְצַטְנָנִים. לְאָדָם שֶׁהִיא רוּגִז, וְהַגֵּר

וַיֵּין חֹמֶר מְלֵא מֶסֶךְ וַיַּגֵּר מִזֶּה אֶךְ שְׁמֵרִיָּה יִמְצֵא
 יִשְׁתּוּ בֹל רְשָׁעֵי אֶרֶץ: וַאֲנִי אֶגִּיד לְעֹלָם אֲזַמְּרָה לְאַלְהֵי
 יַעֲקֹב: יֵא וְכָל קִרְנֵי רְשָׁעִים אֲגַדֵּעַ תְּרוֹמַמְנָה
 קִרְנוֹת צַדִּיק:

הקטן בעל המלות
 ובעל המלות ביום

זוהר תהלים

ושם עליו כלי זין, ויצא מרגז להרג אנשים. חכם אחד עמד על הפתח ואחז בו. אמר: אלמלא לא החזיק בי ותפס אותי, הרי היה נמצא הרג של אנשים. בעוד שהחזיקו זה בזה ואחזו זה בזה, הצטנן רגזו על שיצא להרג. יצא להוכיח - מי סובל את הרגו וחזק הדין של אותו אדם? הנה אומר, זה שעמד על הפתח. כך אמר הקדוש ברוך הוא לישראל: בני, אל תפחדו, הרי אני עומד על הפתח, אבל הזדרזו ביום הזה ותנו לי כח. במה? בשופר. שאם נמצא קול השופר כראוי ומכוונים בו למטה, אותו הקול עולה, ובו מתעטרים האבות, ועומדים במשכנו של יעקב. ולכן צריך להזהר בשופר ולדעת את אותו הקול ולכונן בו.

וַאֲיֵן לָךְ קוֹל בְּשׁוֹפָר שְׁלֵא עוֹלָה רָקִיעַ אַחַד, וְכָל אוֹתָם
 הָאוֹכְלוֹסִים שֶׁל אוֹתוֹ רָקִיעַ, נוֹתְנִים מְקוֹם לְאוֹתוֹ קוֹל.
 וּמָה אוֹמְרִים? (ויאל ב) וְה' נָתַן קוֹלוֹ לִפְנֵי חִילוֹ וגו'. ועומד
 אוֹתוֹ הַקּוֹל בְּאוֹתוֹ הָרָקִיעַ, עַד שֶׁבָּא קוֹל אַחֵר, וְנוֹעֵדוֹ
 (והתעוררו) יחדיו, ועולים בזווג לרקיע אחר. ועל זה שנינו, יש
 קול שמעלה קול, ומה הוא? אותו הקול של תקיעתם של
 ישראל שלמטה. וכיון שמתחברים כל הקולות הללו שלמטה

— ❧ — זוהר תהלים — ❧ —

וְעוֹלִים לְאוֹתוֹ רָקִיעַ עֲלִיּוֹן שֶׁהַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ שׁוֹרֶה בּוֹ, מִתְעַטְרִים (נועדים) כָּלם לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ, וְאֵז הַכְּסָאוֹת עוֹלִים, וְכִסֵּא אַחֵר שֶׁל יַעֲקֹב עוֹמֵד וּמִתְתַּקֵּן. וְעַל זֶה מֵצֵאנוּ בְּסִפְרוֹ שֶׁל רַב הַמְּנוּנָא סָבָא בְּאוֹתָן תְּפִלוֹת שֶׁל רֹאשׁ הַשָּׁנָה שֶׁהִיא אוֹמֵר, הַתְּפִלָּה וְקוֹל הַשׁוֹפָר (שאוֹתוֹ קוֹל) שֶׁמוֹצִיא אוֹתוֹ הַצִּדִּיק, שֶׁנִּמְצָא מִרוּחוֹ וְנִפְשׁוֹ בְּאוֹתוֹ הַשׁוֹפָר שֶׁל אוֹתוֹ הַקוֹל שֶׁעוֹלָה לְמַעְלָה. וּבְאוֹתוֹ יוֹם עוֹמְדִים וְנִמְצָאִים מְקַטְרְגִים לְמַעְלָה. וְכִשְׁעוֹלָה אוֹתוֹ קוֹל הַשׁוֹפָר, כָּלם נִדְחִים לִפְנֵינוּ וְלֹא יְכוּלִים לַעֲמֹד. אֲשֶׁרִי חִלַּקְם שֶׁל הַצִּדִּיקִים שִׁיּוּדָעִים לְכֹנֵן אֶת הָרָצוֹן לִפְנֵי רַבּוֹנָם וְיוֹדָעִים לְתַקֵּן עוֹלָם בְּיוֹם הַזֶּה בְּקוֹל שׁוֹפָר. וְעַל זֶה כָּתוּב, (תהלים פט) אֲשֶׁרִי הָעַם יוֹדָעִי תְרוּעָה. יוֹדָעִי, וְלֹא תוֹקָעִי.

חֲטָאֵי יִשְׂרָאֵל מִשְׁפִּילִים אֶת הַשְּׂכִינָה לְמָטָה וְזִכִּיתִיהֶם מַעְלִים אוֹתָהּ לְמִקְוָמָה

כִּי אֱלֹהִי"ם שׁוֹפֵט זֶה יִשְׁפִּיל וְזֶה יָרִים (עה, ח): [זוהר ח"ב פ' פקודי (דף רמ"ז)] מֵאֲזֵנֵי צִדִּיק שְׁתֵּי זְרוּעוֹת, אֲבָנֵי צִדִּיק שְׁנֵי עֲמוּדֵי אֱמֶת, הֵינן צִדִּיק צִדִּיק, וְכִשְׁהַעֲמוּד הָאֲמָצְעִי מֵרָחֵק מִמֶּנָּה, הוּא מִשְׁפֵּט, וְכו' כָּתוּב כִּי אֱלֹהִי"ם שׁוֹפֵט זֶה יִשְׁפִּיל וְזֶה יָרִים. זֶה יִשְׁפִּיל – מִי שֶׁגֹּרֵם לְהַשְׁפִּיל אֶת הַשְּׂכִינָה מִמִּקְוָמָה, וְזֶה יָרִים – מִי שֶׁגֹּרֵם לְהַעֲלוֹתָהּ מִמִּקְוָמָה, שֶׁחֲטָאֵי יִשְׂרָאֵל מִשְׁפִּילִים אוֹתָהּ לְמָטָה, וְזִכִּיתִיהֶם מַעְלִים אוֹתָהּ לְמִקְוָמָה, הֲרִי צִדִּיק הוּא מִי שֶׁעוֹשֶׂה זִכִּיוֹת לְהַעֲלוֹתָהּ לְמִקְוָמָה.

— זוהר תהלים —

יש זין טוב ויש זין רע

וַיִּזְן חֶמֶר מְלֵא מֶסֶף וְגו' (עה, ט): [זוהר ח"ב פ' פקודי (דף רמ"ז.)] כְּמוֹ שְׁשֻׁנִּינוּ, יֵשׁ זֵין וְיֵשׁ זֵין. כֶּף גַּם יֵשׁ כּוֹס וְיֵשׁ כּוֹס, וְהַכֹּל – זו לְטוֹב וְזו לְרַע. זֵין לְטוֹב, שְׁכָתוֹב (תהלים קד) וַיִּזְן יִשְׁמַח לִבָּב אֲנוֹשׁ. וַיִּזְן לְרַע, שְׁכָתוֹב (שם עה) וַיִּזְן חֶמֶר מְלֵא מֶסֶף וְגו'. כּוֹס לְטוֹב, שְׁכָתוֹב (שם קטז) כּוֹס יְשׁוּעוֹת אֶשָּׂא. כּוֹס לְרַע, שְׁכָתוֹב (ישעיה נא) כּוֹס חֲמָתוֹ, כּוֹס הַתַּרְעֵלָה. כְּמוֹ שֵׁישׁ בְּצַד הַקְדָּשָׁה הֵיכָלוֹת וּמִמָּנִים הַכֹּל לְטוֹב, וְרוּחוֹת קְדוּשׁוֹת וְכָל הַצְדָּדִים הַקְדוּשִׁים – כֶּף גַּם יֵשׁ בְּצַד הַטְּמְאָה הֵיכָלוֹת וּמִמָּנִים כָּלָם לְרַע, וְרוּחוֹת טְמָאוֹת מְמָנוֹת וְכָל הַצְדָּדִים הַטְּמָאִים. וְזֶה כְּנֶגֶד זֶה, כְּמוֹ יֵצֵר הַטוֹב וַיֵּצֵר הָרַע, וְהַכֹּל בְּסוֹד אֶחָד.

עו א לַמְנַצֵּחַ בְּנִינָת מִזְמוֹר לְאַסָּף שִׁיר: ב נִזְדַּע
 בִּיהוּדָה אֱלֹהִים <sup>הַתָּהוּ בְּעַל הַחֲבוּלֹת
וּבְעַל הַחֲבוּלֹת בְּרוּם</sup> בִּישְׂרָאֵל גְּדוֹל שְׁמוֹ:
 ג וַיְהִי בְשָׁלֹם סִבּוֹ וּמַעֲזֻנָּתוֹ בְּצִיּוֹן: ד שָׁמָּה שֹׁבֵר רִשְׁפֵי
 קִנְיָת מִגֵּן וְחָרֵב וּמִלְחָמָה סָלַח: ה נֶאֱזָר אֶתָּה אֲדִיר
 מִתְּהַרְרֵי מָרָף: ו אֲשַׁתּוּלְלוּ אֲבִירֵי לֵב נִמּוֹ שְׁנֵתָם וְלֹא
 מִצְאוּ כָּל אֲנָשִׁי חֵיל יְדִידָהֶם: ז מִנְעַרְתָּךְ אֱלֹהֵי
 יַעֲקֹב נִרְדָּם וְרָכַב וָסוּם: ח אֶתָּה נִזְרָא אֶתָּה וּמִי יַעֲמֹד
 לְפָנֶיךָ מֵאֵז אַפְּךָ: ט מִשְׁמַיִם הַשְׁמַעְתָּ דִּין אֶרֶץ יִרְאָה
 וְשִׁקְטָהּ: י בָּקוּם לְמִשְׁפַּט אֱלֹהִים <sup>הַתָּהוּ בְּעַל הַחֲבוּלֹת
וּבְעַל הַחֲבוּלֹת בְּרוּם</sup> לְהוֹשִׁיעַ כָּל

⌘⌘⌘ ————— ⌘⌘⌘ שִׁמּוּשׁ תהלים ⌘⌘⌘ ————— ⌘⌘⌘

להנצל מאש וממים

נודע ביהודה אלהים (עו, ב): [שימוש תהלים לפרק עו] להנצל מאש וממים.

⌘⌘⌘ ————— ⌘⌘⌘ זוהר תהלים ⌘⌘⌘ ————— ⌘⌘⌘

הַתּוֹרָה לֹא נִתְּנָה אֱלֹא לְמִי שֵׁישׁ בּוֹ בְּרִית קֹדֶשׁ - אִם יִקְבְּלוּ
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַתּוֹרָה - מוֹטֵב וְאִם לֹא - יִחָזֵר הָעוֹלָם לְתוֹהוּ
 וּבְהוּ

מִשְׁמַיִם הַשְׁמַעְתָּ דִּין אֶרֶץ יִרְאָה וְשִׁקְטָה (עו, ט): [זוהר ח"ג
 9' בלק (דף קצ"ב.)] אָמַר רַבִּי יוֹסִי, (שופטים ה) ה' ^{ה'}
 בְּצִאתָךְ מִשְׁעִיר בְּצַעֲדָךְ מִשְׁדָּה אָדוּם אֶרֶץ רַעְשָׁה. בְּשַׁעָה
 שֶׁהַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא שָׁב מִשְׁעִיר, שְׁלֹא קִבְּלוּ אֶת הַתּוֹרָה,
 אֶרֶץ רַעְשָׁה וְגו'. מָה הַטַּעַם רַעְשָׁה? מִשּׁוּם שֶׁרָצְתָה לְחַזֵּר

עָנִי אֶרֶץ סֶלָה: יֵא כִי חֲמַת אָדָם תִּזְדָּךְ שְׁאֲרִית חַמַּת
 תַּחֲגֹר: יב נִדְרוּ וְשָׁלְמוּ לַיהוָה אֱלֹהֵי ^{אֱלֹהֵי הַבַּיִת} ^{תַּחַת כַּל הַחֲבוּלִים} בָּכֶם
 כָּל סִבְיָיו יִזְבִּילוּ שִׁי לַמִּזְבֵּחַ: יג וּבְצֹר רוּחַ נְגִידִים
 נִזְרָא לְמַלְכֵי אֶרֶץ:

— — — — — זוהר תהלים — — — — —

לְתַהוּ וּבַהוּ, שְׂכָךְ הַתְּנָה הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּעוֹלָם: אִם
 יִקְבְּלוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַתּוֹרָה - מוֹטָב, וְאִם לֹא - יַחֲזֹר
 הָעוֹלָם לְתַהוּ וּבַהוּ. כִּיּוֹן שֶׁרָאֲתָה הָאֶרֶץ שֶׁהָרִי הַזֶּמִּין הַקָּדוֹשׁ
 בְּרוּךְ הוּא לְכָל הָעַמִּים לְקַבֵּל הַתּוֹרָה וְלֹא קִבְּלוּ, וּמִכָּל
 הָעַמִּים לֹא נִשְׁאַרוּ אֲלֵא יִשְׂרָאֵל לְבָדָם, חֲשָׁבָה הָאֶרֶץ
 שֶׁיִּשְׂרָאֵל לֹא יִקְבְּלוּ כְּמוֹתָם, וּמִשּׁוֹם זֶה אֶרֶץ רַעְשָׁה. כִּיּוֹן
 שֶׁאֲמָרוּ נַעֲשֶׂה וְנִשְׁמָע, מִיָּד שִׁקְטָה, זֶהוּ שְׂכָתוֹב (תהלים עו)
 אֶרֶץ יִרְאָה וְשִׁקְטָה. יִרְאָה בַּהֲתַחֲלָה, וּלְבִסּוֹף וְשִׁקְטָה.

טו לחודש

עז א לַמִּנְצָחַ עַל יְדִיתוֹן יְדוּתוֹן לְאַסָּף מִזְמוֹר: ב קוֹלִי
 אֶל אֱלֹהִים וְאַצְעֻקָה קוֹלִי אֶל אֱלֹהִים הקוץ בעל הכוללות
בענין צדקות ביום
 וְהֶאֱזִין אֵלַי: ג בְּיוֹם צָרָתִי אֲדַנִּי דְרָשְׁתִּי יְדֵי לִילָה נִגְרָה
 וְלֹא תַפּוּג מֵאַנְהָה הַנָּחֵם נַפְשִׁי: ד אֲזַכְּרָה אֱלֹהִים הקוץ בעל הכוללות
בענין צדקות ביום
 וְאַהֲמִיחָה אֲשִׁיחָה וְתִתְעַשֵּׂפָה רוּחִי סֶלָה: ה אֲחֻזֹּת שְׁמֵרוֹת
 עֵינֵי נַפְעַמְתִּי וְלֹא אֲדַבֵּר: ו חֲשַׁבְתִּי יָמִים מִקֶּדֶם שְׁנוֹת
 עוֹלָמִים: ז אֲזַכְּרָה נִגְיַתִּי בַלִּילָה עִם לִבִּי אֲשִׁיחָה
 וַיִּחַפֵּשׁ רוּחִי: ח הִלְעוֹלָמִים יוֹנָה אֲדַנִּי וְלֹא יָסוּף לְרִצּוֹת
 עוֹד: ט הָאֵפֶס לִנְצַח חֲסִדוֹ גָּמַר אֲמַר לְדֹר וָדֹר:
 י הִשְׁכַּח חֲנוּת אֵל אִם קָפֵץ בָּאֵף רַחֲמָיו סֶלָה: יא וְאֲמַר
 חֲלוּתִי הִיא שְׁנוֹת יָמַי עֲלִיּוֹן: יב (אֹכִיר) אֲזַכּוֹר מַעֲלָלִי
 יָהּ כִּי אֲזַכְּרָה מִקֶּדֶם פְּלֹאֵה: יג וְהִגִּיתִי כָּכָל פֶּעֱלָךְ
 וּבַעֲלִילוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה: יד אֱלֹהִים הקוץ בעל הכוללות
בענין צדקות ביום פִּקְדָּשׁ דִּרְכָּךְ מִי
 אֵל גָּדוֹל בְּאֱלֹהִים הקוץ בעל הכוללות
בענין צדקות ביום טו אֶתָּה הָאֵל עֲשֵׂה פֶלֶא
 הוֹדַעְתָּ בְּעַמִּים עֲזָדָה: טז גְּאֻלְתָּ בְּזִרְעַ עַמְּךָ בְּנֵי יַעֲקֹב

❧ ————— ❧ שימוש תהלים ❧ ————— ❧

שלא תפול ביום צרה

קולי אל אלהים (עז, ב): [שימוש תהלים לפרק עז] טוב להרגילו שלא
 יפול בשום צרה.

— ❧ — זוהר תהלים — ❧ —

הָיָה צָרִיךְ לִהְיוֹת! אֶלָּא כִּךְ לְמַדְנוּ, הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
הוּא רוּחַ וְהִנֵּפֶשׁ שֶׁל הַכֹּל, וְיִשְׂרָאֵל אוֹמְרִים: נִפְשֵׁי וְרוּחֵי
אֶתָּה. מִשּׁוּם כִּךְ אוֹיֵתךָ לְדַבֵּק בְּךָ, וְאַשְׁחֲרֶךָ לְמִצָּא אֶת
רְצוֹנְךָ. רַבִּי יוֹסִי אָמַר, בְּשַׁעַה שְׂאָדָם יֵשֵׁן בְּמִטָּתוֹ, יוֹצֵאת
נִפְשׁוֹ, עוֹלָה וּמַעֲיִדָה בְּאָדָם עַל כָּל מָה שְׁעֲשֶׂה בְּכָל
הַיּוֹם. הַגּוֹף אוֹמֵר לְנִפְשׁוֹ: נִפְשֵׁי אוֹיֵתךָ בְּלִילָה, אֵף רוּחֵי
בְּקִרְבִּי אֲשַׁחֲרֶךָ.

דְּבַר אַחֵר, נִפְשֵׁי אוֹיֵתךָ – אָמְרָה כְּנִסְתָּ יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי
הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא: נִפְשֵׁי אוֹיֵתךָ בְּלִילָה, בְּעוֹד שְׂאֲנוּ
בְּגִלוּת בֵּין הָעַמִּים, וּמְנוּעָה נִפְשֵׁי מִכָּל רָע (ושבעה נפשי מכל
הבזיונות) שֶׁקְשׁוּרָה בֵּין הָעַמִּים, נִפְשֵׁי אוֹיֵתךָ, כְּדִי לָשׁוּב
לְמִקּוּמִי. אֵף רוּחֵי בְּקִרְבִּי אֲשַׁחֲרֶךָ, כְּלוּמַר, אֵף עַל גִּב שֶׁהֵם
מְשַׁעֲבָדִים אֶת בְּנֵי בְּכָל שְׁעָבוֹד, רוּחַ הַקְדֵּשׁ לֹא זֶזָה מִמֶּנִּי
כְּדִי לִשְׁחַר אוֹתְךָ וּלְעֲשׂוֹת מִצְוֹתֶיךָ. רַבִּי יִצְחָק אָמַר, אָמְרוּ
יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא: בְּעוֹד שְׁנִפְשֵׁי בִי, אוֹיֵתךָ
בְּלִילָה. מָה הִטַּעַם בְּלִילָה? אֶלָּא מִשּׁוּם שֶׁהִנֵּפֶשׁ הַזֶּה בְּשַׁעַה
הַזֹּאת צָרִיכָה לְחַמֵּד אוֹתְךָ. אֵף רוּחֵי בְּקִרְבִּי אֲשַׁחֲרֶךָ, כְּאֲשֶׁר
מִתְעוֹרֶרֶת בִּי רוּחַ הַקְדֵּשׁ, אֲשַׁחֲרֶךָ בְּהִתְעוֹרְרוֹת לְעֲשׂוֹת
רְצוֹנְךָ. כִּי כְּאֲשֶׁר מְשַׁפְּטִיךָ לְאַרְצֵךְ, בְּזִמְנֵן שֶׁהַמִּשְׁפָּט יוֹרֵד
לְאַרְצֵךְ לְבִשֵּׁם אֶת הָעוֹלָם, אִזְ צֶדֶק לְמַדּוֹ יִשְׁבִּי תִּבֵּל. כְּלוּמַר,
יְכוּלִים לְסַבֵּל אֶת הַדִּין שֶׁל צֶדֶק, וְלֹא יִשְׁמַד הָעוֹלָם מִמֶּנּוּ.
מִתִּי צֶדֶק לְמַדּוֹ יִשְׁבִּי תִּבֵּל? כְּאֲשֶׁר מְשַׁפְּטִיךָ לְאַרְצֵךְ. רַבִּי
חִזְקִיָּה אָמַר, נִפְשֵׁי אוֹיֵתךָ בְּלִילָה – זֶה כְּנִסְתָּ יִשְׂרָאֵל. אֵף

אף הצציק יתהלכו: יט קול רעמך בגלגל האירו
ברקים תכל רגזה ותרעש הארץ: כ פים הרבך
(ושבילך) ושכילך במים רבים ועקבותיך לא נדעו:
כא נחית בצאן עמך ביד משה ואהרן:

== זוהר תהלים ==

רוחי בקרבי אשחרך - זה הקדוש ברוך הוא.

אמר רבי אבא בא ראה, הנפש והרוח נודעות (נפגשות)
(משתתפות) כאחד לעולמים. למדנו, עבודה שלמה
שצריך אדם לעבד את הקדוש ברוך הוא, כמו שלמדנו
ואהבת את ה' אלהיך, שיאהב את הקדוש ברוך הוא אהבת
נפש ממש, וזוהי אהבה שלמה, אהבת נפשו ורוחו. כמו
שאלה נדבקים בגוף, והגוף אוהב אותם, (אז) כך ידבק אדם
לאהב את הקדוש ברוך הוא אהבת נפשו ורוחו לדבק בו.
זהו שכתוב נפשי אניתך בלילה, (כלומר) נפשי ממש. אף
רוחי בקרבי אשחרך, אתדבק בך אהבה רבה בלילה,
שצריך אדם מאהבתו של הקדוש ברוך הוא לעמד בכל
לילה להשתדל בעבודתו עד שיתעורר הבקר, וימשך עליו
חוט של חסד. ששנינו, אשרי חלקו של אותו אדם שאוהב
את הקדוש ברוך הוא אהבה כזו, וצדיקי האמת הללו
שאוהבים את הקדוש ברוך הוא כך, העולם מתקנים
בעבורם, ושולטים על כל הגזרות הקשות שלמעלה
ולמטה... וכל מה שגזור על העולם מתקנים.

עח א מִשְׁכִּיל לְאַסְף הָאֵזִינָה עֲמִי תוֹרָתִי הָמוּ אֲזִנְכֶם
 לְאַמְרֵי פִי: ב אֶפְתָּחָה בְּמִשְׁל פִּי אֲבִיעָה חִידוֹת
 מִנִּי קֶדֶם: ג אֲשֶׁר שָׁמְעֵנִי וְנִדְעִים וְאֲבוֹתֵינוּ סִפְרוּ לָנוּ:
 ד לֹא נִכְחַד מִבְּנֵיהֶם לְדוֹר אַחֲרוֹן מְסֻפְּרִים תְּהִלּוֹת
 יְהוָה וְעֵזוֹ וְנִפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה: ה וַיִּקֶּם עֲדוֹת
 בִּיעֶקֶב וְתוֹרָה שֵׁם בְּיִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר צִוָּה אֶת אֲבוֹתֵינוּ
 לְחַדִּיעֵם לְבְנֵיהֶם: ו לְמַעַן יֵדְעוּ דוֹר אַחֲרוֹן בָּנִים וַיְלִדוּ

שימוש תהלים

להיות לחן ולחסד בעיני המלכות

משכיל לאסף האזינה עמי (עח, א): [שימוש תהלים לפרק עח] טוב להיות
 לחן ולחסד לפני המלכות.

זוהר תהלים

כהן גדול צריך להיות תלמיד חכם

וַיִּקֶּם עֲדוֹת בִּיעֶקֶב וְתוֹרָה שֵׁם בְּיִשְׂרָאֵל וגו' (עח, ה): [זוהר
 תדש מדרש רות (דף ק.א)] רַבִּי חִידָקָא וְרַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹסִי
 הָיוּ הוֹלְכִים בְּדֶרֶךְ. אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן לְרַבִּי חִידָקָא, הָרִי
 שְׁנִינוּ, נִכְרִי וְעוֹסֵק בְּתוֹרָה הוּא כְּמוֹ כֹּהֵן גָּדוֹל. מָה הֵטַעַם
 שָׁקַל אוֹתוֹ לְכֹהֵן גָּדוֹל, וְהָרִי כְּתוּב (תהלים עח) וַיִּקֶּם עֲדוֹת
 בִּיעֶקֶב וְתוֹרָה שֵׁם בְּיִשְׂרָאֵל. הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא נָתַן אוֹתָהּ
 לְיִשְׂרָאֵל, לְקַבֵּל עָלֶיהָ שָׂכָר לְעוֹלָם הַבָּא. וּמִי שֶׁלֹּא קִבְּלוּהָ,
 לֹא מְקַבְּלִים עָלֶיהָ שָׂכָר בְּעוֹלָם הַבָּא. שָׂכָף אָמַר רַבִּי
 עֲקִיבָא, יִשְׂרָאֵל שֶׁעָמְדוֹ עַל הַר סִינִי, מְקַבְּלִים עָלֶיהָ שָׂכָר.

יָקֻמוּ וַיִּסְפְּרוּ לְבִנְיָהֶם: ז וַיִּשְׁמְרוּ בָּאלֹהִים ^{הַקֹּדֶשׁ בְּעַל הַחַיִּים} בְּסֶלֶם ^{וּבְעִזְזוֹתָם בָּרוּךְ} וְלֹא יִשְׁכְּחוּ מַעַלְלֵי אֵל וּמִצְוֹתָיו יִנְצְרוּ: ח וְלֹא יִהְיוּ בְּאֲבוֹתָם דּוֹר סוֹרֵר וּמִרְהָ דּוֹר לֹא הִבִּין לָבוֹ וְלֹא נֶאֱמְנָה אֶת אֵל רוּחוֹ: ט בְּנֵי אֶפְרַיִם נוֹשְׁקֵי רוּמֵי קִשְׁתֹּת הִפְכוּ בַּיּוֹם קָרֵב: י לֹא שָׁמְרוּ בְּרִית אֱלֹהִים ^{הַקֹּדֶשׁ בְּעַל הַחַיִּים} וּבִתְוֹרָתוֹ מֵאֲנִי לָלֶכֶת: יא וַיִּשְׁכְּחוּ עֲלִילוֹתָיו וּנְפִלְאוֹתָיו אֲשֶׁר הָרָאם: יב נִגְדָּה אֲבוֹתָם עֲשֵׂה פֶלֶא בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם

— ❦ — זוהר תהלים — ❦ —

נִכְרִים שְׁלֹא עָמְדוּ עַל הָרַ סִינִי, אֵין מְקַבְּלִים עָלֶיהָ שָׂכָר. וְאַתָּה אִמְרָתָּ, נִכְרִי וְעוֹסֵק בַּתּוֹרָה הָרִי הוּא כְּמוֹ כֵּהֵן גְּדוֹל?! אָמַר לוֹ, כְּמוֹ כֵּהֵן גְּדוֹל עִם הָאֶרֶץ שְׁנִינוּ וְדָאִי. שְׁאִמַּר רַבִּי יוֹסִי בַר יוֹדָא אָמַר רַבִּי יוֹחָנָן, מַה שֶּׁכָּתוּב (משלי ג) יִקְרָה הָיָא מִפְּנִינִים וְכָל חִפְצֶיךָ לֹא יִשּׁוּוּ בָּהּ – אֶפְלוּ מִמְּזוֹר תִּלְמִיד חֶכֶם עָדִיף מִכֵּהֵן גְּדוֹל עִם הָאֶרֶץ הַמְשַׁמֵּשׁ לִפְנֵי וְלַפְּנִים. וְהוֹאִיל וְאִינוּ קוֹרָא בַּתּוֹרָה, אֵין עֲבוּדָתוֹ עֲבוּדָה, וְאִינוּ מְקַבֵּל עָלֶיהָ שָׂכָר, וְעָלָיו כָּתוּב (שם יט) גַּם בְּלֹא דַעַת נִפְשׁ לֹא טוֹב. כֵּהֵן גְּדוֹל שְׂאִינוּ יוֹדַע עֵקֶר שֶׁל עֲבוּדָה, אֵין עֲבוּדָתוֹ עֲבוּדָה. וְאָמַר רַבִּי יוֹדָא, מִנֵּינן שִׁכְהֵן גְּדוֹל צָרִיךְ לִהְיוֹת תִּלְמִיד חֶכֶם? שֶׁכָּתוּב (מלאכי ב) כִּי שִׁפְתֵּי כֵהֵן יִשְׁמְרוּ דַעַת וְתּוֹרָה יִבְקְשׁוּ מִפִּיהוּ. וְאִם הוּא עִם הָאֶרֶץ, אֵין מְקַבֵּל עָלֶיהָ שָׂכָר. כִּךְ גּוֹי הָעוֹסֵק בַּתּוֹרָה – הוֹאִיל וְהוּא גּוֹי, אֵין עֹסְקוֹ בַּתּוֹרָה עֹסֵק, וְאִינוּ מְקַבֵּל שָׂכָר.

שְׁדָה צֵעַן: יג בָּקַע ים וַיַּעֲבִירם וַיַּצֵּב מַיִם כְּמוֹ נָדָה: יד וַיִּנָּחם בַּעֲנַן יוֹמָם וְכָל חֲלִילָה בְּאֵזֶר אֵשׁ: טו וַיִּבְקַע צָרִים בַּמִּדְבָּר וַיִּשְׁק בְּתַחֲמוֹת רֶבֶה: טז וַיִּזְצֹא נוֹזְלִים מִסָּלַע וַיִּזְרַד בְּנִתְרוֹת מָיִם: יז וַיִּזְכִּיפוּ עוֹד לַחֲטָא לֹא לַמְּרוֹת עֲלִיזָן בְּצִיָּה: יח וַיִּנָּסוּ אֵל בְּלִבָּבָם לִשְׂאֵל אֶכֶל לַנֶּפֶשׁ: יט וַיִּדְּבְרוּ בֵּאלֹהִים ^{תקון בעל חסידות} אָמְרוּ הַיּוֹבֵל אֵל לַעֲרֹךְ שְׁלַחַן בַּמִּדְבָּר: כ הֵן חָבָה צוֹר וַיִּזְכְּבוּ מַיִם וַיִּתְּלִים וַיִּשְׁטְפוּ חֲגָם לָחֶם יוֹבֵל תַּת אִם יָכִין שָׂאֵר לַעֲמוֹ: כא לָכֵן שָׁמַע יְהוָה ^{הנהגת זוהר} וַיִּתְּעַבֵּר וְאֵשׁ נִשְׁקָה בַּיַּעֲקֹב וְגַם אָף עָלָה בְּיִשְׂרָאֵל: כב כִּי לֹא הֶאֱמִינוּ בֵּאלֹהִים ^{תקון בעל חסידות} וְלֹא בִטְחוּ בִּישׁוּעָתוֹ: כג וַיִּצְוּ שְׁחָקִים מִמַּעַל וַיִּדְּלִתִּי שָׁמַיִם פָּתַח: כד וַיִּמָּטֵר עֲלֵיהֶם מִן לֶאֱכֹל וַיִּדְּגֵן שָׁמַיִם נָתַן לָמוֹ: כה לָחֶם אֲבִירִים אֶכֶל אִישׁ צִידָה שָׁלַח לָחֶם לְשַׁבַּע:

❦ ————— ❦ זוהר תהלים ————— ❦

כָּל יוֹם וְיוֹם נוֹטֵף טַל מִהָעֵתִיק הַקָּדוֹשׁ לְזַעִיר אֲנָפִין

לָחֶם אֲבִירִים אֶכֶל אִישׁ (עכ, כה): [זוהר שמות פ' המן (דף ט"א:)] וּבֹא רָאָה, כָּל יוֹם וְיוֹם נוֹטֵף טַל מִהָעֵתִיק הַקָּדוֹשׁ לְזַעִיר אֲנָפִין, וּמִתְבָּרְכִים כָּל שְׁדָה הַתְּפוּחִים הַקָּדוֹשִׁים, וּמֵאוֹתוֹ טַל נִשְׁפָּע לְאֵלוֹ שְׁלֵמָטָה, וּמִמֶּנּוּ נִזְוָנִים מְלָאכִים קָדוֹשִׁים, כָּל אֶחָד וְאֶחָד כְּפִי מַאֲכָלוֹ. זֶהוּ שְׂכָתוֹב (שם עח) לָחֶם אֲבִירִים אֶכֶל אִישׁ, וּמֵאוֹתוֹ מְזוֹן אָכְלוּ יִשְׂרָאֵל בַּמִּדְבָּר. אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן,

— ❧ — זוהר תהלים — ❧ —

כִּמָּה בְּנֵי אָדָם נִזְוָנִים בְּזִמְנָה הַזֶּה מִמֶּנּוּ, וּמִי הֵם? אֵלּוּ הַחֲבֵרִים שֶׁמִּשְׁתַּדְּלִים בַּתּוֹרָה יָמִים וְלֵילֹת. וְכִי יַעֲלֶה עַל דַּעְתָּךְ מֵאוֹתוֹ מִזֶּזֶן מִמֶּשׁ? לֹא, אֲלֵא כַּעֲיִן אוֹתוֹ מִזֶּזֶן מִמֶּשׁ שֶׁשֶּׁקוּל עַל אֶחָד פִּי שָׁנִים. בֹּא רֹאֵה, כְּשֶׁנִּכְנְסוּ יִשְׂרָאֵל וְנִדְבְּקוּ בַּמֶּלֶךְ הַקְדוֹשׁ מִשּׁוֹם גְּלוּי שֶׁל הָרָשָׁם הַקְדוֹשׁ, אֲזַי זָכוּ לֵאכֹל לֶחֶם אַחֵר עֲלִיּוֹן יוֹתֵר מִמֶּה שֶׁהָיָה בַּתַּחֲלָה. בַּתַּחֲלָה, כְּשִׁיִּצְאוּ מִמִּצְרַיִם, נִכְנְסוּ לֶלֶחֶם שֶׁנִּקְרָא מִצָּה, וְכַעֲת זָכוּ וְנִכְנְסוּ לֵאכֹל לֶחֶם אַחֵר יוֹתֵר עֲלִיּוֹן, מִמָּקוֹם עֲלִיּוֹן, שֶׁכָּתוּב הִנְנִי מִמְטִיר לָכֶם לֶחֶם מִן הַשָּׁמַיִם. מִן הַשָּׁמַיִם מִמֶּשׁ. וּבִאוֹתוֹ זִמְנָה הוּא נִמְצָא לָהֶם לְיִשְׂרָאֵל מִמָּקוֹם זֶה. חֲבֵרִים שֶׁמִּשְׁתַּדְּלִים בַּתּוֹרָה, נִזְוָנִי מִמָּקוֹם אַחֵר יוֹתֵר עֲלִיּוֹן, וּמֵהוּ? כִּכְתוּב (קֹהֶלֶת ז') הַחֲכָמָה תַּחֲיֶה בַּעֲלֶיהָ. מָקוֹם יוֹתֵר עֲלִיּוֹן. אָמַר לוֹ רַבִּי אֱלֶעָזָר, אִם כֵּן, לָמָּה חִלְשָׁה נִפְשָׁם יוֹתֵר מִשָּׂאֵר בְּנֵי הָעוֹלָם, שֶׁהָרִי שָׂאֵר בְּנֵי הָעוֹלָם בִּכְחַ וְחֹזֶק יֵתֵר נִרְאִים לְהִמָּצֵא (הֵם יוֹתֵר)? אָמַר לוֹ, יִפֶּה שְׂאֵלָתָה. בֹּא רֹאֵה, כָּל מִזְוֹנוֹתֵיהֶם שֶׁל בְּנֵי הָעוֹלָם בָּאִים מִלְּמַעְלָה. אוֹתוֹ מִזֶּזֶן שֶׁבָּא מִן הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ, זֶה מִזֶּזֶן שֶׁל כָּל הָעוֹלָם, וְהוּא מִזֶּזֶן שֶׁל הַכֹּל, וְהוּא מִזֶּזֶן גַּם וָעֵב. וְאוֹתוֹ מִזֶּזֶן שֶׁבָּא יוֹתֵר מִלְּמַעְלָה, הוּא מִזֶּזֶן יוֹתֵר דְּקִיק, שֶׁבָּא מִמָּקוֹם שֶׁנִּמְצָא הִדִּין, וְזֶהוּ הַמִּזֶּזֶן שֶׁאֵכְלוּ יִשְׂרָאֵל כְּשִׁיִּצְאוּ מִמִּצְרַיִם. [יוֹתֵר דְּקִיק] הַמִּזֶּזֶן שֶׁנִּמְצָא לָהֶם לְיִשְׂרָאֵל בִּאוֹתוֹ זִמְנָה בַּמִּדְבָּר, מִמָּקוֹם עֲלִיּוֹן שֶׁנִּקְרָא שָׁמַיִם, הוּא מִזֶּזֶן יוֹתֵר דְּקִיק, שֶׁנִּכְנְסוּ יוֹתֵר לִנְפֶשׁ מִהַכֹּל, וְנִפְרַד יוֹתֵר מִהַגּוֹף, וְנִקְרָא לָהֶם אֲבִירִים.

❦ ————— ❦ זוהר תהלים ————— ❦

הַמְזוֹן הַיּוֹתֵר עֲלִיּוֹן מֵהַכֹּל הוּא מְזוֹן הַחֲבֵרִים, אוֹתָם שֶׁשִּׁשְׁתִּידִלִים בַּתּוֹרָה, שְׁאוּכָלִים מְזוֹן שֶׁל רוּחַ וּנְשָׁמָה, וְלֹא אוּכָלִים מְזוֹן הַגּוֹף כָּלֵל, וְהֵינּוּ מִמָּקוֹם עֲלִיּוֹן נִכְבָּד עַל הַכֹּל, וְנִקְרָא חֲכָמָה. לָכֵן חָלַשׁ גּוֹף הַחֲבֵרִים יוֹתֵר מִבְּנֵי הָעוֹלָם, שֶׁהָרִי לֹא אוּכָלִים מְזוֹן הַגּוֹף כָּלֵל, וְאוּכָלִים מְזוֹן שֶׁל רוּחַ וּנְשָׁמָה מִמָּקוֹם רְחוֹק עֲלִיּוֹן נִכְבָּד מֵהַכֹּל. וְלָכֵן אוֹתוֹ מְזוֹן דִּקְיָה מִן הַדִּקְיָה יוֹתֵר מֵהַכֹּל. אֲשֶׁרִי חֲלָקָם. זֶהוּ שֶׁכְּתוּב הַחֲכָמָה תַּחֲיָה בְּעָלֶיהָ. אֲשֶׁרִי חֲלָקוֹ שֶׁל הַגּוֹף שִׁיכוֹל לְהִזּוֹן בְּמְזוֹן הַנֶּפֶשׁ. אָמַר לוֹ רַבִּי אֶלְעָזָר, וַדָּאִי כֵּךְ הוּא. אֲבָל בְּזִמְנָהּ אֵיךְ נִמְצְאִים מְזוֹנוֹת אֵלּוּ? אָמַר לוֹ, וַדָּאִי שִׁיפָה שְׂאֵלֶתָ. בֹּא רֵא, וְזֶהוּ בְּרוּר הַדְּבָר, מְזוֹן רֵאשׁוֹן הוּא מְזוֹן שֶׁל כָּל הָעוֹלָם, אוֹתוֹ שֶׁבֹא מִשָּׁמַיִם וְאֶרֶץ, וְהוּא מְזוֹן הַגּוֹף (שֶׁל הַכֹּל). מְזוֹן שֶׁהוּא יוֹתֵר עֲלִיּוֹן מִמֶּנּוּ, אוֹתוֹ שֶׁהוּא יוֹתֵר דִּקְיָה, וְכֹא מִמָּקוֹם שֶׁהִדִּין שְׁרוּי, שֶׁנִּקְרָא צִדִּיק, וְזֶהוּ מְזוֹן הָעֲנִיִּים. וְסוּד הַדְּבָר – מִי שֶׁמְשָׁלִים לְעָנִי, מְשָׁלִים לוֹ אוֹת אַחַת וְנִעֲשֶׂה צִדִּיקָה, וְסוּד זֶה – (מִשְׁלֵי י"א) גִּמֵּל נִפְשׁוֹ אִישׁ חֶסֶד. גִּמְלֵיּוֹת חֶסֶדִים מִשְׁמַע, שֶׁהָרִי בְּדִין שְׁרוּי, וְהַשָּׁלִים לוֹ חֶסֶד, אִזּוֹ הוּא רַחֲמִים. מְזוֹן יוֹתֵר עֲלִיּוֹן מֵאֵלָּה, הוּא מְזוֹן עֲלִיּוֹן וְנִכְבָּד מִמָּקוֹם שֶׁנִּקְרָא שָׁמַיִם, וְהוּא דִּקְיָה מִכָּלֵם, וְהוּא מְזוֹן שֶׁל חוֹלִים. זֶהוּ שֶׁכְּתוּב (תְּהִלִּים מ"א) ה' יִסְעֲדֵנוּ עַל עֶרֶשׁ דָּוִי כָּל מִשְׁכְּבוֹ הַפִּכְתָּ בַּחֲלָיו. ה' דּוֹקָא. מָה הַטַּעַם? מִשּׁוֹם שֶׁהַחוֹלִים הִלְלוּ אֵינָם נִזְוָנִים אֶלָּא בְּאוֹתוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִמֶּשׁ. [וְנִמְהוּ, חֵלֶב וּדָם. זֶהוּ שֶׁכְּתוּב (יִחְזַקְקָא

❧ ————— ❧ זוהר תהלים ❧ ————— ❧

מה) להקריב לי חלב ודם. וזהו מזון ממקום שנקרא שמים, והוא נכבד ועליון, דקיק מהכל].

מִזוֹן עֲלִיּוֹן קָדוֹשׁ וְנִכְבָּד זֶהוּ מְזוֹנוֹת שֶׁל רוּחוֹת וּנְשָׁמוֹת, וְהוּא מְזוֹן שֶׁל מְקוֹם רְחוֹק עֲלִיּוֹן, (מאותו מקום שנקרא נועם ה'). וְהִנֵּכְבֵּד מֵהַכֹּל הוּא מְזוֹן הַחֲבֵרִים שֶׁמִּשְׁתַּדְּלִים בַּתּוֹרָה, וְהוּא מְזוֹן שֶׁבָּא מִחֻכְמָה עֲלִיּוֹנָה. מָה הַטַּעַם מִמָּקוֹם זֶה? מִשּׁוּם שֶׁתּוֹרָה יִצְאָה מִחֻכְמָה עֲלִיּוֹנָה, וְאוֹתָם שֶׁמִּשְׁתַּדְּלִים בַּתּוֹרָה נִכְנָסִים בַּעֲקָר שְׂרָשִׁיָּה, וְלִכֵּן מְזוֹנָם בָּא מֵאוֹתוֹ מְקוֹם קָדוֹשׁ עֲלִיּוֹן. בָּא רַבִּי אֶלְעָזָר וְנִשְׁקָ יְדוֹ. אָמַר, אֲשֶׁרִי חֲלָקִי שֶׁעֲמַדְתִּי בַּדְּבָרִים הַלָּלוּ! אֲשֶׁרִי הִצַּדִּיקִים שֶׁמִּשְׁתַּדְּלִים בַּתּוֹרָה יָמִים וְלַיְלֹת, שְׂזוּכִים לָהֶם בַּעוֹלָם הַזֶּה וּבַעוֹלָם הַבָּא, שֶׁכְּתוּב (דברים ל) כִּי הוּא חַיִּיךָ וְאַרְךָ יָמֶיךָ.

אֲכִילָה צְרִיכָה נְקִיּוֹת - כִּמוֹ מִלֶּאכִי הַשְּׂרָת לְמַעַלָּה

לָחֶם אֲבִירִים אָכַל אִישׁ (עח, כה): [זוהר חדש מדרש רות (דף ק"ה):] שְׁנִית - נְטִילַת יָדִים קֹדֶם אֲכִילָה, מָה הַטַּעַם? מִשּׁוּם שֶׁאֲכִילָה צְרִיכָה נְקִיּוֹת, כִּמוֹ שֶׁמִּלֶּאכִי הַשְּׂרָת לְמַעַלָּה. שֶׁכָּךְ אָמַר רַב הַמְנוּנָא סָבָא, מֵהוּ שֶׁכְּתוּב (תהלים עח) לָחֶם אֲבִירִים אָכַל אִישׁ - הַלָּחֶם שֶׁמִּלֶּאכִי הַשְּׂרָת אוֹכְלִים. מָה יוֹצֵא מִזֶּה? אֵלָּא מָה מִלֶּאכִי הַשְּׂרָת אוֹכְלִים בִּקְדֻשָּׁה וּבִטְהָרָה וּבְנִקְיוֹת - אֵף יִשְׂרָאֵל כֵּן צְרִיכִים לֶאֱכֹל בִּקְדֻשָּׁה וּבִטְהָרָה, שֶׁכְּתוּב (ויקרא יא) וְהִתְקַדְּשְׁתֶּם. אֵלּוּ מֵים רַאשׁוֹנִים. וְהֵייתֶם קְדָשִׁים - אֵלּוּ מֵים אַחֲרוֹנִים. כִּי קָדוֹשׁ - זֶה שֶׁמֶן טוֹב. אֲנִי ה' - זֶה בְּרִכַּת

— זוהר תהלים —

הַמְזוֹן. וְכֵךְ אֹמְרִים. וְהִתְקַדְשְׁתָּם, שְׁכַל הָאוֹכֵל בְּקִדְשָׁהּ
וּבִטְהָרָה וּבִנְקִיּוֹת, נִדְמָה לְמִלְאֲכֵי הַשָּׁרֵת שֶׁהֵם קְדוּשִׁים.
וְשִׁכְתוֹב כִּי קָדוֹשׁ אֲנִי ה', מְלַמֵּד שֶׁצָּרִיךְ כּוֹנֵן בְּכִרְכַּת הַמְזוֹן.
וְכָל הָאוֹכֵל בְּלֹא נְטִילַת יָדַיִם, אֲכִילָתוֹ טָמֵא. וְהַשְׁכִּינָה מֶה
הִיא אוֹמֶרֶת? (מִשְׁלֵי כג) אֵל תִּלְחֶם אֶת לֶחֶם רַע עֵין וְאַל תִּתְחַאֵר
לְמַטְעַמְתָּיו. מֶה הַטַּעַם? מִשּׁוֹם שֶׁיֵּשׁ מִדַּת פְּרַעְנוּת בְּעוֹלָם,
וְשִׁמּוֹ עֵין הָרַע. וְכָל הָאוֹכֵל בְּלֹא נְטִילַת יָדַיִם, אוֹתָהּ הַמִּדָּה
שֶׁל פְּרַעְנוּת שׁוֹרָה עָלָיו. וְכָל אוֹתוֹ הַמֵּאֲכֵל שְׁלָהּ הוּא נִקְרָא
לֶחֶם רַע עֵין.

שֶׁכָּךְ אָמַר רַב הַמְנוּנָא סָבָא, שְׁתֵּי מִדּוֹת עוֹמְדוֹת עַל שְׁלִחְנוֹ
שֶׁל אָדָם, אַחַת מִדַּת טוֹב, וְאַחַת מִדַּת רַע. כִּשְׁהָאָדָם
מְקַדֵּשׁ יָדָיו וּמְבָרֵךְ, מִדַּת טוֹב אוֹמֶרֶת: זֶהוּ שְׁלִחְנוֹ שֶׁל הַקָּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא. וּמִנִּיחָה יָדֶיהָ עַל רִאשׁוֹ וְאוֹמֶרֶת לוֹ: עֲבָדִי אֲתָה,
עֲבָדוֹ שֶׁל מְקוֹם אֲתָה, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (ישעיה מט) וַיֹּאמֶר לִי עֲבָדִי
אֲתָה יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בְּךָ אֶתְפָּאֵר. וְכִשְׂאִין אָדָם מְקַדֵּשׁ אֶת יָדָיו
וְאוֹכֵל, מִדַּת רַע אוֹמֶרֶת: זֶה שְׁלִי הוּא! מִיד שׁוֹרָה עָלָיו
וּמִטְמָאָה אוֹתוֹ, וּמֵאֲכָלוֹ נִקְרָא לֶחֶם רַע עֵין. מַעֲשֵׂה הִיָּה
בְּבָבֶל, בְּאִישׁ אֶחָד שֶׁזָּמַן אוֹתוֹ הָעֲנִי לֶאֱכֹל. רָאָה אוֹתוֹ שְׁלָה
נָטַל יָדָיו וְאָכַל. אוֹתוֹ הָעֲנִי קָם מִהַשְׁלִיחַן וְהִלֵּךְ לוֹ. קָרָא לוֹ
וְאָמַר לוֹ: שֵׁב בְּמִקוֹמְךָ וְאֶכֶל! אָמַר לוֹ: חֵס וְשְׁלוֹם שְׂאֲנִי
אֲכַל עִמָּךְ, שֶׁעָלִיךְ כָּתוֹב (מִשְׁלֵי כג) אֵל תִּלְחֶם אֶת לֶחֶם רַע
עֵין וְכו', וְלֹא עוֹד, אֲלֵא שֶׁמֵּאֲכָלְךָ טָמֵא, וְכָתוֹב (ויקרא יא) וְלֹא
תִטְמָאוּ בָּהֶם וְנִטְמַמְתֶּם בָּם. שְׁכַל מִי שֶׁשׁוֹרָה עָלָיו רוּחַ רַע

מו יִסַּע קָדְרִים בַּשָּׁמַיִם וַיִּנְהַג בְּעֵזוֹ תִּימָן: מו וַיִּמְטֹר עֲלֵיהֶם
 בַּעֲפָר נֶשֶׁאֶר וּכְחֹל יָמִים עוֹף פָּנָף: כז וַיִּפֹּל בְּקֶרֶב
 מִחֲנֵהוּ סָבִיב לְמִשְׁפָּנָתָיו: כט וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׂבְּעוּ מֵאֹד
 וַתֵּאֻתָּם יָבֹא לָהֶם: לו לֹא זָרוּ מִתֵּאֻתָּם עוֹד אֲכָלָם
 בְּפִיָּהֶם: לא וְאֵף אֱלֹהִים <sup>הָקָדֵשׁ הַקָּדוֹשׁ
וְהַקָּדוֹשׁ הַקָּדוֹשׁ</sup> עָלָה בָהֶם וַיַּחֲרֹג
 בְּמִשְׁמָנֵיהֶם וּבְחֹזֵרֵי יִשְׂרָאֵל הִכְרִיעַ: לב בְּכָל זֹאת חָטְאוּ
 עוֹד וְלֹא הֶאֱמִינוּ בַּנִּפְלְאוֹתָיו: לג וַיִּכַּל בַּחֲבֹל יְמִיָּהֶם
 וַיִּשְׁנוּתָם בַּבְּהֵלָה: לד אִם הָרָגָם וּדְרָשׁוּהוּ וַיִּשְׁבּוּ וַיִּשְׁחֲרוּ
 אֵל: לה וַיִּזְכְּרוּ בִּי אֱלֹהִים <sup>הָקָדֵשׁ הַקָּדוֹשׁ
וְהַקָּדוֹשׁ הַקָּדוֹשׁ</sup> צוּרָם וְאֵל עֲלִיּוֹן גֹּאֲלָם:
 לו וַיַּפְתּוּהוּ בְּפִיָּהֶם וּבִלְשׁוֹנָם יִכְזְבוּ לוֹ: לו וּלְפָנָם לֹא נִבְּחָן

זוהר תהלים

עין, מִקְבֵּל טְמֵאָה סְתוּמָּה, שְׁאִין לָהּ פְּתִיחוֹת כָּלֵל. בָּא הַמַּעֲשֶׂה לִפְנֵי חֻכָּמִים, וְנִתְּנָה לְאוֹתוֹ הָעֲנִי מֵאָה זָוִיִּים. בְּכָה רַבִּי חֲגִי וְאָמַר, אֲשֶׁרִיכֶם יִשְׂרָאֵל! אֲשֶׁרִיכֶם עוֹסְקִים בַּתּוֹרָה וּבַמַּצּוֹת! וְמָה הָעֲנִי, שֶׁהִיא רַעֲב, וְעֶצֶר מַעֲיוֹ, וְשֹׁמֵר עֲצָמוֹ, וְלֹא חֲשַׁשׁ אֶלָּא לְכַבּוֹד אֲדוֹנוֹ – כִּמָּה שָׂכָר טוֹב עֲתִיד לָמִי שְׁעוֹסְקִים בַּתּוֹרָה.

יִחִיד שֶׁל תַּפְלָה וּבְרָכָה תִּלּוֹי בְּדַבּוּר וּבְדַבֵּר הִפָּה

וַיִּפְתְּחוּהוּ בַּפִּיָּהֶם וּבִלְשׁוֹנָם יִכְזְבוּ לוֹ וַיִּלְכְּמוּ לֹא נִכְזֵן עִמּוֹ (עֵה),
 לוֹ: (זוהר חדש פ' בהר (דף ט"א.)) וַיִּדְבֹּר ה' כו', (במדבר ו)
 כֹּה תִבְרְכוּ. בֹּא וּרְאֵה, מִיּוֹן שֵׁשׁ־עָ סִיִּם תִּפְלְתוּ וּבֹא לִבְרֶךְ

— ❧ — זוהר תהלים — ❧ —

בְּרַפֶּת כְּהַנִּים, צָרִיךְ וְדַאי לְכוֹן בְּרִצּוֹן הַלֵּב לְבָרֵךְ אֶת הָעַם
הַקָּדוֹשׁ. שְׁבַמְעֶשָׂה וּבְדַבּוֹר קוֹשֶׁר אֶת קֶשֶׁר הַיַּחֲדוּד, וַיִּמָּצֵא
שֶׁעַל יְדוֹ מִתְבָּרְכִים עֲלִיוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים. וְאִזּוֹ צָרִיךְ לוֹ הַשִּׁי"ן
לומר יְבָרְכֶךָ ה' - כָּלפִי הִהִיכֵל, וַיִּשְׁמְרֶךָ - לְהַסְתַּכֵּל לְצַד
יְמִינוֹ, לְהַמְשִׁיךְ חוּט שֶׁל חֶסֶד עַל הָעַם הַקָּדוֹשׁ בְּרֵאשׁוֹנָה.
וְאַחֵר כֵּן יֹאמַר יָאֵר ה' כָּלפִי הִהִיכֵל. פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיַּחֲנֶנָּה,
וַיִּסְתַּכֵּל לְצַד שְׁמָאלוֹ, לִיַּחַד בְּיָמִין, מִשּׁוּם שֶׁמִּקּוֹר הַבְּרָכָה
הוא מִצַּד הַיָּמִין. וְאִזּוֹ כָּל הַצַּד שֶׁל שְׁמָאל מִסְתַּלֵּק, וְאִין
נִזְק כָּלָל. וְאִזּוֹ, יֵשָׁא ה' פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּשֶׁם לָךְ שָׁלוֹם, וְזוֹהִי
תַּפְּלָה שְׁלֵמָה.

אִזּוֹ לוֹ לְמִי שֶׁבָּא לַפְּתוֹת אֶת אֲדוֹנוֹ בְּלֵב רַחוּק וְלֹא
בְּרִצּוֹן שָׁלֵם, כִּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (תהלים עח) וַיִּפְתּוּהוּ בְּפִיהֶם
וּבִלְשׁוֹנָם יִכְזְבוּ לוֹ וּלְבָם לֹא נָכוֹן עִמּוֹ. וְזֶהוּ שְׁלִיחַ
הַצַּבּוֹר, שֶׁיִּתְבּוֹנֵן בְּרֵאשׁוֹנָה בְּצַד שְׁמָאלוֹ, כְּדֵי שֶׁיִּתְעוֹרֵר
צַד הַדִּין בְּרֵאשׁוֹנָה, וְעַל יְדוֹ יֵשׁ פְּרוּד וְלֹא קָשׁוּר.
שֶׁהַיַּחֲדוּד שֶׁל תַּפְּלָה וּבְרָכָה תְּלוּי בְּדַבּוֹר וּבְדַבֵּר הַפֶּה,
וְהַכֵּל תְּלוּי בְּעֶקֶר הַמַּעֲשָׂה. וּמִי שֶׁלֹּא מְכִיר אֶת עֶקֶר
הַמַּעֲשָׂה, אִין עֲבוּדָתוֹ עֲבוּדָה. וְאִם פּוֹגֵם הַמַּעֲשָׂה בְּדַבּוֹר,
לֹא נִמְצָא מְקוֹם לְהַשְׁרוֹת בּוֹ בְּרָכָה, וְאִין תַּפְּלָתוֹ תַּפְּלָה,
וְנִפְגָּם אוֹתוֹ הָאִישׁ לְמַעַלָּה וּלְמַטָּה. אִזּוֹ לְאוֹתוֹ הָאִישׁ
שֶׁפּוֹגֵם תַּפְּלָתוֹ, עֲבוּדָת רַבּוֹנוֹ. עֲלִיו כָּתוּב (ישעיה א) כִּי
תִּבְּאוּ לִרְאוֹת כו', רַמַּס חֲצָרִי לֹא תוֹסִיפוּ הִבִּיא וְגו', לֹא
אוֹכֵל אֶן וְעֲצָרָה.

עמו ולא נאמנו בבִּרְיָתוֹ: לֹא וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עֲוֹן וְלֹא יִשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהָשִׁיב אָפּוֹ וְלֹא יַעִיר כָּל חַמָּתוֹ:

❦ ————— ❦ זוהר תהלים ❦ ————— ❦

אם תִּפְלֶה אֵינָה שְׁלֵמָה כְּמָה מְלֹאכֵי חֲבֵלָה רוֹדְפִים אַחֲרֶיהָ

וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עֲוֹן וּגו' (עח, לח): [זוהר ח"א פ' בראשית (דף כג:)]
 וְאִם תִּפְלֶה אֵינָה שְׁלֵמָה, כְּמָה מְלֹאכֵי חֲבֵלָה רוֹדְפִים
 אַחֲרֶיהָ, כְּמוֹ שְׁנֹאמֵר (איכה א) כָּל רֹדְפֵיהָ הִשְׁיגוּהָ בֵּין הַמְצָרִים,
 וְלִכְּן מִתְּפַלְלִים (תהלים עח) וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עֲוֹן – זֶה סֵמָ"ל
 שֶׁהוּא נָחָשׁ. וְלֹא יִשְׁחִית – זֶה הַמְשָׁחִית. וְהִרְבָּה לְהָשִׁיב אָפּוֹ
 – זֶה אָף. וְלֹא יַעִיר כָּל חַמָּתוֹ – זֶה חַמָּה, כְּדִי שֶׁלֹא יִרְדְּפוּ אַחֵר
 הַתְּפִלָּה. וְכְמָה מְלֹאכֵי חֲבֵלָה תְּלוּיִים מֵהֶם. שְׂבָעָה מְמַנִּים הֵם,
 וְתְלוּיִים מֵהֶם שְׂבָעִים, וּבְכָל רִקִּיעַ וְרִקִּיעַ הֵם מְקַטְרְגִים,
 וְתְלוּיִים מֵהֶם עֶשְׂרֵת אֲלָפִים רַבּוּא. וְאִם תִּפְלֶה עוֹלָה שְׁלֵמָה
 בְּעֶטּוֹף שֶׁל מִצְוָה וְתִפְלִין עַל הָרֹאשׁ וְהַזְרוּעַ, נֹאמֵר בָּהֶם (דברים
 כח) וְרָאוּ כָּל עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי שֵׁם יְהו"ה נִקְרָא עָלֶיךָ וְיָרְאוּ מִמֶּךָ.
 שֵׁם ה' פִּרְשׁוּהָ שֶׁהִיא תִפְלִין שֶׁל רֹאשׁ. וּמִי שֶׁרֹּאָה שֵׁם יְהו"ה
 עַל הָרֹאשׁ בַּתְּפִלָּה שֶׁהִיא אֲדֻנִּי (יהו"ה), מִיד כָּלֶם בּוֹרְחִים. זֶהוּ
 שְׁכָתוֹב (תהלים צא) פֹּל מִצִּדָּךְ אֶלְךָ וּגו'.

בְּשַׁבַּת אֵין דִּין גִּיהֲנוּם אֶפִּילוּ לְרָשָׁע הַגָּדוֹל בְּיוֹתֵר אֶלֶּא אִם כֵּן
 רָשָׁע שֶׁחָלַל שַׁבַּת תָּמִיד

[זוהר ח"ב פ' תרומה (דף קנ"א.)] בְּכָל עָרֵב שַׁבַּת כְּשֶׁמִּתְקַדֵּשׁ הַיּוֹם,
 הַכְּרוֹזִים הוֹלְכִים בְּכָל אוֹתָם מְדוּרֵי הַגִּיהֲנוּם: הַסֵּתְלָקוֹ דִּינֵי
 הָרָשָׁעִים, שֶׁהָרִי הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ בָּא, וְהַיּוֹם מִתְקַדֵּשׁ, וְהוּא מִגֵּן

— ❦ — זוהר תהלים — ❦ —

עַל הַכֹּל. וּמִיד מִסְתַּלְקִים הַדִּינִים וַיֵּשׁ לְרַשְׁעִים מְנוּחָה. (וכל אותם מחללי שבתות ומועדים בפרהסיא, דינים מסתלקים מעליהם) (ואפלו עובדי כוכבים ומזלות שלא נצטוו לשמר שבתות ומועדים, שם שומרים בעל כרחם) **אַבְל אֵשׁ הַגִּיהֶנֶם לֹא שׁוֹכֶכֶת מֵעַל אֱלֹה שְׁלֹא שָׁמְרוּ שַׁבַּת לְעוֹלָמִים, וְכָל רַשְׁעֵי הַגִּיהֶנֶם שׁוֹאֲלִים עֲלֵיהֶם: מֶה שׁוֹנִים אֱלֹה שָׁאִין לָהֶם מְנוּחָה מִכָּל הָרַשְׁעִים שֶׁל כָּאן?! וְאוֹתָם בַּעֲלֵי הַדִּין מְשִׁיבִים לָהֶם: אֱלֹה הֵם הָרַשְׁעִים שֶׁכִּפְרוּ בַּקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְעָבְרוּ עַל כָּל הַתּוֹרָה. מִשּׁוֹם שְׁלֹא שָׁמְרוּ שַׁבַּת שָׁם, לָכֵן אֵין לָהֶם מְנוּחָה לְעוֹלָמִים. וְכָל אוֹתָם הָרַשְׁעִים יוֹצְאִים מִמְּקוֹמָם, וְנִתְּנָת לָהֶם רְשׁוּת לִלְכֹּת וּלְרֹאוֹת אוֹתָם. וּמִלֶּאךָ אֶחָד שֶׁשָּׁמוֹ סִנְטֵרִיא"ל הוֹלֵךְ וּמוֹצִיא אֶת אוֹתוֹ הַגּוֹף שֶׁלָּהֶם וּמִכְנִיסוֹ לַגִּיהֶנֶם לְעֵינֵי הָרַשְׁעִים, וְרוֹאִים אוֹתוֹ שֶׁמַּעֲלָה תוֹלְעִים, וְלִנְשָׁמָה אֵין מְנוּחָה בְּאֵשׁ הַגִּיהֶנֶם. וְכָל אוֹתָם הָרַשְׁעִים שֶׁשָּׁם סוֹכְבִים אֶת אוֹתוֹ הַגּוֹף וּמִכְרִיזִים עָלָיו: זֶהוּ פְלוֹנִי הָרַשָּׁע שְׁלֹא חָשַׁשׁ לְכָבוֹד רַבּוֹנוּ, וְכִפֵּר בַּקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְכִפֵּר בְּכָל הַתּוֹרָה כְּלָה. אוֹי לוֹ! טוֹב שְׁלֹא נִבְרָא וְלֹא יָבֹא לְדִין הַזֶּה וּלְבוֹשָׁה הַזֶּה! זֶהוּ שֶׁכְּתוּב (ישעיה סו) וַיֵּצֵאוּ וַיִּרְאוּ בַּפְּגִירֵי הָאֲנָשִׁים הַפְּשָׁעִים בִּי כִי תוֹלַעְתָּם לֹא תָמוּת וְאִשָּׁם לֹא תִכְבֶּה וְהָיוּ דִּרְאוֹן לְכָל בָּשָׂר. כִּי תוֹלַעְתָּם לֹא תָמוּת - מִן הַגּוֹף. וְאִשָּׁם לֹא תִכְבֶּה - מִן הַנְּשָׁמָה. וְהָיוּ דִּרְאוֹן לְכָל בָּשָׂר - וְהָיוּ דִי רֹאוֹן, עַד שֶׁכָּל רַשְׁעֵי הָעוֹלָם שֶׁל שָׁם יֵאמְרוּ דִי לִרְאִיָּה הַזֶּה.**

רַבִּי יוֹסִי אָמַר, וַדַּאי כֵּךְ זֶה, מִשּׁוֹם שֶׁשַּׁבַּת הִיא כְּנֶגֶד כָּל

— ❦ — זוהר תהלים — ❦ —

התורה, והתורה היא אש – משום שעברו על אש התורה, הרי אש הגיהנם דולק, שלא שוכך מעליהם לעולמים. אמר רבי יהודה, לאחר כשיוצאת שבת, בא אותו מלאך ומחזיר אותו גוף לקברו, ונדונים שניהם, זה לצדו וזה לצדו. וכל זה בעוד שהגוף קים על בריו, שהרי כיון שהגוף נתעפל, אין לגוף את כל הדינים הללו, והקדוש ברוך הוא כתוב בו, ולא יעיר כל חמתו. כל רשעי העולם, בעוד שהגוף שלם בכל איבריו בתוך הקבר, נדונים גוף ורוח, לכל אחד דין כראוי לו. כיון שהגוף נתעפל, דין הרוח שוכך. מי שצריך לצאת, יוצא. ומי שצריך להיות עליהם מנוחה, יש להם מנוחה. ומי שצריך להיות עפר ואפר תחת רגלי הצדיקים, כל אחד ואחד כראוי לו נעשה לו. ולכן כמה טוב להם, בין לצדיקים בין לרשעים, להיות גופם דבוק בארץ ולהרקב בתוך העפר לזמן קרוב ולא להיות בקיום כל אותו זמן רב, כדי לדון גוף ונפש ורוח תמיד (בכל יום). שהרי אין לה כל צדיק וצדיק בעולם שאין לו דין הקבר, משום שאותו מלאך המונה על הקברים עומד על הגוף ודן אותו בכל יום ויום. אם לצדיקים כך – על אחת כמה וכמה לרשעים. ובזמן שהגוף נרקב ונבלה בעפר, הרי הדין שוכך מהכל, פרט לאותם חסידים העמודים של העולם שהם ראויים להעלות נשמתם לאותו מקום עליון שראוי להם, ומעטים הם בעולם.

— ❦ — זוהר תהלים — ❦ —

**אימתי יש דין גיהנום – תקנתו והוא רחום – ומדוע אין
אומרים אותה בימים טובים**

[זוהר חדש מדרש רות (דף צ"ו:)] ושלשה ממנים שולטים בגיהנום מתחת ידי דומה. והם: משחית, אף, חמה. וכל האחרים ממנים תחתם. וכל אותם הממנים רצים ושבים, ודנים בם נפשותם של רשעים. וכל אותם כתות של מלאכי חבלה, כלם מרעישים גיהנום, ונשמע קולם ברקיע. וקול הרשעים בגיהנום צווחים ואומרים: וי וי! ואין מרחם עליהם. ועל כל אלו השלשה ממנים, עם שאר כתות של מלאכי חבלה, שמרעישים גיהנום, אמר עליהם הכתוב (ישעיה טו) קול שאון מעיר קול מהיכל קול ה' משלם גמול לאיביו. כנגד שלשה משחיתים הללו, ששולטים כל ימי השבוע. מזמן תפלת ערבית, כל הלילה, דנים לאותם אשר (שם כט) היה במחשך מעשיהם וגו', ומרהורים הרהורים על משכבותם. ועליהם אמר הכתוב (שם) והיה במחשך מעשיהם וגו'. (מיכה ב) הוי חשבי און ופעלי רע על משכבותם וגו'. וכיון שהתחילו, גומרים ביום על כלם. אבל התחלת הדין ברשעים בגיהנום משתחשך הלילה. ועל זה נקראים לילות, כמו שנאמר (שיר ג) מפחד בלילות. ואמר רבי אלכסנדראי, מפחדה של גיהנום. ולפיכך תקנו בתפלת ערבית כל ימי השבוע, והוא רחום וכפר עון. על כי מאותה שעה שתחשך, דנים את הרשעים בגיהנום על ידי המשחיתים, שהם משחית אף וחמה. וכלם נכללים

לֹא יִיזְכָּר כִּי בָשָׂר הָמָּה רוּחַ הוֹלֵךְ וְלֹא יָשׁוּב: מ בַּמָּה

— ❧ — זוהר תהלים — ❧ —

בָּזָה שֶׁל וְהוּא רַחוּם. מִשְׁחִית, זֶהוּ שְׁכָתוֹב (תהלים עח) וְלֹא יִשְׁחִית. אֵף, שְׁכָתוֹב וְהִרְבָּה לְהָשִׁיב אָפּוֹ. חֲמָה, שְׁכָתוֹב וְלֹא יַעִיר כָּל חֲמָתוֹ. וּלְפִיכָךְ תִּקְנֶנּוּ לומר וְהוּא רַחוּם בִּימֵי הַחַל וְלֹא בְשִׁבְתָּ. שְׁפִינָן שְׁנַכְנַס שְׁבַת, מִסְתַּלֵּק הַדִּין מִן הָעוֹלָם, וְהִרְשָׁעִים בְּגִיהֶנֶם יֵשׁ לָהֶם מְנוּחָה, וּמִלֵּאכִי חֲבֵלָה אֵינָם שׁוֹלְטִים עֲלֵיהֶם מִשְׁעָה שְׁקָדָשׁ הַיּוֹם.

וַעֲלֵ כֵן אֵין אוֹמְרִים בְּעֶרֶב שְׁבַת וְהוּא רַחוּם, שֶׁלֹּא יִתְעוֹרְרוּ מִלֵּאכִי חֲבֵלָה. וּלְפִיכָךְ הוּא אֲסוּר מִפְּנֵי כְבוֹדוֹ שֶׁל מֶלֶךְ הַמִּגֵּן עַל הָרָשָׁעִים בְּשִׁבְתָּ, לְהוֹרוֹת שְׁכָבֶר נִסְתַּלֵּק הַדִּין מִן הָעוֹלָם, וּכְבָר אֵין רְשׁוּת לְמַחְבְּלִים לְחַבֵּל. לְשׁוֹמֵר שְׁהִיָּה מִלֵּקָה אֶת הָרָשָׁעִים. בָּא הַמֶּלֶךְ לְהִגֵּן עֲלֵיהֶם, וְשֵׁם אוֹתוֹ לְפָנָיו. כִּינָן שְׁעוֹמֵד לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ, מִי שֶׁמִּפְחִידָם בְּמִלְכוּת, הָאֵין זֶה קְלוֹנוֹ שֶׁל הַמֶּלֶךְ? כִּךְ הַמֶּלֶךְ הוּא הַשְׁבַּת, נוֹטֵל אֶת רְשָׁעֵי הַגִּיהֶנֶם לְפָנָיו, וּמִגֵּן עֲלֵיהֶם, וְכָל הַשׁוֹמְרִים מְעַבְּרִים מִלְּפָנֵי הַמֶּלֶךְ. מִי שֶׁנוֹטֵל רְצוּעָה לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ וּמִפְחִיד אוֹתָם, הָאֵין הוּא קְלוֹנוֹ שֶׁל הַמֶּלֶךְ? וְהוּא הַדִּין שְׁאֵין לומר שׁוֹמֵר עִמּוֹ יִשְׂרָאֵל.

אוֹי לָהֶם מִי שְׁגוֹרְמִים שִׁילָךְ לוֹ מִן הָעוֹלָם וְלֹא יָשׁוּב לְעוֹלָם שְׁאֵלוֹ הֵם שְׁעוֹשִׁים אֶת הַתּוֹרָה יְבֹשָׁה וְלֹא רוֹצִים לְהַשְׁתַּדֵּל בְּחֻכְמוֹת הַקְּבֵלָה

וַיִּזְכָּר כִּי בָשָׂר הָמָּה הוֹלֵךְ וְלֹא יָשׁוּב (עח, לט): [זוהר - תיקוני
הזוהר תקונא תלתין (דף עג): זוהר תורה] הַנֶּתִּיב הַשְּׁנִי, וְרוּחַ

יִמְרוּהוּ בַּמִּדְבָּר יַעֲזִיבוּהוּ בִישִׁימוֹן: מֵא וַיָּשׁוּבוּ וַיִּנָּסוּ אֶל
וַקְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל הַתּוֹנוֹ: מֵב לֹא זָכְרוּ אֶת יְדוֹ יוֹם אֲשֶׁר
זוהר תהלים

אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת עַל פְּנֵי הַמַּיִם. מֵה זֶה וְרוּחַ? אֶלָּא בּוֹדֵאי
בְּזִמְן שֶׁהַשְׂכִּינָה יוֹרֶדֶת לְגָלוּת, הָרוּחַ הַזֶּה נוֹשֶׁבֶת עַל
אוֹתָם שֶׁמִּתְעַסְקִים בַּתּוֹרָה, מְשׁוּם שֶׁהַשְׂכִּינָה נִמְצָאֶת
בִּינֵיהֶם, וְהָרוּחַ הַזֶּה נַעֲשִׂית קוֹל, וְתֹאמַר כֶּךָ: אוֹתָם יִשְׁנִים
שְׁשָׁנָה בְּנִחְיֵיהֶם, סְתוּמֵי הָעֵינַיִם וְאִטּוּמֵי הַלֵּב, קוֹמֵי
וְהַתְעוּרָרוּ אֶל הַשְׂכִּינָה, שִׁישׁ לָכֶם לֵב בְּלִי הַשְׁכָּל לְדַעַת
אוֹתָהּ, וְהִיא בִּינֵיהֶם. וְסוּד הַדְּבָר - קוֹל אוֹמֵר קְרָא, כְּמוֹ
קְרָא נָא הִישׁ עוֹנֶךָ וְאֶל מִי מְקֻדְשִׁים תִּפְנֶה, וְהִיא אוֹמֶרֶת
מֵה אֶקְרָא, כָּל הַבֶּשֶׁר חֲצִיר, הַכֹּל הֵם כְּבֹהֲמוֹת שְׂאוּכְלוֹת
חֲצִיר, וְכָל חֶסְדוֹ כְּצִיץ הַשָּׂדֶה, כָּל הַחֶסֶד שְׁעוֹשִׂים,
עוֹשִׂים לַעֲצָמָם. וְאִפְלוּ כָּל אֱלוֹי שֶׁמִּשְׁתַּדְּלִים בַּתּוֹרָה, כָּל
חֶסֶד שְׁעוֹשִׂים - לַעֲצָמָם עוֹשִׂים. בְּאוֹתוֹ זִמְן וַיִּזְכֹּר כִּי
בְּשׁוּר הִמָּה רוּחַ הוֹלֵךְ וְלֹא יָשׁוּב לַעוֹלָם, וְזוֹהִי רוּחוֹ שֶׁל
מְשִׁיחַ, אוֹי לָהֶם מִי שְׁגוֹרְמִים שִׁילֵךְ לוֹ מִן הָעוֹלָם וְלֹא
יָשׁוּב לַעוֹלָם, שְׂאֵלוֹ הֵם שְׁעוֹשִׂים אֶת הַתּוֹרָה יְבֶשָׁה, וְלֹא
רוֹצִים לְהַשְׁתַּדֵּל בְּחֻכְמַת הַקְּבֵלָה, וְגוֹרְמִים שֶׁמִּסְתַּלַּק מֵעֵין
הַחֻכְמָה, שֶׁהִיא י' מִמֶּנָּה, וְנִשְׁאַרֶת ב' יְבֶשָׁה, אוֹי לָהֶם
שְׁגוֹרְמִים עֲנִיּוֹת וְחֹרֵב וּבִזָּה וְהֶרֶג וְאִבְדָּן בָּעוֹלָם, וְהָרוּחַ
הַזֶּה שֶׁמִּסְתַּלַּקֶת הִיא רוּחַ הַמְּשִׁיחַ, כְּמוֹ שֶׁנִּתְבָּאֵר, וְהִיא
רוּחַ הַקֹּדֶשׁ, וְהִיא רוּחַ חֻכְמָה וּבִינָה רוּחַ עֲצָה וּגְבוּרָה,
רוּחַ דַּעַת וַיִּרְאֵת יְהו"ה.

פָּדָם מִנִּי צָר: מִגְּאֲשֶׁר שָׁם בְּמִצְרַיִם אֶתְּוֹתָיו וּמִזִּפְתָּיו
בְּשֹׁדָה צִעֲוֹן: מִדְּוִיחַפֵּד לָדָם יֶאֱרִיחֶם וְנִזְלִיחֶם בַּל
יִשְׁתִּיזוּן: מִהַ יִּשְׁלַח בָּהֶם עָרֹב וַיֹּאכְלֵם וַצִּפְרִדֵּעַ
וּתְשָׁחִיתֵם: מִזֶּה וַיִּתֵּן לְחֶסֶל יִבּוּלִם וַיִּגְעֵם לְאַרְבָּח:
מִזֶּה יִחַרֵּג בַּבֶּרֶד גִּפְנָם וְשִׁקְמוֹתָם בַּחֲנָמַל: מִהַ וַיִּסְגֵּר
לַבֶּרֶד בְּעֵירָם וּמִקְנֵיהֶם לְרָשָׁפִים: מִטִּי יִשְׁלַח בָּם חֲרוֹן
אָפוֹ עֲבָרָה וְזַעַם וְצָרָה מִשְׁלַחַת מִלֵּאבֵי רָעִים: נַיִפְלֵם
נָתִיב לְאָפוֹ לֹא חֲשֹׁךְ מִמּוֹת גִּפְשָׁם וְחִיתָם לְדָבָר
הַסִּגִּיר: נֹא וַיֵּךְ כָּל בְּכוֹר בְּמִצְרַיִם רֵאשִׁית אוֹנִים בְּאֶחָלִי
חָם: נִב וַיִּסַּע בְּצֹאן עֲמוֹ וַיִּנְהָגם בַּעֲדָר בַּמִּדְבָּר: נִג וַיִּנְחָם
לְבָטָח וְלֹא פָחַדוּ וְאֵת אוֹיְבֵיהֶם בִּסְפָה חַיִּים: נִד וַיִּבְיֵאם
אֶל גְּבוּל קְדִשׁוֹ חֵר זֶה קִנְיָתָהּ יְמִינוֹ: נִה וַיִּגְרֹשׁ מִבְּנֵיהֶם
גִּזְיִים וַיִּפְּלֵם בְּחֶבֶל נִחְלָה וַיִּשְׁכֵּן בְּאֶחָלִיהֶם שְׂבָטֵי
יִשְׂרָאֵל: נִו וַיִּנָּסוּ וַיִּמְרוּ אֶת אֱלֹהִים עֲלִיזוֹן וְעִדּוֹתָיו
לֹא שָׁמְרוּ: נִז וַיִּסְגּוּ וַיִּבְגְּדוּ בְּאִבּוֹתָם נִחַפְּכוּ בְּקִשְׁת
רַמְיָה: נִח וַיִּכְעִסוּהוּ בְּכִמּוֹתָם וּבְכִסְלֵיהֶם יִקְנִיאֻהוּ:
נִט שָׁמַע אֱלֹהִים וַיִּתְעַבֵּר וַיִּמָּאֵם מְאֹד בְּיִשְׂרָאֵל:
ס וַיִּשְׁשׁ מִשְׁכַּן שְׁלוֹ אֶחָל שָׁכֵן בְּאָדָם: סֵא וַיִּתֵּן לְשָׁבִי
עִזּוֹ וְתַפְאֲרָתוֹ בְּיַד צָר: סב וַיִּסְגֵּר לְחָרֹב עֲמוֹ וּבְנִחְלָתוֹ
הִתְעַבֵּר: סג בַּחֲרִיוֹ אֶכְלָה אִשׁ וּבִתּוּלָתָיו לֹא הוֹלְלוּ:

סר בִּהְנִיז בַּחֲרֵב נָפְלוּ וְאַלמְנָתָיו לֹא תִבְכֶּינָה: סח וַיִּקֶּץ
 בִּישָׁן אֲדָנִי בְּגִבּוֹר מִתְרוֹנֵן מִיָּנִין: סו וַיֵּךְ צָרִיו אַחֲזֹר
 חֲרַפַּת עוֹלָם נָתַן לָמוֹ: סז וַיִּמָּאֵם בְּאַחֵל יוֹסֵף וּבְשֶׁבֶט
 אֶפְרַיִם לֹא בָחַר: סח וַיִּבְחַר אֶת שֶׁבֶט יְהוּדָה אֶת הָר
 צִיּוֹן אֲשֶׁר אָהֵב: סט וַיִּבֶן בָּמוֹ רָמִים מִקֵּדְשׁוֹ בְּאַרְצָן
 יִסְדָּה לְעוֹלָם: ע וַיִּבְחַר בְּדָוִד עֲבָדוֹ וַיִּקְחֵהוּ מִמִּבְלָאת
 צֹאן: עא מֵאַחֵר עֲלוֹת הַבֵּיאוֹ לְרַעוֹת בִּיעֲקֹב עֲמוֹ
 וּבִישְׂרָאֵל נִחְלָתוֹ: עב וַיִּרְעַם בָּתָם לִבָּבוּ וּבִתְבוּנוֹת
 בִּפְּיָו יִנְחָם:

טז לחודש

עמ א מוֹמֹזֵר לְאַסֵּף אֱלֹהִים ^{הַחֵדָּה בְּעַל הַמִּבֵּית וּבְעַל הַמִּזְבֵּחַ בַּיּוֹם} בָּאוּ גוֹיִם בְּנִחְלָתָךְ
 מִמָּאֵן אֶת הַיִּבֵּל קִדְשֶׁךָ שָׁמוּ אֶת יְרוּשָׁלַם לְעֵיִים:
 ב נָתַנּוּ אֶת נִבְלָת עֲבָדֶיךָ מֵאֲכָל לְעוֹף הַשָּׁמַיִם בָּשָׂר
 חֲסִידֶיךָ לְחֵיתוֹ אֶרֶץ: ג שָׁכְנוּ דָמָם בַּמִּים סְבִיבוֹת
 יְרוּשָׁלַם וְאֵין קוֹבֵר: ד חֵיֵינוּ חֲרָפָה לְשִׁבְיָנוּ לַעַג וְקָלָם
 לְסְבִיבוֹתֵינוּ: ה עַד מָה יִהְיֶה־הָ ^{אֶתְּנָתָם} תִּתְּנָם לְנִצָּח תִּבְעֶר
 בָּמוֹ אִישׁ קִנְאָתָךְ: ו שָׁפַךְ חֲמָתָךְ אֶל הַגּוֹיִם אֲשֶׁר לֹא
 יָדְעוּךָ וְעַל מַמְלָכוֹת אֲשֶׁר בְּשִׁמְךָ לֹא קָרְאוּ: ז בִּי אָכַל
 אֶת יַעֲקֹב וְאֶת נֹוֹהוּ הַשָּׁמַיִם: ח אֵל תִּזְכֹּר לָנוּ עֲזוֹת רֵאשִׁיִּים
 מִהֵר יִקְדְּמוּנוּ רַחֲמֶיךָ בִּי דַלּוֹנוּ מָאֵד: ט עֲזָרְנוּ אֱלֹהֵי

❧ ————— ❧ שימוש תהלים ❧ ————— ❧

להכניע שונאים

אלהים באו גוים (עט, א): [שימוש תהלים לפרק עט] טוב לאמרו
 להמית שונאים.

❧ ————— ❧ זוהר תהלים ❧ ————— ❧

הַקֶּבֶ"ה פָּרַחַם אֵב עַל פָּנִים וְאֵין זִכָּר לָנוּ הַעֲזוֹנוֹת

אֵל תִּזְכֹּר לָנוּ עֲזוֹת רֵאשִׁיִּים מִהֵר יִקְדְּמוּנוּ וְגו'. (עט, ח): [זוהר
 בראשית 9' ויחי (דף רכט:)] רַבִּי חֲזַקְיָה וְרַבִּי יוֹסִי וְרַבִּי יְהוֹדָה
 הָיוּ הוֹלְכִים בַּדֶּרֶךְ. אָמַר רַבִּי יוֹסִי, כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵאַתְנָה יֹאמַר
 דְּבָרֵי תוֹרָה. פֶּתַח רַבִּי יְהוֹדָה וְאָמַר, (תהלים עט) אֵל תִּזְכֹּר לָנוּ

❧ ————— ❧ זוהר תהלים ❧ ————— ❧

עונת ראשנים מהר יקדמונו וגו'. בא ראה, הקדוש ברוך הוא, באהבת ישראל אוהב אותם, שהם גורלו וירשתו, לא מסתכל אחר בדינם, פרט לו לבדו. וכיון שהוא מסתכל בדינם, מתמלא עליהם רחמים, משום שהוא כאב שמרחם על הבנים, כמו שנאמר (שם קג) כרחם אב על בנים רחם ה' וגו'. וכיון שנמצאים להם חטאים, מעביר אותם ראשון ראשון, עד שמעביר כלם מלפניו. וכיון שהעביר כלם מלפניו, לא נשארים עליהם חטאים לתת שלטון לצד האחר של דין עליהם.

בא לחטא לפניו כבתחלה - אותם חטאים ראשונים שהעביר מלפניו, חשב עליהם, ולכן כתוב אל תזכר לנו עונת ראשנים מהר יקדמונו רחמיה וגו'. שאם רחמיה לא יקדימו על ישראל, לא יוכלו לעמד בעולם. משום שכמה הם בעלי הדין הקשה, בעלי מגנים, וכמה מלשינים שעומדים עליהם של ישראל למעלה, ואלמלא שהקדים הקדוש ברוך הוא רחמים על ישראל, עד שלא ישגיח בדינם, לא יוכלו לעמד בעולם. ועל זה מהר יקדמונו רחמיה כי דלוננו מאד, דלות של מעשים טובים, דלות של מעשים כשרים [לפני הקדוש ברוך הוא]. בא תראה, אלמלא יסגלו ישראל מעשים כשרים לפני הקדוש ברוך הוא, לא היו עומדים עמים עובדי כוכבים ומזלות בעולם, אבל ישראל הם גורמים לשאר עמים עובדי כוכבים ומזלות לזקף ראשיהם בעולם. שאלמלא ישראל לא היו חוטאים לפני

יִשְׁעֵנוּ עַל דְּבַר כְּבוֹד שְׁמֶךָ וְחֲצִילָנוּ וְכִפֹּר עַל חַטֹּאתֵינוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ: י' לְמַעַן יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם אֵיחָ אֱלֹהֵיהֶם יִדְרֹעַ (בגוים) לְעֵינֵינוּ נִקְמַת דָּם עֲבָרֶיךָ הַשְׁפּוּף: יא תְּבוֹא לְפָנֶיךָ אֲנִי אֶסִּיר בְּגָדְלִי זְרוּעֶךָ הוֹתֵר

הקדוש ברוך הוא

הקדוש ברוך הוא

זוהר תהלים

הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שְׁאֵר עַמִּים עוֹבְדֵי כּוֹכָבִים וּמַזְלוֹת נִכְפָּים לְפָנֵיהֶם. וְבֹא רֵאָה, אֲלֵמְלָא שְׁהַמְשִׁיכוּ יִשְׂרָאֵל בְּמַעֲשֵׁים רָעִים לְצַד אַחֵר אַחֲרֵי הַקְדוּשָׁה, הָרִי נִתְבָּאָר, שֶׁלֹּא יִשְׁלֹטוּ עַמִּים עוֹבְדֵי כּוֹכָבִים וּמַזְלוֹת בְּאֶרֶץ הַקְדוּשָׁה, וְלֹא הִגְלוּ מֵעַל הָאֶרֶץ, וְעַל זֶה כָּתוּב כִּי דְלוֹנוּ מְאֹד, שְׁאִין לָנוּ מַעֲשִׂים כְּשֵׁרִים כְּרֹאוֹי, וְלָכֵן כִּי דְלוֹנוּ מְאֹד מֵהֵר יִקְדְּמוּנוּ רַחֲמֶיךָ

אֲלֵמְלָא כָּל אוֹתָן טוֹבוֹת שְׁמֹחֲכִים וְרוּאִים שְׁכַתּוּבִים בַּתּוֹרָה לֹא הָיוּ יְכוּלִים לַעֲמֹד וּלְסַבֵּל אֶת הַגְּלוּת אֲבָל הוֹלְכִים לְבֵית מוֹדְרָשׁוֹת פּוֹתְחִים סְפָרִים וְרוּאִים כָּל אוֹתָן טוֹבוֹת שְׁמֹחֲכִים וְרוּאִים שְׁכַתּוּבִים בַּתּוֹרָה שֶׁהִבְטִיחַ לָהֶם הַקֹּדֶשׁ עֲלֵיהֶם וּמִתְנַחֲמִים בְּגִלוּתָם

לְמַעַן יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם אֵיחָ אֱלֹהֵיהֶם יִדְרֹעַ בְּגוֹיִם לְעֵינֵינוּ נִקְמַת דָּם עֲבָרֶיךָ הַשְׁפּוּף (עמ', י'): [זוהר ח"ב (דף 99"ח): זוהר תורה]

פָּתַח רַבִּי יוֹסִי וְאָמַר, (ישעיה מא) הֵן יִבְשׁוּ וְיִכְלְמוּ כָּל הַנְּחָרִים בְּךָ וְגו'. עֲתִיד הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לַעֲשׂוֹת לְיִשְׂרָאֵל כָּל אוֹתָן טוֹבוֹת שְׁאָמַר עַל יְדֵי נְבִיאֵי הָאֱמֶת, וְיִשְׂרָאֵל סָבְלוּ עֲלֵיהֶם כְּמָה רָעוֹת בְּגִלוּתָם. וְאֵלֵמְלָא כָּל אוֹתָן טוֹבוֹת שְׁמֹחֲכִים וְרוּאִים שְׁכַתּוּבִים בַּתּוֹרָה, לֹא הָיוּ יְכוּלִים לַעֲמֹד וּלְסַבֵּל אֶת

בְּנֵי תְמוּתָהּ: יב וְהִשָּׁב לְשִׁבְנֵינוּ שְׂבָעִתִּים אֶל חִקָּם
חֲרָפְתָּם אֲשֶׁר חֲרָפוּ אֶדְנִי: יג וְאֶנְחֵנוּ עִמָּךְ וְצֵאן מִרְעִיתְךָ
נִזְדָּה לָךְ לְעוֹלָם לְדֹר וָדֹר נִסְפָּר תִּהְלָתְךָ:

— ❦ — זוהר תהלים — ❦ —

הַגְּלוּת. אֲבָל הוֹלָכִים לְבֵית מִדְרָשׁוֹת, פּוֹתָחִים סְפָרִים, וְרוֹאִים
כָּל אוֹתָן טוֹבוֹת שְׁמִחָכִים, וְרוֹאִים שְׁכָתוּבִים בַּתּוֹרָה שֶׁהִבְטִיחַ
לָהֶם הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עֲלֵיהֶם, וּמִתְנַחֲמִים בְּגִלוּתָם, וְשֹׁאֵר
הָעַמִּים מִחֲרָפִים וּמִגְדָּפִים אוֹתָם וְאוֹמְרִים: אֵיזָה אֱלֹהֵיכֶם?
אֵיזָה אוֹתָן טוֹבוֹת שְׁאֵתָם אוֹמְרִים שְׁמַעְתָּדוֹת לָכֶם, וְכִי כָּל עַמִּי
הָאָרֶץ יִתְבַּיְּשׁוּ מִכֶּם?

זֶהוּ (שם 10) שְׁמָעוּ דְּבַר ה' הַחֲרָדִים אֶל דְּבָרוֹ אָמְרוּ
אֲחֵיכֶם שְׁנֵאִיכֶם וְגו'. מַה זֶה הַחֲרָדִים אֶל דְּבָרוֹ? אֱלֹהֵי
שְׁסָבְלוֹ כְּמָה רְעוֹת, כְּמָה שְׁמוּעוֹת שְׁמָעוּ אֵלֶּה עַל אֵלֶּה וְאֵלֶּה
אֲחֵר אֵלֶּה וְחֲרָדוּ עֲלֵיהֶן, כְּמוֹ שְׁנֵאָמַר (ירמיה ל) כִּי וְגו' קוֹל
חֲרָדָה שְׁמָעֵנוּ פֶּחַד וְאֵין שְׁלוֹם וְגו'. אוֹתָם חֲרָדִים תָּמִיד אֶל
דְּבָרוֹ כְּשֶׁנַּעֲשֶׂה הַדִּין. אָמְרוּ אֲחֵיכֶם שְׁנֵאִיכֶם - אֵלֶּה הֵם
אֲחֵיכֶם בְּנֵי עֲשׂוֹ. מִנְדִּיכֶם - כְּמוֹ שְׁנֵאָמַר (איכה ד) סוּרוּ טָמֵא
קָרְאוּ לָמוֹ. שְׁאֵין עִם שְׁמִבְזִים אוֹתָם בְּפָנִים וְרוֹקְקִים בְּפָנֵי
יִשְׂרָאֵל כְּמוֹ בְּנֵי אָדָם, וְכָלֶם אוֹמְרִים שְׁטִמָּאִים כְּמוֹ נִדָּה, וְזֶהוּ
מִנְדִּיכֶם. לְמַעַן שְׁמִי יִכְבֵּד ה', אָנוּ (שְׁאוֹמְרִים) בְּנֵי אֵל חַי, שְׁכָנֵינוּ
יִתְכַבֵּד שְׁמוֹ, אָנוּ שׁוֹלְטִים עַל הָעוֹלָם בְּשִׁבְלֵי אוֹתוֹ שְׁנִקְרָא
גְּדוֹל, (בראשית כז) עֲשׂוּ בָנוּ הַגְּדֹל. וּבִשְׁם הַזֶּה נִקְרָא הַקְדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא גְּדוֹל, (תהלים קמה) גְּדוֹל ה' וּמִהֲלָל מְאֹד. אָנוּ בְּנֵי

❧ ————— ❧ זוהר תהלים ❧ ————— ❧

הַגָּדוֹל, וְהוּא גָּדוֹל. וְדַאי לְמַעַן שְׁמִי יִכְבֹּד ה'. אָבֵל אַתֶּם
קִטְנִים מִהֶכַל, כְּתוּב יַעֲקֹב בְּנֵה הַקָּטָן, אֵיחָ אֱלֹהֵיכֶם? אֵיחָ
אוֹתָן טוֹבוֹת שְׁתִּיבִישׁוּ כָּל הָעַמִּים מִשְׁמַחְתְּכֶם? מִי יִתֵּן וְנִרְאָה
בְּשִׁמְחַתְכֶם כִּמוֹ שְׁאַתֶּם אוֹמְרִים, וְהֵם יִבֹּשׁוּ, (רוח הקדש אומר
והם יבושו) (עור, כמי) כְּמִי שֶׁתּוֹלֶה קִלְלָתוֹ בְּאַחַר, מִשׁוֹם שְׁאַתֶּם
אוֹמְרִים שְׁאֵז יִבְשׁוּ וַיִּכְלְמוּ, וּמִשׁוֹם כֶּף רוּחַ הַקֹּדֶשׁ הִיָּתָה
אוֹמֶרֶת הַדְּבָר כֶּף, וְעַל זֶה הֵן יִבְשׁוּ וַיִּכְלְמוּ כָּל הַנְּחָרִים בָּךְ.
מִי הֵם כָּל הַנְּחָרִים בָּךְ? אֵלֶּה שֶׁחֲזָקוֹ אֶת נַחֲרִיהֶם בְּרָגֵז עָלֶיךָ
בְּגִלּוֹת הַזֶּה. בְּאוֹתוֹ זְמַן יִבְשׁוּ וַיִּכְלְמוּ מִכָּל הַטּוֹבוֹת שְׁיִירָאוּ
אֶצֶל יִשְׂרָאֵל.

ב א לְמִנְצַח אֵל שִׁשְׁנִים עֲדוּת לְאַסָּף מִזְמוֹר: ב רְעֵה
 יִשְׂרָאֵל הָאֻזִּינָה נִחַג בְּצֹאן יוֹסֵף יֹשֵׁב הַכְּרוֹבִים
 הוֹפִיעָה: ג לִפְנֵי אֶפְרַיִם וּבְנֵימָן וּמִנְשֵׁה עוֹרְרָה אֶת
 גְּבוּרָתָהּ וּלְכָה לִישְׁעָתָה לָנוּ: ד אֱלֹהִים <sup>תקוה בעל חסדות
בענין עבודת ברום</sup> הָשִׁיבֵנו
 וְהָאֵר פָּנֶיךָ וְנִשְׁעָה: ה יְהוָה <sup>אֱלֹהֵינוּ וְהוּא
הַחַי וְהַחַיִּים</sup> אֱלֹהִים
 צָבָאוֹת עַד מָתִי עֲשֵׂנָה בְּתַפְלַת עַמְּךָ: ו הָאִבְלָתָם לֶחֶם
 הַמָּעָה וְתִשְׁקֻמוּ בְּדַמְעוֹת שְׁלִישׁ: ז תְּשִׁימֵנו מְרוֹן
 לְשִׁבְיָנוּ וְאִיבֵינוּ יִלְעָנוּ לָמוֹ: ח אֱלֹהִים <sup>תקוה בעל חסדות
בענין עבודת ברום</sup> צָבָאוֹת
 הָשִׁיבֵנו וְהָאֵר פָּנֶיךָ וְנִשְׁעָה: ט גִּפֶּן מִמְצָרִים תִּסְיַע
 תִּגְרֹשׁ גּוֹיִם וְתַטְעֵה: י בְּנִית לִפְנֵיהּ וְתִשְׂרֹשׁ שְׂרָשֶׁיהָ

שימוש תהלים

לבל תעבוד עבודת מינות

רועה ישראל (פ, ב): [שימוש תהלים לפרק פ] טוב לאמרו לבל תעבוד
 עבודת אלילים.

זוהר תהלים

אין שבור כגפן בנטיעתו שבור בענביו שבור שהם כתושים
 בין הרגלים

גפן ממצרים תפיס וגו' (פ, ט): [זוהר ח"ב רעיא מהימנא (דף קכ)] אמר
 רועה הנאמן וכך מכל האילנות אין שבור כגפן.
 בנטיעתו שבור, בענביו שבור, שהם כתושים בין הרגלים.
 וכך זית, הזיתים שלהם כתושים. בגלות נמשלו ישראל להם,

וְתַמְלֵא אֶרֶץ: יא כָּפוּ הָרִים צִלָּה וַעֲנַפֶּיהָ אֲרֻזֵּי אֵל:
 יב תִּשְׁלַח קַצִּירָהּ עַד יָם וְאֵל נָהָר יִזְנְקוּתֶיהָ: יג לָמָּה
 פָּרַצְתָּ גְדֵרֶיהָ וְאֲרוּחָהּ כָּל עֲבְרֵי דָרְךָ: יד יִכְרַסְמֶנָּה חֲזִיר
 מִיַּעַר וְזִיז שְׂדֵי יִרְעָנָה: טו אֱלֹהִים ^{הַחַי וְהַקָּדוֹשׁ בְּלִיל הַחַסִּידִים} צָבָאוֹת שׁוּב נָא

⚡⚡⚡ זוהר תהלים ⚡⚡⚡

זהו שְׁכָתוּב (תהלים פ) גִּפְּן מִמְצָרִים תִּסְיַע. וְכֵן בְּגִלוֹת
 הֶרְבִּיעִית, (ישעיה ה) כִּי כָרַם ה' צָבָאוֹת בֵּית יִשְׂרָאֵל. וְכִמוֹ זֶה
 יִשְׂרָאֵל מְשׁוּלִים לְזִית, (ירמיה יא) זִית רַעֲנָן יִפֶּה פְּרִי תֹאֵר.
 וּמִשׁוּם כֵּךְ (תהלים קכח) אֲשַׁתֶּךָ כִּגְפֶן פִּרְיָה בִּירְפָתִי בִיתְךָ בְּנִיךָ
 כְּשִׁתְּלֵי זֵיתִים. סְמוּךְ זֶה לְזֶה, מִשׁוּם שֶׁהֵם שְׁבוּרִים בְּגִלוֹת.
 וְאַחַר שִׁיְהִיו נִקְיִים מִתּוֹךְ פְּסָלֹת, יִתְקַדְּשׁוּ לְבֵית הַמִּקְדָּשׁ
 בִּיָּין לְנִסְף עַל גְּבֵי הַמְּזֻבָּח, וְזֵיתִים לְהִדְלִיק מְאוּר גְּרוֹת
 לְמִנּוּחָהּ. וּמִי זֹכֵה לְזֶה? יֵין שֶׁלֹּא הִתְנַסֵּף לְכוֹכְבִּים וּמְזֻלוֹת.
 שְׁעָרָב רַב הֵם יֵין שֶׁהִתְנַסֵּף לְכוֹכְבִּים וּמְזֻלוֹת, וּמֵהֶם
 מְשֻׁמְדִים, מִיָּנִים, אֶפִיקוֹרְסִים, מְשֻׁמְדִים לְעִבְרוֹת שֶׁבְּכָל
 הַתּוֹרָה כְּלָהּ.

וַיִּשְׂרָאֵל שֶׁנֶּאֱמַר בָּהֶם, וַיִּתְּעָרְבוּ בְּגוֹיִם וַיִּלְמְדוּ מַעֲשֵׂיהֶם. עַד
 שִׁיְהִיו דְּרוּכִים בֵּין רַגְלֵיהֶם, בְּגִלוֹת הֵם לֹא נִבְרְרוּ
 מֵהֶם. וּבְשִׁבְלֵם אָמַר דָּוִד, עָלִיו הַשְּׁלוֹם, (שם מט) לָמָּה אִירָא
 בִּימֵי רַע עוֹן עֲקָבִי יִסְבְּנִי. וְעָלִיהֶם אָמַר שְׁלֹמֹה (שיר השירים א)
 צְאִי לִךְ בַּעֲקֵבִי הַצֶּאֱנָה. בִּיעֵק־ב. שְׁעָלִיו נֶאֱמַר אֵל הַנִּחֲשׁ
 הַקְדָּמוֹנִי שִׁפְתָּהּ אֶת חֲנֹה, (בראשית ג) הוּא יְשׁוּפֶךָ רֹאשׁ וְאִתָּהּ
 תְּשׁוּפֶנּוּ עֲקָב. אַחֵר שִׁיִּצְאוּ מִן הַגְּלוּת נִמְשָׁלִים לְתַפְחוּתִים וְלִכְל

הִבֵּט מִשְׁמַיִם וַרְאָה וּפָקַד גִּפְּן זֹאת: מִי זְכָנָה אֲשֶׁר
נִטְעָה יְמִינָהּ וְעַל בֶּן אֲמֻצָּתָה לָּהּ: יי שָׁרְפָה בָּאֵשׁ
בְּסוּחָהּ מִגִּעְרַת פְּנֵיהָ יֹאבְדוּ: יי תְּהִי יָדָהּ עַל אִישׁ יְמִינָהּ
עַל בֶּן אָדָם אֲמֻצָּת לָהּ: יי וְלֹא נִסּוּג מִמֶּנָּה תַחֲיִינוּ

— — — — — זוהר תהלים — — — — —

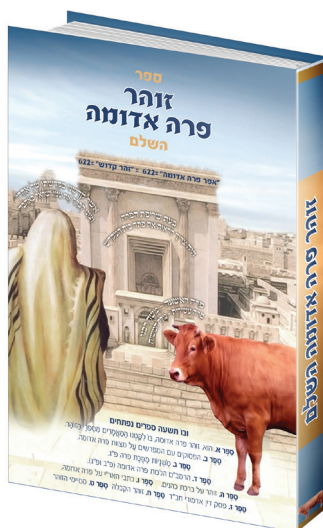
הַרְיחוֹת הַטּוֹבִים, כְּמוֹ שֶׁבִּיצִיאַת מִצְרַיִם, שֶׁכָּתוּב בָּהּ (שיר
השירים ח) תַּחַת הַתְּפוּחַ עוֹרְרִתִּיהָ:

עֲנִינֵי הַחֲלוּמוֹת וְכַחוֹתָם

הִבֵּט מִשְׁמַיִם וַרְאָה וּגו' (פ, טו): [זוהר ח"א פ' ויחי (דף רלח.)] וְחֲלוֹם
הוא דְּרָגָה תַּחְתּוֹנָה הִיא חִיצוֹנָה, שֶׁהָרִי שְׁנִינוּ, חֲלוֹם
הוא אֶחָד מִשְׁשֵׁים שֶׁל נְבוּאָה, מָה הַטָּעַם? מִשּׁוֹם שֶׁבֹּא
מִדְּרָגָה שְׁשִׁית לְמַטָּה, וְהָרִי נִתְבָּאֵר. בֹּא רֵאָה, הַחֲלוֹם נִרְאָה
לְכֻלָּם, מִשּׁוֹם שֶׁחֲלוֹם בֹּא מִצַּד הַשְּׂמָאל, וְיורֵד בְּכַמָּה דְּרָגוֹת,
וְנִרְאָה חֲלוֹם, אֲפִלּוּ לְחִיבִים וְאֲפִלּוּ לְעוֹבְדֵי כּוֹכָבִים וּמִזְלוֹת.
מִשּׁוֹם שֶׁלְּפָעָמִים לּוֹקְחִים חֲלוֹם וְשׁוֹמְעִים אוֹתָם הַמִּינִים
הָרָעִים, וּמוֹדִיעִים לְבְנֵי אָדָם. מִהֵם שֶׁצּוֹחֲקִים [בְּהֵם] עַל בְּנֵי
אָדָם וּמוֹדִיעִים לָהֶם דְּבָרִים כּוֹזְבִים, וְלְפָעָמִים שׁוֹמְעִים דְּבָרִי
אֱמֶת, וְלְפָעָמִים שֶׁהֵם שְׁלוּחִים לְרַשָּׁעִים וּמוֹדִיעִים לָהֶם
דְּבָרִים עֲלִיוֹנִים. מָה כָּתוּב בְּרָשָׁע הַזֶּה? רֵאָה חֲלוֹם אֱמֶת,
שֶׁכָּתוּב וּבִכְפֹּן שְׁלֹשָׁה שְׂרִיגִים. מִהֵי גִפְּן? זֹו כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל,
שֶׁכָּתוּב (תהלים פ) הִבֵּט מִשְׁמַיִם וַרְאָה וּפָקַד גִּפְּן זֹאת. מִשְׁמַיִם,
שֶׁהָרִי מִמָּקוֹם זֶה נִזְרָקָה, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (איכה ב) הִשְׁלִיךְ מִשְׁמַיִם

זוהר תהלים

אָרץ. וּפֶקֶד גַּפֶּן זֹאת, גַּפֶּן שֶׁהִיא זֹאת, וַדַּאי. שְׁלֹשָׁה שָׁרִיגִים
- כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (בראשית כט) שְׁלֹשָׁה עֲדָרֵי צֹאן רֹבְצִים עָלֶיהָ.
וְהִיא כְּפֶרֶזת - שְׁפָתוֹב (מלכים א ה) וַתֵּרֶב חֲכֶמֶת שְׁלֹמֹה,
שֶׁהָאִירָה הִלְכָּנָה. עֲלֵתָה נֹצֵה - זוֹ יְרוּשָׁלַיִם שֶׁל מִטָּה.

כא א למנצח על הגתית לאסף: ב הרנינו לאלהים

עוֹנֵנו הָרִיעוּ לֵאלֹהֵי הקוץ בעל חובלות
בעל המוחות בלום יַעֲקֹב: ג שְׂאוּ

וּמְרָה וְחֲנֵנו תָּחַ בְּנֹר נָעִים עִם נָבֹל: ד תִּקְעוּ בַחֲדָשׁ
שׁוֹפָר בִּבְסָה לְיוֹם חֲגֵנוּ: ה כִּי חֶק לְיִשְׂרָאֵל הוּא מִשְׁפָּט

שימוש תהלים

למי שי לו מחשבות עבודה זרה

הרנינו לאלהים (פא, ב): [שימוש תהלים לפרק פא] ג"כ לבל תעבוד
ע"א.

זוהר תהלים

הַרְחֵמִים הַבָּאִים מִלִּפְנֵי כֹסֵא הַכְּבוֹד עַל יְדֵי שְׁמִיעַת קוֹל הַשּׁוֹפָר

תִּקְעוּ בַחֲדָשׁ שׁוֹפָר וְגו' (פא, ד): [זוהר ח"א פ' וירא (דף ק"ד)]

בא ראה, כמו זה בראש השנה ויום הכפורים,
שנמצא הדין בעולם, הוא עומד לקטרג, וישראל צריכים
להתעורר בשופר ולעורר קול שכלול בא"ש ומי"ם רו"ח
ונעשים אחד, ולהשמיע אותו קול מתוך השופר. ואותו
קול עולה עד מקום שיושב כסא הדין ומכה בו ועולה.
כיון שמגיע הקול הזה מלמטה, הקול של יעקב נתקן
למעלה, והקדוש ברוך הוא מעורר רחמים. שהרי כמו
שישראל מעוררים למטה קול אחד כלול בא"ש ורו"ח
מי"ם שיוצאים כאחד מתוך השופר, כך גם מתעורר
למעלה שופר. ואותו קול שכלול בא"ש ומי"ם רו"ח
נתקן, ויוצא זה מלמטה וזה מלמעלה, ונתקן העולם
ונמצאים הרחמים.

❧ ————— ❧ זוהר תהלים ❧ ————— ❧

וְאוֹתוֹ מְקַטְרֵג מִתְעַרְבֵּב, שְׁחוּשֵׁב לְשֹׁלֵט בְּדִין וּלְקַטְרֵג בְּעוֹלָם, וְרוֹאֶה שְׁמִתְעוֹרְרִים רַחֲמִים. אֲזִי מִתְעַרְבֵּב וְתֵשׁ כַּחוֹ וְלֹא יָכוֹל לַעֲשׂוֹת דָּבָר, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא דֵּן אֶת הָעוֹלָם בְּרַחֲמִים. שְׁאֵם תֹּאמַר שְׁנַעֲשֶׂה דִין – לֹא כִּי! אֲלֹא מִתְחַבְּרִים רַחֲמִים עִם דִּין, וְהָעוֹלָם נִדוֹן בְּרַחֲמִים. בֹּא רֹאֶה, כְּתוּב (תהלים פא) תִּקְעוּ בַּחֲדָשׁ שׁוֹפָר בַּכֶּסֶה לְיוֹם חֲגֹנוּ, שֶׁהַלְבָּנָה מִתְכַּסֶּה, שֶׁהָרִי אֲזִי שׁוֹלֵט הַנֶּחֱשׁ הָרַע וְיָכוֹל לְהִזִּיק לְעוֹלָם. וְכִשְׁמִתְעוֹרְרִים רַחֲמִים, עוֹלָה הַלְבָּנָה וּמַעֲבֵרַת מָשֶׁם, וְהוּא מִתְעַרְבֵּב וְלֹא יָכוֹל לְשֹׁלֵט, וְעוֹבֵר שְׁלֹא יִתְקַרֵּב לְשֵׁם, וְלָכֵן בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה צָרִיךְ לְעַרְבֵּב אוֹתוֹ כְּמִי שְׁמִתְעוֹרֵר מִשְׁנָתוֹ וְלֹא יוֹדֵעַ כָּלוּם. בְּיוֹם הַכַּפּוּרִים צָרִיךְ לְנוּחַ וְלַעֲשׂוֹת לוֹ נַחַת רוּחַ בְּשַׁעֲרֵי שְׁמַקְרִיבִים לוֹ, וְאֲזִי מִתְהַפֵּךְ לְסִגְנוֹר עַל יִשְׂרָאֵל, אֲבָל בְּיוֹם שֶׁל רֹאשׁ הַשָּׁנָה מִתְעַרְבֵּב, שְׁלֹא יוֹדֵעַ וְלֹא יָכוֹל לַעֲשׂוֹת כָּלוּם. רוֹאֶה הַתְעוֹרְרוֹת שֶׁל הַרַחֲמִים עוֹלִים מִלְּמַטָּה וְרַחֲמִים מִלְּמַעְלָה וְהַלְבָּנָה עוֹלָה בִּינֵיהֶם, אֲזִי הוּא מִתְעַרְבֵּב וְלֹא יוֹדֵעַ כָּלוּם וְלֹא יָכוֹל לְשֹׁלֵט.

וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא דֵּן אֶת יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים וְחֵס עֲלֵיהֶם וּמוֹצֵא לָהֶם זְמַן כָּל אוֹתָם עֲשֶׂה יָמִים שְׁבִין רֹאשׁ הַשָּׁנָה לְיוֹם הַכַּפּוּרִים לְקַבֵּל אֶת כָּל אוֹתָם הַשְּׁבִים לְפָנָיו וּלְכַפֵּר לָהֶם מִחַטָּאֵיהֶם וּמַעְלָה אוֹתָם לְיוֹם הַכַּפּוּרִים. וְעַל זֶה בְּכָל מִצְוַת הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת יִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת מַעֲשֶׂה, כְּדִי שְׁלֹא יִשְׁלֹט עֲלֵיהֶם מִי שְׁלֹא צָרִיךְ וְלֹא יִשְׁלֹט עֲלֵיהֶם

— ❧ — זוהר תהלים — ❧ —

הדין ויהיו כלם צדיקים בארץ כאהבת האב על הבנים [בני
]טא, והכל תלוי במעשה ובדבורים, והרי בארנו הדברים.

**אשריהם ישראל שהקדוש ברוך הוא קרב אותם אליו מכל
 האמות עובדי עבודה זרה והתרצה בהם וממקום רחוק
 קרב אותם אליו**

תקענו בחדש שופר וגו' (פא, ד) : [זוהר ויקרא פ' אמור (דף צ"ח):
 בחדש השביעי באחד לחדש. רבי יצחק פתח, (שם
 פא) תקענו בחדש שופר בכסה ליום חגנו. אשריהם ישראל
 שהקדוש ברוך הוא קרב אותם אליו מכל האמות עובדי
 עבודה זרה והתרצה בהם, וממקום רחוק קרב אותם אליו.
 זהו שכתוב (יהושע כד) ויאמר יהושע אל כל העם כה אמר ה'
 אלהי ישראל בעבר הנחר ישבו אבותיכם מעולם. להראות
 שהרי ממקום רחוק התרצה בהם וקרב אותם אליו, וכתוב,
 ואקח את אביכם את אברהם מעבר הנחר וגו'. בפסוקים
 הללו יש להסתכל, וכי כל ישראל לא היו יודעים את זה,
 וכל שכן יהושע?

**אף כל התורה נסתרת ונגלית, כמו שהשם הקדוש נסתר
 ונגלה, משום שכל התורה היא שם קדוש, ועל כן
 היא נסתרת ונגלית. אם יהושע וישראל היו יודעים, למא
 כתוב כה אמר ה' אלא ודאי סתר הדבר - הטוב הרב
 שעשה הקדוש ברוך הוא עם ישראל, שהתרצה באבות,
 ועשה אותם מרובה קדושה עליונה לכבודו, והוציא אותם**

— ❦ — זוהר תהלים — ❦ —

מתוך נהר עליון נכבד קדוש, מאור כל המאורות, כדי שיתעטר בהם. זהו שכתוב, כה אמר ה' בעבר הנהר ישבו אבותיכם מעולם. הנהר - אותו הנהר שמכר ונדע. מעולם - מה הוא רוצה כאן? אלא להראות חכמה. מעבר הנהר מעולם, אלא אותו נהר נקרא עולם, ועל כן בעבר הנהר ישבו אבותיכם מעולם, להראות הטוב והאמת שעשה הקדוש ברוך הוא עם ישראל. ואקח את אביכם את אברהם מעבר הנהר. מה זה אומר? אלא אברהם לא נדבק באותו נהר כמו יצחק שנדבק בו בצדו להתחזק. בא ראה, הנהר הזה, אף על גב שאינו דין, יוצאים דינים מצדו ומתחזקים בו. וכשיצחק מתחזק (בדינו) בבניו, אזי העליונים והתחתונים מתכנסים לדין, וכסא הדין מתתקן, והמלך הקדוש יושב על כסא דין ודן את העולם. אז, תקעו בחדש שופר בפסח ליום חגנו. אשניהם ישראל שיודעים לסלק כסא הדין ולתקן כסא של רחמים, ובמה? בשופר.

חק ומשפט - דין רפיא ודינא קשיא

תקעו בחדש שופר וגו' (פא, ד): [זוהר ח"ג פ' פנחס (דף רל"א):]
פתח ואמר, (תהלים פא) תקעו בחדש שופר בפסח ליום חגנו. תקעו בחדש שופר, מהו בחדש? זה בית דין רפה, שנקרא חדש. בכסה - (כסא של העולם העליון, כסא של אות ה', זה פחד יצחק שהוא כסא למלך העליון. עוד בכסה) זה דין קשה, פחד יצחק. דין שמתכסה תמיד, שאין הוא דין בגלוי. כי חק - זה דין רפה. ומשפט - זה דין (קשה). ושניהם הם כאחד. בגלל זה

לאלהי יעקב: ו עדות ביהוסף שמו בצאתו על
 ארץ מצרים שפת לא ידעתי אשמע: ו הסירותי מסבל

===== זוהר תהלים =====

שני ימים, ושניהם בסוד אחד.

כל הכובש את יצרו - מחיל עליו את מלכות השמים

עדות ביהוסף שמו וגו' (פא, ו): [זוהר ח"א פ' וירא, מדרש הנעלם (דף קו.)] רבי פתח בפסוק זה, (שופטים ג) ואלה הגוים אשר הניח ה' לנסות בם את ישראל. אמר רבי, ראיתי באותו עולם, [ואין העולם] עומד [ואין מעלה] אלא באותם ששולטים על רצון לבם, שנאמר (תהלים פא) עדות ביהוסף שמו וגו'. אמר רב יהודה, למה זכה יוסף לאותה המעלה והמלכות? בשביל שפכש יצרו. ששנינו, כל הכובש את יצרו, מחיל עליו את מלכות השמים. שאמר רב אחא, לא ברא הקדוש ברוך הוא את היצר הרע אלא לנסות בו בני אדם. והאם רוצה הקדוש ברוך הוא לנסות בני אדם? כן. שאמר רב אחא, מנין לנו? משכתוב (דברים יג) כי יקום בקרבך נביא וגו' ובא האות והמופת וגו', כי מנסה ה' אלהיכם וגו'. ולמה צריך נסיון, שהרי כל מעשי בני אדם גלויים לפניו? אלא שלא לתן פתחון פה לבני אדם. ראה מה כתוב ולוט? ישב בשער סדם, שהיה יושב לנסות את הבריות.

יוסף הצדיק - למד שבעים לשון ולשון הקדש ביותר

עדות ביהוסף שמו וגו' (פא, ו): [זוהר ח"א פ' פנחס (דף ר"ג.)] רבי חייא פתח, (תהלים פא) עדות ביהוסף שמו וגו'. הרי

— ❦ — זוהר תהלים — ❦ —

פְּרִשׁוּהָ שְׁלֹמֹד שְׁבַעִים לְשׁוֹן, וּלְשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ יוֹתֵר. זֶהוּ שְׁכָתוֹב (שם) שֶׁפֶת לֹא יִדְעֵתִי אֲשַׁמֵּעַ. אָבֵל מָה זֶה עֲדוּת? בֹּא וּרְאֵה, בְּשַׁעֲהָ שְׂאֵשֶׁת פּוּטִיפֹר אֲחֻזָּה בּוֹ לְאוֹתוֹ הַדְּבָר, עֲשֵׂה יוֹסֵף עֲצָמוֹ כְּמִי שֶׁלֹּא יוֹדֵעַ לְשׁוֹנָה, וְכֵן בְּכָל יוֹם עַד אוֹתָהּ שַׁעֲהָ אֲחֻרוֹנָה, שְׁכָתוֹב (בראשית לט) וַתִּתְּפָשֶׂהוּ בְּבִגְדּוֹ. מָה זֶה וַתִּתְּפָשֶׂהוּ? אֵלֹא מִשּׁוֹם שַׁעֲשֵׂה עֲצָמוֹ כְּמִי שֶׁלֹּא יוֹדֵעַ לְשׁוֹנָה, וְרוּחַ הַקֹּדֶשׁ צוֹנַחַת כְּנִגְדּוֹ: (משלי ז) לְשִׁמְךָ מֵאֲשֶׁה זָרָה מִנְּכָרֶיהָ אֲמַרְיָה הַחֲלִיקָה. מָה בֹּא לְהַשְׁמִיעֵנוּ? אֵלֹא כָּל מִי שֶׁשׁוֹמֵר עֲצָמוֹ מִזֶּה, מִתְקַשֵּׁר לְשִׁכְנָה וְאֲחִיו בְּאוֹתָהּ עֲדוּת. וּמַהִּי? ה' שְׁתוּסָפָהּ בּוֹ, שְׁכָתוֹב עֲדוּת בִּיהוֹסֵף שְׁמוֹ. גַּם כֹּאן הַתּוּסָפָה י' בְּפִינְחָס עַל שְׁקֵנָא בְּזֶה.

יוסף נקרא צדיק כל - ובו תורה שבכתב

עֲדוּת בִּיהוֹסֵף שְׁמוֹ וְגו' (פא, ו): [זוהר חדש פ' תולדות (דף ל"ג)] יוֹסֵף הִכִּיר אֶת הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא מִתּוֹךְ הָאֲסִפְקָלְרִיָּה הֵהִיא שֶׁנִּקְרָאת כֹּל, וְעַל כֵּן נִקְרָא יוֹסֵף כֹּלְכֹל, שְׁכָתוֹב (בראשית מז) וַיְכַלְכֵּל יוֹסֵף, וְנִקְרָא יְסוֹד עוֹלָם. מִשָּׁה וְאַהֲרֹן הֵם שְׁנֵי כְּרוֹבִים, שֶׁנִּשְׁמָע הַקּוֹל שֶׁלִּמְעָלָה מִבֵּינֵיהֶם, וְעַל כֵּן נִתְּנָה תוֹרָה עַל יְדֵיהֶם. זֶהוּ שְׁכָתוֹב (שמות כה) וְנוֹעַדְתִּי לָךְ שָׁם וּדְבַרְתִּי אִתָּךְ וְגוֹמֵר. וְהֵם שְׁנֵי הַכְּרוֹבִים שֶׁלִּמְעָלָה, הֵם נִצָּח וְהוֹד, וְהֵם שְׁנֵי תוֹמְכֵי הַגּוֹף. כְּמוֹ כֵּן יֵשׁ לָהּ לְגִבְרִיהָ לְמִטָּה שְׁנֵי כְּרוֹבִים תַּחְתֶּיהָ, שְׁיוֹנָקִים מִמֶּנָּה, וְהֵם עֲלִיוֹנִים וְדֹאֵי, עַל אֲרוֹן הָעֲדוּת, שֶׁנִּקְרָא צֶדֶק אֲרוֹן הָעֲדוּת. וּמִי הָעֲדוּת? זֶה יוֹסֵף, זֶהוּ שְׁכָתוֹב (תהלים פא) עֲדוּת בִּיהוֹסֵף שְׁמוֹ. וְנִקְרָא תוֹרָה

שְׁבִימוּ בְּפִי מְדוּד תַּעֲבֹרְנָה: ה בַּצָּרָה קָרָאתָ וְאַחֲלָצְנָה
אֶעֱנֶה בְּסֵתֶר רַעַם אֶבְחָנֶנּוּ עַל מִי מְרִיבָה סֵלָה:
ט שָׁמַע עַמִּי וְאֶעֱיֶדָה בְּךָ יִשְׂרָאֵל אִם תִּשְׁמַע לִי:

— — — — — זוהר תהלים — — — — —

שְׁבִכְתָּב, וְהָאֲרוֹן הַזֶּה תוֹרָה שְׁבַעַל פֶּה.

בא וּרְאֵה, כָּל אוֹתָם אָבוֹת עֲלִיּוֹנִים שְׁאֲחוּזִים לְמַעַלָּה, כָּלָם
רְמוּזִים בַּתּוֹרָה שְׁבִכְתָּב, תּוֹרַת ה', וְדוּד שֶׁהוּא אָחוּז
בְּפִרְיָתָא, שֶׁהִיא תּוֹרָה שְׁבַעַל פֶּה, רְמוּז בְּדַבְרֵי קִבְלָה, וּמְשׁוּם
כֵּן נִקְרָאת קִבְלָה, שֶׁמִּקִּבְלַת אוֹר מִתּוֹרָה שְׁבִכְתָּב, שֶׁנִּקְרָא
צִדִּיק, וְנִקְרָא יוֹסֵף, וְנִקְרָאת כָּל. וְאוֹתָם שְׁנֵי הַכְּרוּבִים
הָעֲלִיּוֹנִים עוֹמְדִים עַל אוֹתוֹ אֲרוֹן הָעֵדוּת. זֶהוּ שְׁכָתוּב וְהִנָּצַח
וְהַהוּד כִּי כָל בְּשָׁמִים וּבְאֶרֶץ, וְזֶהוּ סִיּוּם שֶׁל הַשָּׁמַיִם, וּמְזוּג
לְאֶרֶץ הַזֶּה. וְכֵן הוּא, שְׁכָל מֶה שֶׁבָּרָא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא – בָּרָא
כִּנְגֻדוֹ לְמַטָּה. וְיוֹסֵף נִקְרָא עֵדוּת, זֶהוּ שְׁכָתוּב עֵדוּת בִּיהוֹסֵף
שְׁמוֹ, וְעַל כֵּן שְׁמוֹ שֶׁל יוֹסֵף שָׁלֵם בְּכָל, לְמַעַלָּה וּלְמַטָּה. וְעַל
זֶה שְׁנִינוּ, אֲרוֹן שֶׁל יוֹסֵף וְאֲרוֹן הַשְּׁכִינָה הָיוּ הוֹלְכִים יַחַד
בְּמִדְבָּר, וְכָל הָעוֹלָם הָיוּ אוֹמְרִים: מֶה טִיבָם שֶׁל שְׁנֵי אֲרוֹנוֹת
הָאלוּ? וּמְשִׁיבִים לָהֶם: קִיָּם זֶה מֶה שְׁכָתוּב בְּזֶה. קִיָּם וְדָא,
זֶהוּ שְׁכָתוּב (מְשִׁלִּי) וְצִדִּיק יִסּוּד עוֹלָם, הוּא הַקִּיּוּם שֶׁל הָעוֹלָם.

אוֹרִיָּתָא – שְׁמָה דְּקוּדְשָׁא בְּרוּךְ הוּא וְצִדִּיק לְכַבְדָּה כְּרָאוּי

שְׁמַע עַמִּי וְאֶעֱיֶדָה בְּךָ וְגו' (פא, ט): [זוהר ח"ב פ' משפטים (דף קכ"ד).]
דְּבַר אַחֵר וּבְכָל אֲשֶׁר אִמְרָתִי אֲלֵיכֶם תִּשְׁמְרוּ – רַבִּי
יְהוּדָה פֶּתַח, (תהלים פא) שְׁמַע עַמִּי וְאֶעֱיֶדָה בְּךָ וְגו', לֹא יִהְיֶה

— ❦ — זוהר תהלים — ❦ —

בך אל זר וגו'. אנכי ה' אלהיך המעלך מארץ מצרים וגו'. הפסוקים הללו אמרם דוד ברוח הקדש, ויש להתבונן בהם. שמע עמי - בכמה מקומות הזהירה התורה את האדם, בכמה מקומות מזהיר הקדוש ברוך הוא את האדם, והכל לתועלת האדם כדי שישמר את מצוות התורה. שכל מי שישמר את מצוות התורה ומשתדל בה, כמי שמשתדל בשם הקדוש. ששנינו, כל התורה היא שמו של הקדוש ברוך הוא, ומי שמשתדל בה כמי שמשתדל בשם הקדוש, משום שכל התורה היא שם קדוש אחד, שם עליון, שם שכולל את כל השמות, ומי שגורע ממנה אות אחת כאלו עשה פגם בשם הקדוש. שנינו, ושם אלהים אחרים לא תזכירו - לא תוסיף על התורה ולא תגרע ממנה. רבי חייא אמר, ושם אלהים אחרים - זה מי שמתעסק בספרים אחרים שאינם מצד התורה. לא ישמע על פיך - שאסור אפלו להזכירם וללמד מהם טעם, כל שכן על התורה.

שלא יכניס אדם את היצר הרע לתוכו. שכל מי שבא להתחבר עמו אל זר שרוי בתוכו שהרי בשמתחבר בו אדם מיד בא לעבר על דברי תורה ובא לעבר על אמונת השם הקדוש

שמע עמי ואעידה בך וגו' (פא, ט): [זוהר ח"ג פ' אמור (דף ק"ו).]
איש איש כי יקלל אלהיו ונשא חטאו. רבי יצחק פתח, (תהלים פא) שמע עמי ואעידה בך ישראל אם תשמע לי לא יהיה בך אל זר ולא תשתחוו לאל גבר. כיון שכתוב לא

— ❧ — זוהר תהלים — ❧ —

יְהִיָּה בֶן אֵל זֶר, מִה זֶה וְלֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵל נֹכַר? אֲלֵא לֹא יְהִיָּה בֶן אֵל זֶר, שְׁלֹא יִכְנִיס אָדָם אֶת הַיָּצָר הָרַע לְתוֹכוֹ. שְׁכַל מִי שֶׁבָּא לְהִתְחַבֵּר עִמּוֹ, אֵל זֶר שְׂרוּי בְּתוֹכוֹ, שֶׁהָרִי כְּשִׁמְתִּיחַבֵּר בּוֹ אָדָם, מִיָּד בָּא לַעֲבֹר עַל דְּבָרֵי תוֹרָה, וּבָא לַעֲבֹר עַל אֲמוּנַת הַשֵּׁם הַקְּדוּשׁ, וּבָא אַחֵר כֶּף לְהִשְׁתַּחֲוֹת לְאֱלִילִים אֲחֵרִים, וְעַל זֶה כָּתוּב לֹא יְהִיָּה בֶן אֵל זֶר. כִּיּוֹן שְׁלֹא יְהִיָּה בֶן אֵל זֶר, לֹא תִבָּא לְהִשְׁתַּחֲוֹת לְאֱלִילִים אֲחֵרִים וְלַעֲבֹר עַל אֲמוּנַת הַשֵּׁם הַקְּדוּשׁ. זֶהוּ שִׁכְתוּב וְלֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵל נֹכַר, וְזוֹהִי אֲמוּנָה רַעֲיָה שֶׁל הָאָדָם. וְעַל זֶה, כִּי יִקְלַל אֱלֹהֵיו, שֶׁיִּכּוֹל לִטְעֵן שֶׁהוּא קָלִיל אֶת אוֹתוֹ אֵל זֶר, יֵצֵר הָרַע שְׁלִפְעָמִים שׁוֹרָה עָלָיו, וְאֵנוּ אֵינָנוּ יוֹדְעִים אִם דְּבָרָיו אִמְתָּ אוֹ לֹא. וְעַל זֶה, וְנִשְׂא חֲטָאוֹ. אֲבָל וְנִקֵּב שֵׁם ה' מוֹת יוֹמָת. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, אִם כֶּף, לְמָה וְנִשְׂא חֲטָאוֹ? וְנִסְלַח חֲטָאוֹ הִיָּה צָרִיף לְהִיּוֹת! (אלא) אָמַר לוֹ, כִּמוֹ שֶׁאָמַר אֱלֹהִי, כִּמוֹ שֶׁבִּאֲרָנוּ סֵתָם, וְלֹא פִּרְשׁ. רַבִּי חֲזִיָּא אָמַר, כִּי יִקְלַל אֱלֹהֵיו סֵתָם, וְלֹא פִּרְשׁ, וְזֶה וְדָאִי וְנִשְׂא חֲטָאוֹ. אֲבָל וְנִקֵּב שֵׁם ה' מוֹת יוֹמָת, שֶׁהָרִי כָּאֵן תְּלוּיָה אֲמוּנַת הַכֹּל, וְאֵין לוֹ רְשׁוּת לִטְעֵן עָלָיו כָּלֵל.

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, כֶּף זֶה וְדָאִי, שֶׁהָרִי הַשֵּׁם הַזֶּה הֵנוּ אֲמוּנַת הָעֲלִיּוֹנִים וְהִתְחַתּוּנִים, וְעַל זֶה עוֹמְדִים כָּל הָעוֹלָמוֹת, בָּאוֹת זַעֲרִיָּה אַחַת תְּלוּיִים אֶלֶף אֶלְפִים וְרַבּוּא רַבּוּת עוֹלָמוֹת שֶׁל תְּשׁוּקוֹת, וְעַל זֶה שְׁנִינּוּ, הָאוֹתִיּוֹת הִלְלוּ קִשּׁוּרוֹת אֱלֹו בָּאֵלּוּ, וְכִמָּה אֶלֶף רַבּוּת עֲלִיּוֹנִים (עוֹלָמוֹת) תְּלוּיִים בְּכֹל אוֹת

יִּהְיֶה בְךָ אֵל זֶר וְלֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵל גֵּבֶר: יֵא אַנְבִּי

— זוהר תהלים —

וְאוֹת, וְעוֹלוֹת וְנִקְשָׁרוֹת בְּאִמּוֹנָה (בגלוי), וְנִסְתָּר בָּהֶם מֶה שֶׁלֹּא הָשִׁיגוּ הָעֲלִיּוֹנִים וְהַתַּחְתּוֹנִים, הַתּוֹרָה תְּלוּיָה בָּהֶם, הָעוֹלָם הַזֶּה וְהָעוֹלָם הַבָּא, הוּא וְשִׁמוֹ אֶחָד. וְעַל כֵּן כְּתוּב, (תהלים לט) אֲמַרְתִּי אֶשְׁמְרָה דְרָכֵי מַחֲטָא בְלִשׁוֹנִי. וְכְתוּב, (קהלת ה) אֵל תִּתֵּן אֶת פִּיךָ לַחֲטִיָּא אֶת בִּשְׁרָף.

לֹא יִהְיֶה בְךָ אֵל זֶר - שֶׁלֹּא תִהְיֶה נוֹחַ לְכַעַס

לֹא יִהְיֶה בְךָ אֵל זֶר (פא, י'): [זוהר חדש פ' נח (דף כ"ז)]. אֵלֶּה תּוֹלְדוֹת נֹחַ, רַבִּי אֶלְכָּסָנְדְּרָאִי פִּתַּח, (תהלים פא) לֹא יִהְיֶה בְךָ אֵל זֶר וְלֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵל גֵּבֶר. לֹא יִהְיֶה בְךָ אֵל זֶר - זֶה יֵצֵר הָרַע. וְלֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵל גֵּבֶר - שֶׁלֹּא תִבְעַל אֶרְמִית. רַבִּי אֶלְעָזָר אוֹמֵר, לֹא יִהְיֶה בְךָ אֵל זֶר - שֶׁלֹּא תִהְיֶה נוֹחַ לְכַעַס. שְׁכַל הַכּוֹעֵס, כְּאֵלוֹ עוֹבֵד עֲבוֹדַת אֱלִילִים. שְׁאֵמֵר רַבִּי עֲקִיבָא, כִּי הוּא דִּרְכוֹ שֶׁל יֵצֵר הָרַע: הַיּוֹם אוֹמֵר לָךְ עֲשֵׂה כֵךְ, וּלְמָחָר אוֹמֵר לָךְ עֲבֹדָה זָרָה, וְהוֹלֵךְ וְעוֹבֵד. הוּא הִיָּה אוֹמֵר, כַּעַס תִּלְמִיד חָכֵם גָּדוֹל מִכֵּלֵן. בְּמָה דְּבָרִים אֲמוּנִים? בְּדְבָרִים שֶׁהֵם כֹּנֵגֵד הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שְׁאֵמֵרָה תּוֹרָה (משלי כא) אֵין חֻכְמָה וְאֵין תְּבוּנָה וְאֵין עֲצָה לִנְגִיד ה'. אֲבָל בְּדְבָרִים אֲחֵרִים אֲסוּר לוֹ לְכַעַס. וְהֵרֵב אֲצֵל תִּלְמִיד, כְּדִי שִׁיְהֵא מְצוּי בְּכַבוֹדוֹ וּבְמוֹרָאוֹ - מִתֵּר. וְאֲצֵל שְׂאֵר הָעָם, לְמַעַן יִהְיֶה מוֹרָאוֹ עֲלֵיהֶם לְשֵׁם שְׁמַיִם - מִתֵּר. וְשְׂאֵר אֲנָשִׁים אֲסוּר, שְׂאֵין כַּעַסְנוּתָם לִירְאָת שְׁמַיִם. אֵמֵר רַבִּי שְׁמַעוֹן, מִדַּת הַצַּדִּיק - קִשָּׁה לְכַעַס,

יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵיךָ הַמַּעֲלֶה מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
 הַרְחֵב פִּיךָ וְאִמְלֵאֲהוּ: יב וְלֹא שָׁמַע עִמִּי לְקוֹלִי וְיִשְׂרָאֵל
 לֹא אָבָה לִּי: יג וְאֲשַׁלְּחֵהוּ בַּשְּׂרִירֹת לִבָּם יִלְבוּ
 בְּמוֹעֲצוֹתֵיהֶם: יד לוֹ עִמִּי שָׁמַע לִי יִשְׂרָאֵל בְּדַרְכֵי
 יִתְלַבּוּ: טו בְּמַעַט אוֹיְבֵיהֶם אֲבָנִיעַ וְעַל צָרֵיהֶם אָשִׁיב
 יָדֵי: טז מִשְׁנֵאֵי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִבְחָשׁוּ לוֹ וַיְהִי עֵתָם לְעוֹלָם:
 יז וַיִּאֲכִילֵהוּ מִחֶלֶב חֶמְטָה וּמִצּוֹר דָּבָשׁ אֲשַׁבִּיעֵהוּ:

— — — — — זוהר תהלים — — — — —

וְנוֹחַ לְרָצוֹת. וְזוֹ הַמֶּדָּה גְּדוֹלָה מְכֻלָּן. וּבֹא הַכְּתוּב לְהוֹרוֹת,
 אֵלֶּה תוֹלְדֹת נֹחַ – נֹחַ בְּדַעְתּוֹ, נֹחַ בְּדַבְּרוֹ, נֹחַ בְּמַהֲלָכּוֹ.
 וּמִי עוֹשֶׂה זֶה? אִישׁ צָדִיק. וּכְשֶׁמֶת, אוֹמְרִים עָלָיו: אֵי עֵנּוּ,
 אֵי חֶסֶד. תָּמִים הָיָה בְּדַרְתּוֹ, וּלְמָה יִזְכֶּה? אֶת הָאֱלֹהִים
 הִתְהַלֵּךְ נֹחַ, לְמַעַלָּה עַל כָּל הַמַּעֲלֹת.

כב « מִזְמוֹר לְאַסָּף אֱלֹהִים נִצַּב בַּעֲדַת אֵל
 בְּקֶרֶב אֱלֹהִים יִשְׁפֹּט: ב עַד מְתֵי תִשְׁפֹּטוּ
 עוֹל וּפְנֵי רִשְׁעִים תִּשְׁאוּ סֵלָה: ג שְׁפֹטוּ דָל וְיִתּוֹם עֲנִי

שימוש תהלים

להצליח בשליחותך

אלהים נצב (פב, א): [שימוש תהלים לפרק פב] אם שלחך איש
 בשליחות אמור בדרך ואתה תחזור מהרה ותצליח בשליחותך.

זוהר תהלים

עַד מְתֵי תִשְׁפֹּטוּ עוֹל וּגו' (פב, ב): [זוהר ח"ב (דף קיז.) זוהר תורה]
 וְכָל דִּין שֶׁלֹּא דָן דִּין אֱמֶת לְאַמְתּוֹ, זֶהוּ כְּאֵלֹו הַשְּׁלִיט
 אֶת סמא"ל בְּעוֹלָם. (דניאל ח) וְתִשְׁלַךְ אֱמֶת אֶרְצָה, וְהַפִּיל עֲמָה
 אֶת הַשְּׂכִינָה, וְיָקִים אֶת גִּיהֲנֹם, בַּת הַזּוּג שֶׁל סמא"ל עִם
 סמא"ל. בְּמָקוֹם שֶׁל דִּין הָאֱמֶת יָקִים שְׁפַת שֶׁקֶר. דִּין אֱמֶת -
 עֲמוּד הָאֱמֻצָּעִי. שְׁפַת שֶׁקֶר - גִּיהֲנֹם וְסמא"ל. וּמִשּׁוּם כֵּן,
 כְּשֶׁדִּין דָּן דִּין, גִּיהֲנֹם פְּתוּחָה לְפָנָיו מִשְׁמָאלוֹ, בַּת זּוּגוֹ שֶׁל
 סמא"ל. וְחֶרֶב עַל צִוָּאָרוֹ, מִלֶּאֱךָ הַמָּוֶת. סמא"ל מֵאַחֲרָיו
 מֵעַל צִוָּאָרוֹ, וְגַן עֵדֶן פְּתוּחַ לִימִינוֹ, וְעֵץ הַחַיִּים פְּתוּחַ לְפָנָיו
 עַל רִאשׁוֹ. אִם דָּן דִּין שֶׁקֶר, שׁוֹלֵט עָלָיו מִלֶּאֱךָ הַמָּוֶת וְשׁוֹחֵט
 אוֹתוֹ, וְאַחֵר כֵּן שׁוֹרֵף אוֹתוֹ בְּגִיהֲנֹם. וְאִם דָּן דִּין אֱמֶת,
 הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יְכַנִּיסוֹ לְגַן עֵדֶן וּמִטְעִים אוֹתוֹ מֵעַץ
 הַחַיִּים, שֶׁכָּתוּב עָלָיו (בראשית ג) וְלָקַח גַּם מֵעֵץ הַחַיִּים וְאָכַל
 וְחִי לְעוֹלָם. שְׁנִבְרָא בַּתּוֹרָה, שְׁבָה נֶאֱמַר (משלי ג) עֵץ חַיִּים הִיא

למחזיקים בה

וְרֵשׁ הַצְּדִיקִין: ד פִּלְטוּ דַּל וְאֶבְיוֹן מִיַּד רְשָׁעִים הֲצִילוּ:
 ה לֹא יִדְעוּ וְלֹא יִבְיֵנוּ בַּחֲשֻׁכָּה וַתַּחֲלֹבוּ וּמוֹטוֹ כָּל מוֹסְרֵי
 אֶרֶץ: ו אֲנִי אִמְרָתִי אֱלֹהִים <sup>הקוּם בְּעַל הַכּוֹכָבֹת
וּמַלְאֲכֵי הַתְּהוֹמוֹת בָּרוּךְ</sup> אַתָּם וּבְנֵי עֲלִיּוֹן
 בְּלָכֶם: ז אֲכֵן כְּאֶדָם תְּמוֹתוֹן וּבְאַחֵר הַשָּׁרִים תִּפְלוּ:

— — — — — תהלים זוהר — — — — —

חטא העגל חזר לקדמותו – לטמאה ולמות לכל

אֲנִי אִמְרָתִי אֱלֹהִים וְגו' (פב, ו): [זוהר ח"ב פ' פקודי (דף קל"א):]
 וְרוּחַ הַטְּמָאָה שְׁתַּמִּיד נִמְצָאת בַּמִּדְבָּר, מְצָאָה מְקוֹם
 בְּאוֹתוֹ זְמַן לְהִתְחַזֵּק בוֹ. וְמָה שֶּׁהָיוּ יִשְׂרָאֵל טְהוֹרִים מְאוֹתָהּ
 זֶהָמָה רֵאשׁוֹנָה שֶׁהָטִיל בְּעוֹלָם וְגֵרָם מוֹת לְכָל – כְּשֶׁעָמְדוּ עַל
 הַר סִינֵי גֵרָם לָהֶם כְּמוֹ מִקְדָּם לְטִמָּא אוֹתָם וּלְהִתְגַּבֵּר עֲלֵיהֶם,
 וְגֵרָם מוֹת לָהֶם וּלְכָל הָעוֹלָם וּלְדוֹרוֹתֵיהֶם אֲחִירֵיהֶם. זֶהוּ
 שְׁכָתוֹב (תהלים פב) אֲנִי אִמְרָתִי אֱלֹהִים אַתָּם וְגו'. אֲכֵן כְּאֶדָם
 תְּמוֹתוֹן וְגו'. וּמִשּׁוֹם כֵּךְ אֶהְרֵן חֲזַר אַחֵר כֵּךְ לְהִטָּהֵר בְּסוּד
 הָאִמוּנָה הָעֲלִיּוֹנָה בְּאוֹתָם שֶׁבָּעָה יָמִים קְדוּשִׁים, וְאַחֵר כֵּךְ
 לְהִטָּהֵר בְּעֵגֶל.

**אכן כאדם תמותון – מיתתו של אדם מוורידתו לעפר כדי
 שימחה אותו יצר הרע שבתוכו**

אֲכֵן כְּאֶדָם תְּמוֹתוֹן וְגו' (פב, ו): [זוהר ח"ב ג' פ' שלח לך (דף קס"ב):]
 חֲזָרוּ לִפְנֵי אוֹתָם בְּעַלֵּי מִקְרָא, וּמִצְאוּ שֶׁהָיוּ אוֹמְרִים, (שם
 פב) אֲנִי אִמְרָתִי אֱלֹהִים אַתָּם וּבְנֵי עֲלִיּוֹן בְּלָכֶם. אֲנִי אִמְרָתִי,
 בְּשַׁעָה שֶׁהִקְדַּמְתֶּם עֲשִׂיָּה לְשִׁמְיעָה, שֶׁהָרִי אֱלֹהִים אַתָּם וְגו'.

ח קִיּוּמָה אֱלֹהִים שְׁפֹטָה הָאָרֶץ בִּי אַתָּה תִּנְחַל
הַיָּד הַיְּמָנִית הַיָּד הַיְּמָנִית
בְּכָל הַנְּגִיזָה:

זוהר תהלים

פִּיּוֹן שְׁנַמְשַׁכְתֶּם אַחֲרֵי יֵצֵר הָרָע - אֲכֵן בְּאָדָם תָּמוּתוֹן וְגו'. מֵה מֵיִתְּתוּ שֶׁל אָדָם מוֹרִידְתוֹ לַעֲפֹר כְּדֵי שִׁימְחָה אוֹתוֹ יֵצֵר הָרָע שְׁבִתוֹכוֹ, וְאוֹתוֹ יֵצֵר הָרָע הוּא שְׂמֵת וְנִתְעַכֵּל בְּתוֹכוֹ.

יו לחודש

פג א שיר מזמור לאסף: ב אלהים ^{הקדוש בעל הברכה} אל דמי לך ^{בעל תפלות ביום} אל תחרש ואל תשקט אל: ג כי הנה אויביך

שימוש תהלים

למלחמה

אלהים אל דמי לך (פג, ב): [שימוש תהלים לפרק פג] למלחמה כתוב אותו ותלהו עליך ולא ינצחוך ואם ינצחוך לא יעשו בך שום רעה.

זוהר תהלים

אברהם אבינו היה מוציא את בני העולם מעבודה זרה ומכניס אותם לעבודת הקב"ה

אלהים אל דמי לך וגו' (פג, ב): [זוהר ח"א פ' לך לך (דף 19):] פתח ואמר, (תהלים פג) אלהים אל דמי לך אל תחרש ואל תשקט אל. זו היא ההתעוררות של משה כדי לשלט. אמר דוד, אלהים אל דמי לך, להעיר אל העליון ולהתחבר אל הימין. מה הטעם? משום (שם) כי הנה אויביך יהמיון וגו'. [וכתוב] כי נועצו לב יחדו עליך ברית יכרתו. ומשום כך, אלהים אל דמי לך להעיר כלפי מעלה, שהרי אז מתעורר הימין וקושר אותה עמה. וכאשר נקשרת בימין, אז נשברים השונאים, שכתוב (שמות טו) 'מינך ה' נאדרי בכל מינך ה' תרעץ אויב. ובא וראה, בשעה שהתחברו כל אותם המלכים להלחם בקרב על אברהם, התיעצו להעבירו מן העולם, וכיון ששלטו בלוט בן אחיו של אברהם, מיד הלכו, שכתוב ויקחו את לוט ואת רכשו בן אחי אברהם וילכו. מה הטעם? משום

יְהִימִין וּמִשְׁנֵאֵיךְ נִשְׂאוֹ רֹאשׁ: ד' עַל עַמְּךָ יַעֲרִימוּ סוֹד
וְיִתְּנֵעֲצוּ עַל צְפוּנֶיךָ: ה' אָמְרוּ לָבוֹ וְנִבְחִירֵם מִגּוֹי וְלֹא
יִזְכֹּר שֵׁם יִשְׂרָאֵל עוֹד: ו' בִּי נִזְעַצְנוּ לֵב יַחֲדוּ עֲלֶיךָ בְּרִית
יִכְרְתוּ: ז' אֶחָדִי אֲדוֹם וְיִשְׁמְעֵאלִים מוֹאָב וְהַגֵּרִים: ח' גָּבַל
וְעִמּוֹן וְעַמְלֶק פְּלִשְׁתַּת עִם יֹשְׁבֵי צוּר: ט' גַּם אֲשׁוּר גִּלּוּהָ
עַמָּם הָיוּ וְרוּעַ לִבֵּנִי לוֹט סֶלַח: י' עֲשֵׂה לָהֶם כַּמִּדִּין
בְּסִיסְרָא כְּבִין בְּנַחַל קִישׁוֹן: יא' נִשְׁמְדוּ בַּעֲיֵן דָּאֵר הָיוּ
דִּמֵּן לְאַדְמָה: יב' שִׁיתֵּמוּ גְדִיכֵמוּ בְּעֶרֶב וּבִזְאָב וּבִזְבָּח
וּבְצִלְמָנֶעַ כָּל נְסִיכֵמוּ: יג' אֲשֶׁר אָמְרוּ נִירְשָׁה לָנוּ אֵת
נְאוֹת אֱלֹהִים ^{הַקֹּדֶשׁ מִלֵּל הַחַיִּים} : יד' אֱלֹהֵי ^{הַקֹּדֶשׁ מִלֵּל הַחַיִּים} שִׁיתֵּמוּ בְּגִלְגָּל
בָּקֶשׁ לִפְנֵי רוּחַ: טו' כָּאֵשׁ תִּבְעֵר יָעַר וּבִלְהָבָה תִּלְחַט
הָרִים: טז' בֵּן תִּרְדָּפֶם בְּסַעֲרָךְ וּבְסוּפָתְךָ תִּבְהַלֵּם:

זוהר תהלים

שְׁדָמוֹתוֹ שֶׁל לוֹט הִיָּתָה דוּמָה לְאַבְרָהָם, וּמִשׁוֹם כֶּךָ וַיִּלְכּוּ,
שָׁכַל אוֹתוֹ הִקְרַב הָיָה בְּשָׁבִילוֹ. מָה הַטַּעַם? מִשׁוֹם שֶׁאַבְרָהָם
הָיָה מוֹצִיא אֶת בְּנֵי הָעוֹלָם מֵעֲבֻדָּה זָרָה וּמִכְנִיס אוֹתָם
לְעֲבֻדַּת הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. וְעוֹד, הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הָעִיר
אוֹתָם בְּעוֹלָם כְּדִי לְגַדֵּל אֶת שְׁמוֹ שֶׁל אַבְרָהָם בְּעוֹלָם וּלְקַרֵּב
אוֹתוֹ לְעֲבֻדָּתוֹ. וְסוֹד הַדָּבָר - כִּיּוֹן שֶׁאַבְרָהָם הִתְעוֹרַר לְרֹדֵף
אַחֲרֵיהֶם, אֲזַי אֱלֹהִים אֵל דְּמִי לָךְ, עַד שֶׁהִכַּל נִקְשַׁר לְאַבְרָהָם.
וְכִשְׁהִכַּל נִקְשַׁר לְאַבְרָהָם, אֲזַי נִשְׁכְּרוּ כָּל הַמַּלְאָכִים מִלְּפָנָיו, כְּמוֹ
שֶׁאֲמַרְנוּ, שֶׁכְּתוּב יְמִינָךְ ה' תִּרְעֵץ אוֹיֵב וְגו'.

וַיִּבְרָא פְּנֵיהֶם קָלוֹן וַיִּבְקְשׁוּ שְׁמֶךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ: יח וַיִּבְרָא
וַיִּבְחָלוּ עָדֵי עַד וַיַּחֲפְרוּ וַיֹּאבְדוּ: יט וַיִּדְעוּ כִּי אַתָּה שְׁמֶךָ
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְבַדְּךָ עָלֵינוּ עַל כָּל הָאָרֶץ:

— זוהר תהלים —

מה הציל את אלה? על שהיו מתפללים לפני הקדוש ברוך
הוא ומיחדים שמו בראוי ועל שמיוחדים שמו בראוי נצלו
מאותה אש יוקדת

וַיִּדְעוּ כִּי אַתָּה שְׁמֶךָ ה' וגו' (פג, יח): [נזוהר ח"ג פ' אחרי מות (דף
177)] אלא כך שנינו, בשעה הזו שנכפתו לפל באש,
כל אחד הרים קולו ואמר אל כל אותם עמים ומלכים
ושרים. חנניה אמר, (תהלים קיח) ה' לי לא אירא מה יעשה לי
אדם ה' לי בעזרי ואני אראה בשנאי טוב לחסות בה' וגו'.
מישאל פתח ואמר, (ירמיה ל) ואתה אל תירא עבדי יעקב נאם
ה' וגו' כי אתך אני נאם ה' להושיעך כי אעשה וגו'. באותה
שעה ששמעו כלם את שם יעקב, תמהו וצחקו בליצנות.
עזריה פתח ואמר, (דברים ו) שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד.
זהו שכתוב, (ישעיה מד) זה יאמר לה' אני וגו'. זה יאמר לה'
אני - זה חנניה. וזה יקרא בשם יעקב - זה מישאל. וזה יכתב
ידו לה' ובשם ישראל יכנה - זה עזריה. באותה שעה כנס
הקדוש ברוך הוא את הפמליא שלו, ואמר להם: באיזה
דבור מאותם הדבורים שאמרו אלה השלשה אציל אותם?
פתחו ואמרו, (תהלים סג) וידעו כי אתה שםך ה' לבדך עליון
על כל הארץ.

— ❦ — זוהר תהלים — ❦ —

בְּאוֹתָהּ שְׁעָה אָמַר הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְכַסֵּא: כִּסֵּא שְׁלִי, בְּאִיזָה דְּבוּר מֵאוֹתָם הַדְּבוּרִים אֲצִיל אֶת אוֹתָם הַצְדִּיקִים? אָמַר לוֹ: בְּאוֹתוֹ הַדְּבוּר שְׁכָלָם צָחָקוֹ עָלָיו אֲצִיל אוֹתָם, לֹא עָתָה יְבוֹשׁ יַעֲקֹב וְלֹא עָתָה פָּנָיו יִתְרוּ. כְּמוֹ שֶׁעָמַד יַעֲקֹב אֲצִיל אֲבִרָהֶם בָּאֵשׁ, יָקוֹם עֲכָשׁוּ אֲצִיל אֱלֹהִים. זֶהוּ שֶׁכְּתוּב, כֹּה אָמַר ה' אֶל בֵּית יַעֲקֹב אֲשֶׁר פָּדָה אֶת אֲבִרָהֶם לֹא עָתָה יְבוֹשׁ יַעֲקֹב וְגו'. מִהַבּוֹשָׁה שֶׁל הַלִּיצָנוֹת. שְׁנִינוּ, כָּל אוֹתָם שֶׁצָּחָקוֹ מִהַדְּבוּר הַזֶּה, נִשְׁרָפוּ בְּאוֹתָהּ אֵשׁ, וְהָרַג אוֹתָם שְׂבִיב שֶׁל אֵשׁ. מַה הֲצִיל אֶת אֱלֹהִים? עַל שֶׁהָיוּ מִתְפַּלְלִים לִפְנֵי הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וּמִיָּחָדִים שָׁמוּ כְּרֵאוֹי, וְעַל שֶׁמִּיָּחָדִים שָׁמוּ כְּרֵאוֹי, נִצְלוּ מֵאוֹתָהּ אֵשׁ יוֹקֶדֶת.

כד א לְמַנְצָה עַל הַגִּתִּית לִבְנֵי קֶרֶחַ מִזְמוֹר: ב מֶה יִדְרֹוֹת מִשְׁכְּנוֹתֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ צְבָאוֹת: ג נִכְסְפָה וְגַם כָּלְתָה נַפְשִׁי לַחֲצֹרוֹת יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְבִי וּבִשְׂרֵי יְרֵנָנוּ אֵל אֵל חַי: ד גַּם צִפּוֹר מִצְאָה בֵּית וְדִרְזוֹר

שימוש תהלים

למי שרזה גופי מרוב חליו

מה ידידות משכנותיך (פד, ב): [שימוש תהלים לפרק פד] למי שרווח גופו מרוב חליו. יאמר אותו על קדרה חדשה מלאה מים שלא ראו שמש ושפוך עליו ויועיל בעז"ה. ושם שלו הוא א"ב. א' מן "צבאות, ב' מן "בך.

זוהר תהלים

הגוף משתוקק לחצרות ה' שמשם הוא נלקח

נכספה וגם כלתה נפשי לחצרות ה' וגו' (פד, ג): [זוהר חדש (בראשית) זוהר תורה] אמר רב יוסי הרי למדנו בברייתא שלנו, שכל מה שעשה הקב"ה בין למעלה בין למטה כלם נכספים ונמהרים ללכת למינו, הגוף הולך אחר מינו לארץ שנלקח ממנה, והנשמה אין לה השתוקקות אלא למקום שנלקחה משם, שכל מה שעשה הקב"ה יכסוף אחר מינו, זה שאמר הכתוב נכספה וגם כלתה נפשי לחצרות ה', ולא לעולם הזה כמו הגוף:

תורה לא צריכה תפנוקים ולא סחורה אלא לעמול בה יומם ולילה גם צפור מצאה בית וגו' (פד, ד): [זוהר ויקרא פ' ויקרא (דף טו.)] פתח

קִן לָהּ אִשֶּׁר שָׁתָה אֶפְרָחֶיהָ אֶת מִזְבַּח־תִּידָהּ
 יְחֻזָּהּ אֶת־חֶדְוָהּ צְבָאוֹת מַלְכִּי וְאֱלֹהֵי

זוהר תהלים

וְאָמַר, (שמואל א טו) וַיֹּאמֶר שָׂאוּל אֶל הַקִּינִי. מִי הוּא הַקִּינִי? אֱלוֹ
 בְּנֵי יִתְרוֹ, חָמִיו שֶׁל מֹשֶׁה, שֶׁעָשׂוּ קֵן בַּמִּדְבָּר כְּמוֹ הַדְּרוֹר הַזֶּה,
 כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (תהלים פב) וַדְּרוֹר קֵן לָהּ, כְּדֵי לְלַמֵּד תּוֹרָה. שְׁתוּרָה
 לֹא צְרִיכָה תַּפְנוּקִים וְלֹא סְחוּרָה, אֲלָא לַעֲמֹל בָּהּ יוֹמָם וְלַיְלָה.
 מִשּׁוּם כֵּךְ נִסְעוּ לַמִּדְבָּר מִהֶעֱנָג שֶׁל יְרִיחוֹ. זֶהוּ שֶׁכָּתוּב (שופטים
 א) וּבְנֵי קִינִי חֲתָן מֹשֶׁה עָלוּ מֵעִיר הַתְּמָרִים וְגו'.

גם צפור מצאה בית - אלו רוחות הצדיקים

גַּם צִפּוֹר מִצְאָה בֵּית וְגו' (פד, ד): [זוהר ח"ג פ' בלק (דף קצ"ו:)] וַיֵּרָא
 בְּלֶק וְגו'. רַבִּי אֱלֵעָזָר אָמַר, וְדַאי מָה שֶׁאָמַר רַבִּי חֵיִיא,
 דְּבָר נִסְתָּר הָיָה. אָבֵל כְּתוּב, (תהלים פד) גַּם צִפּוֹר מִצְאָה בֵּית
 וַדְּרוֹר קֵן לָהּ וְגו'. וְכִי דוֹד הַמֶּלֶךְ עַל צִפּוֹר בְּעוֹלָם הָיָה אוֹמֵר
 דְּבָר זֶה? אֲלָא כְּמוֹ שֶׁשְּׁנִינּוּ כְּמָה חֲבִיבוֹת הַנִּשְׁמוֹת לַפְּנֵי
 הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. אִם תֹּאמַר כָּל נִשְׁמוֹת הָעוֹלָם - לֹא כֵךְ!
 אֲלָא אוֹתָן נִשְׁמוֹת הַצַּדִּיקִים שֶׁשָּׂם מְדוּרָן אִתּוֹ, מְדוּרֵיהֶן
 לְמַעַלָּה וּמְדוּרֵיהֶן לְמַטָּה, וְכֵךְ נֶאֱמַר. גַּם צִפּוֹר מִצְאָה בֵּית -
 אֱלוֹ רֻחוֹת הַצַּדִּיקִים. שְׁנִינּוּ, שְׁלֹשׁ חוֹמוֹת הֵן לְגַן עֵדֶן, וּבֵין
 כָּל אַחַת וְאַחַת כְּמָה רֻחוֹת וּנִשְׁמוֹת מְטִילוֹת שֵׁם וְנִהְיוֹת
 מֵרִיחַ שֶׁל עֲנוּגֵי הַצַּדִּיקִים שֶׁבִּפְנִים, אֵף עַל גִּבּ שְׂלֹא זָכוּ
 לַהֲכַנֵּס. אָבֵל עֲנוּג רֻחוֹת הַצַּדִּיקִים שֶׁבִּפְנִים - (ישעיה סד) עֵין
 לֹא רָאָתָה אֱלֹהִים וְגו'. וְיָמִים רְשׁוּמִים יֵשׁ בְּשִׁנָּה, וְהֵם יָמֵי נִסָּן

— ❦ — זוהר תהלים — ❦ —

וימי תשרי, שאותן רוחות משוטטות ופוקדות מקום שצריך. טובה טובה טובה ואף על גב שפעמים רבות משוטטות, אבל ימים אלו רשומים הם ונראים על גבי חומות הגנה, כל אחת ואחת כמראה צפרים מצפצפות בכל בקר ובקר.

ואותו צפצוף שבח הקדוש ברוך הוא, ותפלה על חיי בני אדם של העולם. משום שאותם ימים כל ישראל מתעסקים במצוות, ובמצוות רבון העולם. ואז בשמחה נראות צפרים מצפצפות, ועל גבי החומות של גן עדן מצפצפות משבחות ומודות ומתפללות על חיי העולם הזה. אמר רבי שמעון, אלעזר, ודאי יפה אמרת שודאי אותן רוחות שם. אבל מה תאמר על ודרור קן לה? אמר, כך למדתי, זוהי נשמה קדושה שעולה למעלה, ועולה למקום טמיר וגנוז שעין לא ראתה אלהים זולתך וגו'. אמר רבי שמעון, אלעזר, ודאי יפה אמרת ויפה הוא, אבל כל זה בגן עדן שלמטה הוא, וכמו שאמרת הוא וכך זה ודאי. גם צפור מצאה בית – אלו רוחות קדושות שזכו להכנס ולצאת אחר כך, משום שמשוטטות ונראות כמראה צפרים, ואלו רוחות מצאה בית. ודאי שלכל אחת ואחת יש להן מדורים ידועים בפנים.

ועם כל זה, כלם נכונים מחפת חבריהם. אלו שיש להם דרור וחרות מהכל. והקדוש ברוך הוא מראה להם היכל טמיר גנוז אחד שעין לא ראתה אלהים זולתך,

זוהר תהלים

ואותו היכל נקרא קן צפור, ומשם מתעטרים עטרות למשיח לעתיד לבא. ובימים רשומים, שלש פעמים בשנה, הקדוש ברוך הוא רוצה להשתעשע באותם הצדיקים, ומראה להם היכל טמיר גנוז שלא יודעים ולא מכירים אותו כל הצדיקים ששם. אשר שתה אפרחיה את מזבחותיך - אלו אותם צדיקים שנתקנו בבנים קדושים, שזכו לתורה שבכתב ולתורה שבעל פה בעולם הזה. ואלו נקראים שני מזבחות. מתעטרים לפני המלך הקדוש, שהרי זכות בניהם בעולם הזה מגנה עליהם, ומעטרים אותם שם. מי הרוח שזוכה לכל זה? זו ששתה אפרחיה, ללמד למזבחותיך וגו'. מכאן והלאה אמר דברך, שהרי בלי בושה אני נראה שם.

פָּתַח כְּמִקְדָּם רַבִּי אֶלְעָזָר וְאָמַר, גַּם צָפוּר מִצָּאָה בֵּית - זֶה יִתְרוֹ.
וּדְרוּר קֵן לָהּ - זֶה בְּנִי שֶׁהָיוּ בְּלִשְׁכַּת הַגְּזִית מְלַמְּדִים
תּוֹרָה וְחוֹתָכִים דְּבָרֵי תּוֹרָה בְּפִיָּהֶם. מַה זֶה מִצָּאָה בֵּית? אֵלָּא
בְּהִתְחַלָּה לִקְחוּ וְחָנוּ בַּמִּדְבָּר, לִקְחוּ מַעַנְג מִדֶּזֶן וּמִהַמְתִּיקוֹת
שֵׁשׁ וְחָנוּ בַּמִּדְבָּר. כִּיּוֹן שֶׁרָאָה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁכִּסּוּפָם הָיָה
עַל הַתּוֹרָה, מִשָּׁן אוֹתָם מִשֵּׁם וְהַכְנִיסָם לְלִשְׁכַּת הַגְּזִית. וּדְרוּר קֵן
לָהּ - הֵכֵל אֶחָד. צָפוּר דְּרוּר הֵכֵל הוּא אֶחָד. (שׁוּפְטִים ד) חֶבֶר
הַקִּינִי. (שְׁמוּאֵל א טו) וַיֹּאמֶר שְׂאוּל אֶל הַקִּינִי וּגּוֹ.

אָרץ יִשְׂרָאֵל נְמוּשָׁלֶת כְּלִידַת אָדָם בְּכָל הַבְּחִינֹת וּמִבָּאֵר בְּאִרְיֹת
 גַּם צִפּוֹר מִצְאָה בֵּית וְגו' (פד, ד:) [זוהר חדש שיר השירים, מדרש
 הנעלים (דף עה.ה)] פתח רבי יהושע ואמר, (תהלים פד) **גַּם צִפּוֹר**

— ❦ — זוהר תהלים — ❦ —

מִצָּאָה בֵּית וּדְרוֹר קֵן לָהּ אֲשֶׁר שָׁתָה אֶפְרָחֶיהָ אֶת מִזְבְּחוֹתֶיהָ
 ה' צָבָאוֹת מִלְּפִי וְאַלְהִי. גַּם צָפוֹר - שָׁם שָׁנִינוּ, עָשָׂה הַקָּדוֹשׁ
 בְּרוּךְ הוּא בְּאֶרֶץ אֲתָרִים וּמְקוֹמוֹת קְדוֹשִׁים יוֹתֵר עָלֵינוּ
 מִשָּׂאֵר מְקוֹמוֹת הַיָּשׁוּב. וְהַכֹּל כְּמוֹ יִצִּירַת הָאָדָם. שֶׁהַקָּדוֹשׁ
 בְּרוּךְ הוּא בָּחַר אוֹתוֹ הִזְרַע וּמִנְפֵּץ אוֹתוֹ, כְּמוֹ זֶה שֶׁמְבָרֵךְ
 וּמִנְפֵּץ חֲטִיִּים, תֵּבֶן לַחֲדוֹד וְקֶשׁ לַחֲדוֹד, עַד שֶׁמְבָרֵךְ אֶת הַחֲטִיִּים
 עַל מְקוֹמָם. כֹּךְ נֻטַּל הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁלֵּג מִתַּחַת כֶּסֶּא
 כְּבוֹדוֹ, וְאוֹתוֹ הַשֵּׁלֵג מִתְחַמֵּם בְּכַמָּה גִּוָּנִים, וְהֵטִיל אוֹתוֹ
 בְּתוֹךְ הַמַּיִם שֶׁל הָאֵשָׁה. מִכָּאן שֶׁאֵשָׁה לֹא מִתְעַבֶּרֶת עַד
 שֶׁתִּשְׁפֹּךְ מַיִם, וּבְאוֹתָם הַמַּיִם מֵטִיל הַזִּכָּר שֵׁלֵג, זֶהוּ הִזְרַע
 שֶׁהוּא מְחַבֵּר יָחַד, יוֹתֵר מֵאוֹתוֹ שֶׁל הָאֵשָׁה, כְּמוֹ שֶׁהַשֵּׁלֵג
 כֹּנֵגֵד הַמַּיִם. לְאַחֵר שֶׁהֵטִיל אוֹתוֹ הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְתוֹךְ
 הַמַּיִם, בָּרַר אוֹתוֹ וְנִפֵּץ אוֹתוֹ, וְעָשָׂה בְּהִתְחַלָּה טְבוּר, שֶׁהִיא
 נִקְדָּה אַחַת מִתּוֹךְ הַבְּחִירָה שֶׁל הַשֵּׁלֵג, וְאוֹתוֹ טְבוּר הוּא
 נִקְדָּה שֶׁל צִיּוֹן.

וּמִשָּׁם הִתְפַּשְׁטוּ אַרְבַּעַת חוֹטִים לְאַרְבַּעַת צַדִּידִים שֶׁל הָעוֹלָם
 - מִזְרַח וּמַעֲרָב צָפוֹן וְדָרוֹם. מֵאוֹתוֹ הַחוֹט שֶׁנִּמְשָׁךְ
 מִצֵּד הַמִּזְרָח, מִמֶּנּוּ נַעֲשֶׂה גּוֹף. מִתְחִיל בַּמִּזְרָח, וּמִסִּים
 בַּמַּעֲרָב. הַגּוֹף הוּא אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל. נִרְשָׁם בְּאוֹתִיּוֹת אֲדִנִּי.
 אֲדוֹן וְרִבּוֹן כָּל הָעוֹלָם. מֵאוֹתוֹ הַחוֹט שֶׁנִּמְשָׁךְ מִצֵּד הַדָּרוֹם,
 שֶׁהוּא הַבְּרוּר שֶׁל כָּל הַשֵּׁלֵג וְתִקְפוֹ, מִמֶּנּוּ נַעֲשֶׂתָה זְרוּעַ
 יָמִין, וְהוּא בְּחִירַת הָעֵנָג. וְזֶה גֵן עֵדֶן שֶׁנִּכְנַס בּוֹ אָדָם
 הָרִאשׁוֹן, וְהוּא לְעֵנָג הַנְּשֻׁמוֹת, וְזֶה טְמִיר וְגִנוֹ, הַיָּמִין שֶׁל

❦ ————— ❦ זוהר תהלים ❦ ————— ❦

כָּל הָעוֹלָם. מאותו החוט שֶׁנִּמְשָׁךְ מִצַּד הַצָּפוֹן, מִמֶּנּוּ נַעֲשִׂית וּנְבִרָאת זָרוּעַ שְׁמָאל. וְזֶה הַגִּיחָנִם. מאותה פְּסֻלַּת שֶׁל הַשֵּׁלֶג. והוא לַעֲנֹשׁ שֶׁל הַנִּשְׁמוֹת שֶׁל הָרָשָׁעִים.

הָרֹאשׁ נִתְתַּקֵּן בְּשָׁמַיִם. וְהִיָּה הָעוֹלָם בְּלִי רֹאשׁ, עַד שֶׁנִּבְנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ. כְּשֶׁהוּקַם הַמִּשְׁכָּן, הוּקַם בְּרֹאשׁ. הִפָּה שֶׁל כָּל הָעוֹלָם, שֶׁהִתְתַּקֵּן בְּרֹאשׁ, סִינִי. והוא רֹשֶׁם אֶת הִפָּה הַזֶּה תוֹךְ הַמַּיִם, מִהַבְּרוּר שֶׁל הַשֵּׁלֶג. הַיִּרְכִּים וְכָל שְׁאֵר הָאֵיבָרִים, בְּכָל שְׁאֵר הָאָרֶץ. וְכִשֶּׁם שֶׁלֹּאֲשֶׁה יֵשׁ צִירִים וְחִבְלִים בַּשְּׁעֵת הַלֵּדָה, כֵּן כְּשֶׁבִקֵּשׁ הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְהוֹצִיא הָאָרֶץ לְאוֹר הָעוֹלָם, הָיוּ הַמַּיִם עוֹלִים וְיוֹרְדִים, יַעֲלוּ הָרִים יִרְדּוּ בִקְעוֹת. מָה עָשָׂה הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא? הוֹצִיא מִן הַקֶּרֶקַע רַעֲמִים וְזוֹעוֹת, וְנָסוּ הַמַּיִם. זֶהוּ שְׁכָתוּב (תהלים קד) מִן גַּעֲרָתָךְ יִנוֹסוּן מִן קוֹל רַעֲמֶךָ יִחַפְּזוּן. וַיִּצָּאֵה הָאָרֶץ, וַנִּשְׁאַרֶה נְמוּכָה וּמִלְכָּלֶכֶת, כְּוֹלֵד הַזֶּה שִׁיוֹצֵא נִמּוּךְ כִּמְתּוּ וּמִלְכָּלֶךְ מִהַלְדָּה.

וּכְשֶׁם שֶׁמִּפְּעָפְעִין אֶת הַוּלֵד עַד שִׁיתְעוֹרֵר, וְנוֹתָנִים אֵשׁ וְנֵר לְגִבּוֹ לְחִמָּמוֹ, וּמִרְאָה לְהָאִיר – כֵּךְ עָשָׂה הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּאָרֶץ, כְּשֶׁיִּצָּאֵה מִתּוֹךְ הַמַּיִם. וְהַכֹּל בְּפִסּוּק אֶחָד. זֶהוּ שְׁכָתוּב (שם עז) קוֹל רַעֲמֶךָ בְּגִלְגַּל הָאִירוֹ בְּרָקִים תִּבֵּל, מִיד – רָגְזָה וְתִרְעַשׁ הָאָרֶץ. עַד כָּאן נִסְתַּם הִפָּה, עַד שֶׁבָּאוּ יִשְׂרָאֵל, וְהִפָּה נִפְתַּח בְּרֹאשׁוֹ בְּשָׁמַיִם, וְזֶה סִינִי שֶׁנִּתְנָה בוֹ הַתּוֹרָה, וְשֶׁם נִתְתַּקֵּן הַדְּבּוּר. וְכִשְׁנִכְנְסוּ לְאָרֶץ יִשְׂרָאֵל, נִסְתַּם הַפְּתוּחַ, וְנִפְתַּח הַסְּתוּם. נִסְתַּם הִפָּה – שֶׁלֹּא הָיָה בוֹ הַדְּבּוּר (משנִּסְתַּלַּק מִשָּׁה). הִפָּךְ מִן הָאָדָם. נִפְתַּח הַטְּבוּר – בֵּית הַמִּקְדָּשׁ.

— ❦ — זוהר תהלים — ❦ —

וּמִשֶּׁם אוֹכֵל מֶה שְּׁאֵמוֹ אוֹכֵלָת, וְשׁוֹתָה מִמֶּה שְּׁאֵמוֹ שׁוֹתָה.
וְכָל הָעוֹלָם נִזּוֹן מִתְמַצִּית אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל.

וּמִשׁוֹם כֶּךָ, מְקוֹמוֹת וְאַתְרִים הֵם בְּעוֹלָם, בְּשִׁבְחָה שֶׁל אֱלֹהִים עַל
אֱלֹהִים. גֵּן הָעֵדֶן, שֶׁהוּא זְרוּעַ הַיָּמִין שֶׁל כָּל הָעוֹלָם,
יֵשׁ בּוֹ מְקוֹמוֹת וְאַתְרִים לְשִׁבְחָה אֱלֹהִים עַל אֱלֹהִים, וְשֵׁם הוּא עֵץ
הַחַיִּים, וְעֵץ הַדַּעַת טוֹב וָרָע. וּבְהִיכֹל אֶחָד מֵהֶם יֵשׁ מְקוֹם
טָמִיר וְגִנּוּזֵי מִן הַכֹּל, וְאֵין מִי שֶׁמְכִיר אֶת אוֹתוֹ מְקוֹם פְּרִט
לְצַפּוֹר אַחַת, שֶׁבָּאָה בְּכָל יוֹם שְׁלֹשׁ פַּעַמִּים וּמִצְפָּצֶפֶת בְּתוֹךְ
עֲצֵי הַגֵּן (ואומרת גם צפור וגו'). וּבְאוֹתָהּ הַצַּפּוֹר יוֹדְעוֹת הַנִּשְׁמוֹת
אֶת סִמְנֵיהֶן, בְּזִמְן שְׁמוֹדוֹת וּמִשְׁבָּחוֹת, וּבְזִמְן שְׁמִשְׁתַּדְּלוֹת
לְדַעַת בְּחֻקָּהּ. וְאוֹתָהּ הַצַּפּוֹר נִכְנָסֶת לְאוֹתוֹ הֵיכָל, וְנִטְמָנֶת
וְנִגְנָזֶת וְלֹא נוֹדַעַת. וְדָרֹר – זֶה הַנִּשְׁמָה הַקְּדוּשָׁה, שֶׁעוֹלָה
לְמַעְלָה, וְהִיא בֵּת חוּרִין. דָּבָר אַחֵר, (שם פד) וְדָרֹר קֵן לָהּ –
זֶה הַיּוֹבֵל, שֶׁכְּתוּב וּקְרֹאתֶם דָּרֹר. קֵן לָהּ – בְּחֻקָּהּ הָעֲלִיזָה.
צַפּוֹר וְדָרֹר, זֶה לְמַעְלָה וְזֶה לְמַטָּה. אֲשֶׁר שְׁתָּה אֶפְרָחִיהָ,
מִי? הַדָּרֹר הַזֶּה שְׁנֵת הַחֲמִשִּׁים, שְׁמוּצִיָּאָה מִמֶּנָּה שֶׁשָּׁה
אֶפְרוּחִים וְהַצַּפּוֹר הַזֶּה. אוֹתָם הָאֶפְרוּחִים, תְּשׁוּקָתָם לְתוֹךְ
שְׁנֵי הַמִּזְבְּחוֹת, הַמִּזְבֵּחַ הַפְּנִימִי וְהַמִּזְבֵּחַ הַחִיצוֹן. נָטְלוּ מִן
הַמִּזְבֵּחַ הַפְּנִימִי וְנָתְנוּ לְמִזְבֵּחַ הַחִיצוֹן. מֶלֶכִּי וְאַלְהִי, מֶלֶכִּי –
זֶה הַמִּזְבֵּחַ הַחִיצוֹן, וְאַלְהִי – זֶה הַמִּזְבֵּחַ הַפְּנִימִי.

הַמִּזְבֵּחַ הַחִיצוֹן תְּמִיד תְּשׁוּקָתוֹ לְמִזְבֵּחַ הַפְּנִימִי, וְלַעֲוֹלָם
אֵינוֹ שׁוֹכֵךְ מִלְּזַמֵּר בְּשִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת. זֶהוּ שֶׁכְּתוּב

— ❧ — זוהר תהלים — ❧ —

שִׁיר הַשִּׁירִים אֲשֶׁר לְשִׁלְמָה. כָּל זֶמֶן שֶׁהָיָה דוֹלֵק עַל הַפִּתְיָלָה, וְהַפִּתְיָלָה כְּתֻקָּנָה, הָאֹר מְאִיר וְצַח, וְהַכָּל נִהְיִים מְמֻנָּה. וְכָל זֶמֶן שֶׁהַפִּתְיָלָה נִעְדָּרְתָּ וְהַשֶּׁמֶן חָסֵר מִן הַפִּתְיָלָה, הָאֹר נִסְתַּלֵּק, וְאֵין מִי שִׁיֹּדֵעַ בְּאוֹתוֹ הָאֹר כָּלוּם. כִּי, כָּל זֶמֶן שִׁישְׂרָאֵל הָיוּ מִתְקַנְּנִים וּמְסַרְגְּלִים כְּפִתְיָלָה זו, אֹר שֶׁל מַעֲלָה הִיְתָה דוֹלֶקֶת עֲלֵיהֶם, וְאוֹמֶרֶת שִׁירָה, וְאֵינוּ מִשְׁתַּכְּף לְעוֹלָם, כְּדִגְמַת הָאֹר עַל הַפִּתְיָלָה שֶׁאֵינוּ מִשְׁתַּכְּף לְעוֹלָם לִנְגַד מַעֲלָה. וְאוֹתוֹ הַשִּׁיר הוּא הַמַּעֲלָה שֶׁבַשִּׁירִים, קִדָּשׁ קִדָּשִׁים. נִעְדָּר הַפִּתְיָלָה - נִעְדָּר הָאֹר וְנִסְתַּלֵּק, וְאֵין מִי שִׁיֹּדֵעַ בּוֹ. וְשִׁלְמָה צוֹנֵחַ וְאוֹמֵר, (קֹהֶלֶת יב) וְזָכַר אֶת בּוֹרְאֵיךְ בִּימֵי בַחֲרוּתֶיךָ. הִיָּה מִתְתַּקֵּן וּמְסַרְגֵּל עֲצָמָךְ בְּמַצּוֹת וּבְמַעֲשִׂים טוֹבִים בִּימֵי בַחֲרוּתֶיךָ, בְּזֶמֶן שֶׁהָאֹר הָהוּא לוֹהֵב בְּפִתְיָלָה. דְּבָר אַחֵר, עַל הָאֹר הָהוּא בְּזֶמֶן שֶׁהַפִּתְיָלָה מִתְקַנֶּת, אָמַר לִנְגַד אוֹתוֹ הָאֹר וְזָכַר אֶת בּוֹרְאֵיךְ. הַתְּעוֹרֵר לִנְגַד הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בַשִּׁיר וְתַעֲוֹרֵר הָאֱהָבָה.

עַד אֲשֶׁר לֹא יָבֹאוּ יְמֵי הָרָעָה (שם) - בְּזֶמֶן שֶׁהַלְבָּנָה מִתְמַעֲטֶטֶת וְתִשְׁלֹט הָרָעָה, וְהַיָּמִים שָׁלָה הֵם יָמִים שֶׁאֵין בָּהֶם חִפְּץ. **עַד** אֲשֶׁר לֹא תַחֲשֹׁף הַשֶּׁמֶשׁ - זֶה נִהְיָ הַיּוֹצֵא מַעֲדָן, שֶׁכְּתוּב (בְּרֵאשִׁית ב) וְנִהְיָ יוֹצֵא מַעֲדָן, שֶׁכְּתוּב בּוֹ (אִיּוֹב יד) וְנִהְיָ יִחָרֵב וַיִּבֶשׁ. וְהָאֹר - זֶה הָאֹר שֶׁבָּרָא הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְנִתְעַשֵּׂף בּוֹ, וְהוּא יִמְיָנוּ. זֶהוּ שֶׁכְּתוּב (אִיכָבָב) הָשִׁיב אַחֲרֵי יְמֵינוּ. וְהַיָּרֵחַ - הוּא הַיָּם הַמִּתְמַלֵּא מֵאוֹתוֹ נִהְיָ. זֶהוּ שֶׁכְּתוּב (אִיּוֹב יד) אֲזָלוּ מִיָּם מִנִּי יָם וְנִהְיָ יִחָרֵב וַיִּבֶשׁ. וְהַכּוֹכָבִים - אֵלּוּ שְׁנֵים

— ❦ — זוהר תהלים — ❦ —

עָשׂוּר מַזְלוֹת הַיְדוּעִים לָהּ. וְשָׁבוּ הָעֵבִים - אֱלוֹ שָׁרֵי אַמּוֹת
הָעוֹלָם. אַחֵר הַגָּשָׁם - אַחֵר בְּכִיתָן שֶׁל מַלְאֲכֵי הַשָּׁרָת, שֶׁכְּתוּב
מַלְאֲכֵי שְׁלוֹם מֵרַ יִבְכּוּן. בְּיוֹם שִׁיזְעוּ שְׁמַרֵי הַבֵּית (קהלת
יב) - אֱלוֹ שׁוֹמְרֵי הַחוּמוֹת, שֶׁכְּתוּב (ישעיה סב) עַל חוּמוֹתֶיךָ
יְרוּשָׁלַיִם הַפִּקְדָתִי שׁוֹמְרִים. וְהַתְּעוֹתוּ אֲנָשֵׁי הָחֵיל - אֱלוֹ
הֵם שְׂשִׁים גְּבוּרִים סָבִיב לָהּ. וּבָטְלוּ הַ חֲנוּת - אֱלוֹ הֵם
אוֹכְלֵי הַקְּרִבָּנוֹת. כִּי מַעֲטוֹ - כִּנְפֵי הַחַיּוֹת. וְחָשְׁכוּ הָרָאוֹת
בְּאַרְבוֹת - אֱלוֹ הֵם (זכריה ד) עֵינֵי ה' הֵמָּה מְשׁוֹטְטִים בְּכָל
הָאָרֶץ, וְהֵם שָׁבַע עֵינֵי ה'. וְסָגְרוּ דְלֹתֵים בְּשׁוֹק - אֱלוֹ הֵם
הַשְּׁעָרִים שֶׁכָּלם נִנְעָלוּ, זֹולָתִי שֶׁעָרִי דְמַעוֹת שְׁלֹא נִנְעָלוּ.
בְּשִׁפְלָ קוֹל הַטְחָנָה - סִכַּת דָּוִד, שֶׁנִּפְלָה וְנִשְׁפָּלָה לְעַפְרָא, וְקוֹלָהּ
שֶׁהִיָּתָה מְשׁוֹרְרָה תָּמִיד בְּשִׁיר הָאֲהָבָה - שֶׁפָּל. וְיִשְׁחֹר כָּל
בְּנוֹת הַשִּׁיר - הֵם הַמַּלְאָכִים הַנִּחְלָקִים בְּמִשְׁמְרוֹתָם עַל הַשִּׁיר.
מֵהֶם מְשׁוֹרְרִים בְּיוֹם, וּמֵהֶם מְשִׁמְרוֹת מְשׁוֹרְרִים בַּלֵּילָהּ.
גַּם מִגְּבֹהַ יִירָאוּ, (קהלת ה) כִּי גְבֹהַ מֵעַל גְּבֹהַ שְׁמֵר. וְשׁוֹמֵר
זֶה מְזֶה, וּמִקְבֵּל זֶה מְזֶה בְּנִעִימָה וּבִקְדֻשָּׁה. וּבְחֶרֶבֶן בֵּית
הַמִּקְדָּשׁ יֵצֵתָה מְאָרָה, וְדִין חֲזָק מְצוִי לְפָנָיו. וּגְבֹהַ יִירָא
מִגְּבֹהַ וּמִדִּינוֹ.

וְחַתְחָתִים בְּדֶרֶךְ, כְּתוּב (ישעיה מג) הַנּוֹתֵן בֵּינָם דֶּרֶךְ וּבִמִּים
עֲזִים נְתִיבָהּ. וּבְאוֹתוֹ דֶּרֶךְ הָיָה יוֹרֵד, וּבָא הֵטֵל
מִרְאֻשׁוֹ שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְכָל שְׂמִחָה וְכָל טוֹב וְכָל
רְצוֹן, בְּאוֹתוֹ הַדֶּרֶךְ הָיָה בָּא. וּבְחֶרֶבֶן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, שֶׁכָּר עַל
שֶׁכָּר בְּאוֹתוֹ הַדֶּרֶךְ נִמְצָא, וְכָל רִגְזוֹ וְאִימּוֹת וְתַקְףָּ וְדִין הָיוּ

❧ ————— ❧ זוהר תהלים ❧ ————— ❧

בְּאוֹתָהּ הִדְרָה. וַיִּנָּאץ הַשָּׁקֶד, כְּמוֹ שְׁנֶאֱמַר (דניאל ט) וַיִּשְׁקֹד ה' עַל הָרָעָה. וּכְתוּב (ירמיה א) מִקֵּל שָׁקֶד אֲנִי רוֹאֶה. וְצִמְיַח הַשָּׁקֶד אֶחָד וְעֵשְׂרִים יוֹם. כֵּן מִשְׁבְּעָה עֶשֶׂר בְּתִמְנוֹז עַד תִּשְׁעָה בָּאָב. וּמִיּוֹם שֶׁהַשָּׁקֶד מִצִּיץ, הִפְרִיחַ אֵין מוֹצִיא פְּרִי, עַד עֵשְׂרִים וְאַחַד יוֹם. וַיִּסְתַּבֵּל הַחֲגָב - יִתֵּן הַסִּבָּל עַל שְׁכָמוֹ שֶׁל בֵּית דָּוִד. וְתַפֵּר הָאֲבִיוֹנָה - זֶה עֲבוּדַת בֵּית הַמִּקְדָּשׁ לְמִטָּה. וְצוּחוֹתִים בְּנֵי הָאָדָם וְאֵינָם נִעְנִים. מָה הַטַּעַם? כִּי הֵלֶךְ הָאָדָם אֶל בֵּית עוֹלָמוֹ. מִסְתַּלֵּק הַכְּבוֹד לְמַעְלָה לְמַעְלָה, וְהֵם צוּחוֹתִים וְאֵין מִי שִׁישְׁגִּיחַ בָּהֶם, מִשּׁוּם שֶׁהוּא הַסְתַּלֵּק לְבֵית עוֹלָמוֹ שֶׁמִּמֶּנּוּ יֵצֵא. וְעַל זֶה נִמְצְאָת הַמֶּאֲרָה, וְרַע, וּמָוֶת, וּמְאוּרְעוֹת רָעוֹת בְּעוֹלָם, וְסוּפְדִים וְצוּחוֹתִים בְּכָל יוֹם, שֶׁכְּתוּב (שם ט) כִּי עָלָה מוֹת בַּחֲלוּנֵינוּ. עַד אֲשֶׁר לֹא יִרְתַּק חֶבֶל הַכֶּסֶף (קהלת יב) - חוּט שֶׁל חֶסֶד שֶׁנִּמְשָׁךְ מִלְּמַעְלָה לְמִטָּה. וְתָרַץ גִּלְתִּי הַזֹּהָב - שֶׁהִיא יוֹרֶדֶת בְּאוֹתוֹ הַחוּט. נִשְׁפָּר הַחוּט, נִפְל הַגִּלְתִּי. וְתִשְׁכַּר כֹּד עַל הַמְּבוּעַ - שֶׁהַתּוֹרָה נִשְׁתַּפְּחָה בְּגִלוּת, וְאוֹתוֹ הַמִּשְׁאֵב, יוֹפִיא"ל (וי"א יפ"פ"ה) הֵשֶׁר, לֹא שָׁאֵב מִמַּעַין הַתּוֹרָה, וּבְנֵי אָדָם נְבוֹכִים בָּהּ. וְנִרְץ הַגִּלְגָּל אֶל הַבּוֹר, וּמִלֵּאָהּ הַמִּשְׁחִית נָתַן לוֹ רִשּׁוֹת לַחֲבֹל בְּכָל יוֹם. וַיֵּשֶׁב הָעֶפֶר עַל הָאָרֶץ כְּשֶׁהָיָה, וַיִּכְלוּ כָּל הַנִּשְׁמוֹת, וְהָעוֹלָם יָכְלָה. וְהָעֶפֶר, שֶׁהִכָּל נִהְיָה מִמֶּנּוּ, יָשׁוּב כְּבִתְחִלָּה, וַיִּהְיֶה הָעוֹלָם חָרִב כְּשֶׁהָיָה. וְהָרוּחַ תָּשׁוּב אֶל הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר נִתְּנָה, וַיִּתְחַדֵּשׁ הָעוֹלָם כְּבִתְחִלָּה. וּבְאוֹתוֹ זְמַן כָּתוּב (דניאל יב) וְרַבִּים מִיִּשְׂרָאֵל אֲדַמַּת עֶפֶר יִקְיָצוּ. בָּא רַבִּי עֲזַרְיָה וְרַבִּי מְרוֹנוֹס, וְנִשְׁקוּהוּ

ה אֲשֶׁרִי יוֹשְׁבֵי בֵיתָךְ עוֹד יְהַלְלוּךָ סֶלָה: ו אֲשֶׁרִי אָדָם
עוֹז לוֹ כִּן מְסֻלוֹת בְּלִבָּבָם: ו עֲבָרִי בְּעֶמְקַת הַכְּבֹא מַעֲוִן

זוהר תהלים

בְּרֹאשׁוֹ. קָרָא עָלָיו, (משלי יח) לֵב נָבוֹן יִקְנֶה דַעַת וְאֵזֶן חֲכָמִים
תִּבְקֶשׁ דַּעַת.

יְשִׁים אֶת כַּחוֹ בִּקְבִ"ה שְׂיִסִּיעַ לוֹ כִּשְׁהוּא מִשְׁתַּדֵּל בְּאוֹתָם
הַמַּצּוֹת שֶׁל הַתּוֹרָה וְלִלְכֶת בְּדֶרֶךְ אֱמֶת שְׂפִינִן שְׂאֵדָם בָּא
לְהַטְהֵר וְדַאי מוֹסִיעִים לוֹ

אֲשֶׁרִי אָדָם עוֹז לוֹ כִּן בְּגוֹ' (פר, ו): [זוהר ח"א פ' תולדות (דף קמב).]
וּיִקְרָא אֶת עֶשׂוֹ בְּנוֹ הַגָּדֵל. שְׁנִכְלָל מַצְדּוֹ שֶׁל הַדִּין
הַקָּשָׁה. וַיֹּאמֶר הִנֵּה נָא זִקְנָתִי לֹא יִדְעָתִי יוֹם מוֹתִי. רַבִּי אֶלְעָזָר
פֶּתַח וְאָמַר, (תהלים פד) אֲשֶׁרִי אָדָם עוֹז לוֹ כִּן בְּגוֹ'. אֲשֶׁרִי הָאִישׁ
שֶׁמִּתְחַזֵּק בִּקְבִ"ה וְשֵׁם בּוֹ אֶת תִּקְפוֹ. יְכוֹל כַּחַנְיָה מִישָׁאֵל
וְעִזְרִיָּה שֶׁהִתְחַזְקוּ וְאָמְרוּ, (דניאל ג) הֵן אֲתָנוּ אֱלֹהֵינוּ שְׂאֵנוּ
עוֹבְדִים יְכוֹל לְהַצִּילֵנוּ מִתּוֹךְ כַּבֶּשֶׁן הָאֵשׁ הַיּוֹקְדֶת, וּמִיִּדְךָ
הַמֶּלֶךְ יִצִּיל. בָּא רָאָה, שְׂאֵם לֹא יִצִּיל וְלֹא יַעֲמֵד עֲלֵיהֶם
הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, נִמְצָא שֶׁשְּׂמוֹ שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא
יִתְקַדֵּשׁ בְּעֵינֵי הַכֹּל, כְּמוֹ שְׂאֵמְרוּ. אֲלֹא כִּיִּן שִׁידְעוּ שְׂלֵא אָמְרוּ
כְּרָאוּ, חֲזָרוּ וְאָמְרוּ, וְהֵן לֹא יָדוּעַ לְהִיּוֹת לָךְ הַמֶּלֶךְ וְגוֹ'. בֵּין
יִצִּיל בֵּין לֹא יִצִּיל, יָדוּעַ לְהִיּוֹת לָךְ הַמֶּלֶךְ וְגוֹ'. וְשִׁנִּינוּ
שִׁיחֲזָקָל הוֹדִיעַ לָהֶם דָּבָר, וְשִׁמְעוּ וְקִבְּלוּ מִמֶּנּוּ, שֶׁהַקָּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא לֹא עָמַד עֲלֵיהֶם, כִּדִּי שִׁיקְבְּלוּ שְׂכָר, וְאֵז חֲזָרוּ
וְאָמְרוּ, וְהֵן לֹא יָדוּעַ לְהִיּוֹת לָךְ הַמֶּלֶךְ וְגוֹ'. אֲלֹא לֹא יִתְחַזֵּק

== זוהר תהלים ==

אָדָם שְׂיֵאמֶר, הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִצְלִינִי, אוּ יַעֲשֶׂה לִי כָךְ וְכָךְ. אָבֵל יִשִּׁים אֶת כָּחוֹ בְּקֶבֶ"ה שְׂיִסִּיעַ לוֹ, כִּשְׁהוּא מִשְׁתַּדֵּל בְּאוֹתָם הַמַּצּוֹת שֶׁל הַתּוֹרָה וְלִלְכֹת בְּדֶרֶךְ אֱמֶת. שְׂכִינֹן שְׂאָדָם בֶּאֱלֹהֵי הַטֶּהֱרָה, וְדַאי מְסִיעִים לוֹ. וּבִזָּה יִתְחַזֵּק בְּקֶבֶ"ה שֶׁהוּא יִסִּיעַ לוֹ, וְיִתְחַזֵּק בּוֹ, שֶׁלֹּא יִשִּׁים אֶת כָּחוֹ בְּטַחוּנוֹ בְּאַחֵר. וּמִשּׁוֹם כֵּךְ, עוֹז לוֹ כֵּךְ מְסֻלוֹת בְּלִבָּבָם. שְׂיַעֲשֶׂה לָבוֹ כְּרֹאֵי בְּלִי הִרְהוּר אַחֵר, אֲלֵא כַּמְסֻלָּה הַזֹּאת שֶׁהִיא מְתִישְׁבֶת לַעֲבֹר בְּכָל מְקוֹם שְׂצָרִיךְ, כֵּךְ גַּם.

דְּבַר אַחֵר, אֲשֶׁרִי אָדָם עוֹז לוֹ כֵּךְ – עֹז כְּמוֹ שְׁנֶאֱמַר (תהלים כט) ה' עֹז לַעֲמֹו יִתֵּן. מִשּׁוֹם שְׂצָרִיךְ לְאָדָם לְהַתְעַסֵּק בַּתּוֹרָה לְשִׁמּוֹ שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. שְׁכָל מִי שֶׁמְתַעַסֵּק בַּתּוֹרָה וְאִינוֹ מִשְׁתַּדֵּל לְשִׁמָּהּ, טוֹב לוֹ שֶׁלֹּא נִבְרָא. מְסֻלוֹת בְּלִבָּבָם, מִה זֶה מְסֻלוֹת בְּלִבָּבָם? כְּמוֹ שְׁנֶאֱמַר (שם סח) סָלוּ לָרֶכֶב בַּעֲרִבוֹת בֵּיהָ שְׁמוֹ. זֶה הַתּוֹרָה הֵיאָה שֶׁהוּא הַשְׁתַּדֵּל בָּהּ לְהָרִים אֶת הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְלַעֲשׂוֹתוֹ חֲטִיבָה בְּעוֹלָם. בֶּאֱרָא, כָּל מַעֲשָׂיו שֶׁל יַעֲקֹב הָיוּ לְשִׁמּוֹ שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּמִשּׁוֹם כֵּךְ הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הָיָה עִמּוֹ תָּמִיד, שֶׁלֹּא זֹזָה מִמֶּנּוּ הַשְׂכִּינָה. שֶׁהָיָה בְּשַׁעֲהָ שֶׁקָּרָא לוֹ יִצְחָק אֶת עֵשָׂו בְּנוֹ, יַעֲקֹב לֹא הָיָה שָׁם, וְהַשְׂכִּינָה הוֹדִיעָה לְרַבָּקָה, וּרַבָּקָה הוֹדִיעָה לַיַּעֲקֹב.

מִשּׁוֹם שֶׁלֵּב הוּא הַתְּעוֹדְרוֹת לְהַעִיר אֵלָיו אֶהְבָּה – וְהִלֵּב הוּא עֹקֵר וְיִסּוֹד הַכֹּל

אֲשֶׁרִי אָדָם עוֹז לוֹ כֵּךְ וְגו' (פד, ו): [זוהר ח"ב פ' תרומה (דף קט"ב)]
רַבִּי יִצְחָק הָיָה מַצּוֹי לְפָנָי רַבִּי אֶלְעָזָר, אָמַר לוֹ, וְדַאי

❧ ————— ❧ זוהר תהלים ❧ ————— ❧

שְׁאֵהֶבֶת הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁאָדָם אוֹהֵב אוֹתוֹ לֹא מִתְעוֹרֶרֶת אֶלָּא מִהֶלֶב, מִשּׁוּם שֶׁלֵּב הוּא הַתְּעוֹרְרוֹת לְהַעִיר אֵלָיו אֶהְיֶה. (וְהַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא רוֹצֵה אֶת הֶלֶב) אִם כֵּן, לָמָּה כְּתוּב בְּכָל לְבָבְךָ וְאַחַר כֵּן וּבְכָל נַפְשְׁךָ, שְׂמִשְׁמַע שֶׁהֵם שְׁנֵי גִּוְנִים, אֶחָד הֶלֶב וְאֶחָד הַנֶּפֶשׁ? אִם הֶלֶב עָקָר – מֶה צָרִיךְ נֶפֶשׁ? אָמַר לוֹ, וְדַאי שֶׁלֵּב וְנֶפֶשׁ הֵם שְׁנַיִם, וּמִתְאַחֲדִים לְאַחַד. שֶׁהָרִי לֵב וְנֶפֶשׁ וּמִמּוֹן, כֻּלָּם אֲחוּזִים זֶה בְּזֶה, וְהֶלֶב הוּא עָקָר וְיִסוּד הַכֹּל. וְזֶה שֶׁנֶּאֱמַר בְּכָל לְבָבְךָ, בְּשְׁנֵי לִבָּבוֹת הוּא, שֶׁהֵם שְׁנֵי יְצָרִים, אֶחָד יֵצֵר טוֹב וְאֶחָד יֵצֵר רָע. וּשְׁנֵי אֵלֶּה, כָּל אֶחָד וְאֶחָד נִקְרָא לֵב. זֶה נִקְרָא לֵב טוֹב, וְזֶה נִקְרָא לֵב רָע. וּמִשּׁוּם כֵּן הוּא לְבָבְךָ, שֶׁהֵם שְׁנַיִם, יֵצֵר הַטוֹב וְיֵצֵר הָרָע.

וּבְכָל נַפְשְׁךָ? וּבְנֶפֶשְׁךָ הִיא צָרִיךְ לְהִיּוֹת! מֶה זֶה וּבְכָל נַפְשְׁךָ? הַבְּכָל הַזֶּה לְשֵׁם מָה? אֶלָּא לְהַכְלִיל נַפְ"שׁ וְרוּחַ וְנִשְׁמָ"ה. זֶהוּ וּבְכָל נַפְשְׁךָ, בְּכָל מֶה שְׂאוּחָזֶת הַנֶּפֶשׁ הַזֹּאת. וּבְכָל מַאֲדָךְ, אֵף כֵּן כְּמֶה מִיָּנִים הֵם שֶׁל מִמּוֹן, כֻּלָּם מְשֻׁנִּים אֵלֶּה מֵאֵלֶּה, וְעַל זֶה כְּתוּב בְּכָל. אֶהֱבֶה הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְמַסֵּר לוֹ כָּל זֶה, לְאַהֲבֹת אוֹתוֹ בְּכָל אֶחָד וְאֶחָד. וְאִם תֹּאמַר, בִּיצֵר הָרָע אֵיךְ אָדָם יִכּוֹל לְאַהֲבֹת אוֹתוֹ, שֶׁהָרִי יֵצֵר הָרָע הוּא מְקַטְרֵג שְׁלֹא יִקְרַב אָדָם לְעִבּוּדַת הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְאֵיךְ יֵאָהֵב אוֹתוֹ בּוֹ? אֶלָּא זֹהִי עֲבוּדַת הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יוֹתֵר, כִּשְׁהֵיִצֵּר הַזֶּה נִכְנָע לוֹ מִשּׁוּם הָאֶהְיֶה שְׂאוּהֵב אֶת הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. שְׂכִשְׁהֵיִצֵּר הָרָע הַזֶּה נִכְנָע וְהָאָדָם הַזֶּה שׁוֹכֵר אוֹתוֹ, זֹהִי אֶהֱבֶה הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, מִשּׁוּם שִׂיּוּדָע

❧ ————— ❧ זוהר תהלים ❧ ————— ❧

לִקְרֹב אֶת אוֹתוֹ יֵצֵר הָרַע לַעֲבוֹדַת הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. כָּאֵן
הוּא סוֹד לְבַעֲלֵי הַדִּין. כָּל מִה שֶׁעוֹשֶׂה הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
מַעֲלָה וּמַטָּה, הַכֹּל הוּא כְּדֵי לְהִרְאוֹת כְּבוֹדוֹ, וְהַכֹּל הוּא
לַעֲבוֹדָתוֹ. וְכִי מִי רָאָה עֶבֶד שֶׁמִּקְטָּרְג אֶת אֲדוֹנוֹ, וּבְכָל מִה
שֶׁרָצוֹן אֲדוֹנוֹ נַעֲשֶׂה הוּא מִקְטָּרְג?! רָצוֹן הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
הוּא שֶׁיִּהְיֶה הָאֲנָשִׁים תָּמִיד בַּעֲבוֹדָתוֹ וְיִלְכוּ בְּדֶרֶךְ אֱמֶת כְּדֵי
לִזְכוּתָם בַּכֶּמֶה טוֹבוֹת. הוּאִיל וּרְצוֹנוֹ שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
בָּזָה, אֵיךְ בָּא עֶבֶד רַע וְנִמְצָא מִקְטָּרְג מִתּוֹךְ רָצוֹן אֲדוֹנוֹ
וּמִסְטָה אֶת בְּנֵי הָאָדָם לְדֶרֶךְ רָעָה, וְדוֹחָה אוֹתָם מִדֶּרֶךְ טוֹבָה,
וְעוֹשֶׂה לָהֶם שְׁלֹא יַעֲשׂוּ אֶת רָצוֹן אֲדוֹנָם וּמִסְטָה אֶת בְּנֵי
הָאָדָם לְדֶרֶךְ רָעָה? אֵלָּא וְדַאי שֶׁרָצוֹן אֲדוֹנוֹ הוּא עוֹשֶׂה.
לְמַלְךְ שֶׁהָיָה לוֹ בֶּן יְחִידִי וְהָיָה אוֹהֵב אוֹתוֹ בְּיוֹתֵר, וְצָנָה עָלָיו
בְּאַהֲבָה שְׁלֹא יִקְרִיב אֶת עַצְמוֹ לְאַשָּׁה רָעָה, מִשּׁוֹם שֶׁכָּל מִי
שֶׁקָּרַב אֵלָיָה, אֵינּוּ כְּדַאי לְהַכְנִס לְהִיכַל הַמֶּלֶךְ. הוֹדָה לוֹ אוֹתוֹ
הֵבֵן לַעֲשׂוֹת רָצוֹן אָבִיו בְּאַהֲבָה.

בְּבֵית הַמֶּלֶךְ בַּחוּץ הָיָה זוֹנָה אַחַת נָאָה לְמִרְאָה וִיפֶת תָּאֵר.
לִיָּמִים אָמַר הַמֶּלֶךְ, אֲנִי רוֹצֶה לִרְאוֹת אֶת רָצוֹנוֹ שֶׁל בְּנֵי
אֵלִי. קָרָא לְאוֹתָהּ הַזּוֹנָה וְאָמַר לָהּ: לְכִי וּתְפַתִּי אֶת בְּנֵי, כְּדֵי
לִרְאוֹת אֶת רָצוֹן בְּנֵי אֵלִי. מִה עָשִׂתָּה אוֹתָהּ זוֹנָה? הֲלָכָה אַחֵר
בֶּן הַמֶּלֶךְ וְהַתְּחִילָה לַחֲבֹק וּלְנָשֵׁק אוֹתוֹ וּלְפָתוֹתוֹ בַּכֶּמֶה
פְּתוּיִים. אִם אוֹתוֹ בֶּן יָאָה וּמִצִּית לְמִצּוֹת אָבִיו – גּוֹעֵר בָּהּ וְלֹא
מִצִּית לָהּ וְדוֹחָה אוֹתָהּ מִמֶּנּוּ. וְאִזּוֹ אָבִיו שֶׁמַּח בְּכֵנוֹ וּמִכְנִיסוֹ
לְתוֹךְ הַפְּרָגוֹד שֶׁל הִיכְלוֹ, וְנוֹתֵן לוֹ מִתְּנוּת וְאוֹצְרוֹת

❧ ————— ❧ זוהר תהלים ————— ❧

וְכָבוֹד רַב. מִי גָרַם אֶת כָּל הַכְּבוֹד הַזֶּה לְבֵן הַזֶּה? הֲיֵהוּ אוֹמֵר, אוֹתָהּ הַזֹּנָה. וְאוֹתָהּ הַזֹּנָה יֵשׁ לָהּ בָּזָה שְׂבַח אוֹ לֹא? וְדַאי שֵׁישׁ לָהּ שְׂבַח מִכָּל הַצְּדִידִים. אֶחָד – שֶׁעָשְׂתָה אֶת רְצוֹן הַמֶּלֶךְ. וְאֶחָד – שֶׁגָּרְמָה לְאוֹתוֹ הַבֵּן כָּל אוֹתוֹ הַטּוֹב וְלִכְלֹל הָאֲהָבָה הַזֹּאת שֶׁל הַמֶּלֶךְ אֵלָיו. וְעַל זֶה כָּתוּב (בראשית א) וַהֲנִה טוֹב מְאֹד. וַהֲנִה טוֹב – זֶה מִלְּאֹךְ הַחַיִּים. מְאֹד – זֶה מִלְּאֹךְ הַמָּוֶת, שֶׁהוּא וְדַאי טוֹב מְאֹד לְמִי שֶׁמְצִיט לְמַצּוֹת רַבּוֹנוֹ. וְכֹא רָאָה, אִם לֹא יִהְיֶה הַמְקַטְרֵג הַזֶּה, לֹא הָיוּ יוֹרְשִׁים הַצְּדִיקִים אֶת הַגְּנוֹזִים הָעֲלִיּוֹנִים הַלָּלוּ, שֶׁעָתִידִים לְרֶשֶׁת עוֹלָם הַבָּא. אֲשֶׁרֵיהֶם שֶׁנִּפְגְּשׁוּ בַּמְקַטְרֵג הַזֶּה, וְאֲשֶׁרֵיהֶם שֶׁלֹּא פָגְשׁוּ בּוֹ. אֲשֶׁרֵיהֶם שֶׁפָּגְשׁוּ בּוֹ וְנִצְלוּ מִמֶּנּוּ, שֶׁבִּשְׂבִּילוֹ יוֹרְשִׁים כָּל אוֹתָן טוֹבוֹת וְכָל אוֹתָם עֲדוֹנִים וְכָל אוֹתָן תְּשׁוּקוֹת שֶׁל הָעוֹלָם הַבָּא, שֶׁעָלִיו כָּתוּב (ישעיה סד) עֵין לֹא רָאָתָה אֱלֹהִים זוֹלָתָהּ.

וְאֲשֶׁרֵי אוֹתָם שֶׁלֹּא פָגְשׁוּ בּוֹ, שֶׁבִּשְׂבִּילוֹ יוֹרְשִׁים גִּיהֶנָּם וְנִטְרְדוּ מֵאֶרֶץ הַחַיִּים, שֶׁהָרִי אוֹתָם הִרְשָׁעִים שֶׁפָּגְשׁוּ אוֹתוֹ, הָיוּ מְצִיתִים לוֹ וְנִמְשְׁכוּ אַחֲרָיו, וְעַל זֶה יֵשׁ לְצְדִיקִים לְהַחֲזִיק לוֹ טוֹבָה, שֶׁהָרִי בְּגָלְלוֹ יוֹרְשִׁים כָּל אוֹתָן הַטּוֹבוֹת וְעֲדוֹנִים וְתְשׁוּקוֹת לְעוֹלָם הַבָּא. מִהִי תוֹעֲלָתוֹ שֶׁל הַמְקַטְרֵג הַזֶּה כִּאֲשֶׁר הִרְשָׁעִים מְצִיתִים לוֹ? אֵלָּא אֵף עַל גִּב שְׂאִין בּוֹ תוֹעֲלָת, מִצּוֹת אֲדוֹנוֹ הוּא עוֹשֶׂה. וְעוֹד, שֶׁהָרִי מִתְחַזֵּק בְּשִׂבְלֵי זֶה. הוּאִיל וְהוּא רַע, הוּא מִתְחַזֵּק כִּשֶׁהוּא עוֹשֶׂה רַע. הִרְשָׁע אֵינוֹ מִתְחַזֵּק, עַד שֶׁהוֹרֵג אָדָם. כִּיּוֹן שֶׁהָרִי

יִשְׁתַּחֲוּוּ גַם בְּרָכוֹת יַעֲמָה מוֹרָה:

זוהר תהלים

בְּנֵי אָדָם, אִזּוּ מִתְחַזֵּק וּמִתְגַּבֵּר בְּכַחוֹ וַיֵּשׁ לוֹ נַחַת. כֹּף אוֹתוֹ מִקְטָרֵג שֶׁנִּקְרָא מִלֵּאךְ הַמּוֹת לֹא מִתְגַּבֵּר בְּכַחוֹ, עַד שֶׁמִּסְטָה אֶת בְּנֵי הָאָדָם וּמִקְטָרֵג לָהֶם וְהוֹרֵג אוֹתָם, וְאִזּוּ יֵשׁ לוֹ נַחַת וּמִתְחַזֵּק וּמִתְגַּבֵּר בְּכַחוֹ. כְּמוֹ שֶׁמִּתְחַזֵּק צֶדֶק הַחַיִּים כְּשֶׁבְּנֵי אָדָם הֵם טוֹבִים וַיֵּלְכוּ בְּדֶרֶךְ יֵשׁוּ, אֵף כֹּף הַמִּקְטָרֵג הַזֶּה מִתְחַזֵּק וּמִתְגַּבֵּר כְּשֶׁהַרְשָׁעִים מְצִיתִים לוֹ, וְהוּא שׁוֹלֵט עֲלֵיהֶם. הִרְחַמְן יִצְּלֵנוּ. וְאֲשֶׁרִי אוֹתָם שְׂזוּכִים לְנִצָּחוֹ וּלְהַכְנִיעוֹ וּלְזָכוֹת בְּשִׁבְלֵהוּ לְעוֹלָם הַבָּא, וּמִתְחַזֵּק אָדָם בַּמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ תָּמִיד. עַל זֶה וַדַּאי נֶאֱמַר, (תהלים פד) אֲשֶׁרִי אָדָם עוֹז לוֹ בֶּךָ מִסְּלוֹת בְּלִבָּכֶם. אֲשֶׁרִיָּהֶם בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא.

רֵאִיתִי אֶת אוֹתוֹ הַמְּקוֹם שֶׁל מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ שָׁם. וְשִׁמְעָתִי כְּרוֹז מִכְרִיז בְּכָל יוֹם: אֲשֶׁרִיָּהֶם הַחֲבָרִים שֶׁמִּשְׁתַּדְּלִים בַּתּוֹרָה, וְאוֹתָם שֶׁמְזַכְּרִים בָּהּ אֶת הָאֲחֵרִים, וְאוֹתָם הַמַּעֲבִירִים עַל מִדּוֹתֵיהֶם

עֲבָרֵי בַעֲמֶק הַבְּכָא וּגו' (פד, ז): [זוהר חדש, מדרש רות (דף צח).]
רַבִּי כְּרוּסְפָדַי חָלָה. נִכְנָסוּ אֵלָיו רַבִּי יוֹסִי בֶּן קֶסְמָא וְחֲכָמִים. אוֹתוֹ הַיּוֹם, יוֹם הַשְּׁבֵת הָיָה. רָאוּ אוֹתוֹ שֶׁהָיָה בּוֹכָה, וְאַחֵר כֹּף צָחַק. בֵּינָתִים נִרְדָּם. אָמְרוּ, יוֹם הַשְּׁבֵת הוּא, וְאֶסוּר לְטַלְטְלוֹ, וְטָרְחָה אַחֲרָת לֹא צָרִיךְ. הִשְׁאִירוּהוּ.

קָם רַבִּי יוֹחָנָן וַדָּרַשׁ, (רות א) וַיָּמָת אֱלִימֶלֶךְ אִישׁ נַעֲמִי וַתִּשְׁאַר הָיָא וּשְׁנֵי בָנֶיהָ. מִת אֱלִימֶלֶךְ - נִשְׁאַרוּ בָנֶיהָ לְהַתְנַחֵם

— ❧ — זוהר תהלים — ❧ —

בָּהֶם, שֶׁנִּשְׁאַרוּ שְׁנֵי בָנָיו לְהַשְׁלִים אֶת מְקוֹם אֱלִימֶלֶךְ, שֶׁהִיָּה נִשְׁמָה לְנִשְׁמָה. אַחֵר כֵּן מָה כְּתוּב? וַיָּמוּתוּ גַם שְׁנֵיהֶם מִחִלּוֹן וְכִלְיוֹן, רוּחַ הַקֹּדֶשׁ וְרוּחַ הַטְּמְאָה. עֲכָשׁוּ הוּא שֶׁבֶר עַל שֶׁבֶר. הַנִּשְׁמָה לְנִשְׁמָה שֶׁל הַקֹּדֶשׁ שֶׁהוּא י', וְהַרוּחַ הַשְׂכֵּלִית שֶׁהִיא וַא"ו, לֹא יָמוּתוּ, אֲלָא אָדָם יוֹרֵד מִגְדֻלָּתוֹ נִקְרָא מֵת. אִף כָּאן, כְּשֵׁמֶת רַבִּי אֱלִיעֶזֶר, הִנָּחְמָה בַּחֲכָמִים שֶׁנִּשְׁאַרוּ, וְהֵם רַבִּי יוֹחָנָן בֶּן נוּרִי וְחִבְרִי. מֵתוּ רַבִּי יוֹחָנָן בֶּן נוּרִי וְחִבְרִי – נִשְׁאָר רַבִּי כְרוּסְפָדַי. וְכַעַת חֲבֵרְנוּ רַבִּי כְרוּסְפָדַי שְׁמֵת עֲכָשׁוּ, הוּא שֶׁבֶר עַל שֶׁבֶר.

בַּעֲוֹדָם יוֹשְׁבִים, רַבִּי חִלְקִיָּה שֶׁהִיָּה אֶצְלוֹ, רָאָה אוֹתוֹ שֶׁחֲזָרוּת הַדְּמָעוֹת עַל פָּנָיו, וַצְחוּק בְּפִיו. קָרָא לְרַבִּי יוֹחָנָן וְלַחֲבָרִים, וְרָאוּ אוֹתוֹ עִם דְּמָעוֹת עַל פָּנָיו, וַצְחוּק בְּפִיו. אָמְרוּ שְׁנֵדָאִי לֹא מֵת. יֵשְׁבוּ, וְלֹא עֲזָבוּ אָדָם לִקְרֹב אֵלָיו. בְּעָרֵב פֶּתַח עֵינָיו, בִּקְשׁ מִים לְשִׁתּוֹת. קָרְבוּ אֵלָיו רַבִּי יוֹחָנָן וְחֲכָמִים. אָמַר לָהֶם: רַבּוּתִי, לָכוּ לְשָׁלוֹם. לְמַחֵר שׁוּבוּ אֵלַי וְאָמַר לָכֶם מָה שְׁרָאִיתִי, וַצּוּ אוֹתִי לְהוֹדִיעַ לַחֲבָרִים. שֶׁעֲכָשׁוּ הַצְטַרְכָּתִי לְתַקֵּן כָּל הַדְּבָרִים שְׁרָאִיתִי, וּבִלְיָלָה הַזֶּה שֶׁהִיִּיתִי שָׁם, עוֹלָם אַחֵר רָאִיתִי, וְלֹא יָדַעְתִּי מָה הוּא. אָמְרוּ לְבָנֵי בֵּיתִי שֶׁלֹּא יִקְרְבוּ אֵלַי, וְלֹא יִהְיֶה אָדָם כָּאֵן. כָּלֶם הִלְכוּ. וְרַבִּי יוֹחָנָן נִשְׁאָר שָׁם, וְלֹא קָרַב אֵלָיו כָּל אוֹתוֹ לִילָה. כְּשֶׁהִיָּה מֵאִיר הַיּוֹם, רָאוּ אוֹתוֹ שֶׁהִיָּה מְדַבֵּר וּבוֹכָה. וְלֹא יָדְעוּ דָּבָר. קָם וַיֵּשֶׁב, וְקָרָא לְרַבִּי יוֹחָנָן. אָמַר לוֹ: מָה רָאִיתִי? אָמַר: מַעוֹלָם אַחֵר בָּאתִי,

== זוהר תהלים ==

וּנְכַנְסְתִּי לְשֵׁם, וְלֹא נִתְּנוּ לִי רְשׁוֹת לְגִלּוֹת דְּבַר, אֶלָּא לָךְ
וּלְחֻבְרָךְ. וְאָמַר לָהֶם מַה שֶּׁרָאָה.

אָמַר לוֹ לְרַבִּי יוֹחָנָן: הִתְקַן דְּבָרֶיךָ, וְלָךְ לְכַסְאָךְ שֶׁתִּקְנֶה לָךְ,
שֶׁהָרִי שְׁנַיִם עָשָׂר מֵהַחֲבָרִים יָבֹאוּ בְּשִׁבְלֶיךָ, וְאֲנִי רְאִיתִי
מַה שֶּׁלֹּא נִתְּנוּ לִי רְשׁוֹת לְגִלּוֹת. וְרִאִיתִי מֵאוֹתָם הַחֲבָרִים
שֶׁהִתְקַנּוּ תַלְמוּדִים בֵּינֵם. וְרִאִיתִי אֶת אוֹתוֹ הַמָּקוֹם שֶׁל מֶלֶךְ
הַמְּשִׁיחַ שֵׁם. וְשִׁמְעֵתִי כְרוֹז מְכַרְזוֹ בְּכָל יוֹם: אֲשֶׁרֵיהֶם הַחֲבָרִים
שֶׁמִּשְׁתַּדְּלִים בַּתּוֹרָה, וְאוֹתָם שְׂמוֹזְכִּים בָּהּ אֶת הָאֲחֵרִים, וְאוֹתָם
הַמַּעֲבִירִים עַל מִדּוֹתֵיהֶם. רִאִיתָם, כְּשֶׁהֵייתִי בּוֹכָה וְצוֹחֵק,
הָרְשׁוֹת נִתְּנָה לְמֶלֶךְ הַמּוֹת לְהַבִּיא אוֹתִי, וְרִאִיתִי הַשְׂכִּינָה
אֶצְלִי, וְלֹא נִתְּנוּ לוֹ. וְעַל כֵּן בְּכִיתִי מִמֶּלֶךְ הַמּוֹת, וְצִחֻקְתִּי
כְּשֶׁרִאִיתִי הַשְׂכִּינָה שֶׁלֹּא נִתְּנָה לוֹ. וְרִאִיתִי עַד שְׁנוּטִלִים אוֹתִי
לְבֵית הַדִּין שֵׁשׁ, וְרִאִיתִי כַּמָּה צְבָאוֹת וּמַחֲנוֹת, שֵׁם כָּלֶם
מִתְעַסְקִים בְּדִינֵי הָעוֹלָם, וּבִרְאֵיָהֶם סַנְדְּלָפוֹן בַּעַל הַפְּנִים,
שֶׁקוֹשֵׁר קֶשְׁרִים לְאֲדוֹנוֹ, וּפְרֻכֶּת אַחַת פְּרוֹסָה עָלָיו, וְכָל
צְבָאוֹת הַשָּׁמַיִם שֶׁתַּחַת יָדוֹ, וְלֹא נִתְּנָה רְשׁוֹת לְקַרֵּב לְרֹאוֹתוֹ.

וְרִאִיתִי בֵּית דִּין, וְכַמָּה שָׂרִים מְמַנִּים לְפָנֵיהֶם, מֵהֶם סַנְגוּרִים
עַל בְּנֵי הָעוֹלָם, וּמֵהֶם קְטַגוּרִים. נָטְלוּ וְקָרְבוּ אוֹתִי
אֵלֵיהֶם. וְרִאִיתִי שֵׁם רַבִּים מִן הַחֲבָרִים. אָמְרוּ לוֹ לְמֶלֶךְ
הַמּוֹת: מַה זֶּה מְבַנֵּי הָעוֹלָם אֶצְלֶךָ? אָמַר לָהֶם: שֶׁלֹּא
נִתְּנָם לִי לְהִמִּית אוֹתוֹ, וְקָרַבְתִּיו לְדִין. (אמר להם, דונו דינו,
והניחו אותי לשבת וקרבנו אותי לדין לפני שלשה סנהדרין שידונו דיני, ושמעתי).

— ❦ — זוהר תהלים — ❦ —

שָׁקְמוּ שְׁלֹשָׁה עֲדִים, וְאָמְרוּ שְׁלֹשׁ פְּעָמִים מְצָאנוּ כֹפֶר, מְצָאנוּ כֹפֶר, וְהַעֲדִירוּ עָלַי שְׁהַעֲבַרְתִּי תָמִיד עַל מַדּוּתִי. הִתְעַסְקוּ בְּדִינִי כָּל אוֹתוֹ הַיּוֹם, שְׁרְאִיתֶם שִׁישְׁנָתִי, וְעָשׂוּ חֶשְׁבוֹן שָׁל יָמִים וְשָׁנִים שָׁלִי, וְנִמְצְאוּ תָמִיד שְׁלָמִים. וְעַל שְׁהַעֲבַרְתִּי תָמִיד עַל מַדּוּתִי, עֲזְבוּ אֶת הַדִּין, וְלֹא יָכְלוּ לְדוֹן בְּזָה, עַד שֶׁהֲעִלוּ אֶת דִּינִי לְמָקוֹם אַחֵר, וְלֹא יִדְעָתִי לְאִיזָה מָקוֹם.

וּבֹא מִן הַדִּין לַעְזוֹר אוֹתִי, וְלָתֵת לִי זְמַן לְהַשְׁלִים תַּלְמוּדִי בְּעוֹלָם הַזֶּה, שֶׁעֲדִין לֹא גִמַּרְתִּי אוֹתוֹ, וְלֹא עֲזַב אוֹתִי מֵלֶאךָ הַמּוֹת, עַד שֶׁנִּתְּנוּ לוֹ בְּמָקוֹמִי אֶת רַבִּי כְּרוֹסְפָדָּאי הַזֶּקֶן שָׁל מִקֶּדֶם, וְאָז עֲזַב אוֹתִי. כְּשֶׁרְאִיתֶם הַדְּמָעוֹת בְּפָנַי וְצָחוֹן בִּפִּי, אוֹתָם הַדְּמָעוֹת – שֶׁבִּכְיָתִי מִפְּחָדוֹ שָׁל מֵלֶאךָ הַמּוֹת, וְצָחֻקָתִי – מִשְׁמַחַת הַשְׂכִּינָה, וְעַל שֶׁחָכּוּ לִי עַד זְמַן אַחֵר כְּדִי לְהוֹדִיעַ לִי מָה שֶׁגִּלְתִּי לָכֶם. וְלֹא יִשְׁנָתִי עַל יַד מֵלֶאךָ הַמּוֹת, אֲלֹא הַשְׁאִירוּ עָמִי אֶת רַבִּי אוֹשְׁעִיָא, וְעָמּוּ הוֹלֵךְ אֲנִי לְשֵׁם. תִּמְהוּ הַחֲבָרִים, וְקָרְאוּ עָלָיו, (תהלים פד) עֲבָרִי בְּעֶמֶק הַבְּכָא מַעֲיֵן יִשִּׁיתוּהוּ גַם בְּרִכּוֹת יַעֲטָה מוֹרָה. עֲבָרִי בְּעֶמֶק הַבְּכָא – זֶה רַבִּי כְּרוֹסְפָדָּאי, שֶׁעָבַר עַל זֶה שָׁל מֵלֶאךָ הַמּוֹת, שֶׁהוּא עָמֵק הַבְּכָא, שֶׁהוּא גֵרֶם בְּכִיָּה לְכָל הָעוֹלָם. מַעֲיֵן יִשִּׁיתוּהוּ – שֶׁהִנִּיחוּהוּ לְגַמֵּר אֶת תַּלְמוּדוֹ, וְלִהְיוֹת מַעֲיֵן בַּתּוֹרָה. לְפִיכָךְ, גַּם בְּרִכּוֹת יַעֲטָה מוֹרָה. אִם הַתּוֹרָה גּוֹרֶמֶת לוֹ חַיִּים, כָּל שֶׁכֵּן מִי שֶׁגּוֹרֵם אוֹתָהּ גֵרֵם וְלוֹמַד אוֹתָהּ. קָרָא עָלָיו רַבִּי יוֹחָנָן, (תהלים קיב) זֶרַח בַּחֲשֵׁךְ אֹר לְיִשְׂרָאֵל חֲנוּן וְרַחוּם וְצַדִּיק. זֶרַח בַּחֲשֵׁךְ, מָהוּ חֲשֵׁךְ? זֶהוּ מֵלֶאךָ הַמּוֹת, שֶׁמַּחֲשִׁיךְ אֶת פָּנָי

ח יִלְכוּ מַחֲלֵל אֶל חֵיל יִרְאָה אֶל אֱלֹהִים תקנה בעל המסורת
מקובל ונחלת ביום בְּצִיּוֹן:

—== זוהר תהלים ==—

הָעוֹלָם, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר וַחֲשׂוֹף עַל פְּנֵי תְהוֹם. אִם לִישָׁרִים
שֶׁמֶאִיר הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְצַדִּיק הַזֶּה, רַבִּי כְרוּסְפָדַי, אֶת
אִם הַתּוֹרָה. וְכִי עוֹשֶׂה אֶת זֶה? הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֶׁנֶּקְרָא
חֲנוּן וְרַחוּם וְצַדִּיק.

יִלְכוּ מַחֲלֵל אֶל חֵיל יִרְאָה אֶל אֱלֹהִים בְּצִיּוֹן

יִלְכוּ מַחֲלֵל אֶל חֵיל יִרְאָה (פד, ח) : [זוהר חדש (דף נ"ח:)] מֵאִי וְלִלְקוֹט
שׁוֹשְׁנִים, אֶל תִּקְרִי שׁוֹשְׁנִים, אֶלָּא שְׁשׁוֹנִים. אֵלֶּיךָ אֵינוֹן
דְּקָדְמֵי רִחְוָא בְּהַאי עֲלָמָא דְּמִתְקַלִּי (בז"ח ד"א איתא דמתלקט)
וּמִסְתַּלְקֵי מֵהַאי עֲלָמָא עַד לָא מָטָא זְמַנְיָהּ. כְּדִין קָרִי הָהוּא
נַעַר מְטַטְרוּן לְגַבְרִיאֵל דִּי קִסְתָּ הַסּוֹפֵר בְּחִרְצוּי וְאָמַר לֵיהּ,
כְּתוּב פְּתָקָא וְהִב לְמַלְאָךְ הַמָּוֶת עַל פְּלוּנִי דִּילְקוֹט לֵיהּ
מִעֲלָמָא וְאַתְלָקִיט מִיָּד, וְסִלְקִין לֵיהּ לְמַתִּיבְתָּא דְּמִטְטְרוּן
בְּקַדְמִיתָא. וְתַמָּן אָמַר תְּלַמוּדִיָּה דְּאֵייתִי בִּידֵיהּ, וְאוֹלִיף תַּמָּן
מָה דְּאוֹלִיף. לְבַתָּר סִלְקִין לֵיהּ לְמַתִּיבְתָּא עֵילָאָה דְּקוּדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא. וְזַמְינָא לְמַתִּיבְתָּא דִּילֵיהּ, וְתַמָּן אֲשַׁתְּעֲשֶׂע בְּהוּ
בְּאֵינוֹן דִּילֵיהּ בְּרִזִּי עֲלָאִין וְטַעְמֵי אוֹרִייתָא דְּהוּ סְתִימִין בְּהַאי
עֲלָמָא. וְיֹפִיא"ל רַב מְמַנָּא אָזִיל מְגוּ מַתִּיבְתָּא עֵילָאָה וְחִתִּים
סְתִרִין וְרִזִּי דְּאוֹרִייתָא מְגוּ תְּרִי מַתִּיבְתָּא כָּל מָה דְּאֶקְשׁוּ
בְּמַתִּיבְתָּא דְּרִקְעָא אֵינוֹן דְּמַתִּיבְתָּא עֵילָאָה, מְתַרְצִין
בְּמַתִּיבְתָּא עֵילָאָה. דְּלִית תַּמָּן פְּרָכִי וְקוּשְׁיִין אֶלָּא בְּמַתִּיבְתָּא
דְּרִקְעָא, וְחִתִּים מְתִיר מַתִּיבְתִּי מְלִין דְּאוֹרִייתָא כְּדָקָא יָאוּת.

ט יְהוָה אֱלֹהִים צְבָאוֹת שְׁמֶעָה תְּפִלָּתִי
 הָאֵינִי אֱלֹהִי יַעֲקֹב סֵלָה: י מְגַנְנִי רֹאֵה אֱלֹהִים
 וְהִבֵּט פָּנָי מִשִּׁיחָה: יא כִּי טוֹב יוֹם בְּחִצְרֶיךָ
 מֵאֶלֶף בְּחֶרְתִּי הַסְתּוֹפֶף בְּבֵית אֱלֹהֵי מְדוּרָה
 בְּאֶחָדִי רָשָׁע: יב כִּי שָׁמַשׁ וּמִגֵּן יְהוָה אֱלֹהִים

זוהר תהלים

וְעַל דָּא כְּתִיב (תהלים פ"ד) יִלְכוּ מִחִיל אֶל חִיל. וְלִזְמָנָא דְאַתִּי
 יִסְתַּלְקוֹן פְּרָכֵי וְקוֹשְׁיִין מִגּוּ מְתִיבְתָּא דְרִקְיעָא, כְּמָה דְאַתְמַר,
 יִלְכוּ מִחִיל אֶל חִיל וְכְתִיב (תהלים קכ"ב) יְהִי שְׁלוֹם בְּחִילֶךָ שְׁלוֹה
 בְּאַרְמְנוֹתֶיךָ. עַד הָכָא רְזִין דְּעֵינִין (בז"ח ד"א איתא בגו גוונים
 לאסתכלא) בְּאֵינוֹן לְאַסְתַּכְּלָא.

שָׁמַשׁ וּמִגֵּן - זוּ בְרִית קִדְשׁ

כִּי שָׁמַשׁ וּמִגֵּן ה' אֱלֹהִים וּגְו' (פד, יב): [זוהר שמות (ד' א) ג'] מִי
 שְׁשׁוֹכֵב עִם בֵּת אֶל נֹכַר, שְׁמִכְנִיס בְּרִית קִדְשׁ וְאוֹת הַבְּרִית
 לְרִשּׁוֹת אַחֲרֶת, שְׁכָתוֹב וּבַעַל בֵּת אֶל נֹכַר, וְשִׁנְיָנוּ שְׁאִין קִנְיָא
 לְפָנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא חוּץ מִקְנֵינָה שֶׁל בְּרִית קִדְשׁ, שֶׁהִיא
 בְּרִית שֶׁל הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ וְסוּד הָאֱמוּנָה. מָה כְּתוּב? (כמדבר כה)
 וַיַּחֲלֵה הָעָם לִנְגוֹת אֶל בָּנוֹת מוֹאָב. מִיָּד - וַיַּחֲרֹ אֵף ה' בִּישְׂרָאֵל.
 רֹאשֵׁי הָעָם שְׂיֻדְעִים וְלֹא מוֹחִים בִּידֵיהֶם, נַעֲנָשִׁים בְּתַחֲלָה,
 שְׁכָתוֹב קֹחַ אֶת כָּל רֹאשֵׁי הָעָם וְהוֹקֵעַ אוֹתָם לַה' נֶגֶד הַשָּׁמַשׁ.
 רַבִּי אַבָּא אָמַר, מָה זֶה נֶגֶד הַשָּׁמַשׁ? נֶגֶד הַבְּרִית שְׁנִקְרָאת
 שָׁמַשׁ, וְעַלֶּיהָ נֶאֱמַר (תהלים פד) כִּי שָׁמַשׁ וּמִגֵּן ה' אֱלֹהִים. שָׁמַשׁ
 וּמִגֵּן - זוּ בְרִית קִדְשׁ. מָה שָׁמַשׁ זוֹרֵחַ וּמֵאִיר לְעוֹלָם, אֵף כִּף

חַן וְכָבוֹד יִתֵּן יְהוָה ^{הַחַן הַכָּבוֹד} לֹא יִמְנַע טוֹב
 לַחֲלָכִים בְּתַמִּים: יג יְהוָה ^{הַחַן הַכָּבוֹד} צָבָאוֹת אֲשֶׁרִי אָרֶם
 בַּיָּמָה בָּךְ:

— זוהר תהלים —

ברית קדש זורח ומאיר את גוף האדם. מגן - מה מגן הוא
 כדי להגן על האדם, אף כף ברית קדש מגנה על האדם, ומי
 ששומר אותה, אין נזק בעולם שיוכל לקרב אליו, וזהו נגד
 השמש.

[זוהר ח"ב פ' פקודי (דף רכ"ז:)] וְכֹסֶף פְּקוּדֵי הַעֲדָה, מְשׁוּם שֶׁזֶה הוּא
 כָּל מַה שֶׁמִּתְפַּשֵּׁט לְמָטָה כִּף הוּא טוֹב, וְאִף עַל גִּב שְׂאִינוּ
 בְּתַנּוּפָה הַזֶּה - הַכֹּל הוּא לְטוֹב. אֲבָל זָהָב, כָּל מַה שֶׁמִּתְפַּשֵּׁט
 לְמָטָה - הַכֹּל הוּא לָרַע. זֶה מִתְפַּשֵּׁט לְטוֹב, וְזֶה מִתְפַּשֵּׁט לָרַע.
 וּמְשׁוּם כִּף צָרִיךְ לְהִנִּיף תַּנּוּפָה וּלְהַעֲלוֹת לְמַעְלָה. וְזֶה צָרִיךְ
 לְהִתְפַּשֵּׁט לְמָטָה וּלְכָל הַצָּדִידִים, מְשׁוּם שֶׁעוֹמְדִים כָּלֵם לְטוֹב.
 פְּתַח וְאָמַר, (תהלים פד) כִּי שֶׁמֶשׁ וּמָגֵן ה' וְגו'. כִּי שֶׁמֶשׁ - זֶה
 הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. וּמָגֵן - זֶהוּ הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. שֶׁמֶשׁ
 - זֶהוּ סוּד הַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ יְהוָה, שֶׁכָּאֵן עוֹמְדוֹת כָּל הַדְּרָגוֹת
 לְמַנוּחָה. וּמָגֵן - זֶהוּ סוּד הַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא אֱלֹהִים. וְסוּד
 זֶה שֶׁכְּתוּב (בראשית טו) אֲנֹכִי מָגֵן לְךָ. וְשֶׁמֶשׁ וּמָגֵן זֶהוּ סוּד הַשֵּׁם
 הַשְּׁלֵם. חַן וְכָבוֹד יִתֵּן ה', לְהִיּוֹת הַכֹּל בְּסוּד אֶחָד. לֹא יִמְנַע
 טוֹב לַחֲלָכִים בְּתַמִּים - סוּד זֶה (אותו) שֶׁכְּתוּב (איוב לח) וְיִמְנַע
 מִרְשָׁעִים אֲוָרָם. וְזֶהוּ אֲוָר רָאשׁוֹן שֶׁכְּתוּב בוֹ (בראשית א) וַיֵּרָא
 אֱלֹהִים אֶת הָאֲוֹר כִּי טוֹב, שֶׁגִּנְזוּ וְהִסְתִּירוּ הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא,

— ❦ — זוהר תהלים — ❦ —

כְּמוֹ שְׂבָאֲרוּהוּ, וְגִנְזוּ אוֹתוֹ מִהַרְשָׁעִים, וּמָנַע אוֹתוֹ בְּעוֹלָם
הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא. אָבָל לְצַדִּיקִים מֶה כְּתוּב? לֹא יִמָּנַע
טוֹב לְהַלְכִים בְּתַמִּים. זֶהוּ אֹר הָרָאשׁוֹן שֶׁכְּתוּב בּוֹ (שם)
וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת הָאֹר כִּי טוֹב. וְעַל זֶה לֹא צָרִיךְ זֶה
לְהַעֲלוֹת וּלְהַנִּיף אוֹתוֹ, אֲלָא לְהַתְפַּשֵּׁט וּלְהַתְגַּלּוֹת, וְלֹא
לְהַתְעַלּוֹת כְּמוֹ אוֹתוֹ אַחֵר שֶׁהוּא שְׁמָאֵל, וְלִכְּן נִקְרָא אוֹתוֹ
תְּנוּפָה, וְלֹא זֶה. וּמִשּׁוֹם כֵּךְ – וְכִסְף פְּקוּדֵי הָעֵדָה מֵאֵת
כֶּכֶר וְגו'.

**מִי שִׁיּוּצָא לְדָרְךָ יִסְדֵּר תַּפְלָה לְפָנֵי הַקָּב"ה כְּדִי לְהַמְשִׁיךְ עָלָיו
שְׂכִינַת רַבּוֹנוֹ עַד שְׁלֵא יֵצֵא לְדָרְךָ**

כִּי שְׁמִשׁ וּמִנֵּן ה' אֱלֹהִים וְגו' (פד, יב): [נזוהר ח"א פ' בראשית
(דף טז:)] רַבִּי שְׁמַעוֹן הָיָה הוֹלֵךְ לְטַבְרִיָּה, וְהָיוּ עִמּוֹ רַבִּי
יוֹסִי וְרַבִּי יְהוּדָה וְרַבִּי חֲזִיָּא. בֵּין כֵּךְ רָאוּ אֶת רַבִּי פְּנִיחָס
שֶׁהָיָה בָּא. כֵּינֵן שֶׁהִתְחַבְּרוּ כְּאַחַד, יָרְדוּ וַיֵּשְׁבוּ תַּחַת אֵילָן
אֶחָד מֵאֵילָנֵי הָהָר. אָמַר רַבִּי פְּנִיחָס, הָרִי יֵשְׁבֵנוּ, מֵאוֹתָם
דְּבָרִים מְעֻלִּים שֶׁאַתָּה אוֹמֵר בְּכָל יוֹם אָנוּ רוֹצִים לְשַׁמֵּעַ.
פָּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר, (בראשית יג) וַיֵּלֶךְ לְמִסְעָיו מִנְּגֹב וְעַד
בֵּית אֵל עַד הַמָּקוֹם אֲשֶׁר הָיָה שָׁם אֱהֱלָה בְּתַחֲלָה בֵּין בֵּית
אֵל וּבֵין הָעֵי. וַיֵּלֶךְ לְמִסְעָיו? לְמִסְעוֹ צָרִיךְ לְהִיּוֹת! מֶה זֶה
לְמִסְעָיו? אֲלָא שְׁנֵי מִסְעוֹת הֵם, אֶחָד שָׁלוֹ וְאֶחָד שֶׁל
הַשְּׂכִינָה, שֶׁהָרִי כָּל בֶּן אָדָם צָרִיךְ לְהַמְצֵא זָכַר וּנְקֵבָה כְּדִי
לְחַזֵּק הָאֻמוּנָה, וְאִזּוּ הַשְּׂכִינָה לֹא נִפְרְדָּת מִמֶּנּוּ לְעוֹלָמִים.

== זוהר תהלים ==

ואם תאמר, מי שיוצא לדרך שלא נמצא זכר ונקבה, השכינה נפרדת ממנו? בא ראה, מי שיוצא לדרך יסדר תפלה לפני הקדוש ברוך הוא כדי להמשיך עליו שכינת רבונו עד שלא יצא לדרך, בזמן שנמצא זכר ונקבה. כיון שסדר תפלתו ושבתיו ושכינה שורה עליו - יצא, שהרי השכינה הזדווגה עמו, כדי שימצא זכר ונקבה. זכר ונקבה בעיר, זכר ונקבה בשדה. זהו שכתוב (תהלים פה) צדק לפניו יהלך וישם לדרך פעמיו. בא ראה, כל זמן שכן אדם מתעכב בדרך, [בכל כח] צריך לשמר מעשיו כדי שהזווג העליון לא יפרד ממנו, וימצא פגום בלי זכר ונקבה. בעיר צריך כשנקבתו עמו, כל שכן כאן שזווג העליון נקשר בו. ולא עוד, אלא שהזווג העליון הזה שומר אותו בדרך ולא נפרד ממנו עד שישוב לביתו.

לרצות את חברך

רציית ה' ארצך (פה, ב): [שימוש תהלים לפרק פה] לרצות את חברך פוק לאוירא ותלה אפך לשמים לצד דרום ואמור ז' פעמים זה המזמור והוא מקבל אותך ושם שלו הוא ו"ה. ו' מן "וישעך תתן לנו, ה' מן "הראנו ה' חסדך.

אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל אֵין שׁוֹלֵט עָלֶיהָ מְמוֹנָה אַחֵר אֶלָּא הַקִּבֵּ"ה בְּלִבָּדוֹ
רְצִיטַת ה' אֶרְצָךְ וגו' (פסח, ב): [זוהר ח"א (19): זוהר תורה] רצית ה'
ארצך שבת שבית יעקב. אמר רבי אבא בוא וראה
ארץ ישראל אין שולט עליה ממונה אחר אלא הקב"ה
בלבדו, ובזמן שישראל היו שרוים על ארץ הקדושה היה
הכל מתוקן כראוי, וכסא שלם עליהם ועשו העבודה שהיתה
בוקעת אוירי העולם, ועלתה עבודה ההיא למעלה למקום
הראוי, לפי שארץ הקדושה אינה מוכנת לעבודה אלא
לעבודת ישראל בלבד, ולפיכך שאר עמים עכו"ם היו
מרוחקים שלא שלטו בה כמו עכשיו, לפי שלא ניזונו אלא
מן התמצית, ואם תשאל הלא אנו רואים כמה מלכים
ששלטו בה בזמן שבית המקדש היה קיים בעולם, אבל בוא
וראה בבית הראשון טרם שטמאו ישראל את הארץ לא
שלטו בה שאר עמים עכו"ם, אלא ניזונו מן התמצית ובה

עֲמִידָה בְּסִיתָ כָּל חֲטָאתָם סָלַח: ד אֲסַפְתָּ כָּל עֲבֻרֹתֶיךָ
 הַשְׁבִּיבוֹת מִחֲרוֹן אַפֶּיךָ: ה שׁוּבוּנוּ אֱלֹהֵי ^{תקנה בעל החסות}
 וְהִפֵּר בַּעֲסֶדָה עֲמָנוּ: ו הִלְעוּלָם תִּאֲנַף בָּנוּ תִמְשֹׁךְ אַפֶּיךָ
 לְדֹר וָדֹר: ז הֲלֹא אַתָּה תָּשׁוּב תַּחֲיֵינוּ וְעֲמִידָה יִשְׁמְחוּ בָךְ:
 ח תִּרְאֵנוּ יְהוָה ^{אמרו} חֲסִידֶיךָ וַיִּשְׁעֶךָ תִּתֵּן לָנוּ:
 ט אֲשַׁמְעָה מִה יִדְבֹּר הָאֵל יְהוָה ^{אמרו} כִּי יִדְבֹּר שְׁלוֹם
 אֶל עַמּוֹ וְאֶל חֲסִידָיו וְאֵל יִשְׁכְּנוּ לְבַסְלָה: י אֵךְ קָרוֹב
 לִירְאָיו יִשְׁעוּ לְשֹׁפֵן בְּבוֹד בְּאַרְצֵנוּ: יא חֲסֵד וְאַמֶּת
 נִבְגְּשׁוּ צֶדֶק וְשְׁלוֹם נִשְׁקִי: יב אֲמֶת מֵאֶרֶץ תִּצְמַח וְצֶדֶק
 מִשָּׁמַיִם נִשְׁקֶף: יג גַּם יְהוָה ^{אמרו} יִתֵּן חֶסֶד וְאַרְצֵנוּ

— ❦ — זוהר תהלים — ❦ —

היו שולטים ולא כל כך, וכיון שחטאו ישראל וטמאו את
 הארץ, אז כביכול דחו לה להשכינה ממקומה ונתקרבה
 למקום אחר, ואז שלטו בה שאר עמים ונתנה להם רשות
 לשלוט. אבל בזמן שישראל היו שרוים על אדמתם ועשו
 עבודת הקב"ה, אז השכינה היתה צנועה ביניהם ולא יצאה
 מתוך הבית לחוץ בהתגלות.

אֲמֶת בּוֹ בָּרָא הָעוֹלָם וְעַל שְׁמוֹ נִקְרָא וּמִתְקַיֵּם כָּל הָעוֹלָם
 הוּא נוֹשֵׂא הָעֲלִיּוֹנִים וְהַתַּחְתּוֹנִים

אֲמֶת מֵאֶרֶץ תִּצְמַח וּגו' (פה, יב): [נתיקוני זוהר תיקון (ס"ג) זוהר תורה]
 מה, ועוד בזמן שישראל משקרים בתורת אמת נאמר

תַּתִּין יְבוּלָהּ: יד צִדְקָ לְפָנָיו יְהִלֵּךְ וַיֵּשֶׁם לְדֶרֶךְ פְּעָמָיו:

— — — — — זוהר תהלים — — — — —

בו (דניאל ח) ותשלך אמת ארצה, מהו ארצה, זו השכינה, ובזמן שישראל מקיימים תורת אמת נאמר בו (תהלים פה) אמת מארץ תצמח, ובגלות נאמר (ישעי' נט) ותהי האמת נעדרת, והשקר שולט בעולם, ובזמן שנתתקן האמת ויתעלה למקומו ימחה השקר מן העולם, וזש"כ (משלי יב) שפת אמת תכון לעד ועד ארגיעה לשון שקר, כוננת לא כתיב אלא תכון לעד, [כאשר אמת תכון לעד בכון] ועד ארגיעה לשון שקר, מי האמת, זה התפארת עמוד האמצעי, השכינה שלו (מלאכי ב) תורת אמת היתה בפיהו, ומי השקר, זה סמא"ל, בזמן שהאמת שולט נעבר השקר מן העולם, ברא אלהים לעשות סופי תיבות אמ"ת, וכן גם ברא אלהים את, כי בו ברא העולם ועל שמו נקרא ומתקיים כל העולם, והאמת הוא נושא העליונים והתחתונים.

צִדְקָ לְפָנָיו יְהִלֵּךְ וגו' (פה, יד): [זוהר ח"א פ' בראשית (דף נח:)] רַבִּי שְׁמַעוֹן הָיָה הוֹלֵךְ בְּדֶרֶךְ וְהָיוּ עִמּוֹ רַבִּי אֱלֶעָזָר בֶּנוֹ וְרַבִּי יוֹסִי וְרַבִּי חֲזִיא. עַד שֶׁהָיוּ הוֹלְכִים, אָמַר רַבִּי אֱלֶעָזָר לְאַבְיוֹ, הַדֶּרֶךְ מִתְקַנֶּת לְפָנֵינוּ, רוֹצִים לְשֹׁמֵעַ דְּבָרֵי תוֹרָה פֶּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר, (קהלת י) וְגַם בְּדֶרֶךְ כְּשֶׁהִסְכֵּל הֵלֵךְ לְבוֹ חֹסֵר וְגו'. כְּשֶׁבֶן אָדָם רוֹצֶה לְתַקֵּן דְּרָכָיו לְפָנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, עַד שֶׁלֹּא יֵצֵא לְדֶרֶךְ צָרִיד לְהִמָּלֵךְ בּוֹ וּלְהִתְפַּלֵּל לְפָנָיו עַל דְּרָכּוֹ, כְּמוֹ שֶׁשְׁנִינוּ שֶׁכְּתוּב (תהלים פה) צִדְקָ לְפָנָיו יְהִלֵּךְ וַיֵּשֶׁם לְדֶרֶךְ פְּעָמָיו. שֶׁהָרִי הַשְּׂכִינָה לֹא נִפְרֶדֶת מִמֶּנּוּ.

— ❧ — זוהר תהלים — ❧ —

ומי שלא מאמין ברבוננו, מה כתוב בו? וגם בדרך שהסכל הליך לבו חסר. מי זה לבו? זה הקדוש ברוך הוא שלא ילך עמו בדרך וגורע מסיועו בדרך. משום שאותו בן אדם שלא מאמין ברבוננו, עד שלא יצא לדרך לא בקש את סיוע רבוננו. ואפלו בדרך כשהוא הולך, לא עוסק בדברי תורה, ולכן לבו חסר, שאינו הולך יחד עם רבוננו ולא נמצא בדרך. ואומר לכל סכל הוא - ואפלו כששומע דבר אמונה של רבוננו, הוא אומר שזו טפשות לעסוק בזה. כמו זה ששאלו לבן אדם על אות הברית שרשמו בבשר האדם, ואומר שלא דבר אמונה הוא. שמע זאת רבי ייבא הזקן והסתפל בו, ונעשה גל של עצמות. ואנו בדרך הזו בסיוע הקדוש ברוך הוא רוצים לומר דברי תורה.

ב א תַּפְלָה לְדוֹד הָיָה יְהוָה אֲזַנְךָ עֲנֵנִי כִי עָנִי
וְאֲבִיּוֹן אָנִי: ב שְׁמֶרָה נַפְשִׁי בִּי חֲסִיד אָנִי הוֹשֵׁעַ

שימוש תהלים

להנצל מרוח רע

תפלה לדוד הטה (פו, א): [שימוש תהלים לפרק פו] הוא טוב להרגילו להנצל מרוח רעה.

זוהר תהלים

שָׁכַל תַּפְלוֹת הַגּוֹן הָיוּ מִתַּעֲטָפוֹת לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ וְלֹא הָיוּ
נִכְנָסוֹת עַד שֶׁתִּכְנַס תַּפְּלַת הָעָנִי

תַּפְּלָה לְדוֹד הָיָה ה' אֲזַנְךָ וְגו' (פו, א): [זוהר חדש, תקונא קדמא (דף קכח:)] וְדוֹד בְּגִלְל הַגְּלוֹת אָמַר (שמואל א יז) הָעַם רָעָב וְעֵיף וְצָמָא בְּמִדְבָּר. וּמִשּׁוֹם שָׁרָא הַשְׂכִּינָה חֲרָבָה וַיִּבְשָׁה, הוּא הָיָה נוֹטֵל הַצֶּעַר בְּשִׁבְלָה. שְׂאֲחֵר שָׁרָא שְׁחֲזָרוּ יִשְׂרָאֵל בְּתִשׁוּבָה בְּשִׁמְחָה, תִּקֵּן עֲשָׂרָה מֵינֵי תַהֲלִים, וּבִסּוּף שֶׁל כָּלָם אָמַר (תהלים פו) תַּפְּלָה לְדוֹד הָיָה ה' אֲזַנְךָ עֲנֵנִי וְגו'. רָאָה שָׁכַל תַּפְלוֹת הַגּוֹן הָיוּ מִתַּעֲטָפוֹת לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ, וְלֹא הָיוּ נִכְנָסוֹת עַד שֶׁתִּכְנַס תַּפְּלַת הָעָנִי. זֶהוּ שֶׁכָּתוּב תַּפְּלָה לְעָנִי כִי יַעֲטֹף (שם קב), שְׁעוּטֵף כָּל תַּפְלוֹת הָרָאשׁוֹנוֹת עַד שֶׁנִּכְנָסַת תַּפְּלַת הָעָנִי. וּמִשּׁוֹם כֵּן תַּפְּלַת (העני הקדים לכל. מי היא תפלת העני, ' זו תפלת) עֲרִבִית שֶׁהִיא רְשׁוּת בִּפְנֵי עֲצָמָה בְּלֹא בַעֲלָה. וּמִשּׁוֹם שֶׁהִיא בְּלֹא בַעֲלָה, הִיא עֲנִיָּה וַיִּבְשָׁה וְצָדִיק עָנִי וַיִּבֶשׁ. וְתַפְּלַת הַשְּׂכֵת הִיא צְדָקָה לְעָנִי (שלה, כמו שבארוה בעלי המשנה, שמש בשבת צדקה לעניים). וּמִשּׁוֹם זֶה צָרִיךְ אָדָם שִׁיְהִיָּה הוּא כְּמוֹ עָנִי לְשַׁעַר

— ❧ — זוהר תהלים — ❧ —

הַמֶּלֶךְ בַּתְּפִלַּת הָעֲמִידָה בְּכָל שִׁשִּׁת יָמֵי הַחַל בְּשִׁבְלֵי הַשְּׂכִינָה.
וּמִתְעַטֵּף בְּעִטּוֹף שֶׁל מִצְוָה כְּעֵנִי, וַיְהִיָּה בַתְּפִלִּין כְּאֲבוּן
לְשַׁעַר הַהִיכָל שֶׁהוּא אֲדֹנָי, שֶׁכֶּן עוֹלָה לְחֶשְׁבוֹן הֵיכָ"ל. וְזֶה
אֲדֹנִי שֶׁפָּתִי תַּפְתָּח.

לְמַדְנוּ שָׁאִין אוֹת בַּתּוֹרָה שָׁאִין בָּהּ סוּדוֹת עֲלִיוֹנִים וְנִכְבְּדִים

שְׁמֵרָה נִפְשִׁי כִּי חֲסִיד אֲנִי וְגו' (פו, ב): [זוהר ח"ג פ' פנחס (דף רי"ג):

רַבִּי יְהוּדָה פָּתַח וְאָמַר, (תהלים פו) **שְׁמֵרָה נִפְשִׁי כִּי**
חֲסִיד אֲנִי הוֹשַׁע עַבְדְּךָ וְגו'. יֵשׁ לְהַסְתַּכֵּל בְּסוֹף הַפְּסוּק, וְאַחַר
כֵּן עַל כָּל הַפְּסוּק. בְּסוֹף הַפְּסוּק כְּתוּב הַבּוֹטֵחַ אֵלַיָּךְ, צָרִיךְ
לֹא לִהְיוֹת הַבּוֹטֵחַ בָּךְ! מַה זֶּה הַבּוֹטֵחַ אֵלַיָּךְ? אֵלָּא כְּבִיכּוֹל
דָּוִד מִבְּטִיחַ לוֹ שֶׁלֹּא יַעֲבֹר עָלָיו חֲצוֹת הַלַּיְלָה בְּשִׁנָּה, כְּמוֹ
שֶׁכְּתוּב (שם קיט) חֲצוֹת לַיְלָה אָקוּם לְהוֹדוֹת לָךְ. קִמְתִּי הִיָּה
לוֹ לִהְיוֹת! אֵלָּא אָקוּם, וְאַתָּה קִשֵּׁר בָּךְ לְעוֹלָמִים. **שְׁמֵרָה נִפְשִׁי,**
שְׁמֹר הִיָּה צָרִיךְ לוֹ לִהְיוֹת! וְהָרִי לְמַדְנוּ שָׁאִין אוֹת בַּתּוֹרָה
שָׁאִין בָּהּ סוּדוֹת עֲלִיוֹנִים וְנִכְבְּדִים. **שְׁמֵרָה – לְקָדוֹשׁ-כְּרוֹךְ-**
הוּא הוּא אָמַר, שְׁמֵרָה אֶת אוֹתוֹ חֵלֶק שְׁנֵאֲחֻזַּת בּוֹ נִפֵּשׁ.
שֶׁכְּשִׁיּוּצֵאֵת הַנֶּפֶשׁ מִהָעוֹלָם הַזֶּה, בָּאָה לְרִשֵּׁת עוֹלָם (הַבָּא).
אִם זֹכָה, כְּמָה חֲזִלוֹת עֲלִיוֹנִים יוֹצֵאִים לְקַבְּלָהּ וּלְשַׁמֵּר אוֹתָהּ
וּלְהַכְנִיסָהּ לְמַדּוֹר מְקוּמָה. וְהָיָה הַזֶּה לְקַחְתָּהּ לְהַתְאַחֵד עִמָּה
בְּרָאשֵׁי חֲדָשִׁים וְשַׁבָּתוֹת.

וְאִם לֹא זֹכָה, כְּמָה שׁוֹמְרֵי חֶק בְּעֲלֵי דִינִים מְזַדְּמָנִים מוֹלָה
וְדוֹחִים אוֹתָהּ הַחוּצָה. אוֹי לְאוֹתָהּ נִפֵּשׁ שֶׁמִּתְגַּלְגֶּלֶת

❧ ————— ❧ זוהר תהלים ❧ ————— ❧

בְּרִיקָנוּת, כְּמוֹ אֲבֵן בְּכַף הַקָּלַע. זֶהוּ שְׁכָתוֹב (שמואל א כה) וְאֵת
נֶפֶשׁ אִיכָיִיד יִקְלַעְנָה בְּתוֹךְ כַּף הַקָּלַע. וְדוֹד בִּקֵּשׁ בִּקְשָׁתוֹ לִפְנֵי
הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְאָמַר שְׁמֶרָה נִפְשִׁי, שְׁלֵא יִדְחוּ אוֹתָהּ
הַחוּצָה. וּבְשִׁיגִיעַ (למולך, יפתחו לך) מוֹלָה, יִפְתָּחוּ לָהּ פְּתָחִים,
וּתְקַבֵּל אוֹתָהּ לִפְנֵיהָ. כִּי חֲסִיד אֲנִי, וְכִי חֲסִיד נִקְרָא? אָמַר רַבִּי
יְהוּדָה, כֵּן, שְׁכָתוֹב (ישעיה נה) חֲסִדֵי דָּוִד הֵנָּא מְנִיִּים. בְּגִלְל כֶּף
שְׁמֶרָה נִפְשִׁי, שְׁלֵא תַעֲזֹב אוֹתָהּ לֵלְכֵת הַחוּצָה. רַבִּי יִצְחָק
אָמַר, כָּל אָדָם שֵׁיִשׁ לוֹ חֵלֶק בְּצַדִּיק, יוֹרֵשׁ אֶרֶץ זֹו, כְּמוֹ
שְׁכָתוֹב (שם o) וְעַמָּךְ כָּלֶם צַדִּיקִים וְגו'. וְצַדִּיק זֶה נִקְרָא חֲסִיד.
אָמַר דָּוִד, אַחֲרֵי שֶׁבִמְקוֹם זֶה נִאֲחֲזָתִי, חֲסִיד אֲנִי, וְלִכֵּן שְׁמֶרָה
נִפְשִׁי לְהִתְקַשֵּׁר בָּךְ.

שְׁמֶרָה נִפְשִׁי כִּי חֲסִיד אֲנִי - מִי שְׁמַתְעֶסֶק בַּתּוֹרָה נִקְרָא חֲסִיד

שְׁמֶרָה נִפְשִׁי כִּי חֲסִיד אֲנִי וְגו' (פו, ב) : [זוהר ח"ג פ' פנחס (דף רכ"ב):]

(תהלים פו) שְׁמֶרָה נִפְשִׁי כִּי חֲסִיד אֲנִי - אֵף עַל גִּב
שְׁפָרְשׁוּהָ בְּגִמְרָא, וְלֹא חֲסִיד אֲנִי, שְׁכָל מַלְכֵי מִזְרַח וּמַעֲרָב
יִשְׁנִים עַד אַרְבַּע שָׁעוֹת, וְאֲנִי (שם קיט) חֲצוֹת לַיְלָה אָקוּם
לְהוֹדוֹת לָךְ. וְלֹא עוֹד, אֲלֵא שְׁכָל מַלְכֵי מִזְרַח וּמַעֲרָב וְכו',
וְאֲנִי יָדִי מְלַכְלָכוֹת בָּדָם שְׁפִיר וְשִׁלְיָה כְּדִי לְטַהֵר אִשָּׁה
לְבַעֲלָהּ. מִיָּד נִזְדַּמְנָה לוֹ צַפְרָדַע אַחַת וְאָמְרָה לוֹ, לָמָּה אַתָּה
מְשַׁבֵּחַ עֲצָמְךָ לומר חֲצוֹת לַיְלָה אָקוּם לְהוֹדוֹת לָךְ? וְאֲנִי כָל
לַיְלָה לֹא יִשְׁנָה לְשַׁבַּח לוֹ וּלְנַגֵּן לִפְנֵי! אָמַר דָּוִד, אוֹי לְמַמְנָה
שֶׁל אוֹתָהּ צַפְרָדַע שְׁלֵא יוֹדַע מַה שָּׁאֲנִי אוֹמֵר, שְׁלֵא אָמַרְתִּי

❦ ————— ❦ זוהר תהלים ❦ ————— ❦

כִּי חֲסִיד אָנִי. אֲלֹא מְשֻׁם שֶׁפִּרְשׁוּהוּ חֲכָמִים, וְלֹא עִם הָאָרֶץ
הָאָרֶץ חֲסִיד, שֶׁהַתּוֹרָה נִתְּנָה מִימֵין הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא
חֶסֶד. וּמְשֻׁם זֶה מִי שֶׁמִּתְעַסֵּק בַּתּוֹרָה נִקְרָא חֲסִיד. בְּגִלּוֹל זֶה
אֲמַרְתִּי לְהַקְדֹּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁמֶרֶה נִפְשִׁי, וְלֹא תִדּוֹן אוֹתָהּ
כְּמַעֲשֵׂה אֱלֹהֵי עַמִּי הָאֲרָצוֹת שֶׁנֶּאֱמַר בָּהֶם וְלֹא עִם הָאָרֶץ חֲסִיד.
וְאִם תֹּאמַר, כִּמָּה עַמִּי הָאֲרָצוֹת הֵם שֶׁעָשׂוּ חֶסֶד – אֲלֹא כֵּךְ
פִּרְשׁוּהוּ: אֵיזוֹהוּ חֲסִיד? זֶה הַמִּתְחַסֵּד עִם קוֹנוֹ. כִּמוֹ דָּוִד שֶׁהִיָּה
מִחִבֵּר. וְמָה הִיָּה מִחִבֵּר? תּוֹרָה שֶׁל לְמַעַלָּה הִיָּה מִחִבֵּר עִם
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. וּמְשֻׁם זֶה, שֶׁמֶרֶה נִפְשִׁי כִּי חֲסִיד אָנִי.

שֶׁלֶשׁ פְּעָמִים נַעֲשֶׂה דָּוִד עֶבֶד בַּתְּהִלָּה הַזֹּאת

שֶׁמֶרֶה נִפְשִׁי כִּי חֲסִיד אָנִי וְגו' (פו, ב): [זוהר ח"ג פ' פנחס (דף
רכ"ג)] דְּבָר אַחֵר, שֶׁמֶרֶה נִפְשִׁי כִּי חֲסִיד אָנִי – לָמָּה?
כְּדֵי שֶׁאֲתַחֲסֵד עִם אֱנִי, שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ אֱנִי וְה'ו. אוֹי לוֹ לְמִי
שֶׁמִּפְרִיד אֱנִי מֵהוּא, שֶׁנֶּאֱמַר (תהלים ק) הוּא עֲשָׂנוּ וְלֹא אֲנַחְנוּ.
שֶׁהַכֹּל אֶחָד בְּלִי פְּרוּד. זֶהוּ שֶׁכָּתוּב (דברים לב) רָאוּ עֵתָה כִּי אֲנִי
אֲנִי הוּא (וגו'), אֲנִי אֱמִית וְאַחִיָּה מִחֲצִי וְאֲנִי אֶרְפָּא וְאִין מִיָּדִי
מִצִּיל. אֲנִי יְהוָה, אֲנִי הוּא וְלֹא אַחֵר. וְזֶה אֲנִי מִן אֲדִנִּי. ה'
– עֲמוּד הָאֱמָצְעִי.

וּמְשֻׁם שִׁיהִי הוּא לִימִין, שֶׁהוּא חֶסֶד, אָמַר, שֶׁמֶרֶה
נִפְשִׁי שֶׁאֲתַחֲסֵד בְּךָ עִם אֱנִי, וְהוּא אֲדִנִּי לְגִבּוֹרָה.
וּבַתְּפֹאֶרֶת מִתְחַבְּרִים שְׁנֵי שְׁמוֹת – יֵאֱהֹדֶנָּה. וְסוּד הַדְּבָר

❧ ————— ❧ זוהר תהלים ————— ❧

בְּחֶסֶד וּבְגִבּוֹרָה (יחזקאל א) וּפְנִיָּהֶם וְכִנְפֵיהֶם פְּרֻדוֹת מְלֻמָּעָה.
וּבִתְפֹאֲרֹת שְׁנִקְרָא (שמות טו) ה' אִישׁ מְלַחֲמָה, מֶה כְּתוּב?
(יחזקאל א) שְׁתִּים חֲבֵרוֹת אִישׁ, שְׁנֵי שְׁמוֹת מִתְחַבְּרִים בּוֹ כְּאַחַד.
וּשְׁתִּים מְכֻסּוֹת אֶת גְּוִיתִיהֶנָּה. תְּפֹאֲרֹת נִקְרָא גּוֹף, (דניאל י)
וּגְוִיתוֹ כְּתָרְשִׁישׁ, יֵאָהֳוִיהָ"ה. הוֹשַׁע עֲבָדְךָ אֶתָּה אֱלֹהֵי. שְׁמַח
נִפְשׁ עֲבָדְךָ. תִּנָּה עֵזְךָ לְעֲבָדְךָ (תהלים פו). שְׁלֹשׁ פְּעָמִים נַעֲשֶׂה
דָּוִד עֶבֶד בְּתַהֲלָה הַזֶּה, כְּנִגֵּד שְׁלֹשׁ פְּעָמִים שֶׁהַעֲמִידוֹ בַּעֲלֵי
הַמִּשְׁנָה שֶׁצָּרִיךְ אָדָם לִהְיוֹת עֶבֶד בְּתַפְלָה: בְּבִרְכוֹת
הָרֵאשׁוֹנוֹת, כְּמוֹ עֶבֶד שֶׁמְסַדֵּר שִׁבְחוֹ לִפְנֵי רַבּוֹ. בְּאֻמָּצְעִיּוֹת,
כְּמוֹ עֶבֶד שֶׁמִּבְקֵשׁ פָּרֶס מֵרַבּוֹ. וּבְאַחֲרוֹנוֹת, כְּמוֹ עֶבֶד שֶׁמוֹדֶה
לִפְנֵי רַבּוֹ בַּפָּרֶס שֶׁקִּבֵּל מִמֶּנּוּ וְהוֹלִיךְ לוֹ. וְשְׁלֹשׁ פְּעָמִים שֶׁעֶבֶד
צָרִיךְ לַעֲשׂוֹת מִצַּד הָעֲבוּדָה, שֶׁפִּרְשׁוּהָ בַּעֲלֵי הַמִּשְׁנָה שֶׁאֵין
עֲבוּדָה אֶלָּא תַפְלָה, וְשִׁלְשָׁה אֲבוֹת נִקְרְאוּ עֲבָדִים מִצִּדָּה, עַל
שֵׁם הַשְׁכִּינָה, שֶׁהֵיא עֲבוּדַת ה'. וְגַם כֵּן מִשָּׁה עֶבֶד ה'. וְלִכְן
(ויקרא כה) כִּי לִי בְנֵי יִשְׂרָאֵל עֲבָדִים. אֲבָל לְגַבִּי אַחֲרִים – כָּל
יִשְׂרָאֵל בְּנֵי מְלָכִים הֵם, מִצַּד הַמְּלָכוֹת. וְהֵיא לָמָּה נִקְרְאת
עֲבוּדָה? כְּדֶרֶךְ אִשָּׁה לְעֶבֶד לְבַעֲלָהּ, וְדֶרֶךְ בָּנִים לְעֶבֶד אֶת
אֲבִיהֶם.

וְדָוִד נַעֲשֶׂה עֲנִי, חֲסִיד וְעֶבֶד. זֶהוּ שְׁכָתוּב, (תהלים פו) תַּפְלָה
לְדָוִד הִטָּה אֲדָנִי אֲזַנְךָ עֲנִנִי כִי עֲנִי וְאֲכִיּוֹן אֲנִי. שְׁמֵרָה
נִפְשִׁי כִי חֲסִיד אֲנִי. הוֹשַׁע עֲבָדְךָ אֶתָּה אֱלֹהֵי הַבּוֹטֵחַ אֵלֶיךָ.
נַעֲשֶׂה עֲנִי לְשַׁעַר הַמֶּלֶךְ, שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ (שם נא) אֲדָנִי שְׁפָתַי
תִּפְתָּח. אֲדָנִי הִכְ"ל, נַעֲשֶׂה עֲנִי לְשַׁעַר הַמֶּלֶךְ. וְמֶה כְּתוּב?

— ❧ — זוהר תהלים — ❧ —

הִטָּה אֲדָנִי אֲזַנְךָ עֲנֵנִי, וְזוֹהִי שְׂכִינָה תַּחְתּוֹנָה, שֶׁהִיא אֲזֵן לְקַבֵּל תַּפְלוּת וְלִשְׁמַע אוֹתָן, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (שם כב) כִּי לֹא בָזָה וְלֹא שָׁקַץ עֲנוּת עֲנִי וְלֹא הִסְתִּיר פָּנָיו מִמֶּנּוּ וּבִשְׁוֹעוֹ אֱלֹהֵי שְׁמֵעַ. שֶׁהוּא נַעֲשֶׂה עֲנִי וְדַל מִצַּד אוֹת ד' מִן אֶחָד, לְשָׂאֵל מִן א"ח, שֶׁהוּא עֲמוּד הָאֲמִצָּעִי, לְקַיֵּם בּוֹ (שם קטז) דְּלוּתִי וְלִי יְהוֹשִׁיעַ, שֶׁלֹּא יָמוּת מִשִּׁיחַ בֶּן אֶפְרַיִם. וְשָׂאֵל מִמֶּנּוּ בְּאוֹתוֹ הַשַּׁעַר בְּשִׁבִּיל יִשְׂרָאֵל הָעֲנִיִּים, לְקַיֵּם בָּהֶם (שמואל ב כב) וְאֵת עִם עֲנִי תוֹשִׁיעַ. וְאַחֵר כֶּךָ שָׂאֵל בְּשִׁבִּיל הַכְּהֻנִּים, שֶׁתַּחֲזֹר עֲבוּדָה לְמִקְוָמָה, וְנַעֲשֶׂה עֲבֹד. לְאַחֵר שְׁנָתָן לָהֶם תוֹרָה מִצַּד הַחֹסֶד, לַעֲשׂוֹת גָּמוּל עִם דָּלִ"ת מִהַתּוֹרָה, וְלִכֵּן נַעֲשֶׂה חֲסִיד. כֶּךָ הִגִּיעַ לְשֵׁלֶשׁ סְפִירוֹת הָעֲלִיּוֹנוֹת. פֶּתַח וְאָמַר, (שם קלא) ה' לֹא גָבַהּ לְבִי וְלֹא רָמוּ עֵינַי וְלֹא הִלַּכְתִּי בַּגְּדָלוֹת וּבִנְפֻלָּאוֹת מִמֶּנִּי.

חֲנֻנִיָּה מִיִּשְׂאֵל וְעֲזָרָה לְמֹדוֹ מִסִּירוֹת נֶפֶשׁ מִן הַצַּפְרָדָּעִים

שְׁמִרָה נֶפֶשִׁי כִּי חֲסִיד אָנִי וְגו' (פו, ב): [נזוהר חדש פ' אחרי (דף תח)] וּבִשְׁעָה שֶׁכָּפְתּוּ אֶת חֲנֻנִיָּה מִיִּשְׂאֵל וְעֲזָרָה לְזִרְק אוֹתָם לְתוֹךְ כְּבֶשֶׂן הָאֵשׁ הַיּוֹקֶדֶת, פֶּתַח חֲנֻנִיָּה וְאָמַר (תהלים קיח) ה' לִי לֹא אֵירָא מֶה יַעֲשֶׂה לִּי אָדָם. ה' לִי בַּעֲזָרִי וְאָנִי אֶרְאֶה בְּשִׁנְאִי. פֶּתַח מִיִּשְׂאֵל וְאָמַר (ישעיה כט) כֹּה אָמַר ה' אֵל בֵּית יַעֲקֹב אֲשֶׁר פָּדָה אֶת אֲבֹרָהֶם לֹא עָתָה יָבוֹשׁ יַעֲקֹב וְלֹא עָתָה פָּנָיו יִחְזָרוּ כִּי בְּרָאוֹתוֹ יִלְדִּיו מַעֲשֶׂה יָדַי וְגו'. וּבְאוֹתָהּ הַשָּׁעָה דָּנוּ דִּינוֹ לְמַעְלָה. אָמַר הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא: (ישעיה מד) זֶה יֹאמַר לֵה' אָנִי – זֶה חֲנֻנִיָּה, שֶׁאָמַר ה' לִי בַּעֲזָרִי וְאָנִי אֶרְאֶה

❦ ————— ❦ זוהר תהלים ❦ ————— ❦

בְּשִׁנְאִי. וְזֶה יִקְרָא בְּשֵׁם יַעֲקֹב – זֶה מִיִּשְׂאֵל, שְׂאֹמֵר כֹּה אָמַר
ה' אֶל בֵּית יַעֲקֹב וְגו'. וּבְשֵׁם יִשְׂרָאֵל יִכְנֶה – זֶה עֲזָרְיָה שְׂאֹמֵר
שְׂמֵעַ יִשְׂרָאֵל. בֹּא וְרָאָה, בְּשַׁעָה שְׂאֹמֵר מִיִּשְׂאֵל כֹּה אָמַר ה'
אֶל בֵּית יַעֲקֹב אֲשֶׁר פָּדָה אֶת אַבְרָהָם, עָשׂוּ לִיצְנוּת בְּלִשׁוֹנָם.
אָמַר הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא: הַכֵּסֵּא שְׁלִי, אוֹתָהּ הַלִּיצְנוּת שֶׁעָשׂוּ
תְּצִיל אוֹתָם בַּדְּרָגָה הַזֹּה, כְּמוֹ שֶׁהִצַּלְתִּי אֶת אַבְרָהָם. וְלֹא
עָתָה יָבוֹשׁ יַעֲקֹב וְלֹא עָתָה פָּנָיו יִחְוָרוּ. בְּאוֹתָהּ הַשַּׁעָה, כָּל
אוֹתָם שֶׁכָּפְתּוּ אוֹתָם, הָרַג אוֹתָם שְׂבִיב אֵשׁ.

לָמָּה דְּנִינְאֵל לֹא הִיָּה עֲמָהֶם? אָמַר בְּלָבוֹ: הָרִי עָשׂוּ מִמֶּנּוּ
צָלָם, וְהַמֶּלֶךְ אָמַר שְׂמוּ כֶּשֶׁם הָאֱלוֹהִים שְׁלוֹ, זֶהוּ
שְׁכָתוֹב (דניאל ד') דִּי שְׂמָה בְּלִטְשָׁאצֵּר כֶּשֶׁם אֱלֹהִי. וְכָתוּב
(דברים ז') פְּסִילִי אֱלֹהֵיהֶם תִּשְׂרֹפוּן בָּאֵשׁ. וְעַל כֵּן הִתְכַּסֶּה מֵהֶם.
וְכִי אָדָם יִבְרַח מִן הַמַּלְכוּת? אֵלָּא מִלְּאָכִים הָיוּ מְכֻסִּים
אוֹתוֹ. מָה רָאוּ חֲנֻנְיָה מִיִּשְׂאֵל וְעֲזָרְיָה שֶׁנִּתְּנוּ עֲצָמָם לָאֵשׁ?
אֵלָּא בֹא תִרְאֶה, יוֹם אֶחָד הָיָה דְּוֹד יוֹרֵד לְהַנִּיחַ גּוֹפּוֹ לִפְנֵי
הַנֶּהָר, וְהָיָה אוֹמֵר (תהלים פו') שְׁמֶרָה נִפְשִׁי כִּי חָסִיד אָנִי.
אָמְרוּ לוֹ: וְאַתָּה חָסִיד? אָמַר לָהֶם: וְלֹא חָסִיד אָנִי, שְׂיַדִּי
מְלַכְלוֹת בְּשִׁפְיָר וּבְשִׁלְיָה, וּמִטְהֵר אֶת הַטְּהוֹר, וּמִטְמֵא אֶת
הַטְּמֵא. וְאָנִי קָם בְּשִׁמְחָה בְּשִׁלְשׁ מִשְׁמְרוֹת, כְּמוֹ שְׂנֵאָמַר
חֲצוֹת לִילָה אָקוּם לְהוֹדוֹת לָךְ. וְאָנִי נִם כְּמוֹ סוֹס בְּהֶבֶל
אֶחָד. וּבְחֲצוֹת לִילָה אָקוּם לְהִתְעַסֵּק בַּתוֹרָה, וּבְמִשְׁמֶרָה
שְׁלִישִׁית אָנִי מְגַנֵּן עִם הַמִּלְּאָכִים לְקָדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. זֶהוּ
שְׁכָתוֹב (איוב לח) בְּרֵן יַחַד כּוֹכְבֵי בָקָר וַיִּרְעִעו כָּל בְּנֵי אֱלֹהִים.

עבדך אתה אלהי ^{תקנה בעל חסידות} הבוטח אליך: ג חנני אדני כי
 אליך אקרא כל חיים: ד שמח נפש עבדך כי אליך
 אדני נפשי אשא: ה כי אתה אדני טוב וסלח ורב חסד
 לכל כראיך: ו האזינה יהוה ^{אמרוהו} תפילתי ותקשיבה
 בקול תחנונותי: ז ביום צרתי אקראך כי תענני: ח אין
 כמוך באלהים ^{תקנה בעל חסידות} אדני ואין כמעשיך: ט כל גוים
 אשר עשית יבואו וישתחוו לפניך אדני ויכבדו לשמך:
 י כי גדול אתה ועשה נפלאות אתה אלהים ^{תקנה בעל חסידות}
 לבדך: יא הורני יהוה ^{אמרוהו} דרךך אהלך באמתך יחד
 לבבי ליראה שמך: יב אודך אדני אלהי ^{תקנה בעל חסידות} בכל

— זוהר תהלים —

מי הם? המלאכים הקדושים שאומרים שירה עמי בלילה.
 זהו שכתוב (תהלים מב) ובלילה שירה עמי תפלה לאל חי.
 אמרו הצפרדעים: אנחנו עשינו יותר ממך בשביל הקדוש
 ברוך הוא. אמר להם דוד: ומה אתם עשיתם יותר ממני?
 אמרו לו: שהיינו שורפות את גופנו באש בתנור במצרים.
 ובשעה שהיו כופתים את חנניה מישאל ועזריה, אמרו
 בלבם, נעשה כמו הצפרדעים.

כל בן אדם שירא את הקדוש ברוך הוא שרויה עמו האמונה
 כראוי שהרי אותו אדם הוא שלם בעבודת רבונו
 הורני ה' דרךך וגו' (פו, יא): [זוהר ח"א 9' בראשית (דף נט.)] פתח
 ואמר, (תהלים פו) הורני ה' דרךך אהלך באמתך יחד

לְבָבִי וּבִכְבֹּדָה שְׁמֶךָ לְעוֹלָם: יג כִּי חֲסִדְךָ גָּדוֹל עָלַי
וְחֻצְלֹת נַפְשִׁי מִשְׁאוּל תַּחֲתֶיךָ: יד אֱלֹהִים ^{הַתִּיבָה בְּעַל חֲסִדוֹת} וְדִים
קָמוּ עָלַי וְעַדֹת עָרִיצִים בָּקְשׁוּ נַפְשִׁי וְלֹא שָׁמוּךְ לְנִגְדָם:
טו וְאַתָּה אֲדֹנָי אֵל רַחוּם וְחַנוּן אַרְךְ אַפַּיִם יְרַב חֶסֶד
וְאַמֶּת: טז פִּנָּה אֵלַי וְחַנּוּנִי תִּנֵּה עֵינֶךָ לְעַבְדְּךָ וְהוֹשִׁיעָה

— ❦ — זוהר תהלים — ❦ —

לְבָבִי לִירְאָה שְׁמֶךָ. פֶּסוּק זֶה קָשָׁה, שֶׁהָרִי שָׁנִינוּ, הַכֹּל בְּיַד
הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא חוּץ מִלֵּהִיּוֹת צָדִיק אוֹ רָשָׁע. וְדוּד אֵיךְ תִּבְעַ
אֵת זֶה מִהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא? אֲלֹא דוּד כֶּךָ אָמַר, הוֹרֵנִי ה' דִּרְכֶּךָ
- אוֹתָהּ דֶּרֶךְ מִשּׁוֹר וּמִתְקַנֶּת לְגִלּוֹת עֵינַי וּלְדַעַת אוֹתוֹ. אַחֵר כֶּךָ
אֶהְיֶה בְּאַמֶּתְךָ - אֵלֶךְ בְּדֶרֶךְ אֱמֶת וְלֹא אֶסְטָה לְיָמִין וְלִשְׂמָאל.
יַחַד לְבָבִי - מַה זֶה לְבָבִי? כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (שם עג) צוּר לְבָבִי
וְחִלְקִי. וְכֹל זֶה אֲנִי מִבְּקֵשׁ לִירְאָה אֵת שְׁמֶךָ. לְהִדְבֵּק בִּירְאָתְךָ,
לְשַׁמֵּר אֵת דְּרָכֶי כְּרֹאֵי. לִירְאָה שְׁמֶךָ - מְקוֹם חִלְקִי שָׁבוּ שְׁרוּיָה
הִירְאָה לִירְאָה. בֹּא רְאֵה, כֹּל בֶּן אָדָם שִׁירָא אֵת הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא, שְׁרוּיָה עִמּוֹ הָאֱמוּנָה כְּרֹאֵי, שֶׁהָרִי אוֹתוֹ אָדָם הוּא שְׁלָם
בְּעִבּוּדַת רַבּוֹנוֹ. וּמִי שֶׁלֹּא שְׁרוּיָה בּוֹ יִרְאֵת רַבּוֹנוֹ, לֹא שְׁרוּיָה בּוֹ
אֱמוּנָה, וְאֵינוֹ כְּדֹאֵי לֵהִיּוֹת לוֹ חֵלֶק לְעוֹלָם הָבָא.

תִּנֵּה עֵינֶךָ לְעַבְדְּךָ - זֶה הָעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן

פִּנָּה אֵלַי וְחַנּוּנִי וְגו' (פז, טז): [זוהר ח"א פ' לך לך (דף טז.)] הִלְכוּ,
כְּשֶׁהֲגִיעוּ לְשִׁדָּה אֶחָד יֵשְׁבוּ. פֶּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר,
(תהלים כה) פִּנָּה אֵלַי וְחַנּוּנִי. בְּפֶסוּק הַזֶּה יֵשׁ לְהִסְתַּכֵּל בּוֹ, וְהָרִי

לְבֵן אֲמַתְךָ: י' עֲשֵׂה עִמִּי אוֹת לְמוֹכָה וְיֵרָא: שְׁנָאִי וְיִבְשׁוּ
 בִּי אֶתָּה יְהוָה: עֲזַרְתָּנִי וְנִחַמְתָּנִי:

— זוהר תהלים —

בְּאַרְנוֹ אוֹתוֹ בְּכֶמֶה מְקוֹמוֹת. אֲבָל בְּפִסּוּק הַזֶּה דְּבָרִים נִסְתָּרִים
 יֵשׁ בוֹ. פְּנֵה אֵלַי – וְכִי דוֹד אֲמַר פְּנֵה אֵלַי וְחֲנִנִי? אֵלָּא בְּעֵבֹר
 דִּרְגָתוֹ שֶׁהוּא מִתְעַטֵּר בָּהּ הוּא אֲמַר. (שם פו) תְּנֵה עֶזְךָ לְעִבְדְּךָ
 – תְּנֵה עֶזְךָ זֶה הָעֶזְלִיּוֹן, כְּפָתוּב (שמואל א ב) וַיִּתֵּן עֵז לְמַלְכוֹ.
 מִי מַלְכוֹ? זֶה מֶלֶךְ סֶתֶם, מֶלֶךְ הַמָּשִׁיחַ. אֵפֶי כָּאֵן לְעִבְדְּךָ זֶה
 מֶלֶךְ הַמָּשִׁיחַ, כִּמּוֹ שְׁאַמְרָנוּ מֶלֶךְ סֶתֶם. וְהוֹשִׁיעָה לְבֵן אֲמַתְךָ
 – וְכִי לֹא הָיָה בֶן יִשְׁי הוּא, עַד שְׁאַמַּר בְּשֵׁם שֶׁל אֱמוּ וְלֹא בְּשֵׁם
 שֶׁל אָבִיו? אֵלָּא הִנֵּה הַקִּמְנוּ, שְׁכַאֲשֶׁר יָבֹא אָדָם לְקַבֵּל דְּבָר
 עֲלִיּוֹן לְהַזְכִּיר, צָרִיךְ לְלַכֵּת בְּדָבָר שֶׁהוּא וְדָאִי, וְעַל כֵּן הַזְכִּיר
 אֶת אֱמוּ וְלֹא אֶת אָבִיו. וְעוֹד, הִנֵּה שְׁנִינּוּ [שְׁהָרִי] שְׁזָה מֶלֶךְ כְּפִי
 שְׁאַמְרָנוּ.

יִפְּיוּ שֶׁל דוֹד הַמֶּלֶךְ הַזֶּה מֵאִיר לְכָל הָעוֹלָמוֹת

פְּנֵה אֵלַי וְחֲנִנִי וגו' (פו, טז): [זוהר ח"ג פ' קדושים (דף פ"ט.)] רַבִּי אֲבָא
 פָּתַח, (תהלים פו) פְּנֵה אֵלַי וְחֲנִנִי תְּנֵה עֶזְךָ לְעִבְדְּךָ. פְּנֵה אֵלַי
 וְחֲנִנִי, וְכִי לֹא הָיָה לוֹ לְקָדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּעוֹלָם יִפָּה כְּדוֹד,
 שֶׁהוּא אוֹמֵר פְּנֵה אֵלַי וְחֲנִנִי? אֵלָּא כֵּךְ שְׁנִינּוּ, דוֹד אַחֵר יֵשׁ
 לְקָדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְהוּא מְמַנֶּה עַל כֶּמֶה אוֹכְלוֹסִים עֲלִיּוֹנִים
 וּמַחְנוּת. וּכְשֶׁרוֹצֶה הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְרַחֵם עַל הָעוֹלָם,
 מִסְתַּכֵּל כְּדוֹד הַזֶּה, וּמֵאִיר לוֹ פָּנִים, וְהוּא מֵאִיר לְעוֹלָמוֹת וְחָס
 עַל הָעוֹלָם.

ב א לבני קרח מזמור שיר יסודתו בְּהַרְרֵי קָדֵשׁ:
 ב אֱהֹב יְהוָה ^{אֱהֹבָה} שְׁעָרֵי צִיּוֹן מִכָּל מִשְׁכְּנֹת
 יַעֲקֹב: ג נִבְרָחוֹת מְדַבֵּר בָּךְ עִיר הָאֱלֹהִים ^{הַתְּהִלָּה בְּכָל הַיּוֹם} סֵלָה:
 ד אֲזַבִּיר רֶחֶב וּבָבֶל לִידְעֵי הֵנָּה פִלֶּשֶׁת וְצוּר עִם בּוֹשׁ
 זֶה יֵלֵד שָׁם: ה וּלְצִיּוֹן יֹאמַר אִישׁ וְאִישׁ יֵלֵד בָּהּ וְהוּא

§§§ ————— §§§ שימוש תהלים §§§ ————— §§§

טוב להושיע את העיר

לבני קרח מזמור שיר יסודתו (פו, א): [שימוש תהלים לפרק פז] טוב להושיע את העיר.

§§§ ————— §§§ זוהר תהלים §§§ ————— §§§

ד' זוגות שִׁבְחֵהֶם יִשְׁנִים הֵם וְלֹא מֵתוּ וְכָלֵם מִתְקַיְמִים בְּקִיּוּמָם
 בְּאוֹתָן הַגּוֹפִים שֶׁלָּהֶם

וּלְצִיּוֹן יֹאמַר אִישׁ וְגו' (פו, ה): [זוהר ח"ב (דף קנא): זוהר תורה] וּלְצִיּוֹן
 יֹאמַר אִישׁ וְאִישׁ יֵלֵד בָּהּ וְהוּא יְכוֹנְנָה עָלֶיּוֹן. אמר רבי
 יהודה כתוב (ישעי' כו) יחיו מתיך נבלתי יקומון הקיצו ורננו
 שוכני עפר וגו', בוא וראה כל אותן המתים שבעולם כלם
 מתים על ידי מלאך המשחית, שהוא מלאך המות, מלבד
 אותן המתים בארץ הקדושה אין מתים על ידו, אלא על ידי
 מלאך של רחמים השולט בארץ. ועל זה כתיב יחיו מתיך,
 אלו המתים בארץ הקדושה, שהם המתים שלו ולא של אחר,
 שאין שולט שם צד אחר כלל, נבלתי יקומון אלו המתים
 בארץ נכריה אחרת על ידי המשחית ההוא, וע"כ נקראים

יְכוֹנְנָה עֲלֵינוּ: ו יְחַוְּלֵנוּ אֱלֹהֵינוּ יִסְפָּר בְּכָתוּב עֲמִים זֶה

— זוהר תהלים —

נבלה, מה נבלה מטמאה במשא, אף כך אותן המתים בחוץ לארץ מטמאים במשא ובמגע. הקיצו ורננו שוכני עפר, שוכני הדרים הישנים ולא מתו, ומי הם, ישיני חברון, שהם לא מתו אלא ישנים, וע"כ כתוב בהם גויעה, כמי שנרדם ויש בו קיום להתנער, אף כך אותן ד' זוגות שבחברון ישנים הם ולא מתו, וכלם מתקיימים בקיומם באותן הגופים שלהם, ויודעים גנזי נסתרות יותר משאר בני אדם, גנוזים הם שם לפני פתח הגן עדן הגופים שלהם, ואלו הם שוכני עפר.

עֲתִיד הַקֶּבֶ"ה לְפִיס כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל לְהַכְנִיס אוֹתָם לְהִיכָלוֹ וּלְהַזְדַּוֵּג עִמָּוּךְ זֶוּג לְעוֹלָם כְּמָה שֶׁכָּתוּב וְאַרְשִׁתֶּיךָ לִי לְעוֹלָם

וְלִצִּיּוֹן וַיֹּאמֶר אִישׁ וְגו' (פז, ה): [זוהר ח"ג (דף ו:)] זוהר תורה] והוא יכוֹנְנָה עֲלֵינוּ. אמר רבי יוסי עתיד הקב"ה להכריז על

כנסת ישראל ויאמר (ישעי' נב) התנערי מעפר קומי שבי ירושלם, כמי שאוחז ביד חברו ואומר התנער וקום, כך הקב"ה יאחז בה ויאמר התנערי קומי, א"ל רבי אחא וכן כל אותן בני היכלו של המלך בלשון הזה פותחים, זש"כ (שם ס') קומי אורי כי בא אורך, הרי המלך כאן בודאי, ובכן זהו הכבוד שלה ושמחת הכל כאשר המלך נתפייס עמה, בכל אותן זמנים שמלפנים היא באה אל המלך ועמדה לפניו, כמש"כ (מלכים א' א) ותבא לפני המלך, ותעמד לפני המלך,

יִלְד שָׁם סָלָה: ז וְיִשְׂרָאֵל בְּחִלָּלִים כָּל מַעֲנֵי בָּךְ:

זוהר תהלים

אבל בזמן הזה לא כן, אלא המלך יבא אליה ויתפייס עמה ויחזירה להיכלו, זש"כ (זכרי' ט) הנה מלכך יבא לך ודאי ולא את אליו, יבא לך לפייס אותך, יבא לך להקים אותך, יבא לך להשלים אותך בכל, יבא לך להכניס אותך להיכלו ולהזדוג עמך זיוג לעולם, כמש"כ (הושע ב) וארשתיך לי לעולם וגו'.

יח לחודש

פח א שיר מזמור לבני קרח למנצח על מחלת לענות משביל להימן האזרחי: ב יהוה אלהי ישועתי יום צעקתי בלילה נגדך:

אמר ר' חייא
היה חת ויהיה
הקדוש ב"ה
במלך המלכות

שימוש תהלים

טוב לאומרו להציל הקהל מצרם

על מחלת לענות (פח, א): [שימוש תהלים לפרק פח] המה טובים להושיע את העיר או את הקהל.

זוהר תהלים

כל אותם המלאכים הקדושים שמשבחים את הקדוש ברוך הוא כלם מקשיבים לאותו שמשבח אותו בלילה בארץ שהשבח הזה הוא בשלמות

ה' אלהי ישועתי וגו' (פח, ב): [זוהר ח"א פ' ויגש אליו (דף טז:)] פתח רבי אלעזר ואמר, (שם פח) ה' אלהי ישועתי יום צעקתי בלילה נגדך. בא ראה, דוד המלך היה קם בחצות הלילה ומשתדל בתורה בשירים ותשבחות לשמחת המלך והגבירה, וזו היתה שמחת האמונה בארץ, משום שזהו השבח של האמונה שנראה בארץ.

שהרי למעלה פותחים בשמחה שירה, כמה מלאכים עליונים בכמה מינים שמשבחים בלילה בכל הצדדים. כמו כן למטה בארץ, מי שמשבח את הקדוש ברוך הוא בארץ בלילה, בו חפץ הקדוש ברוך הוא, וכל אותם המלאכים הקדושים שמשבחים את הקדוש ברוך הוא, כלם

— ❦ — זוהר תהלים — ❦ —

מְקַשִּׁיבִים לְאוֹתוֹ שְׁמַשְׁבַּח אוֹתוֹ בְּלִילָה בָּאָרֶץ, שֶׁהַשְּׁבַח הַזֶּה
הוא בְּשִׁלְמוֹת, לְהַעֲלוֹת אֶת כְּבוֹד הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִלְמַטָּה
וּלְזַמֵּר בְּשִׁמְחָה שֶׁל הַיְחוד. בא רָאָה, דָּוִד הַמֶּלֶךְ כְּתָב, ה'
אֱלֹהֵי יִשְׁוּעָתִי וְגו'. ה' אֱלֹהֵי יִשְׁוּעָתִי, מָתִי הוּא יִשְׁוּעָתִי?
בְּאוֹתוֹ יוֹם שֶׁהִקְדַּמְתִּי שְׁבַח בְּלִילָה אֲצִלָּךְ, אִזּוֹ הוּא יִשְׁוּעָתִי
בְּיוֹם. וּבֹא רָאָה, שֶׁהָרִי בְּלִילָה, מִי שְׁמַשְׁבַּח אֶת רַבּוֹנוֹ בְּשִׁבְח
שֶׁל הַתּוֹרָה, אִזּוֹ מִתְחַזֵּק בְּחֹזֶק בְּיוֹם בְּצַד הַיָּמִין, שֶׁהִנֵּה חוֹט
אֶחָד יוֹצֵא מִצַּד הַיָּמִין, וְאִזּוֹ נִמְשָׁךְ עָלָיו וּמִתְגַּבֵּר בּוֹ, וְעַל כֵּן
אָמַר ה' אֱלֹהֵי יִשְׁוּעָתִי יוֹם צָעֲקָתִי וְגו'.

מִי שְׁמַשְׁבַּח לְרַבּוֹנוֹ בְּלִילָה בְּזִמְרַת הַתּוֹרָה אִזּוֹ הוּא נִתְחַזֵּק
בְּיוֹם בְּתַקּוּף בְּצַד הַיָּמִין

ה' אֱלֹהֵי יִשְׁוּעָתִי וְגו' (פס, ב): [זוהר ח"א (דף טז): זוהר תורה]
ה' אֱלֹהֵי יִשְׁוּעָתִי יוֹם צָעֲקָתִי בְּלִילָה נִגְדָךְ. פֶּתַח רַבִּי
אֵלְעָזָר וְאָמַר, ה' אֱלֹהֵי יִשְׁוּעָתִי, בּוֹא וּרְאֵה דוֹד הַמֶּלֶךְ
הִיָּה קָם בַּחֲצוֹת הַלַּיְלָה וְהִתִּיגַע בַּתּוֹרָה בְּשִׁירוֹת וּתְשַׁבְּחוֹת
לְשִׁמְחָה לְמֶלֶךְ וּלְהַמְטֵרוֹנָה, וְזֹאת הִיא שְׂמִיחָה הַשְּׂכִינָה בָּאָרֶץ,
לְפִי שְׂזִאת הִיא שְׂבַחָה שֶׁל הַשְּׂכִינָה שֶׁנִּרְאִית בָּאָרֶץ, שֶׁהָרִי
לְמַעַל פּוֹתָחִים שִׁירָה בַּחֲדוּהָ כִּמְהָ מִלְּאָכִים עֲלִיוֹנִים כִּכְמָה
מִיָּנִי שִׁירוֹת שְׂמִשְׁבָּחִים בְּלִילָה בְּכָל הַצַּדִּים, וְכַדְמִיּוֹן הַזֶּה
לְמַטָּה בָּאָרֶץ, מִי שְׂמִשְׁבַּח לוֹ לְהַקְב"ה בָּאָרֶץ בְּלִילָה בּוֹחֵר
בּוֹ הַקְב"ה, וְכָל אוֹתָן מִלְּאָכִים הַקָּדוֹשִׁים שְׂמִשְׁבָּחִים לוֹ
לְהַקְב"ה כָּלִם מְקַשִּׁיבִים לִזֵּה שְׂמִשְׁבַּח לוֹ בְּלִילָה בָּאָרֶץ,
כִּי זֹאת הַשְּׂבַחָה הִיא בְּשִׁלְמוֹת לְהַעֲלוֹת כְּבוֹדוֹ שֶׁל הַקְב"ה

❧ ————— ❧ זוהר תהלים ❧ ————— ❧

מלמטה ולזמר בשמחת היחוד, בוא וראה דוד המלך אמר ה' אלהי ישועתי וגו', ה' אלהי ישועתי מתי היא ישועתי, באותו יום שאני מקדים זמירות בלילה אליי, בכך היא ישועתי ביום, ובוא וראה שהרי מי שמשבח לרבנו בלילה בזמרת התורה, אז הוא נתחזק ביום בתקוף בצד הימין, שהרי חוט אחד יוצא מצד הימין, ואז הוא נתמשך עליו ונתגבר בו, וע"כ אמר ה' אלהי ישועתי יום צעקתי בלילה נגדך.

אֶלָּא בְּשַׁעָה שֶׁהָאֵדָם קָם בְּחֻצוֹת הַלַּיְלָה וּמִתִּיגַע בְּרִנָּה שֶׁל תוֹרָה כִּי רִנָּה שֶׁל תוֹרָה לֹא נִקְרָא אֶלָּא בְּלַיְלָה

ה' אֱלֹהֵי יִשְׁוֹעָתִי וגו' (פח, ב): [ח"ג (דף כג.) זוהר תורה] פתח רבי יוסי ואמר (איוב לה) ולא אמר איה אלוה עושי נותן זמירות בלילה, בוא וראה בשעה שנתעורר רוח צפון ונחלק הלילה הרי ביארנו ששלהבת אחד יוצא ודופק תחת כנפי התרנגול ומכה בכנפיו וקורא, ושלהבת ההוא בזמן שמגיע אליו ונתעורר כנגדו הוא מסתכל בו ונודעזע וקורא, בשביל כבוד רבנו לעשות רצונו, וקורא להם לאנשים, וע"כ נקרא שכוי, הסתכלות, ונקרא גבר, לפי שנתעורר בשלהבת של גבורה, שמצד הגבורה הוא בא לעורר בעולם, ואז אותן בני האמונה עומדים ונותנים גבורה וכח לכנסת ישראל, וכזאת נקרא רנה של תורה, וע"כ נחל דוד המלכות הוא ובניו לעולם ולדורי דורות, וכאשר התרנגול קורא והאנשים ישנים במטותיהם ואין נתעוררים, התרנגול קורא אח"כ

❧ ————— ❧ זוהר תהלים ❧ ————— ❧

ואומר מה שאומר, וזה נתבאר, אח"כ מכה בכנפיו ואומר, אוי לפלוני נזיף רבונו מרוחק רבונו שלא נתעורר רוחו ואינו משגיח על כבוד רבונו, וכאשר מאיר היום כרוז קורא עליו ואומר, ואל אמר איה אלוה עושי נותן זמירות בלילה, לסעוד להשכינה באותן הזמירות להיות הכל בחבור אחד, עושי, עושני היה צריך לומר, מהו עושי, אלא בשעה שהאדם קם בחצות הלילה ומתיגע ברנה של תורה, כי רנה של תורה לא נקרא אלא בלילה, וכאשר הוא נמצא בלילה עם התורה, אז כאשר מאיר היום הקב"ה וכנסת ישראל מתקנים אותו בחוט אחד של חסד, להצילו מכל רע ולהאיר לו בין העליונים והתחתונים: רבי יהודה אמר אני שמעתי שכך אמר רבי אבא מקרא זה, איה אלוה עושי, עושה לי היה צריך לומר, מהו עושי, אלא כמו שאמרת, בשעה שהאדם קם בחצות הלילה ומתיגע בתורה, כאשר מאיר היום נתעורר אברהם באותו החוט שלו, שנאמר בו (בראשית יד) אם מחוט ועד שרוך נעל וגו', והקב"ה וכנסת ישראל מתקנים אותו ועושים אותו בכל יום בריה חדשה, זש"כ אלוה עושי, והרי ביארו א"ל ו"ה, א"ל זה אברהם שנאמר האל הגדול, ו זה הקב"ה, ה זו כנסת ישראל, וזהו אלוה, והם עושים את האדם שמתקנים אותו בכל יום, ולפיכך כתוב עושי, כמש"כ ישמח ישראל בעושיו, אמר רבי יוסי ודאי כך הוא והכל הוא ענין אחד.

ג תבוא לפניך תפילתי הטה אונך לרנתי: ד כי שבעה
ברעות נפשי וחי לשאול הגיעו: ה נחשבתי עם יורדי
בזר הייתי בגבר אין איל: ו במתים חפשי במו חללים
שכבי קבר אשר לא זכרתם עוד והמה מידך נגזרו:
ז שתני בבזר תחתיות במחשפים במצללות: ח עלי
סמכה חמתך וכל משפריך ענית סלה: ט הרחקת
מידעי ממני שתני תועבות למו פלא ולא יצא: י עיני
ראבה מני עני קראתיך יהוה ^{אלהינו} בכל יום שטחתי
אליו כפי: יא הלמתי תעשה פלא אם רפאים יקומו
יודוך סלה: יב חספר בקבר חסדך אמונתך באבדון:
יג תיודע בחשך פלאך וצדקתך בארץ נשיח: יד ואני
אליו יהוה ^{אלהינו} שועתי ובבקר תפילתי תקדמך:
טו למח יהוה ^{אלהינו} תזנח נפשי תסתיר פניך ממני:
טז עני אני וגוע מנער נשאתי אמיד אפונה: יז עלי
עברו חרונך בעויתיך צמותותי: יח סבוני כמים כל
חיום הקיפו עלי יחד: יט הרחקת ממני אהב ורע
מידעי מחשך:

בַּמִּשְׁכָּל לְאִיתָן הָאֶזְרָחִי: בַּחֲסִדֵי יְהוָה
עוֹלָם אֲשִׁירָה לְדֹר וָדֹר אוֹדִיעַ אֱמוּנָתְךָ בְּפִי:

— שִׁמּוֹשׁ תִּהְיֶה —

לאדם שמאבד אבריו

משכיל לאיתן האזרחי חסדי ה' עולם (פט, א): [שימוש תהלים לפרק פט] לאדם שמתאבדים אבריו ועצמותיו מן החולאים אמור אותו על שמן זית וקח צמר מאיל גזוז ותן אותו השמן על הצמר ועשן אותו עליו, ואם תרצה להושיע איש מתפיסה צא לאויר השמים ואמור אותו ועיניך לשמים.

— זוהר תהלים —

הרים ואתנים הכל דבר אחד

מִשְׁכָּל לְאִיתָן הָאֶזְרָחִי (פט, א): [זוהר ח"ב פ' משפטים (דף ק"ט:)] **בֹּא**
 וּרְאֵה, כָּתוּב וְהָאֲתָנִים מוֹסְדֵי אֶרֶץ. כִּיּוֹן שֶׁכָּתוּב
 שָׁמְעוּ הָרִים, מִי הֵם הָרִים וּמִי הֵם אֲתָנִים? אֵלָּא הָרִים וְהָאֲתָנִים
 הֵם הַכֹּל דָּבָר אֶחָד. אֲבָל אוֹתָם שְׁלֹשָׁה עֲלִיוֹנִים מַעַל רְאשֵׁיהֶם,
 וְאוֹתָם שְׁלֹשָׁה לְמַטֵּה מֶהֱם, וְכֻלָּם אֶחָד. הָרִים לְמַעְלָה,
 וְעֲלֵיהֶם אֲמַר דָּוִד, (תהלים קכא) אֲשָׁא עֵינֵי אֶל הַהָרִים. וְאֵלֶּה הֵם
 שְׁלֹשָׁה הָרָאשׁוֹנִים. וְהָאֲתָנִים מוֹסְדֵי אֶרֶץ, אֵלֶּה הֵם שְׁלֹשָׁה
 אַחֲרוֹנִים, לְמַטֵּה מֶהֱם, שְׁנֵי עֲמוּדֵי הַבַּיִת וְאֶחָד שְׁמַחַת הַבַּיִת,
 וְאֵלֶּה נִקְרְאוּ מוֹסְדֵי אֶרֶץ. אֲתָנִים הֵם, וְהָרִים נִקְרְאוּ. זָקֵן זָקֵן,
 הָרִי יִדְעָתָּ, מִי שְׁעוֹרֶךָ קָרֵב, אִם לֹא יוֹדֵעַ לְהִשְׁמֵר, לֹא יִנָּצַח
 בְּקָרְבוֹת. צָרִיךְ לְהַכּוֹת בִּידּוֹ וּלְהִשְׁמֵר בְּרַעְיוֹנוֹ, מִה שִׁיחִיָּה
 אַחֵר חָשׁוּב, שִׁיחִיָּה הוּא חָשׁוּב, וַיֵּד יָמִין מְזֻמָּנָת תָּמִיד
 לְהַכּוֹת. וּמִחֲשׁוֹבוֹתָיו וַיֵּד שְׁמָאֵלִית זְמִינִים תָּמִיד לְקַבֵּל

❧ ————— ❧ זוהר תהלים ❧ ————— ❧

וְלִהְשֹׁמֵר, וַיִּמֵּן הַכֹּל. עֲכָשׁוּ אִמְרַתְּ וְהֶאֱתַנִּים. אֵיתָנִים הֵם לַמָּטָה, וְהָרִים לַמַּעְלָה. הַשְּׁמֵר זָקֵן, שֶׁהָרִי רַעִיּוֹן אַחֵר כְּנִגְדָּךְ, שְׁכָתוֹב (שם פט) מִשְׁכִּיל לְאֵיתָן הָאֲזָרְחִי. וְזֶהוּ אֲבָרָהֶם הַזָּקֵן, וְנִקְרָא אֵיתָן. וְאִם אֲבָרָהֶם הוּא אֵיתָן, יִצְחָק וַיַּעֲקֹב נִקְרָאוּ אֵיתָנִים. קוֹם זָקֵן, שֶׁהָרִי יִדְעַתְּ רַעִיּוֹן זֶה הִיָּה מִכָּה אֶת רַעִיּוֹנְךָ. וַיֵּשָׂא מִשְׁלוֹ וַיֹּאמֶר אֵיתָן מוֹשְׁכֶךְ וְשִׁים בְּסָלַע קִנְךָ (במדבר כד). אֵיתָן – זֶה בָּקָר שֶׁל אֲבָרָהֶם, וְהֵינּוּ (בראשית מד) הַבָּקָר אֹרֶז. זֶה הָעֲמוּד שֶׁכָּל הָעוֹלָם עוֹמֵד עָלָיו, וְאֵת אֹרֹז יִרְשׁ מֵאֲבָרָהֶם. נִקְרָא נֶהָר הַיּוֹצֵא מַעְדָּן. אִי זָקֵן זָקֵן, הִנֵּה רַעִיּוֹן אַחֵר כְּנִגְדָּךְ, וְלֹא יִדְעַתְּ לְהַשְׁמֵר אֵיךְ עוֹרְכִים קָרֵב. זָקֵן, אֵיפֹה הַכֹּחַ שֶׁלְּךָ? וְדַאי לֹא לַגְּבוּרִים הַמְּלַחְמָה.

בְּתוֹב מִשְׁכִּיל לְאֵיתָן הָאֲזָרְחִי, וְכָתוֹב מִשְׁכִּיל לְדוֹד. זֶה נֶהָר הַיּוֹצֵא מַעְדָּן, שֶׁהוּא תְּרַגְמָן לְדוֹד לְהוֹדִיעַ לוֹ מֵאוֹתָם דְּבָרִים הַנִּסְתָּרִים הָעֲלִיּוֹנִים. אִם מִשְׁכִּיל הוּא נֶהָר שִׁיּוּצָא מַעְדָּן, אֲזִי אֵיתָן הָאֲזָרְחִי אֲבָרָהֶם הוּא לַמַּעְלָה וְדַאי. זֶה יִדְעַתִּי. וְאֵף עַל גֵּב שְׁאֲנִי זָקֵן, עַל רַעִיּוֹן זֶה אֲנִי מוֹחָה. אֵיתָן הָאֲזָרְחִי הֵם שְׁתֵּי דְּרָגוֹת, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר בָּקָר אֹרֶז. אֹרֶז זֶה אֲבָרָהֶם. בָּקָר זֶה נֶהָר. אֵף כֶּךָ אֵיתָן הָאֲזָרְחִי. אֲזָרְחִי הוּא אֲבָרָהֶם. אֵיתָן, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר, זֶה אוֹתוֹ נֶהָר שֶׁשׁוֹפֵעַ וַיּוֹצֵא מַעְדָּן. עֲכָשׁוּ, זָקֵן, קוֹם עֲמֵד עַל מִרְכַּבְּתְּךָ, שֶׁעֲכָשׁוּ תִּפֹּל וְלֹא תוּכַל לָקוֹם. הָרִי שְׁלֹמָה הַמֶּלֶךְ בָּא בְּכַחוּתוֹ וּמִרְכַּבּוֹתָיו וּגְבָרָיו וּפָרָשָׁיו וּבָא כְּנִגְדָּךְ. קוֹם צֵא מִן הַשָּׂדֶה, שְׁלֹא יִמָּצֵא אוֹתְךָ שָׁם. כְּתוֹב (מלכים אה) וַיִּקְהֲלוּ אֶל הַמֶּלֶךְ

— ❦ — זוהר תהלים — ❦ —

שְׁלֹמֶה כָּל אִישׁ יִשְׂרָאֵל בִּירַח הָאֲתָנִים בְּחָג וְגו'. יִרַח שְׁנוּלָדוֹ בּוֹ הָאִיתָנִים, וּמִי הֵם? הָאָבוֹת, וְהֵם אִיתָנֵי הָעוֹלָם, וִירַח זֶה הוּא תִשְׁרִי. שְׁאַלְפָא בֵּיתָא חוּזָר לְמַפְרַע מִמַּטָּה לְמַעְלָה.

וַיַּעֲזֹר מְדַבְרִיךְ, נֶאֱחָה שְׁתַּצָּא מִן הַשְּׂדֵה וְלֹא תִמָּצֵא שָׁם. אֵלּוֹ כְּתוּב מִשְׁכִּיל אֵיתָן הָאֲזָרְחִי - אֲזַ כְּמוֹ שְׁאַמְרֵת. אָבֵל עֲכָשׁוּ שְׁכָתוּב מִשְׁכִּיל לְאֵיתָן הָאֲזָרְחִי, הִקְרַב שְׁלֹךְ אֵינוֹ כְּלוּם, וְתַצָּא מִן הַשְּׂדֵה בְּעַל כְּרַחֲךָ וְלֹא תִתְרָאֶה שָׁם. אִי זָקֵן, עָנִי מִסִּכָּן, אֵיךְ תַּצָּא? אִם כֶּךָ, יִנָּצְחוּ אוֹתָךְ וְתִבְרַח מִן הַשְּׂדֵה, כָּל בְּנֵי הָעוֹלָם יִרְדְּפוּ אַחֲרֶיךָ, וְאֵין לָךְ פָּנִים לְהִרְאוֹת לְפָנֵי אִישׁ לְעוֹלָמִים. כָּאֵן נִשְׁבַּע אָנִי שְׁלֹא אֶצָּא מִהַשְּׂדֵה, וְכֵאֵן אֶרְאֶה פָּנִים בְּפָנִים בְּשִׁלְמָה הַמְּלָה, וְכָל אִישׁ יִשְׂרָאֵל, וְהַגְּבָרִים וְהַפְּרָשִׁים וְהַמְּרַכְבוֹת שְׁלוֹ. הִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יְסִיעַ לָךְ, זָקֵן, שֶׁהֲרִי אַתָּה עֵינִי כַח. קוּם זָקֵן, הִתְגַּבֵּר בְּכַחֲךָ וְהִתְחַזַּק, שְׁעַד הַיּוֹם הַזֶּה הָיִיתָ גִבּוֹר חֲזָק בְּגִבְרִים. פִּתַּח וְאָמַר, מִשְׁכִּיל לְאֵיתָן הָאֲזָרְחִי. אֵלּוֹ כְּתוּב מִשְׁכִּיל לְדוֹד - אֲזַ כְּמוֹ שְׁאַמְרֵת, אָבֵל מִשְׁכִּיל לְאֵיתָן כְּתוּב. יֵשׁ מִשְׁכִּיל וַיֵּשׁ מִשְׁכִּיל. יֵשׁ מִשְׁכִּיל לְמַעְלָה וַיֵּשׁ מִשְׁכִּיל לְמַטָּה. מִשְׁכִּיל לְאֵיתָן, בְּזִמְנֵי שְׁאוֹתוֹ אִישׁ (נִהַר) עוֹמֵד בְּתִשּׁוּקָה, כָּל הָאִיבָרִים שְׁמֻחִים וּמִתְחַבְּרִים עִמּוֹ. וְאֵם הוּא עוֹלָה, עַד שֶׁהִמַּח הָעֲלִיּוֹן מִתְּפִיס אֵלָיו וְשִׁמַּח כְּנִגְדּוֹ. וְאֲזַ מִשְׁכִּיל לְאֵיתָן הָאֲזָרְחִי, מִשְׁכִּיל אוֹתוֹ וּמוֹדִיעַ לוֹ עַל יְדֵי אֲבָרָהֶם (עַל יְדֵיו שֶׁל אֲבָרָהֶם) אוֹהֲבוֹ כָּל מֶה שְׁצָרֶיךָ, וְאוֹתוֹ מִתְּ עֲלִיּוֹן מִשְׁכִּיל לְאֵיתָן.

❧ ————— ❧ זוהר תהלים ❧ ————— ❧

וּכְשֶׁדָּוִד הִמְלִיךְ נִתְקַן בְּתִשְׁבָּעָה אֱלִיּוֹ, הוּא מְשַׁכֵּיל לְדָוִד, כְּמוֹ שֶׁהָיָה הַמֶּלֶךְ הָעֲלִיּוֹן מְשַׁכֵּיל אוֹתוֹ. וְלִכְּן יֵשׁ מְשַׁכֵּיל וַיֵּשׁ מְשַׁכֵּיל. (יש משכיל).

בִּירַח הָאֵתָנִים, שְׁנוּלְדוֹ הָאֵתָנִים בִּירַח הַזֶּה. הַבְּנִין לְמִטָּה הוּא כְּמוֹ שְׁלֹמֶעֱלָה, וְנוּלְדוֹ בּוֹ הָרִים וְאֵיתָנִים. הָרִים נִסְתָּרִים. אֵתָנִים - יִרְכִּים חֲזָקוֹת כְּנַחֲשֵׁת, וְאוֹתוֹ הָאֵיתָן בִּינְיָהִם. קוֹם זָקֵן, תִּפְּהָ לְכָל הַצְּדָדִים. בְּשַׁעָה שְׁעָלָה מִשָּׁה לְקַבֵּל תּוֹרָה, מָסַר לוֹ הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁבַעִים מִפְתָּחוֹת שֶׁל הַתּוֹרָה. כְּשֶׁהִגִּיעַ לְחַמְשִׁים (לששים) וְתִשְׁעָה, הָיָה מִפְתָּח אֶחָד גָּנוּז וְנִסְתָּר, שֶׁלֹּא הָיָה מוֹסֵר לוֹ. הִתְחַנֵּן לִפְנָיו. אָמַר לוֹ: מִשָּׁה, כָּל הַמִּפְתָּחוֹת הָעֲלִיּוֹנִים וְהַתְּתוּנִים תְּלוּיִים בַּמִּפְתָּח הַזֶּה. אָמַר לִפְנָיו: רַבּוֹן הָעוֹלָם, מֶה שָּׁמוֹ? אָמַר לוֹ: אֵיתָן. וְכָל אוֹתָם אֵיתָנִים תְּלוּיִים בּוֹ, וּבּוֹ עוֹמְדִים מְחוּץ לַגּוֹף, שֶׁתּוֹרָה שְׁבַכְתָּב הוּא, מוֹדִיעַ לוֹ וּמְשַׁכֵּיל אוֹתוֹ, הוּא עֶקֶר וְהַמִּפְתָּח שֶׁל תּוֹרָה שְׁבַכְתָּב.

וּכְשֶׁנִּתְקַנְהָ תּוֹרָה שְׁבַעֲל פֶּה אֱלִיּוֹ, עֶקֶר הַהִיכָל הוּא הַמִּפְתָּח שְׁלָה (אֱלִיּוֹ), וְדָאִי שְׁאֵז מְשַׁכֵּיל לְדָוִד. וּמִתּוֹךְ שִׁירְשָׁה תּוֹרָה שְׁבַעֲל פֶּה (אֱלִיּוֹ) אוֹתִיּוֹת לְמַפְרָע. וְעַל זֶה הוּא נִקְרָא תִשְׁרָ"י, הוּא תִשְׁרָ"ר, אֲבָל מְשׁוּם שֶׁהוּא סוּד הַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ, חֲתוּם בּוֹ הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אוֹת שֶׁל שָׁמוֹ י'. בַּמִּזְבֵּחַ חֲתוּם בּוֹ ה', הָרָשֶׁת עַד חֲצֵי הַמִּזְבֵּחַ. בָּאָה דְּבוּרָה וְחִתְמָה בּוֹ ו', וְהִינּוּ מֶה שְׁכַתּוֹב (שׁוּפְטִים ה) וְתִשְׁרָ דְּבוּרָה. וּבִמְקוֹם הַזֶּה הַחֲתוּם שֶׁל הַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ שֶׁחֲתָם בּוֹ. וְאוֹתוֹ

❧ ————— ❧ זוהר תהלים ❧ ————— ❧

המפתח, כשפותח בתורה שבעל פה, צריכים להודע לו, וזהו תניא, איתן מושבך, בריאת מחוץ לגוף. איתנים הם תנאים, עמודים תומכים מחוץ לגוף. עכשו יש להודיע דבר, בזמן שאלה לתורה שבכתב נקראים איתנים - לתורה שבעל פה נקראים תנאים. איתן אל התורה שבכתב. תניא אל התורה שבעל פה, והכל כראוי. חברים, הריני בשדה. שלמה המלך והגבורים החזקים שלו יבא וימצא זקן אחד עיף בכחו, חזק גבור, מנצח קרבות. הריני יודע שיבא, ועומד אחר סלע השדה והוא משגיח בי ואיך גבורתי עומדת בשדה, לבדו משגיח, שהוא איש שלום, בעל השלום, והולך לו. עכשו, זקן, גבורתך עליך, ואתה לבד בשדה, שוב למקומך והתר כלי זינך מעליך. (כמי שיוצא מן השדה).

התשפחת הזו אברהם אמר אותה בשעה שעסק בעבודת הקב"ה

משכיל לאיתן האזרחי וגו' (פמ, א) : [זוהר ח"א פ' ויחי (דף רל:)]

פתח רבי יהודה ואמר. התשפחת הזו אברהם אמר אותה בשעה שעסק בעבודת הקדוש ברוך הוא, ועשה חסד עם בני העולם שיודעו כלם לקדוש ברוך הוא, שהקדוש ברוך הוא שולט על העולם, ונקרא איתן משום שהתחזק בתקף בקדוש ברוך הוא. חסדי ה' לעולם אשירה, וכי מצד החסדים באים לזמר? אלא כאן נכלל צד השמאל בימין, ולכן הקדוש ברוך הוא נסה את אברהם ובחן אותו. והרי נתבאר שיצחק בן שלשים ושבע שנים היה באותו הזמן,

❦ ————— ❦ זוהר תהלים ❦ ————— ❦

מִה זֶה נִסָּה אֶת אַבְרָהָם? הֲיֵיהָ צָרִיךְ לִכְתֹּב נִסָּה אֶת יִצְחָק!
אֲלֵא נִסָּה אֶת אַבְרָהָם שְׂמִימָצָא בְּדִין וְלִהְפָּלֵל בְּדִין שְׂמִימָצָא
שָׁלֵם כְּרֹאנִי, וְעַל זֶה חֲסָדֵי ה' עוֹלָם אֲשִׁירָה. דָּבָר אַחֵר
חֲסָדֵי ה' עוֹלָם אֲשִׁירָה - אוֹתָם חֲסָדִים שֶׁהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
עוֹשֶׂה עִם הָעוֹלָם. לָדֶר וְדֶר אוֹדִיעַ אֲמוֹנָתְךָ בְּפִי - טוֹב וְאַמֶּת
שְׁעוֹשֶׂה עִם הַכֹּל. לָדֶר וְדֶר אוֹדִיעַ אֲמוֹנָתְךָ - זֶה אֲמוֹנַת הַקְדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא שֶׁהוֹדִיעַ אַבְרָהָם בְּעוֹלָם וְהִזְכִּירוֹ בְּפִי כָּל הַבְּרִיּוֹת,
וְעַל זֶה אוֹדִיעַ אֲמוֹנָתְךָ בְּפִי.

וְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הוֹדִיעַ לְאַבְרָהָם סוֹד הָאֲמוֹנָה, וּכְשִׁידַע
סוֹד הָאֲמוֹנָה, יָדַע שֶׁהוּא עֶקֶר וְקִיּוֹם הָעוֹלָם,
שֶׁבִגְלָלוֹ נִבְרָא הָעוֹלָם וְהַתְּקִיּוֹם. זֶהוּ שֶׁכְּתוּב כִּי אִמְרַתִּי עוֹלָם
חֲסֵד יִבְנֶה וְגו'. כְּשֶׁבִרָא הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת הָעוֹלָם, רָאָה
שֶׁלֹא יָכוֹל לַעֲמֹד, עַד שֶׁהוֹשִׁיט יָמִין עָלָיו וְהַתְּקִיּוֹם, וְאִם
לֹא שֶׁהוֹשִׁיט יָמִין עָלָיו, לֹא הָיָה מִתְּקִיּוֹם, מִשּׁוּם שֶׁהָעוֹלָם
הַזֶּה נִבְרָא בְּדִין, וְכֵן בְּאַרְנוֹ. וְנֶאֱמַר בְּרֹאשִׁית, וְסוֹד כָּלֵל
אַחַד, שְׁנֵי גִּוְנִים כָּאן, בְּרֹאשִׁית. אֵף עַל גִּב שְׁאֲמַרְנוּ רֹאשִׁית
מִלְמַטָּה לְמַעְלָה, רֹאשִׁית כֵּן גַּם מִלְמַעְלָה לְמַטָּה, וְאַמַּרְנוּ
ב' רֹאשִׁית, כְּמוֹ שְׁאֲמַרְנוּ בֵּית קֹדֶשׁ הַקְדָּשִׁים, שֶׁהָרִי נִתְּנָה
[היא בית] לְאוֹתָהּ רֹאשִׁית, וְהַדָּבָר כָּלּוּל הוּא כְּאַחַד. וּבִבְי"ת
הַזֶּה נִבְרָא הָעוֹלָם הַזֶּה וְלֹא הַתְּקִיּוֹם אֲלֵא בְיָמִין, וְהָרִי פְּרִשׁוּהָ
בְּהַפְּרָאָם - כְּתוּב בְּאַבְרָהָם, וּמִשּׁוּם כֵּן, אִמְרַתִּי עוֹלָם חֲסֵד
יִבְנֶה. וּבִנְיָן הָרֹאשׁוֹן שֶׁל הָעוֹלָם [אוֹתוֹ הַעוֹלָם], אוֹתוֹ הָאֹר שֶׁל
הַיּוֹם הָרֹאשׁוֹן הָיָה בּוֹ לְקִיּוֹם, וְאַחֵר כֵּן בְּיוֹם הַשְּׁנִי בְּשִׁמְאֵל.

ג **כִּי אָמַרְתִּי עוֹלָם חֶסֶד יִבְנֶה שָׁמַיִם תִּבְנֶה אֱמוּנָתְךָ**

זוהר תהלים

ובאלה תקן שמים, וכתוב שמים תבין אמונתך בהם. דבר אחר שמים תבין אמונתך בהם – שמים נתקנו באותם חסדים, וסוד האמונה התקינה בהם, שאין תקונייה אלא מתוך שמים. כרתי ברית לבחירי – זהו סוד האמונה.

הַגְדִּיל הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת הַחֶסֶד בְּעוֹלָם וּלְכָל אֶחָד נוֹלָדָה עֲמוֹ נִקְבָּה

כִּי אָמַרְתִּי עוֹלָם חֶסֶד יִבְנֶה וְגו' (פמ, א) : [זוהר ח"ג פ' אחרי מות (דף ע"ט)] לַמִּדְנֹה, אַחֵר שֶׁהִסְתַּלְקוּ קִיָּן וְהֵבֵל, חֹזֵר אָדָם לְאִשְׁתּוֹ, וְהַתְּלַבֵּשׁ בְּרוּחַ אַחֲרָת, וְהוֹלִיד אֶת שֵׁת. מִכָּאֵן הִתְיַחֲסוּ דוֹרוֹת הַצַּדִּיקִים בְּעוֹלָם, וְהַגְדִּיל הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת הַחֶסֶד בְּעוֹלָם, וּלְכָל אֶחָד נוֹלָדָה עֲמוֹ נִקְבָּה, שִׁיתִּישֵׁב הָעוֹלָם כְּמוֹ שְׁלֹמֶעֱלָה. וְהָרִי פְּרִשׁוּהָ הַחֲבֵרִים בְּסֵתָם מִשְׁנָה, שִׁכְתוֹב וְאִישׁ אֲשֶׁר יִקַּח אֶת אַחֲתוֹ בֵּת אָבִיו אוֹ בֵּת אִמּוֹ וְגו', חֶסֶד הוּא. חֶסֶד הוּא וְדָאִי. וְאַחֵר שֶׁשָּׁרָה הַחֶסֶד, יֵצְאוּ גִזְעִים וְשָׂרִישִׁים מִתַּחַת לְמַעְלָה, וְנִפְרְדּוּ הָעֲנָפִים, וְהִקְרֹב הַתְּרַחֵק. אֲזִי גִדֵּל הָעֲנָף וְכָא לְהַתְחַבֵּר בְּזוּיָא אֶחָד עִם הָאֵילָן. זֶה בְּרֵאשׁוֹנָה, זֶה בְּסֵתָר הָעוֹלָם, מִשּׁוּם שִׁכְתוֹב (תהלים פב) אָמַרְתִּי עוֹלָם חֶסֶד יִבְנֶה. אֲכַל מִכָּאֵן וְהִלָּאָה, אֲנָשִׁים שִׁמְצָאוּ בוֹ – וְנִכְרְתוּ לְעֵינֵי בְנֵי עַמָּם.

כִּי אָמַרְתִּי עוֹלָם חֶסֶד יִבְנֶה וְגו' (פמ, א) : [זוהר ח"ג פ' מטות (דף רנ"ט)] בֵּא וְרָאָה, כְּתוּב (תהלים פט) אָמַרְתִּי עוֹלָם חֶסֶד יִבְנֶה. מַה זֶה חֶסֶד? הוּא אֶחָד מִכְתָּרִים עֲלִיוֹנִים שֶׁל הַמַּלְאָךְ, שְׁנִשְׁמַת

בהם: ד כרתי ברית לבחירי נשבעתי לדוד עבדי:

— זוהר תהלים —

ישראל קרא לה הקדוש ברוך הוא חסד, על תנאי שיבנה, ולא ישמד חסד מהעולם, משמע שכתוב יבנה. ומשום כך שנינו, מי שמשמיד חסד מהעולם, ישמר הוא לעולם הבא. ועל זה כתוב, (דברים כה) לא תהיה אשת המת החוצה, בשביל לעשות חסד עם המת. ויעשה הבנין, שכתוב עולם חסד יבנה.

נשבעתי לדוד עבדי (פמ, ד): [זוהר ח"א 9' יחי (דף רל):] דבר אחר, זהו צדיק שממנו יוצאות ברכות לכל התחתונים, וכל [אותן] החיות הקדושות, בלן מתברכות מאותו השפע ששופע לתחתונים, ולכן כתוב כרתי ברית לבחירי. נשבעתי לדוד עבדי – זה סוד האמונה שהוא עומד תמיד בצדיק הזה, קיום העולם, שלא יתפזרו לעולמים חוץ מזמן הגלות שנמנע שפע הברכות, וסוד האמונה לא השלם, וכל הקדושות נמנעו. וכשנכנס הלילה, מאותו הזמן הקדושות לא נכנסו לפני המלך. ואף על גב שהקדושות לא התעוררו, אבל בחוץ עומדים ומזמרים שירה, וכשנחלק הלילה והתעוררות עולה מלמטה למעלה, אז הקדוש ברוך הוא מעורר כל חילות השמים לבכיה, ובוטט ברקיע, ומזדעזעים עליונים ותחתונים.

ואין מנוחה לפניו, פרט לזמן שמתעוררים למטה בתורה, אז הקדוש ברוך הוא וכל אותן נשמות הצדיקים [שעמו], כלם מקשיבים ושמחים לאותו קול, ואז מנוחה. [לפניו, ובאה מנוחה לכל נשמות הצדיקים שעמו] [לפניו נמצאת]. משום שמיום שנתחבר המקדש למטה, נשבע הקדוש ברוך הוא

ה עד עולם אֶבֶן זָרַעַךְ וּבְנִיתִי לְדֹר וָדֹר בְּסֶאֱךָ סֵלָה:
ו וַיִּזְדּוּ שָׁמַיִם פְּלִאָה יְהוֹנָדָה אֶת אֲמוֹנֶתְךָ בְּקַחַל
קְדָשִׁים: ז כִּי מִי בִשְׁחַק יַעֲרֹךְ לִיהוֹנָדָה יְדָמָה
לִיהוֹנָדָה בְּכִנֵּי אֱלֹהִים: ח אֵל נַעֲרִץ בְּסוּד קְדָשִׁים
רָבָה וְנִזְרָא עַל כָּל סְבִיבָיו: ט יְהוֹנָדָה אֱלֹהֵי
צָבָאוֹת מִי כְמוֹד חֶסֶן יְהִי וְאֲמוֹנֶתְךָ סְבִיבֹתֶיךָ: י אֶתְּהָ
מוֹשֵׁל בְּגִאוֹת הַיָּם בְּשׂוֹא גִלְיָו אֶתְּהָ תִשְׁבַּחֵם: יא אֶתְּהָ

זוהר תהלים

שְׁלֹא יִכְנָס לְתוֹךְ יְרוּשָׁלַיִם שֶׁל מַעֲלָה עַד שִׁכְנָסוּ יִשְׂרָאֵל
לִירוּשָׁלַיִם שֶׁל מָטָה, שְׁכָתוֹב (הושע יא) בְּקֶרֶךְ קְדוֹשׁ וְלֹא
אָבֹא בְעִיר, וְהָרִי פָרְשׁוּהָ הַחֲבָרִים. וְכָל אוֹתָם מְזַמְּרִים
עוֹמְדִים בַּחוּץ וְאוֹמְרִים שִׁירָה בְּשִׁלְשֶׁת חֲלָקֵי הַלֵּילָה, וְכָלֵם
מִשְׁבָּחִים בְּתִשְׁבָּחוֹת יְדוּעוֹת, וְכָל חִילוֹת הַשָּׁמַיִם, כָּלֵם
מִתְעוֹרְרִים בַּלֵּילָה, וְיִשְׂרָאֵל בַּיּוֹם, וְקִדְשָׁה לֹא מְקַדְשִׁים
לְמַעֲלָה עַד שִׁישְׂרָאֵל מְקַדְשִׁים לְמָטָה, וְאִזּוֹ כָּל חִילוֹת
הַשָּׁמַיִם מְקַדְשִׁים אֶת הַשֵּׁם הַקְדוֹשׁ כְּאֶחָד. וְעַל זֶה יִשְׂרָאֵל
קְדוֹשִׁים מְתַקְדְּשִׁים מַעֲלִינִים וְתַחֲתוֹנִים [מִשׁוֹם שֶׁהַקְדָּשָׁה שֶׁל שְׁמוֹ
שֶׁל הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא עוֹלָה אֶלָּא מִלְּמַעְלָה וּמִלְּמַטָּה] כְּאֶחָד. זֶהוּ
שְׁכָתוֹב (ויקרא יט) קְדָשִׁים תִּהְיוּ כִּי קְדוֹשׁ אֲנִי ה' אֱלֹהֵיכֶם.

גְּדֹל הַהִשְׁתַּקְקוֹת אֶת עַל פִּי שְׁאִינוּ יָכוֹל לַעֲשׂוֹת לְמַעֲשֵׂה -
גְּדוֹל הוּא מְאֹד הַכִּסּוּפִים

אֶתְּהָ מוֹשֵׁל בְּגִאוֹת הַיָּם וְגו' (פס, י): [זוהר בראשית פ' נח (דף טט):]

תפילה לאחר קריאת הזוהר

יְהי רְצוֹן מִלְפָּנֶיךָ יְהוָה יְהוֹשֻׁעַ יֵאָחֲזֵנִי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵי שְׂיִתְקַיֵּם בְּנוֹ
עֵתָה מִקְרָא שְׁכָתוֹב "וְאֲשִׁים דְּבָרֵי בְּפִיךָ וּבְצֶל יָדֵי כְּסִיתֶיךָ
לְנִמְעַ שְׁמַיִם וְלִיסֹד אֶרֶץ", לְהַעֲלוֹת לְרוּמָם וּלְתַקֵּן הַרְסוֹת
וְחִרְבוֹת הַשְּׂכִינָה הַקְדוּשָׁה לְקִשּׁוּט וּפּוּרְפִירָא עֲלָאָה וּלְאַרְמוֹן שְׁעַל
מְכוּנֹה יֵשֵׁב לְהַחְזִיר עֲטָרָה לְיוֹשְׁנֶיהָ וְקַיִם בְּנוֹ מִהֲרָה מִקְרָא שְׁכָתוֹב
"וְהָיָה אֹר חֲלָבָנָה כְּאֹר הַחֲמָה וְאֹר הַחֲמָה יִהְיֶה שְׁבַעֲתַיִם כְּאֹר
שְׁבַעַת הַיָּמִים". וְזִכּוֹת הַרְשָׁבִי הַקְדוּשׁ וּבְנוֹ רַבִּי אֶלְעָזָר, וְיוֹתָם בֶּן
עֲזִיָּהוּ, יַעֲמֹד לָנוּ לְתַקֵּן הָעוֹלָם מִיּוֹם שֶׁנִּבְרָא עַד סוֹפוֹ בְּרִצּוֹנוֹ
וּכְרִצּוֹן יִרְאִיו. וּבִזְכוֹת הַיּוֹתָנוּ עֲסוּקִים בְּחֻקְמָה הַזֹּאת, עַל יְדֵהָ
תִּתְקַרֵּב הַנְּאוּלָּה, וְיִשְׁוּעָתָהּ מִהֲרָה תַּצְמִיחַ, לְעֲלוֹי שְׂכִינַת עֲוִינוֹ
בְּמִהֲרָה בְּיָמֵינוּ. וְיִקְוִים בְּנוֹ מִקְרָא שְׁכָתוֹב "וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהי
אוֹר", וַיִּזְרַח עֲלֵינוּ אוֹר יְהוָה יֵאָחֲזֵנִי יֵאָחֲזֵנִי, בְּיוֹם הַחַיָּה יִהְיֶה יְהוָה
יֵאָחֲזֵנִי אֶחָד וְשְׁמוֹ אֶחָד, אֲמֵן נִצַּח סֶלָה וְעַד. (נִסַּח הַתְּפִלָּה מִתּוֹךְ לְשׁוֹנוֹ

הַקְדוּשׁ שֶׁל רַבִּי חַיִּים וְיִסְאֵל זִיע"א)

מוֹדָה אֲנִי לְפָנֶיךָ יְהוָה יֵאָחֲזֵנִי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵי שְׂוִכִּיתִנִּי
לְלַמּוֹד וּלְהַגִּיט בְּסִפְרֵי הַקְדוּשׁ הַזֶּה זִיְהִרָה עֲלֵיָאָה, וְזִכּוֹת
הַתַּנְאִים הַקְדוּשִׁים שֶׁלְמַדְנוּ תוֹרָתָם יַעֲמֹד לָנוּ וּלְזַרְעֵנוּ וּנְזַכֶּה
לְהִבְטָחַת הַנְּבִיא (יִשְׁעִיָּה נֵם, כ-כא) וּבֹא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל וְלִשְׁבִּי פֶשַׁע בְּיַעֲקֹב
נָאִם יְהוָה יֵאָחֲזֵנִי יֵאָחֲזֵנִי. וְאֲנִי זֹאת בְּרִיתִי אִתְּם אֲמַר יְהוָה יֵאָחֲזֵנִי
רוּחִי אֲשֶׁר עָלֶיךָ וּדְבָרֵי אֲשֶׁר שְׁמַתִּי בְּפִיךָ לֹא יִמוּשׁוּ מִפִּיךָ וּמִפִּי

תפילה לאחר קריאת הוזהר

וְרַעַד וּמִפִּי זֶרַע וְרַעַד אָמַר יְהוָה יֵאָהֲדוּנִי מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם.
וַיִּתְקַיֵּם בָּנוּ הַנְּבוּאָה (ישעיה נא, מז) וְאֲשִׁים דְּבָרֵי בְּפִיךָ וּבְצֶל יָדֶי
בְּפִיתֶיךָ לְנִמְעַ שְׁמוֹת וְלִיסַד אֶרֶץ וְלֵאמֹר לְצִיּוֹן עֲמִי אֲתָה. וּבִרְכַּת
מִשָּׁה רַעִיָא מְהִימָנָא תַתְּנֶלָּה בְּמַהֲרָה דִּידֶךָ, יְהוָה יֵאָהֲדוּנִי בְּדָד
יִנְחֶנּוּ וְאִין עֲמוֹ אֵל גָּבֵר, יִרְאוּ עֵינֵינוּ וְיִשְׁמַח לִבֵּנוּ וְתִגַּל נַפְשֵׁנוּ
בִּישׁוּעָתֶךָ בְּאַמַּת בְּאַמֹּר לְצִיּוֹן מֶלֶךְ אֱלֹהֶיךָ, בְּרוּךְ יְהוָה יֵאָהֲדוּנִי
לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן.

(סוד ה')

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מֶלֶךְ רַחֲמָן רַחֵם עָלֵינוּ טוֹב וּמְטִיב הַדָּרֵשׁ
לָנוּ. שׁוּבָה אֵלֵינוּ [עָלֵינוּ] בְּחֶמְדִּין רַחֲמִיךָ בְּגִלְל אֲבוֹת
שְׁעִשׂוּ רְצוֹנֶךָ. בְּנֵה בֵיתֶךָ בְּבִתְחִלָּה וְכוֹנֵן מִקְדָּשְׁךָ עַל מְכוֹנֵנוּ.
וְהִרְאֵנוּ בְּבִנְיָנוּ וְשִׁמְחָנוּ בְּתַקְוָנוּ. וְהִשָּׁב שְׂכִינְתְּךָ לְתוֹכֵנוּ, וְהִשָּׁב
בְּהֵימָה לְעַבֹּדְתָם וְלוֹוִיִּם לְדוֹכְנָם לְשִׁירָם וְלִזְמָרָם. וְהִשָּׁב יִשְׂרָאֵל
לְגוֹיָהֶם. וּמִלֵּאָה הָאֶרֶץ דַּעַה אֵת יְהוָה יֵאָהֲדוּנִי לִירְאָה וּלְאַהֲבָה
אֵת שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל הַגָּבוֹר וְהַנּוֹרָא אָמֵן בֵּן יְהִי רְצוֹן.

(ס"ח)

פתיחת אליהו הנביא

כתב הרמ"ק: טוב לומר תפלת פתח אליהו זכור לטוב הנזכרת בריש ספר תיקוני הוזהר (סדור רבי שבתאי מראשקוב). וכתב החיד"א, אשר קבלו רבנו קדישי, שהיא מסגלת לקבלת התפלה. (עבודת הקודש מורה באצבע סוף סימן י'). והרי"ח הטוב כתב, שבאמירתה מסוגל לכרור ניצוצי הקדושה (בא"ח, פ' בחר סוף ההקדמה).

פְּתַח אֱלֹהֵי הַנְּבִיא זְכוּר לטוֹב וְאָמַר. רַבּוֹן הָעוֹלָמִים שְׂאֵתָה הוּא אֶחָד לְבָד, וְלֹא בְּחֻשְׁבוֹן הַמַּסְפָּרִים. אֵתָה הוּא עֲלִיּוֹן מֵעַל כָּל הָעֲלִיּוֹנִים, נֶעֱלַם מֵעַל כָּל נַעֲלָמִים. וְאִין מַחְשָׁבָה אוּ תְּפִיסָה בְּךָ לְהַשִּׁיגְךָ כָּלֵל. אֵתָה הוּא שְׁהוּצֵאתָ וְגִלִּיתָ עֶשֶׂר תְּקוּנִים, וְקוֹרְאִים לָהֶם עֶשֶׂר סְפִירוֹת, לְהַנְהִיג בָּהֶם עוֹלָמוֹת סְתוּמִים שְׂאִינֶם נִגְלִים וְעוֹלָמוֹת הַנִּגְלִים. וּבָהֶם אֵתָה מְתַכֶּסֶּה מִבְּנֵי אָדָם, וְאֵתָה הוּא שְׁקוּשֵׁר אוֹתָם וּמִיחַד אוֹתָם. וּמִפְּנֵי שְׂאֵתָה מִבְּפָנִים,

פֶּתַח אֱלֹהֵי בִלְשׁוֹן אֲרָמִית

פְּתַח אֱלֹהֵי הַנְּבִיא זְכוּר לטוֹב וְאָמַר: רַבּוֹן עֲלָמִין דְּאֵתָה הוּא חַד וְלֹא בְּחֻשְׁבוֹן. אֵתָה הוּא עֲלָאָה עַל כָּל עֲלָאִין סְתִימָא עַל כָּל סְתִימִין, לִית מַחְשָׁבָא תְּפִיסָא בְּךָ כָּלֵל. אֵתָה הוּא דְּאֶפְקֵת עֶשֶׂר תְּקוּנִין, וְקָרִינָן לְהוֹן עֶשֶׂר סְפִירָן, לְאַנְהָגָא בְּהוֹן עֲלָמִין סְתִימִין דְּלֹא אֶתְגַּלְיָן, וְעֲלָמִין דְּאֶתְגַּלְיָן. וּבְהוֹן אֶתְכַּסִּיאת מִבְּנֵי נָשָׂא, וְאֵתָה הוּא דְּקֻשִּׁיר לֹון וּמִיחַד לֹון. וּבְגִין דְּאֵתָה מְלָגָאוּ - כָּל מָאן דְּאֶפְרִישׁ חַד מִחֻבְרִיה מְאֵלִין עֶשֶׂר [סְפִירָן], אֶתְחַשֵּׁב לָהּ כְּאֵלוּ אֶפְרִישׁ בְּךָ. וְאֵלִין עֶשֶׂר סְפִירָן אֲנֹון אֲזִלִין כְּסֻדְרָן, חַד אֲרִיף וְחַד קָצֵר וְחַד בֵּינוּנִי. וְאֵתָה הוּא דְּאַנְהִיג לֹון, וְלִית מָאן דְּאַנְהִיג לָךְ, לֹא לְעֵלָא וְלֹא לְתַתָּא וְלֹא מִכָּל סְטָרָא. לְבוּשִׁין תְּקַנְתָּ לֹון דְּמִנְהִיהוּ פְּרָחִין נִשְׁמַתִין לְבִנֵי נָשָׂא. וְכִמְה גּוֹפִין תְּקַנְתָּ לֹון, דְּאֶתְקַרִיא

כָּל מִי שֶׁמִּבְדִּיל וּמִפְרִיד אֶחָד מִחֵבְרוֹ, מֵאֵלּוּ עֶשֶׂר סְפִירוֹת, נִחָשֵׁב לֹא כְּאֵלּוּ הוּא מִפְרִיד בָּךְ. וְאֵלּוּ עֶשֶׂר סְפִירוֹת, הֵם הוֹלְכִים כְּסֹדָרָם, אֶחָד אַרְוֶה, וְאֶחָד קֶצֶר, וְאֶחָד בֵּינוֹנִי. וְאַתָּה הוּא שְׁמֹנְהִיג לָהֶם. וְאִין מִי שְׁמֹנְהִיג לָךְ, לֹא מְלַמֵּעֲלָה וְלֹא מְלַמְטָה וְלֹא מְכַל צַד שְׁהוּא. לְבוֹשִׁים תִּקְנֶת לָהֶם, שְׁמָהֶם פּוֹרְחִים נִשְׁמוֹת לְבָנֵי אָדָם, וְכִמְה גּוֹפִים תִּקְנֶת לָהֶם, שְׁנִקְרְאוּ גּוֹפִים כְּלָפֵי הַלְבוּשִׁים שְׁמֹכְסִים עֲלֵיהֶם, וְנִקְרְאִים בְּתִקּוֹן הַזֶּה. הַחֶסֶד זְרוֹעַ יְמִין. גְּבוּרָה זְרוֹעַ שְׁמָאל. תַּפְאֶרֶת כְּנֶגֶד הַגּוֹף. נִצָּח וְהוֹד כְּנֶגֶד שְׁנֵי רִגְלָיו. יְסוֹד - שְׁלִימוֹת הַגּוֹף, וְהוּא אוֹת בְּרִית קוֹדֵשׁ. מַלְכוּת נִקְרְאת פֶּה, תּוֹרָה שְׁבַעֲל פֶּה קוֹרְאִים לָהּ. מִדַּת הַחֻכְמָה הִיא הַמַּחַ, הִיא הַמַּחֲשָׁבָה שְׁבַעֲנִים. מִדַּת הַבִּינָה הִיא הַלֵּב, וּבָהּ הַלֵּב מְכִין, וְעַל אֵלּוּ שְׁנֵיהֶם [הַחֻכְמָה וְהַבִּינָה] נֶאֱמָר, הַנִּסְתָּרוֹת לֹא אֵלֶינִי. כְּתוּב עֲלֵיוֹ, הוּא כְּתוּב מַלְכוּת, וְעֲלָיו נֶאֱמָר מְגִיד מְרֹאשִׁית אַחֲרִית, וְהוּא הָרֹאשׁ שְׁמֹנִיחִים עֲלָיו תְּפִלִּין, וּבְנִשְׁמָה הַפְּנִימִית מֵאִיר שֵׁם אוֹת יוֹד וְאוֹת

פתיחת אליהו בלשון ארמית

גּוֹפִין לְגַבִּי לְבוּשִׁין דְּמַכְסִּין עֲלֵיהוֹן. וְאַתְקִרְיֵאן בְּתִקּוּנָא דָּא: חֶסֶד - דְּרוּעָא יְמִינָא. גְּבוּרָא - דְּרוּעָא שְׁמָאלָא. תַּפְאֶרֶת - גּוּפָא. נִצָּח וְהוֹד - תְּרִין שׁוּקִין. יְסוֹד - סִימָא דְּגּוּפָא, אוֹת בְּרִית קוֹדֵשׁ. מַלְכוּת - פֶּה תּוֹרָה שְׁבַעֲל פֶּה קְרִינֵן לָהּ. חֻכְמָה - מוֹחָא, אִיהִי מַחֲשָׁבָה מְלָגָאוּ. בִּינָה - לְבָא, וּבָהּ הַלֵּב מְכִין. וְעַל אֵלִין תְּרִין כְּתִיב: "הַנִּסְתָּרוֹת לִיהוֹה אֵלֵהִינוּ". כְּתוּב עֲלֵיוֹן - אִיהוּ כְּתוּב מַלְכוּת. וְעֲלָהּ אֶתְמַר: מְגִיד מְרֹאשִׁית אַחֲרִית. וְאִיהוּ קְרַקְפֶּתָא דְּתַפִּילִי. מְלָגָאוּ אִיהוּ אוֹת יו"ד וְאוֹת ה"א וְאוֹת וָאו"ו | וְאוֹת ה"א, דְּאִיהוּ אֶרֶח אֲצִילוֹת. וְאִיהוּ שְׁקִיו דְּאִילְנָא בְּדְרוּעֵי וְעַנְפוֹי, כְּמִיָּא דְּאֶשְׁקִי לְאִילְנָא וְאַתְרַבִּי בְּהוּא שְׁקִיו:

הא ואות ואו ואות הא, שהוא דרך אצילות, והוא משקה את האילן בורעותיו וענפיו, פמים שמשקים את האילן, ומתרבה ומתגדל באותה ההשקאה.

רבון העולם, אתה הוא עליון על כל העליונים, וסבת כל הסבות, ואתה משקה את הספירות שנקראים אילן, בנביעת המעין, ואותו אור המעין הוא כנשמה לגוף, שהוא חיים לגוף. וכך אין דמיון, ואין דמות מכל הספירות ותחבראים הפנימיים והחיצוניים. ובראת שמים וארץ. והוצאת מהם שמש, וירח, וכוכבים ומזלות. ובארץ בראת אילנות ודשאים, וגן עדן, ועשבים, וחיות ועופות ודגים ובהמות ובני אדם. להכיר ולהודיע בהם עליונים, ואיך יתנהגו בהם עליונים ותחתונים, ואיך נפרים ונודעים עליונים ותחתונים, ואין מי שידע ומשיג באין סוף ברוך הוא כלל. ובלעדי אורו יתברך, אין יחוד בעליונים ותחתונים,

פתיחת אליהו בלשון ארמית

רבון עלמין, אנת הוא עלת העלות וסבת הסבות, דאשקי לאילנא בההוא נביעו. וההוא נביעו איהו כנשמתא לגופא, דאיהו חיים לגופא, וכך לית דמיון ולית דיוקנא מכל מה דלגאו ולבר. ובראת שמיא וארעא, ואפקת מנהון שמשא וסיהרא וכוכביא ומזלי, ובארעא אילנין ודשאין, וגנתא דעדן, ועשבין, וחיון ועופין ונונין, ובעירין, ובני נשא. לאשתמודעא בהון עלאין, ואיך יתנהגון בהון עלאין ותתאין, ואיך אשתמודעאן עלאי ותתאי, ולית דיידע כך כלל. ובר מנך, לית יחודא בעלאי ותתאי. ואנת אשתמודע אדון על כללא. וכל ספירין כל חד – אית ליה שם ידיעא, ובהון אתקריאו מלאכי. ואנת לית לך שם ידיעא, דאנת הוא ממלא כל שמהן, ואנת הוא שלימו דכלהו.

וְאֵתָהּ נָכַר וְנוֹדַע אֲדוֹן עַל כָּלָם, וְלִכְל סְפִירָה לְכָל אֶחָד יֵשׁ שֵׁם יְדוּעַ, וּבְשֵׁמוֹת הַסְּפִירוֹת נִקְרָאִים הַמְּלָאכִים. וְאֵתָהּ אֵין לָךְ שֵׁם יְדוּעַ, שְׁאֵתָהּ הוּא מְמַלֵּא וּמַחֲיָה אֶת כָּל הַסְּפִירוֹת הַנִּקְרָאִים בְּשֵׁמוֹת. וְאֵתָהּ הוּא הַמְּשַׁלֵּם וּמְמַלֵּא אֶת כּוֹלָם וְכֹאֲשֶׁר אֵתָהּ מְסִיר אֶת הַשְּׁפָעֶתֶךָ מֵהֶם, יִשְׁאָרוּ כָּל הַשֵּׁמוֹת כְּגוֹף בְּלִי נִשְׁמָה. אֵתָהּ הוּא חֶכֶם וְלֹא עַל יְדֵי הַחֲכֵמָה הַיְדוּעָה בַּסְּפִירוֹת, אֵתָהּ הוּא מְבִין וְלֹא עַל יְדֵי הַבִּינָה הַיְדוּעָה בַּסְּפִירוֹת. אֵין לָךְ מְקוֹם קְבוּעַ וַיְדוּעַ, אֵלֹא הִתְהַדְּגָךְ לְהוֹדִיעֵנוּ תִּקְפָּךְ וְחֻזְקָךְ לְבַנֵּי אָדָם. וְלִהְרָאוֹת לָהֶם אֵיךְ מִתְנַהֵג הָעוֹלָם בְּדִין וּבְרַחֲמִים, שֶׁהֵם צָדֵק וּמִשְׁפָּט כְּפִי מַעֲשֵׂי בְנֵי אָדָם. דִּין הוּא הַגְּבוּרָה. מִשְׁפָּט הוּא הָעֲמוּד הָאֲמָצְעִי. צָדֵק הִיא הַמְּלֻכּוֹת הַקְּדוּשָׁה. מֵאֲזֵנֵי צָדֵק, שְׁנֵי עֲמוּדֵי הָאֵמֶת. הֵינן צָדֵק, הִיא אוֹת בְּרִית. הַכֹּל לְהִרְאוֹת אֵיךְ מִתְנַהֵג הָעוֹלָם אֲבָל לֹא שֵׁשׁ לָךְ צָדֵק הַיְדוּעַ שֶׁהוּא דִין וְלֹא מִשְׁפָּט הַיְדוּעַ שֶׁהוּא רַחֲמִים, וְלֹא מִכָּל אֵלֹו הַמּוֹדוֹת כָּלָל.

פתיחת אליהו בלשון ארמית

וְכַד אֵנִת תִּסְתַּלַּק מִנְהוֹן, אֲשֶׁתֹּאֲרוּ כֻלְהוֹ שְׁמֵהֶן כְּגוֹפָא בְּלֹא נִשְׁמָתָא. אֵנִת הוּא חֲכִים וְלֹא בְּחֲכֵמָה יְדִיעָא. אֵנִת הוּא מְבִין וְלֹא בְּבִינָה יְדִיעָא. לִית לָךְ אֲתֵר יְדִיעָא, אֵלֹא לֹאֲשֶׁתִּמּוֹדַעֲא תוֹקֶפְךָ וְחִילְךָ לְבַנֵּי נָשָׂא. וְלֹאֲחֻזָּאָה לּוֹן אֵיךְ אֵתְנַהֵג עֲלֵמָא בְּדִינָא וּבְרַחֲמֵי, דְּאֵינּוֹן צָדֵק וּמִשְׁפָּט, כְּפּוֹם עוֹבְדִיהוֹן דְּבַנֵּי נָשָׂא. דִּין אִיהוּ גְבוּרָה. מִשְׁפָּט – עֲמוּדָא דְּאֲמָצְעִיתָא. צָדֵק – מְלֻכּוֹתָא קְדִישָׁא, מֵאֲזֵנֵי צָדֵק תִּרִין סְמִכֵי קְשׁוּט. הֵינן צָדֵק – אוֹת בְּרִית. כָּלֹא לֹאֲחֻזָּאָה אֵיךְ אֵתְנַהֵג עֲלֵמָא. אֲבָל לֹאוּ דְּאִית לָךְ צָדֵק יְדִיעָא דְּאִיהוּ דִין, וְלֹא מִשְׁפָּט יְדִיעָא דְּאִיהוּ רַחֲמֵי, וְלֹא מִכָּל אֵלִין מְדוֹת כָּלָל.

קום רבי שמעון ויתחדשו סודות עליונים על ידך שהרי רשות נתנה לך לגלות רזים נסתרים על ידיך, מה שלא נתן רשות לגלות לשום בן אדם עד עתה.

קם רבי שמעון פתח ואמר: לך ה' הנהגות הגדולה, חסד והגבורה, והתפארת, והנצח, וההוד. פי כל – יסוד, בשמים ובארץ. לך ה' הממלכה – מלכות. והמתנשא לכל לראש. עליונים שמעו, אלו ישני חברון, והרועה הנאמן, התעוררו משנתכם. "הקיצו ורננו שוכני עפר", הם אלו אותם חצדיקים, שהם מחלק השכינה שנאמר בה, "אני ישנה ולבי ער", ואינם קרויים מתים

פתח אליהו בלשון ארמית

קום רבי שמעון ויתחדשון מלין על ידך. דהא רשותא אית לך לגלגא רזין טמירין על ידך, מה דלא אתיהיב רשו לגלגא לשום בר נש עד כעין:

קם רבי שמעון פתח ואמר: לך יהוה הגדלה והגבורה והתפארת והנצח וההוד, כי כל בשמים ובארץ. לך יהוה הממלכה. והמתנשא לכל לראש. עלאין שמעו אנון דמיכין דחברון ורעיא מהימנא אתערו משנתכון. "הקיצו ורננו שוכני עפר" – אלין אנון צדיקיא דאננו מסטרא דההוא דאתמר בה: "אני ישנה ולבי ער". ולאו אנון מתים. ובגין דא אתמר בהון: "הקיצו ורננו" וגו'. רעיא מהימנא, אנת ואבהן הקיצו ורננו לאתערוותא דשכינתא, דאיהי ישנה בגלותא, דעד כעין צדיקיא בלהו דמיכין ושתא בחוריהון. מיד יהיבת שכינתא תלת קלין לגבי רעיא מהימנא, וימא ליה: קום רעיא מהימנא – דהא עלך אתמר: "קול דודי דופק" – לגבאי בארבע אתון דיליה, וימא בהון "פתחי לי אחותי רעיתי יונתי תמתי". דהא "תם עונד בת ציון לא יוסיף להגלותך". "שראשי נמלא טל". "מאי נמלא טל"?

אֵלָא יִשְׁנִים, וּבִשְׁבִיל זֶה נֶאֱמַר בָּהֶם, "הִקִּיצוּ וְרַנְּנוּ" וגו', מִשֶּׁהָ הָרוּעָה הַנֶּאֱמָן, אַתָּה וְהָאֲבוֹת. הִתְעוֹרְרוּ לְשִׁמּוֹחַ וּלְעוֹרֵר אֶת הַשְּׂכִינָה שֶׁהִיא יִשְׁנָה בַּגְּלוּת, שְׁעַד עֵתָהּ, הַצְדִּיקִים כָּלָם רְדִימִים, וְיִשְׁנָה בְּעֵינֵיהֶם. מִיָּד נִתְּנָה הַשְּׂכִינָה שֶׁלֹּשׁ קוֹלוֹת, לִנְגַד הָרוּעָה הַנֶּאֱמָן, וְאוֹמֶרֶת לוֹ: קוּם הָרוּעָה הַנֶּאֱמָן. שֶׁהָרִי עָלֶיךָ נֶאֱמַר "קוֹל דּוֹדֵי דּוֹפֵק", אֶצְלִי בְּאַרְבַּע אוֹתוֹת שֶׁלֹּ, וְיֶאֱמַר בָּהֶם בְּכֶחֶם, פִּתְחֵי לִי אַחוֹתַי רַעֲיָתִי וְיֹנְתִי תַמְתִּי". שֶׁהָרִי כְּתוּב: "תָּם עֹנֵד בַּת צִיּוֹן לֹא יוֹסִיף לְהַגְלוֹתֶךָ" שֶׁהָרִי רֹאשִׁי מֵלֹא טַל וּמִדּוּעַ מֵלֹא טַל? אֵלָא אָמַר הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֶת הַשְּׂכִינָה חֲשַׁבְתָּ, שְׁמִיּוֹם שֶׁנִּחְרַב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, שֶׁעָלִיתִי לְבֵית הַמִּקְדָּשׁ שֶׁל מַעֲלָה, וְעָלִיתִי לְיִשׁוּבֵי - יְרוּשָׁלַיִם שֶׁל מַעֲלָה? אֵין זֶה כֵּךְ, שֶׁבִּאֲמַת לֹא עָלִיתִי לְבֵיתִי כָּל זְמַן שֶׁאַתָּ בַּגְּלוּת! הָרִי לָךְ סִימָן, "שְׂרָאשִׁי נִמְלֵא טַל" וְהֵא הוּא הַשְּׂכִינָה בַּגְּלוּת, הַשְּׁלֵמוֹת שֶׁלָּהּ וְהַחַיִּים שֶׁלָּהּ הוּא בְּסוֹד טַל, וְזֶה הוּא סוֹד אוֹת יו"ד אוֹת ה"א אוֹת וָאוֹת ה"א הוּא הַשְּׂכִינָה

פתיחת אליהו בלשון ארמית

אֵלָא אָמַר קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא: אֲנִתְ חֲשַׁבְתָּ דְּמִיּוּמָא דְּאַתְחַרְבַּ בִּי מִקְדָּשָׁא דְּעָאֲלָנָא בְּבִיתָא דִּילִי וְעָאֲלָנָא בִּישׁוּבָא? לֹאוּ הֵכִי, דְּלֹא עָאֲלָנָא כָּל זְמַנָּא דְּאַנְתָּ בַּגְּלוּתָא הָרִי לָךְ סִימְנָא: "שְׂרָאשִׁי נִמְלֵא טַל", ה"א שְׂכִינְתָּא בַּגְּלוּתָא, שְׁלִימוֹ דִּילָהּ וְחַיִּים דִּילָהּ אִיהוּ טַל. וְדָא אִיהוּ אוֹת יו"ד אוֹת ה"א אוֹת וָאוֹת ה"א אִיהִי שְׂכִינְתָּא דְּלֹא מַחְשָׁבֵן טַל, אֵלָא אוֹת יו"ד אוֹת ה"א וָאוֹת וָאוֹת דְּסִלְקוּ אֶתְּוֹן לְחֲשָׁבֵן טַל. דְּאִיהִי מְלִיא לְשְׂכִינְתָּא מִנְּבִיעוֹ דְּכָל מְקוֹרֵין עֲלָאִין. מִיָּד קָם רַעֲיָא מִהִימְנָא וְאַבְהֵן קְדִישִׁין עֲמִיה. עַד כָּאן רָזָא דִּיחֻדָּא: "בְּרוּךְ יְהוָה לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן": (תַּקּוּנֵי זֹהָר יז, א הַקְדָּמָה אַחֲרֵת לַת"ז)

שְׂאִינָה בְּחֶשְׁבֹן ט"ל, אֵלֶּא אוֹת יוֹד אוֹת הָא אוֹת וְא"ו עֲלִים
הָאוֹתִיּוֹת לְחֶשְׁבֹן ט"ל, שֶׁהֵשֵׁם הָיָה מְמַלֵּא אֶת הַשְׂכִּינָה מִמַּעַן
הַנוֹבֵעַ שֶׁל כָּל הַמְּקוֹרוֹת הָעֲלִיּוֹנִים, מִיָּד קָם הַרוּעָה הַנֶּאֱמָן
וְהָאֲבוֹת הַקְּדוֹשִׁים עִמּוֹ. עַד כָּאן סוּר הַיְחוד.

וַיְהִי רָצוֹן מִלִּפְנֵי ה' הָעֵתִיק יוֹמִין הַקְּדוֹשׁ מִכָּל הַקְּדוֹשִׁים וְנִסְתַּר
מִכָּל הַנִּסְתָּרִים נֶעְלָם מִהֶבֶל. שִׁיתִּמְשֹׁךְ טַל הָעֲלִיּוֹן מִמֶּנּוּ
לְהַשְׁפִּיעַ וּלְמַלְאוֹת הָרֹאשׁ שֶׁל זַעִיר אֲנָפִין וּלְהַמְשִׁיךְ שֹׁפַע לְשִׁדָּה
תְּפוּחִין הַקְּדוֹשׁ בְּהָאֶרֶץ פָּנִים בְּרָצוֹן וּבְשִׂמְחָת הַכָּל. וַיִּתְּמַשֵּׁךְ
מִלִּפְנֵי ה' "הָעֵתִיק יוֹמִין הַקְּדוֹשׁ מִכָּל הַקְּדוֹשִׁים, וְנִסְתַּר מִכָּל
הַנִּסְתָּרִים נֶעְלָם מִהֶבֶל. רָצוֹן וְרַחֲמִים חֵן, וְחֶסֶד, בְּהָאֶרֶץ עֲלִיּוֹנָה,
בְּרָצוֹן, וְשִׂמְחָה, עָלֵי וְעַל כָּל בְּנֵי בֵּיתִי, וְעַל כָּל הַקְּרוֹבִים אֵלַי,
וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ. וַיִּפְדֶּה אוֹתָנוּ מִכָּל הַצָּרוֹת הָרְעוֹת שֶׁבָּאוֹת

פתיחת אליהו בלשון ארמית

וַיְהִי רָצוֹן מִן קֳדָם עֲתִיקָא קְדִישָׁא דְכָל קְדִישִׁין טְמִירָא דְכָל
טְמִירִין סְתִימָא דְכָלֵּא. דִּיתִמְשֹׁךְ טַלָּא עֲלָאָה מִנִּיה לְמַלְאָא רִישִׁיָּה
דְּזַעִיר אֲנָפִין, וְלִהְטִיל | לְחַקֵּל תְּפוּחִין קְדִישִׁין בְּנִהֲרֵיו דְּאֲנָפִין
בְּרָעוּא וּבְחִדּוּתָא דְכָלֵּא. וַיִּתְּמַשֵּׁךְ מִן קֳדָם עֲתִיקָא קְדִישָׁא דְכָל
קְדִישִׁין, טְמִירָא דְכָל טְמִירִין סְתִימָא דְכָלֵּא. רַעוּתָא וְרַחֲמֵי חֲנָא
וְחֶסֶדָא בְּנִהֲרֵיו עֲלָאָה בְּרַעוּתָא וְחִדּוּה עָלֵי וְעַל כָּל בְּנֵי בֵּיתִי, וְעַל
כָּל הַנְּלוּיִם אֵלַי, וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עִמִּיה. וַיִּפְרִיקֵנָא מִכָּל עֲקָתִין
בִּישִׁין דִּיִּתְּנוּ לַעֲלָמָא, וַיִּזְמִין וַיִּתִּיב לָנָא מְזוֹנָא וּפְרִנְסָתָא
טְבָתָא, בְּלִי צָרָה וְעֲקָתָא, מִמְזָלָא דְכָל מְזוֹנֵי בֵּיה תְלִין. וַיִּשׁוּבִין
מִעֵינָא בִּישָׁא וּמִחֲרָבָא דְמִלְאָךְ הַמֶּנֶת וּמִדִּינָה שֶׁל גִּיהֶנוֹם. וַיְתִי
לָנָא וּלְכָל נִפְשָׁתָנָא חֲנָא וְחֶסֶדָא וְחַיִּי אֲרִיכִי וּמְזוֹנֵי רוּחִי וְרַחֲמֵי
מִן קְדָמִיה. אֲמֵן כֵּן יְהִי רָצוֹן, אֲמֵן וְאֲמֵן.

לְעוֹלָם, וַיְכִין וַיִּנָּתֶן לָנוּ מִזֶּן וּפְרִנָּה טוֹבָה בְּלִי צָרָה וּמְצוּקָה, מִהַמְּזֹל הָעֲלִיּוֹן, שֶׁכָּל הַמְּזוֹנוֹת מִמֶּנּוּ מִשְׁתַּלְשָׁלִים. וַיִּצִּילֵנוּ מֵעֵין הָרַע, וּמִחֶרֶב מִלֵּאדֹה הַמּוֹת, וּמִהַדִּין שֶׁל גִּיהֲנוֹם. וַיִּתֵּן לָנוּ, וּלְכָל נַפְשוֹתֵנוּ, חַן וְחֶסֶד, וְחַיִּים אֲרָכִים, וּמְזוֹנוֹת בְּרוּחַ, וְרַחֲמִים, מִלִּפְנֵי, אֱמֵן בֶּן יְהִי רָצוֹן. אֱמֵן וְאֱמֵן.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, הַרְימוֹתַי יָדַי בַּתְּפִלוֹת, לְמַעַלָּה שֶׁכָּאֲשֶׁר הָרָצוֹן הָעֲלִיּוֹן לְמַעַלָּה לְמַעַלָּה, עוֹמֵד עַל אוֹתוֹ הָרָצוֹן שֶׁלֹּא נוֹדַע וְלֹא נִתְפָּס כָּלֵל לְעוֹלָם. הָרֹאשׁ הַסֵּתוּם בְּיוֹתֵר לְמַעַלָּה וְאוֹתוֹ הָרֹאשׁ הוֹצִיא מִה שְׁהוּצִיא, וְלֹא נוֹדַע, וְהָאִיר מִה שְׁהָאִיר, וְהַכֵּל בְּהַעֲלֵם. וְרָצוֹן הַמַּחְשָׁבָה הָעֲלִיּוֹנָה, לְרֹדֵף אַחֲרָיו לְקַבֵּל הָאֲרָה מִמֶּנּוּ. כְּעֵין מִסָּד אֶחָד נִפְרָם, וּמִתּוֹךְ אוֹתוֹ הַמִּסָּד עַל יְדֵי רִדְיַת זֶה הַמַּחְשָׁבָה הָעֲלִיּוֹנָה מִגִּיעַ וְלֹא מִגִּיעַ עַד אוֹתוֹ הַמִּסָּד וּמִזֶּה הָאִיר

פתיחת אליהו בלשון ארמית

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן: אֲרִימִית יְדָאִי בְּצִלוֹתִין לְעֵלָּא, דְּכַד רְעוּתָא עֲלָאָה לְעֵלָּא לְעֵלָּא קִימָא עַל הַהוּא רְעוּתָא דְּלֹא אֲתִידַע וְלֹא אֲתַפֵּס כָּלֵל לְעֵלְמִין. רִישָׁא דְּסֵתִים - יִתִּיר לְעֵלָּא, וְהַהוּא רִישָׁא אֲפִיק מְאִי דְּאֲפִיק וְלֹא יָדִיעַ, וְנִהִיר מְאִי דְּנִהִיר כְּלֵא בְּסֵתִימוֹ, רְעוּ דְּמַחְשָׁבָה עֲלָאָה - לְמַרְדֵּף אֲבַתְרָה וְלֹא תִנְהַרָא מִנָּה. חָד פְּרִיסוֹ אֲתַפְרִיס, וּמִגּוֹ הַהוּא פְּרִיסָא - בְּרִדְפוֹ דְּהִיא מַחְשָׁבָה עֲלָאָה - מְטִי וְלֹא מְטִי, עַד הַהוּא פְּרִיסָא, נִהִיר מְאִי דְּנִהִיר, וְכַדִּין הַהוּא מַחְשָׁבָה עֲלָאָה נִהִיר בְּנִהִירוֹ סֵתִים דְּלֹא יָדִיעַ. וְהַהוּא מַחְשָׁבָה לֹא יָדַע, כַּדִּין בְּטֵשׁ הָאִי נִהִירוֹ דְּמַחְשָׁבָה דְּלֹא אֲתִידַע, בְּנִהִירוֹ דְּפִרְסָא דְּקִימָא דְּנִהִיר מִמָּה דְּלֹא יָדִיעַ, וְלֹא אֲתִידַע וְלֹא אֲתַגְלִיא. וְכַדִּין הָאִי נִהִירוֹ דְּמַחְשָׁבָה דְּלֹא אֲתִידַע, בְּטֵשׁ בְּנִהִירוֹ דְּפִרְסָא, וְנִהִרִין כְּחָדָא, וְאֲתַעְבִּידוֹ תַּשְׁעָה הִכְלִין, וְהִכְלִין -

מה שֶהאיר וכִשְקִבְלָה אוֹתָהּ הַמַּחֲשָׁבָה הֶעֱלִינָה הִיָּה עֵתִיק מֵאִיר
בְּאוֹר סָתוּם שְׁלֹא נֹדַע וְזוֹ הַמַּחֲשָׁבָה לֹא יָדַע וְאִינוּ מְשִׁיג גּוֹדֵל
הָאוֹר, אִזּוּ הִכָּה אוֹתוֹ הָאוֹר שֶהוּא סוֹד הַמַּחֲשָׁבָה שְׁלֹא נֹדַעָה
הִכָּה בְּהֶאֱרַת מִסְדּוּ הָעוֹמֵד וְהָאִיר מִמֶּה שֶאִינוּ יָדוּעַ וּמְשִׁיג, וְלֹא
נֹדַע וְלֹא הִתְנַלָּה וְאִזּוּ זֶה הָאוֹר שֶל הַמַּחֲשָׁבָה שְׁלֹא נֹדַעָה הִכָּה
פַּעַם ב' בְּהֶאֱרַת הַמִּסְדּוּ הָעוֹמֵד וְעַל יְדֵי זֶה הָאִירוּ כּוֹלָם פֶּאֶחֶד
וְנִעְשׂוּ וְנִתְקֶנּוּ תַשְׁעָה הִיכָלוֹת וְאֵלּוּ הִהִיכָלוֹת אֵינָם אוֹרוֹת וְאֵינָם
בְּבַחֲיִנַת רוּחַ וְאֵינָם בְּבַחֲיִנַת נִשְׁמוֹת וְלֹא יֵשׁ מִי שֶׁעוֹמֵד בָּהֶם
בְּבַחֲיִנַת חַיָּה. הֶרְצוֹן שֶל כָּל תַּשְׁעַת הָאוֹרוֹת, שְׁעוֹמְדִים כָּלָם בְּכַח

פתיחת אליהו בלשון ארמית

לֹא אֲנוּן | נְהוֹרִין, וְלֹא אֲנוּן רוּחִין, וְלֹא אֲנוּן | נִשְׁמָתִין, וְלֹא
אִית מֵאֵן דְקִימָא בְּהוּ רַעוּתָא דְכָל תַּשְׁעָה נְהוֹרִין דְקִימִי כְּלֵהוּ
בְּמַחֲשָׁבָה, דְאִיְהוּ חַד מְנִיְהוּ בְּחִשְׁבָּנָא כְּלֵהוּ לְמִרְדָּף בְּתִרְיָהוּ,
בְּשַׁעֲתָא דְקִימִי בְּמַחֲשָׁבָה, וְלֹא מִתְדַבְּקִין וְלֹא אֲתִידְעוּ. וְאֵלִין לֹא
קִימִי לֹא בְרַעוּתָא, וְלֹא בְּמַחֲשָׁבָה עֲלָאָה, תַּפְסִין בָּהּ וְלֹא תַפְסִין.
בְּאֵלִין קִימִי כָּל רִזִּי דְמַהִימְנוּתָא. וְכָל אֲנוּן | נְהוֹרִין מְרִזָּא
דְּמַחֲשָׁבָה עֲלָאָה וְלִתְתָא, כְּלֵהוּ אֶקְרוּן אֵין סוּף, עַד הֵכָא מְטוּ
נְהוֹרִין וְלֹא מְטוּן, וְלֹא אֲתִידְעוּ, לֹא הֵכָא רַעוּתָא וְלֹא מַחֲשָׁבָה.
כַּד נְהִיר מַחֲשָׁבָה, וְלֹא אֲתִידְעַת מִמָּאן דְנִהִיר, כַּדִּין אֲתִלְבֵּשׁ
וְאִסְתֵּים גּוֹ בִינָה וְנִהִיר לְמָאן דְנִהִיר, וְאִעִיל דָּא בְדָא עַד |
דְּאֲתַפְלִילוּ כְּלֵהוּ כְּחָדָא, וְכַרְזָא דְקַרְבָּנָא כַּד סְלִיק, כְּלָא אֲתַקְשֵׁר
דָּא בְדָא, וְנִהִיר דָּא בְדָא, כַּדִּין קִימִי כְּלֵהוּ בְסִלְקוּ, וּמַחֲשָׁבָה
אֲתַעֲטֵר בְּאֵין סוּף. הֵהוּא נְהִירוּ דְאֲתַנְהִיר מִנָּה מַחֲשָׁבָה עֲלָאָה
(דְּלֹא אֲתִידְעַת בָּהּ כָּלָל) אֶקְרִי אֵין סוּף, וּמִנָּה אֲשַׁתְּכַח וְקִימָא, וְנִהִיר
לְמָאן דְנִהִיר, וְעַל דָּא כְלָא קָאִים, זַכָּאָה חוֹלְקִיָהוּן דְצִדִיקָא, בְּעֵלְמָא דִין וּבְעֵלְמָא דְאֲתִי.

המחשבה שהוא אחד מהם בחשבונם פולם רוצים לרדף אחריהם בזמן שעומדים במחשבה ואינם משיגים אותו ולא נודע להם כלל ואלו לא קמים לא ברצון ולא במחשבה העליונה תופסים בה מעט הארה ולא תופסים. באלו נמצאים כל סודות האמונה וכל אותם האורות מסוד המחשבה העליונה, משם ולמטה פולם נקראים בערפם אין סוף. עד כאן מגיעים האורות בדרקות ולא מגיעים, ולא נודעים מהותם, אין כאן השגה של רצון ולא השגה של מחשבה כאשר מאירה המחשבה ולא נודע לו מי מאיר או מתלבש ונעלם בתוך בינה ומאירים למי שראוי להאיר ומתחבר זה עם זה עד שנכללים ונחשבים פולם לאחד ובסוד הקרבן כאשר עולה עשן הקטרת, כולם נקשרים זה בזה ומאירים זה בזה, אז עומדים פולם בסוד עליה והמחשבה עולה ומתעטרת באין סוף. זה האור שמאירה ממנו מחשבה עליונה (שלא נודע בה כלל) נקרא אין סוף וממנו נמצא ונאצל ומקים ומאיר למי שמאיר ועל סוד זה הכל עומד, אשרי וזך חלקם של הצדיקים בעולם הזה ובעולם הבא.

תיקוני זוהר תקון שמונה וארבעים

סגולה נפלאה מרבנו האר"י זיע"א

בְּרֵאשִׁית, שָׁם תְּרִי, שָׁם שַׁבָּת, כְּגוֹן זֶה, בְּרֵאשִׁית - בְּרֵא
 שְׁתִּי, וְהֵן שְׁתֵּי שַׁבָּתוֹת, עָלֵיהֶם נֶאֱמַר (שמות לא):
 "וַיִּשְׁמְרוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשַּׁבָּת לַעֲשׂוֹת אֶת הַשַּׁבָּת" וְגוֹמַר, שְׁתֵּי
 פְּעָמִים הַזִּכִּיר כָּאֵן שַׁבָּת, כְּנֶגֶד הַשְּׂכִינָה הָעֲלִיּוֹנָה וְהַתַּחְתּוֹנָה.
 "לְדֹרֹתָם", מֶהוּ לְדֹרֹתָם? אֵלֶּא זָכָא הוּא מִי שְׁעוֹשֶׂה לָהֶם דִּירָה
 בַּשַּׁבָּת בְּשָׁנֵי בְּתֵי חֵלֶב, וּמִתְפַּנֵּה מִשָּׁם יֵצֵר הָרַע שֶׁהוּא חֲלוּל
 שַׁבָּת, 'בְּרִית עוֹלָם', זֶה צָדִיק, שְׁשׂוּרִים שְׁנִיָּהֶם עָלָיו, אֶחָד לְמֵלֶא
 אוֹתוֹ, וְאֶחָד לְהַתְמַלֵּא מִמֶּנּוּ. בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הֵם כְּנֶגֶד שְׁתֵּי כְּלִיּוֹת
 - פְּנִימִיּוֹת נֶצַח וְהוֹד, בָּנִים לְיִשְׂרָאֵל סָבָא - עֲמוּד הָאֲמֻצָּעִי -

תיקון מ"ח בלשון ארמית

בְּרֵאשִׁית, תַּמָּן תְּרִי תַּמָּן שַׁבָּת, כְּגוֹנָא דָא בְּרֵאשִׁית בְּרֵא
 שְׁתִּי: וְאֵינֻן תְּרֵי שַׁבָּתוֹת, עָלֵיהֶן אֶתְמַר וַיִּשְׁמְרוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת
 הַשַּׁבָּת לַעֲשׂוֹת אֶת הַשַּׁבָּת וְגוֹמַר, תְּרִין זְמָנִין אֲדִכִּיר הַכָּא שַׁבָּת,
 לְקַבֵּל שְׂכִינְתָּא עֲלָאָה וְתַתְּאָה, לְדֹרֹתָם מֵאִי לְדֹרֹתָם, אֵלֶּא זָכָא
 אִיהוּ מֵאֵן דְּעָבִיד לֹון דִּירָה בַּשַּׁבָּת בְּתֵי חֵלֶב, וְאֶתְפְּנִי מִתַּמָּן
 יֵצֵר הָרַע דָּאִיהוּ חֲלוּל שַׁבָּת, בְּרִית עוֹלָם דָּא צָדִיק, דְּשָׂרִיין
 תְּרִינֵיהוּ עָלֶיהָ, חַד לְאֻמְלָאָה לִיהָ וְחַד לְאֻמְלָאָה מִינֵיהָ. בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל אֵינֻן תְּרִין כְּלִיין נֶצַח וְהוֹד, בְּנוֹי דְּיִשְׂרָאֵל סָבָא עֲמוּדָא
 דְּאֲמֻצְעִיתָא, תְּלַת שְׂבִיעֵי שְׂבִיעֵי שְׂבִיעֵי אֵלִין תְּלַת אַבְהֵן, עָנֵג
 שַׁבָּת וְנִיָּהָר יוֹצֵא מֵעַד"ן לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגִּין, וְנִיָּהָר, אֵית נִיָּהָר
 וְאֵית נִיָּהָר, אֵית נִיָּהָר דָּאֲתִקְרִי נִיָּהָר פְּלָגִיו, וְאֵית נִיָּהָר דָּאֲתִקְרִי נַחַל

תפארת, שלש פעמים שביעי שביעי אלו שלש האבות,
ענג שבת "ונ'הר יוצא מעד'ן להשקות את הנ'ן" (בראשית ב').
ונהר, יש נהר ויש נהר, יש נהר הנקרא נהר פלגיו, ויש נהר
הנקרא נחל קדומים, עדן עליון עליו נאמר (ישעיה סד) "עין לא
ראתה אלהים זולתך", זה הנהר הוא אות ו', היוצא מעדן
העליון שהוא אות א', ועובר בין אבא - חכמה ואמא - בינה
והולך חמש מאות שנה, ומוציא עד צדיק - יסוד שהוא שביעי,
ומשם משקה לגנה - מלכות, שהיא השכינה המתחתונה. ופאי
הוא מי ששומר דירה לשבת, שהוא הלב, שלא יתקרב שם עצב

תיקון מ"ח בלשון ארמית

קדומים, עדן עלאה עליה אתמר עין לא ראתה אלהים זולתך,
האי נהר איהו ו', דנפיק מעדן עלאה דאיהו א', ואעבר בין אבא
ואמא, ואזיל חמש מאות שנה, ומטי עד צדיק שביעי, ומתמן
אשקי לגנתא דאיהי שכנתא תתאה. ופאה איהו מאן דנטיר
דירה לשבת דאיהו לבא, דלא אתקריב תמן עציבו דטחול,
וכעס דמרה דאיהו נורא דגיהנם, דעלה אתמר לא תבערו אש
בכל מושבותיכם ביום השבת, והכי הוא ודאי דכל מאן דכעיס
כאלו אוקיד נורא דגיהנם, ארבעים מלאכות חסר חד אינון
לקבל ארבעים מלקיות חסר חד בשבת, ואינון עשרה דלקה
אדם ועשרה לחיה ועשרה לנחש ותשעה לארעא, ובגין דא
אמרו מארי מתניתין אין לוקין בשבת, דאלין מלאכות אינון
חשיבין לישראל לקבל מלקיות. יציאות השבת שתיים. אינון
עקירה והנחה, דעביד לון בבת אחת, מאן דאעקר חפץ מאתריה
ואנח ליה לבר מאתריה ומרשותיה, כאלו אעקר אילנא דחיי
דאיהו אות ברית, ואנח ליה ברשו נוכראה, מאן דעביד דא גרים
דאעקר נשמתיה מרשות דילה, ואנח לה ברשו אתרא דאיהי

הַטָּחֹל וְכַעַם הַמָּרָה שֶׁהִיא אֵשׁ הַגִּיהֶנֶם, שֶׁעָלֶיהָ נֶאֱמַר (שמות לה):
 "לֹא תִבְעֲרוּ אֵשׁ בְּכָל מוֹשְׁבוֹתֵיכֶם בַּיּוֹם הַשְּׁבִיט", וְכֵן הוּא וְדָא,
 שֶׁכָּל מִי שֶׁפּוֹעֵם בָּאֵלּוּ מְדַלֵּק אֶת הָאֵשׁ שֶׁל הַגִּיהֶנֶם. אַרְבָּעִים
 מְלָאכֹת חֹסֵר אַחַת, הֵן כִּנְגַד אַרְבָּעִים מְלָקִיּוֹת חֹסֵר אַחַת בְּשֶׁבֶת,
 וְהֵם עֲשֵׂרָה שְׁלֵקָה אָדָם, וְעֲשֵׂרָה לַחֲוָה, וְעֲשֵׂרָה לְנָחֶשׁ, וְתִשְׁעָה
 לְאֲדָמָה, וּבִגְלָל זֶה אָמְרוּ בְּעָלֵי הַמִּשְׁנָה אֵין לֹקִין בְּשֶׁבֶת, שֶׁאֵלּוּ
 הַמְּלָאכֹת הֵן נִחְשָׁבוֹת לְיִשְׂרָאֵל כִּנְגַד מְלָקִיּוֹת. וְיֵצִיאוֹת הַשְּׁבִיט
 שְׁתֵּים, הֵם עֲקִירָה וְהַנָּחָה, שֶׁעוֹשָׂה אוֹתָם בְּבֵת אַחַת, מִי שֶׁעוֹקֵר

תיקון מ"ח בלשון ארמית

מָרָה וְטָחֹל, וְדָא גֵרָם לְיִשְׂרָאֵל דְּאַתְעַקְרוּ מֵאַרְעָא דְיִשְׂרָאֵל,
 וְאַתְגַּלְיָאוּ בְּאַרְעָא נּוֹכְרָאָה דְּאִיהִי רְשׁוֹת הָרַבִּים, וְהָכִי אִיהוּ מָאן
 דְּאֵעִיל אוֹת בְּרִית קֹדֶשׁ דִּילִיָּה בְּרִשׁוֹ נּוֹכְרָאָה, שְׁבִתָּא"י אִיהוּ
 טָחֹל, חֲמָ"ה אֲתַתָּא בִּישָׂא מָרָה, שְׁבִתָּא"י עָלֶיהָ אֲתַמֵּר וְהַבּוּר
 רַק אֵין בּוֹ מִים, מִים אֵין בּוֹ אֲכָל נְחֻשִׁים וְעַקְרָבִים יֵשׁ בּוֹ, וְאִיהוּ
 רָעַב וְצָמָאוֹן וְקִינָה וְהַסְפָּד וְחֲשׂוֹכָא וְקַבְלָא, וְאִיהִי גְלוּתָא
 לְיִשְׂרָאֵל. וְצִירִכִין יִשְׂרָאֵל לְמַעַבְדָּ לָהּ שְׁנַיָּי בְּכֹלָא וְהָא אוֹקְמוּהָ,
 וְאִיהוּ דְּבוּר דְּחֹל דְּאִיהוּ אָסוּר בְּשֶׁבֶת, וְכַד לֹא אֲשַׁכַּחַת אֲתַר
 לְשִׁרְיָא תַּמָּן, אִיהִי בְּרַחַת, כְּגוֹנָא דְּשַׁפְחָה דְּאַבְרָהָם דְּאַתְמַר בָּהּ
 מִפְּנֵי שְׂרֵי גְבַרְתִּי אֲנֹכִי בְּרַחַת. טָחֹל עָלֶיהָ אֲתַמֵּר שֶׁל נְעָלֶיהָ מֵעַל
 רַגְלֶיהָ, נַעַל מְטוּנָף דְּטַפָּה סְרוּחָה, כִּי הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אֲתָה עוֹמֵד
 עָלָיו אֲדַמַּת קֹדֶשׁ הוּא, דָּא שְׁבִיטָה, וְעָלֶיהָ אֲמַרְתָּ שְׁכִינְתָּא פְּשֻׁטָּתִי
 אֶת כְּתָנִיתִי אֵיכָכָה אֲלַבְּשֶׁנָּה, רַחֲצִיתִי אֶת רַגְלִי אֵיכָכָה אֲטַנְּפָם,
 וּבִגְדִין דָּא צִירָף בֵּר נֶשׁ בְּשֶׁבֶת לְשְׁנַיָּי בְּלְבוּשִׁין בְּשִׁרְגָא בְּמַאֲכָלִין,
 וְצִירָף לְמַהֲנִי מוֹסִיף מִחֹל עַל הַקֹּדֶשׁ, וְכָל הַמוֹסִיף מוֹסִיפִין לִיָּה
 נֶפֶשׁ יִתִּירָה בְּשֶׁבֶת. וְכָל הַגּוֹרֵעַ גּוֹרְעִים לוֹ אוֹתָהּ נֶפֶשׁ יִתִּירָה חֹס
 וְשָׁלוֹם, וְכָל הַמוֹסִיף מוֹסִיפִים לוֹ נֶפֶשׁ יִתִּירָה בְּשֶׁבֶת.

חפץ במקומו ומניח אותו מחוץ למקומו ומרשותו, באלו עקר את אילן החיים, שהוא אות ברית, והניח אותו ברשות נבריה. מי שעושה את זה, גורם לעקור נשמתו מרשות שלה ומניחה ברשות אחרת, שהיא מרה וטחול, וזה גרם לישראל שנעקרו מארץ ישראל וגלו לארץ נבריה, שהיא רשות הרבים, וכך הוא מי שמועל באות ברית קדש שלו ומעביר פה לרשות נבריה. שבתאי הוא טחול, חמ"ה, - אשה רעה ומרה, שבתאי עליו נאמר: "והבורק אין בו מים", מים אין בו אבל נחשים ועקרבים יש בו, והוא רעב וצמאון וקינה והספד וחשכה וערפל - אפלה, והיא גלות לישראל, וצריכים ישראל לעשות לה שנוי בכל, והרי פרשה, והוא דבור של חל שהוא אסור בשבת, וכאשר לא מוצאת מקום לשרות שם, היא בורחת, כמו השפחה של אברהם שנאמר בה: "מפני שרי גברתי אנכי ברחתי". טחול עליו נאמר: "של נעליך מעל רגליך", נעל מטנף של טפה סרוחה, כי המקום אשר אתה עומד עליו אדמת קדש הוא, זה שבת, ועליו אומרת השכינה: "פשטתי את כתנתי איככה אלבשנה, רחצתי את רגלי איככה אטנפם", ומפני זה צריך בן אדם בשבת לשנות בלבושים, בגד ובמאכלים, וצריך להיות מוסיף מחל על הקדש, וכל המוסיף, מוסיפים לו נפש יתרה בשבת, וכל הגורע מפסידים לו אותה נפש יתרה חס ושלום וכל המוסיף, מוסיפים לו נפש יתרה בשבת.

סוד המשיח - תקון ל'

הַנְּתִיב הַשְּׁנִי, וְרוּחַ אֱלֹהֵי-י"ם מְרַחֶפֶת עַל פְּנֵי הַמַּיִם (בראשית א ב),
 מֶה זֶה וְרוּחַ? אֵלֶּא בְּדַאי בְּזִמָּן שֶׁהַשְּׂכִינָה יוֹרֶדֶת לְגָלוּת,
 הַרוּחַ הַזֶּה נּוֹשֶׁבֶת עַל אוֹתָם שְׁמַתְעַסְקִים בַּתּוֹרָה, מִשּׁוּם
 שֶׁהַשְּׂכִינָה נִמְצָאת בֵּינֵיהֶם, וְהַרוּחַ הַזֶּה נַעֲשִׂית קוֹל, וְתֹאמַר כָּד:
 אוֹתָם יִשְׁנִים שִׁשְׁנָה בְּנִחְרִיחֵם, סְתוּמֵי הָעֵינַיִם וְאַטְמוּמֵי הַלֵּב, קוֹמוּ
 וְהִתְעוֹרְרוּ אֶל הַשְּׂכִינָה, שִׁישׁ לָכֶם לֵב בְּלִי הַשְּׁכָל לְדַעַת אוֹתָהּ,
 וְהִיא בֵּינֵיכֶם. וְסוּד הַדְּבָר - קוֹל אוֹמֵר קְרֹא, (ישעיה מ ו), כְּמוֹ קְרֹא
 נָא הִישׁ עוֹנֵד וְאֵל מִי מְקוֹדָשִׁים תִּפְנֶה, וְהִיא אוֹמֶרֶת מֶה אֶקְרֹא,
 כָּל הַבָּשָׂר חֲצִיר, הַכֹּל הֵם כְּבֹהֲמוֹת שְׂאוּכָלוֹת חֲצִיר, וְכָל חֶסֶדוֹ
 כְּצִיץ הַשִּׁדָּה, כָּל הַחֶסֶד שְׁעוֹשִׂים, עוֹשִׂים לְעֶצְמָם. וְאַפְלוּ כָּל אֱלוֹ
 שְׁמִשְׁתַּדְּלִים בַּתּוֹרָה, כָּל חֶסֶד שְׁעוֹשִׂים - לְעֶצְמָם עוֹשִׂים בָּאוֹתוֹ
 זִמָּן וַיִּזְכֹּר כִּי בָשָׂר הֵמָּה רוּחַ הוֹלֵךְ וְלֹא יִשׁוּב (תהלים עח לט) לְעוֹלָם,
 וְזוֹהִי רוּחוֹ שֶׁל מְשִׁיחַ, אוֹי לָהֶם מִי שְׁגוֹרָמִים שִׁילָךְ לוֹ מִן הָעוֹלָם
 וְלֹא יִשׁוּב לְעוֹלָם, שְׂאֵלוֹ הֵם שְׁעוֹשִׂים אֶת הַתּוֹרָה יִבְשָׁה, וְלֹא
 רוֹצִים לְהַשְׁתַּדֵּל בְּחֻכְמַת הַקְּבֵלָה, וְגוֹרָמִים שְׁמִסְתַּלַּק מַעֲיָן
 הַחֻכְמָה, שֶׁהִיא י' מִמֶּנָּה, וְנִשְׁאַרְתַּ ב' יִבְשָׁה, אוֹי לָהֶם שְׁגוֹרָמִים
 עֲגִיזוֹת וְחֶרֶב וּבִזָּה וְהֶרֶג וְאִבְדָּן בְּעוֹלָם, וְהַרוּחַ הַזֶּה שְׁמִסְתַּלַּקֶת הִיא
 רוּחַ הַמְּשִׁיחַ, כְּמוֹ שְׁנַתְבָּאָר, וְהִיא רוּחַ הַקִּדְּשׁ, וְהִיא רוּחַ חֻכְמָה
 וּבִינָה רוּחַ עֲצָה וּגְבוּרָה, רוּחַ דַּעַת וַיִּרְאָת י" (ישעיה יא ב).

זוהר השבת

תוכן הספר: זוהר על פרשת השבוע - אור הזוהר מחלק. - זוהר על מעלת ושמירת השבת וימים טובים - שלחן ערוך הלכות שבת מחבר רמ"א מחלק לכל שבתות השנה - ספורי הזוהר, ספורים מיוחדים מלוקטים מכל ספר הזוהר - סיפור מדהים בהמשכים משני בעלי תשובה בעיר קראקא - מזכה הרבים כהלכתה - ועוד הרבה ספרים בהמשכים. **ספר קדוש זה מסוגל לאהבת השם ויראת שמים טהורה, וללמוד מקודשת וצדקת רבותינו הקדושים חכמי הזוהר, הסוד והנסתר, ולהתקשר לנשמת הרשב"י ורבי אלעזר בנו זיע"א.**

ספר הזוהר הקדוש הק לישראל דף היומי עם לשון הקודש – מנוקד מפסוק ומחולק לקטעים מסדר על הפרשיות

סוד הגאולה "בראשית תמן" תקון מ"ג

מתקוני זוהר השלם והמבואר (זוהר הקדוש דף פ"ב ע"א)

א. הבנים צועקים שמע ישראל ואין קול ואין עונה

בְּרֵאשִׁית, שָׁם אֶת־ר יב"ש, וְזֶהוּ נָהָר יַחֲרֹב וַיִּבֶשׁ, (שם ה), בְּאוֹתוֹ
זֶמֶן שֶׁהוּא יִבֶּשׁ וְהוּא יִבְשָׁה, צוֹחִים הַבְּנִים לְמַטָּה
בִּיחוד וְאוֹמְרִים שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, וְאֵין קוֹל וְאֵין עוֹנָה. וְזֶהוּ שְׁכָתוֹב
(משלי א כח) אֲזִי יִקְרָאֲנִי וְלֹא אֶעֱנֶה.

ב. הלומד רק תורת הנגלה טוב לו שלא נברא כלל בעולם

וּבְדָךְ מִי שְׁגוֹרִם שֶׁתִּסְתַּלַּק קִבְּלָהּ וְחִכְמָה מִתּוֹרָה שְׁבַעַל פֶּה
וּמִתּוֹרָה שְׁבַכְתָּב, וְגוֹרֵם שֶׁלֹּא יִשְׁתַּדְּלוּ בָהֶן, וְאוֹמְרִים שְׂאִין
אֵלָּא פֶּשֶׁט בְּתוֹרָה וּבִתְלֻמוֹד, בְּוֹדָאֵי כְּאֵלוֹ הוּא יִסְלַק אֶת הַמַּעֲנֵן
מֵאוֹתוֹ נָהָר וּמֵאוֹתוֹ נָן. אוֹי לוֹ, טוֹב שֶׁלֹּא נִבְרָא בְּעוֹלָם וְלֹא יִלְמַד
אוֹתָהּ תּוֹרָה שְׁבַכְתָּב וְתּוֹרָה שְׁבַעַל פֶּה, שְׁנַחֲשֵׁב לוֹ כְּאֵלוֹ הַחֲזוֹר
הַעוֹלָם לָתֵהוּ וְכֵהוּ, וְגוֹרֵם עֲנִי בְּעוֹלָם וְאֶדְךָ תְּגָלוֹת.

ג. אם מתחיל ללמוד היום זוה"ק מתקן את העבר שלא למד

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִי"ם תִּדְרֹשׁ הָאָרֶץ דְּרֹשׁ וְכו' (בראשית א יא), אָמַר רַבִּי
אֶלְעָזָר: אָבֵא, וְהִרִי קָרָא לוֹ יִבְשָׁה, מֵאִיפָה תִּדְרֹשׁ
הָאָרֶץ? אָמַר לוֹ: בְּנִי, כָּךְ לְמַד תִּשׁוּבָה לְכָל בְּנֵי הָעוֹלָם, שְׂאִם
אָדָם יַחֲזוֹר בְּתִשׁוּבָה, מוֹרִיד לָהּ הַמַּעֲנֵן שֶׁתִּסְתַּלַּק, וְיֵמָּה שְׁהִי־תָהּ
יִבְשָׁה קוֹרָא לָהּ אָרֶץ, וְלִנְהָר שְׁהִיָּה חֲרִב וַיִּבֶשׁ קָרָא לוֹ מִקְוֵה
הַמַּיִם וַיִּמִּים, וְזֶהוּ שְׁכָתוֹב (שם י) וַיִּקְרָא אֱלֹהִי"ם לַיִּבְשָׁה אָרֶץ

וּלְמַקְנֵה הַמִּים קָרָא יָמִים. בְּאוֹתוֹ זְמַן שֶׁנִּקְרְאת אֶרֶץ, מִה כְּתוּב
 בּוֹ? וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תְּדַשָּׂא הָאֶרֶץ, לְהוֹצִיא זֵרְעִים וּפְרוֹת שֶׁהֵן
 נִשְׁמוֹת, (דף פב ע"ב) כֹּל אֶחָד לְמִינֵהוּ, אֵלּוּ הַנִּשְׁמוֹת שֶׁנִּגְזְרוּ מִכֶּסֶּפֶא
 כְּבוֹדוֹ, וְאֵלּוּ רוּחוֹת שֶׁנִּגְזְרוּ מִמְּלָאכִים, וְאֵלּוּ הַנִּפְשוֹת שֶׁנִּגְזְרוּ
 מִהֶאֱוִפִּימִים, כֹּל אֶחָד הוֹצִיא לְמִינֵהוּ אֶת כֹּל אֶחָד כְּרָאוֹי. עֵץ פְּרִי
 - זֶה תִּלְמִיד חֶכֶם, עֹשֶׂה פְרִי - זוּ בֵּת זֹוֹגוֹ, לְכֹל אֶחָד כְּרָאוֹי
 (כל אחד הוציא למינו).

ד. הת"ח שֶׁנִּשְׁמָתוֹ גְּדוּלָה, פּוֹגֵם יוֹתֵר אִם אֵינוֹ לוֹמֵד זֹוֹהַר

וְעוֹד, עֵץ פְּרִי - זֶה הַעֲמוּד הָאֲמִצְעִי, עֹשֶׂה פְרִי - זֶה צְדִיק, אֲשֶׁר
 זָרְעוּ בּוֹ עַל הָאֶרֶץ - זוּ הַשְׂכִּינָה, שֶׁכָּל הַזֵּרְעִים נִכְלָלִים
 בָּהּ, וְכֵאֵן הַמִּצְוָה שֶׁל פְּרִיָה וּרְבִיָה, לַעֲשׂוֹת פְּרוֹת וְזֵרְעִים, זֶהוּ
 שֶׁפְּתוּב לֹא תִהְיֶה בְּרָאָה לְשִׁכְתִּי יִצְרָה, וּמִי שֶׁמִּתְבַּטֵּל מִפְּרִיָה
 וּרְבִיָה, כְּאֵלּוּ הַחֲזִיר אֶת אוֹתָהּ אֶרֶץ יִפְשֶׁת, וּמוֹנֵעַ מִמֶּנָּה בְּרִכּוֹת,
 כֹּל אֶחָד לְפִי דְרָגָתוֹ, מִי שֶׁפּוֹגֵם לְמִטָּה פּוֹגֵם לְמַעַלָּה אֶת הַמָּקוֹם
 שֶׁנִּגְזְרָה נִשְׁמָתוֹ.

תיקון הכללי

קודם אמירת תהלים ביום חול אומרים זה:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה יֵהְיוּ אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, הַבּוֹחֵר
 בְּדָוִד עַבְדּוֹ וּבִזְרָעוֹ אַחֲרָיו וְהַבּוֹחֵר בְּשִׁירוֹת וּתְשׁוּבָחוֹת שֶׁתִּפֶּן
 בְּרַחֲמִים אֶל קְרִיאַת מִזְמוֹרֵי תְהִלִּים שֶׁאַקְרָא פָּאֵלוֹ אִמְרָם דָּוִד
 הַמֶּלֶךְ עָלָיו הַשְּׁלוֹם בַּעֲצָמוֹ, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ, וְיַעֲמִד לָנוּ זְכוּת
 פְּסוּקֵי תְהִלִּים וּזְכוּת תְּבוּתֵיהֶם וְאוֹתִיּוֹתֵיהֶם וּנְקֻדּוֹתֵיהֶם וּמַעֲמִיּהֶם
 וְהַשְּׁמוֹת הַיּוֹצֵאִים מֵהֶם מְרֹאשֵׁי תְבוּת וּמִסּוֹפֵי תְבוּת, לְכַפֵּר
 פְּשָׁעֵינוּ וְעוֹנוֹתֵינוּ וְחַטֹּאתֵינוּ וְלִזְמֹר עֲרִיצִים וְלַחֲכָרִית כָּל הַחוֹחִים
 וְהַקּוֹצִים הַסּוֹכְכִים אֶת הַשׁוֹשְׁנָה הָעֲלִיזָה וְלַחֲבֹר אֶשֶׁת נְעוּרִים
 עִם דּוֹדָהּ בְּאַהֲבָה וְאַחֻזָּה וְרַעוּת וּמִשָּׁם יִמְשֹׁךְ לָנוּ שִׁפְעַת לְנַפְשׁ
 רוּחַ וּנְשָׁמָה לְמַהֲרָנוּ מִעוֹנוֹתֵינוּ וְלִסְלוֹחַ חַטֹּאתֵינוּ וּלְכַפֵּר פְּשָׁעֵינוּ
 כְּמוֹ שֶׁסְּלַחַת לְדָוִד שֶׁאָמַר מִזְמוֹרִים אֵלּוֹ לְפָנֶיךָ כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר גַּם
 יְהוָה יֵהְיוּ אֱלֹהֵינוּ יֵהְיוּ הַעֲבִיר חַטֹּאתֶיךָ לֹא תָמוּת, וְאֵל תִּקְחֵנוּ מִהָעוֹלָם
 הַזֶּה קֶדֶם זְמַנָּנוּ עַד מְלֹאת שְׁנוֹתֵינוּ בְּאִפֶּן שְׁנוֹכַל לִתְקַן אֶת אֲשֶׁר
 שָׁחַתְנוּ, וּזְכוּת דָּוִד הַמֶּלֶךְ עָלָיו הַשְּׁלוֹם יִגַּן עָלֵינוּ וּבַעֲדָנוּ שֶׁתִּאֲרִיד
 אִפְּךָ עַד שׁוֹכְנוֹ אֵלֶיךָ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ וּמֵאוֹצֵר מִתְּנַת חֲנָם
 חֲנָנוּ בְּרַכְתִּיב וְחַנּוּתִי אֶת אֲשֶׁר אֲחֹן וְרַחֲמֵי אֶת אֲשֶׁר אֲרַחֵם.
 וְכֵשֶׁם שֶׁאֵנוּ אֹמְרִים לְפָנֶיךָ שִׁירָה בְּעוֹלָם הַזֶּה כִּד נִזְכָּה לִזְמֹר
 לְפָנֶיךָ יְהוָה יֵהְיוּ אֱלֹהֵינוּ שִׁיר וְשִׁבְחָה לְעוֹלָם הַבָּא, וְעַל יְדֵי
 אֲמִירַת תְּהִלִּים תִּתְעוֹרֵר חֲבֻצַּת הַשָּׁרוֹן וְלִשְׁרֹן בְּקוֹל נְעִים בְּגִילַת

וְרָגַן כְּבוֹד הַלְבָּנוֹן נָתַן לָהּ הוֹד וְהָדָר בְּבֵית אֱלֹהֵינוּ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ
אָמֵן סְלֵה:

הַרְיֵנִי מִזְמָן אֶת פִּי לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל וּלְשַׁבַּח אֶת בּוֹרְאֵי לֵשֶׁם יְחִיד
קְדוֹשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשִׁכְנֵתָהּ בְּדַחִילוֹ וּרְחִימוּ עָלַי יְרֵי הַהוּא
טָמִיר וְנַעֲלֶם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל:

טוב לומר זאת קודם אמירת העשרה מזמורים:

הַרְיֵנִי מְקַשֵּׁר עֲצָמֵי בְּאֻמִּית הָעֶשְׂרָה מִזְמֹרִים אֵלֶּי לְכָל הַצַּדִּיקִים
הָאֻמִּיתִים שֶׁבְּדוֹרֵנוּ וּלְכָל הַצַּדִּיקִים הָאֻמִּיתִים שׁוֹכְנֵי עִפְרָה
קְדוֹשִׁים אֲשֶׁר בְּאַרְץ הַמָּה, וּבִפְרָט לְרַבֵּנוּ הַקְדוֹשׁ צַדִּיק יְסוֹד עוֹלָם
נַחַל גִּבְעָה מְקוֹר חֲכָמָה רַבֵּנוּ נַחְמָן בֶּן פִּינְאָ שְׁגֹלָה תְּקוּן זֶה זְכוּתָם
יְגַן עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל אָמֵן.

לְבוּ נִרְנְנָה לַיהוָה יִאֲהֲדוּנֵהוּ נְרִיעָה לְצוֹר יִשְׁעֵנוּ: נִקְדְּמָה פָּנֵינוּ
בַּתּוֹדָה בְּזִמְרוֹת נְרִיעָה לֹא: כִּי אֵל גָּדוֹל יְהוָה יִאֲהֲדוּנֵהוּ וּמְלֹךְ
גָּדוֹל עַל כָּל אֱלֹהִים:

טו א מִכְתָּם לְדוֹד, שְׁמַרְנֵי אֵל כִּי־חֲסִיתִי בְךָ: ב אִמְרַת לַיהוָה
יִאֲהֲדוּנֵהוּ, אֲדַנִּי אַתָּה, טוֹבָתִי בִלְעָלֶיךָ: ג לְקְדוֹשִׁים אֲשֶׁר־בְּאַרְץ
הַמָּה, וְאֲדִירִי, כָּל־חֲפְצֵי־בָם: ד יִרְבּוּ עֲצָבוֹתָם, אַחֲרֵי מִהֲרֹה,
כָּל־אֶפְסוֹד נִסְפֵיהֶם מִדָּם, וּבִלְ־אִשָּׁא אֶת־שְׁמוֹתָם עַל־שִׁפְתֵי:
ה יְהוָה יִאֲהֲדוּנֵהוּ מְנַת־חֲלָקִי וְכוֹסִי, אַתָּה תוֹמִיךְ גּוֹרְלִי: ו חֲבָלִים
נִפְלוּ־לִי בְנַעֲמִים, אַף־נִחַלַת שִׁפְרָה עָלַי: ז אֲבִירךָ אֶת־יְהוָה יִאֲהֲדוּנֵהוּ
אֲשֶׁר יַעֲצָנִי, אַף־לִילֹת יִסְרוּנִי כִלְיוֹתֵי: ח שְׁוִיתִי יְהוָה יִאֲהֲדוּנֵהוּ
לְנִגְדִי תְּמִיד, כִּי מִיָּמִינִי בִלְ־אֻמוֹט: ט לָכֵן שָׁמַח לִבִּי וַיִּגַּל כְּבוֹדִי,
אַף־בְּשָׂרִי יִשְׁכֵּן לְבִטָּח: י כִּי לֹא־תַעֲזֹב נַפְשִׁי לְשָׂאוֹל, לֹא־תִתֵּן

בא א למנצח מזמור לדוד: ב אשרי משפיל אל־דל, ביום רעה
 ימלטֶהוּ יהוה־אֱלֹהֵי יִשְׁמְרֶהוּ ויִתְּיָהוּ, וְאֲשֶׁר
 יֵאָשֶׁר ב' בֶּאֱרֶץ, וְאֶל־תִּתְּנֵהוּ בְנֶפֶשׁ אֹיְבָיו: ד יהוה־אֱלֹהֵי יִשְׁעֲדָנוּ
 עַל־עֶרֶשׁ דָּוִד, כִּלְמֹשְׁכֵּנוּ הִפְכָּת בַּחֲלֹיו: ה אֲנִי־אֲמַרְתִּי יְהוה־אֱלֹהֵי
 יִשְׂרָאֵל חֲנֻנִי, רַפָּאָה נַפְשִׁי בִּי־חֲטָאתִי לָד: ו אֹיְבֵי יֹאמְרוּ רַע לִי,
 מִתִּי לָמוּת וְאָבֵד שְׁמוֹ: ז וְאִם־בָּא לְרֹאוֹת, שְׂוֹא יִדְבֹּר, לִפְנֵי
 יִקְבְּצֵן־אֹזֶן לוֹ, יֵצֵא לַחוּץ וידבר: ח יִחַד עָלַי יִתְּלַחֲשׁוּ כִלְשָׁנָאִי, עָלַי
 יִחַשְׁבוּ רָעָה לִי: ט דִּבְר־בְּלִעַל יִצּוֹק בּוֹ, וְאֲשֶׁר לִשְׁכֹּב לֵאמֹרסִיף
 לָקוּם: י גַּם־אֵישׁ שְׁלוֹמִי אֲשֶׁר־בִּטַּחְתִּי בּוֹ, אוֹכֵל לֶחֶמִי, הִגְדִּיל עָלַי
 עֵקֶב: יא וְאַתָּה יְהוה־אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל חֲנֻנִי וְהַקִּימֵנִי, וְאַשְׁלֹמָה לָהֶם:

י בָּזֹאת יִדְעֵתִי כִּי־חֲפָצְתָּ בִּי, כִּי לֹא־יָרִיעַ אִיכִי עָלַי: יג וְאֲנִי בְּחַמִּי
תִּמְכַּת בִּי, וְתַצִּיבֵנִי לִפְנֵיךָ לְעוֹלָם: יד בָּרוּךְ יְהוָה יִיְהוֹדְנֵהוּ אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל מִהָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם, אָמֵן וְאָמֵן:

מב א לִמְנַצֵּחַ מִשְׁכִּיל, לִבְנֵי־קֶרֶח: ב כְּאִל תִּעְרַג עַל־אֲפִיקֵי־מַיִם, בֵּן
נִפְשֵׁי תִעְרַג אֲלֵיךְ אֱלֹהִים: ג צִמְאָה נִפְשֵׁי לֵאלֹהִים לֹאֵל חַי,
מִתִּי אָבּוֹא וְאֶרְאֶה פָנַי אֱלֹהִים: ד הִיתָה־לִּי דְמַעְתִּי לֶחֶם יוֹמָם
וְלַיְלָה, בְּאִמּוֹר אֵלַי כֹּל־הַיּוֹם, אֵיךְ אֱלֹהֶיךָ: ה אֵלֶּה אֲזַכֵּר וְאֶשְׁפָּכָה
עָלַי נִפְשִׁי, כִּי אֶעֱבֹר בַּסָּף, אֲדִידִם עַד־בֵּית אֱלֹהִים בְּקוֹל־רִנָּה
וְתוֹדָה, הַמּוֹן חוּגָה: ו מִה־תִּשְׁתַּוְּחָחִי נִפְשִׁי וְתַהֲמִי עָלַי, הוֹחִילִי
לֵאלֹהִים, כִּי־עוֹד אֲדֹנּוֹ יִשׁוּעוֹת פָּנָיו: ז אֱלֹהֵי, עָלַי נִפְשִׁי תִשְׁתַּוְּחָח,
עַל־כֵּן אֲזַכֵּר מֵאֶרֶץ יִרְדֵּן וְחֶרְמוֹנִים, מִתֵּר מִצְעֵר: ח תַּהוֹם־אֵל־
תַּהוֹם קוֹרָא, לְקוֹל צִנּוּרֶיךָ, כֹּל־מִשְׁבְּרֶיךָ וְגִלְיָד עָלַי עֲבָרוּ: ט יוֹמָם
יִצְוָה יְהוָה יִיְהוֹדְנֵהוּ חֲסִדּוֹ, וְכִלְיָה שִׁירָה עִמִּי, תִּפְלָה לֹאֵל חַי:
י אֹמְרָה לֹאֵל סִלְעִי, לְמָה שְׂכַחְתָּנִי, לְמָה־קָדַר אֲלֵיךְ בִּלְחָץ אוֹיֵב:
יא בְּרָצַח בַּעֲצֻמוֹתַי, חֲרָפוֹנִי צוּרֶיךָ, בְּאִמְרָם אֵלַי כֹּל־הַיּוֹם אֵיךְ
אֱלֹהֶיךָ: יב מִה־תִּשְׁתַּוְּחָחִי נִפְשִׁי, וּמִה־תַּהֲמִי עָלַי, הוֹחִילִי לֵאלֹהִים,
כִּי־עוֹד אֲדֹנּוֹ יִשׁוּעוֹת, פָּנָי וְאֱלֹהֵי:

נט א לִמְנַצֵּחַ אֶל־תִּשְׁחַת, לְדוֹד מִכְתָּם, בְּשִׁלַּח שְׁאוּל וַיִּשְׁמְרוּ
אֶת־הַבָּיִת לְהַמִּיתוֹ: ב הִצִּילֵנִי מֵאוֹיֵב אֱלֹהֵי, מִמִּתְקוֹמִי
תִּשְׁגָּבֵנִי: ג הִצִּילֵנִי מִפְּעָלֵי אוֹן, וּמֵאֲנָשֵׁי דָמִים הוֹשִׁיעֵנִי: ד כִּי הִנֵּה
אֲרָבּוֹ לְנִפְשִׁי, יִגְוְרוּ עָלַי עֲזִים, לֹא־פִשְׁעִי וְלֹא־חַטָּאתִי יְהוָה
יִיְהוֹדְנֵהוּ: ה בְּלִיעוֹן יִרְצוֹן וַיִּבְנֶנּוּ, עוֹרָה לְקִרְאָתִי וְרָאָה: ו וְאַתָּה
יְהוָה יִיְהוֹדְנֵהוּ אֱלֹהִים צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, הַקֹּיֵצָה לִפְקֹד
כֹּל־הַגּוֹיִם, אֶל־תַּחֲזֵן כֹּל־בְּגָדֵי אוֹן סִלָּה: ז יִשׁוּבוּ לְעָרֵב, יִהְיוּ כְּכֶלֶב,

וְיִסֹּבְבוּ עִיר: ה' חָנָה יַפְיָעוֹן בְּפִיהֶם, חֲרֻבוֹת בִּשְׁפָתוֹתֵיהֶם, כִּי־מִי שָׁמַע: ט וְאַתָּה יְהוָה יִהְיֶה תִּשְׁחַק־לָמוֹ, תִּלְעַג לְכָל־גּוֹיִם: י עֲזֹר אֱלֹהִי אֲשֶׁמְרָה, כִּי־אֱלֹהִים מִשְׁגָּבִי: יא אֱלֹהֵי חֲסָדִי חֲסֵדוֹ כ', יִקְדָּמֵנִי, אֱלֹהִים יִרְאֵנִי בְּשִׁרְדִּי: יב אֶל־תִּהְרַגְם פְּנִי־יִשְׁכְּחוּ עִמִּי, הִנֵּעֵמוּ בְּחִילָךְ וְהוֹרִידֵמוֹ, מִגִּנְנוֹ אֲדֵנִי: יג חֲטֹאת־פִּימוֹ, דְּבַר־שְׁפָתֵימוֹ, וְיִלְכְּדוּ בְּגֹאוֹנָם, וּמֵאֵלָה וּמִכַּחַשׁ יִסְפְּרוּ: יד כָּל־הַ בְּחֵמָה, כָּל־הַ וְאִינָמוֹ, וְיִדְעוּ כִּי־אֱלֹהִים מִשָּׁל בְּעֵקֶב לֹא־פָסִי הָאָרֶץ סָלָה: טו וְיִשְׁבּוּ לָעָרֵב יִהְיוּ כְּפָלֶב, וְיִסֹּבְבוּ עִיר: טז הִמָּה יַנִּיעוֹן יַנֵּעוֹן כ' לֹאֲכָל, אִם־לֹא יִשְׁבְּעוּ וְיִלְיוּ: יז וְאֲנִי אֲשִׁיר עֹד, וְאֶרְגֵּן לְבָקָר חֲסִדָּךְ, כִּי־הִיִּית מִשְׁגָּב לִי וּמָנוֹס, כְּיוֹם צָר־לִי: יח עֲזֹר אֱלֹהִי אֲזַמְּרָה, כִּי־אֱלֹהִים מִשְׁגָּבִי אֱלֹהֵי חֲסָדִי:

עו א' לִמְנַצֵּחַ עַל־יְדוּתוֹן יִדְתוֹן כ' לֹאֶסֶף מִזְמוֹר: ב' קוֹלִי אֶל־אֱלֹהִים וְאֶצְעָקָה, קוֹלִי אֶל־אֱלֹהִים וְהֶאֱזִין אֵלַי: ג' כְּיוֹם צָרְתִּי אֲדַנֵּי דִרְשָׁתִּי, יְדִי לִילָה נִגְרָה וְלֹא תָפּוּג, מֵאֵנָה הִנָּחֵם נַפְשִׁי: ד' אֲזַכְּרָה אֱלֹהִים וְאֶהְמִיָּה, אֲשִׁיחָה וְתִתַּעֲטֹף רוּחִי סָלָה: ה' אֲחֻזֹּת שְׁמֵרוֹת עֵינִי, נִפְעַמְתִּי וְלֹא אֲדַבֵּר: ו' חֲשַׁבְתִּי יָמִים מִקֶּדֶם, שְׁנוֹת עוֹלָמִים: ז' אֲזַכְּרָה נִגְיָתִי כְּלִילָה, עִם־לִבִּי אֲשִׁיחָה, וְיִחַפֵּשׁ רוּחִי: ח' הִלְעוֹלָמִים יִזְנַח אֲדֵנִי, וְלֹא־יִסִּף לְרָצוֹת עוֹד: ט' הָאֶפֶס לִנְצַח חֲסֵדוֹ, גִּמְרֵ אֱמֹר לָדָר וְדָר: י' הִשְׁכַּח חֲנוּת אֵל, אִם־קֶפֶץ בָּאָף רַחֲמָיו סָלָה: יא וְאֶמַר חֲלוּתִי הִיא, שְׁנוֹת יָמַי עָלְיוֹן: יב אֲזַכְּרֵ אוֹכִיד כ' מַעֲלִילִיָּה, כִּי־אֲזַכְּרָה מִקֶּדֶם פִּלְאָד: יג וְהִנֵּנִי בְּכָל־פְּעֻלָּךְ, וּבַעֲלִילוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה: יד אֱלֹהִים בְּקֶדֶשׁ דְּרָכְךָ, מִי־אֵל גָּדוֹל כָּאֱלֹהִים: טו אַתָּה הָאֵל עֲשֵׂה פֶלֶא, הוֹדְעַת כַּעֲסִים עוֹד: טז גְּאֻלַּת בְּרוּעַ עַמְּךָ, בְּנִי־יַעֲקֹב וְיוֹסֵף סָלָה: יז רָאוּךְ מַיִם אֱלֹהִים, רָאוּךְ

מִים יִחַלּוּ, אֲף יִרְגְּזוּ תַּחֲמוֹת: י^ה זָרְמוּ מִים עֲבוֹת, קוֹל נִתְּנוּ
שָׁחֲקִים, אֶפֶס־חֲצִצִּיף יִתְחַלְכוּ: יט קוֹל רַעֲמָךְ בְּגִלְגֹּל, הַאִירוּ בְּרָקִים
תְּבַל, רִגְזָה וּתְרַעַשׂ הָאָרֶץ: כ בַּיָּם דִּרְפָּךְ, וּשְׂבִילְךָ וּשְׂבִילְךָ כ' בְּמִים
רַבִּים, וְעִקְבוֹתֶיךָ לֹא נִדְּעוּ: כא נָחִיתָ כִּצְאוֹן עֲמֹךְ, בְּיַד־מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן:
כז א תִּפְלֶה לְמוֹשֶׁה אִישׁ־הָאֱלֹהִים, אֲדֹנִי מַעֲוֹן אֶתָּה הָיִיתָ לָנוּ בְּדֶרֶךְ
וְדֶרֶךְ: כ בְּטָרֶם הָרִים יִלְדוּ, וּתְחַלֵּל אֶרֶץ וְתַבַּל, וּמַעֲוֹלָם עַד־עוֹלָם
אֶתָּה אֵל: ג תֵּשֶׁב אָנוּשׁ עַד־דָּפָא, וְלֹא־אָמַר שׁוּבוּ בְנֵי־אָדָם: ד פִּי
אֶלֶף שָׁנִים בַּעֲיִנְיֶךָ כְּיוֹם אֲתָמוּל פִּי יַעֲבֹר, וְאַשְׁמִירָה בְּלִילָה:
ה זָרַמְתָּם שָׁנָה יְהוֹי, בְּבִקְרַת פְּחָצִיר יִחַלֶּף: ו בִּבְקָר יִצִּיץ וְחִלָּף, לְעֶרֶב
יִמּוֹלֵל וְיִבֹּשׁ: ז כִּי־כִלִּינוּ בְּאֶפֶךְ, וּבְחִמְתָּךְ נִבְהֵלְנוּ: ח שִׁתָּה שֵׁת כ'
עוֹנֵתִינוּ לְגִדְדָךְ, עֲלַמְנוּ לְמֹאזֹר פָּנֶיךָ: ט כִּי כִלִּי־מִינוּ פָּנוּ בַּעֲבֶרְתְּךָ,
פָּלִינוּ שָׁנִינוּ כְּמוֹ־חֶגֶה: י יִמְי־שְׁנוֹתֵינוּ בְּהֶם שְׁבָעִים שָׁנָה, וְאִם
בְּגִבּוֹרֹת שְׁמוֹנִים שָׁנָה, וְרַחֲבָם עֲמָל וְאוֹן, כִּי־גֹז חָיֵשׁ וְנַעֲפָה:
יא מִי־יֹדַע עֹז אֶפֶךְ, וְכִירָאתְךָ עֲבֶרְתְּךָ: יב לִמְנוֹת יָמֵינוּ בֶּן הַדָּעָה,
וְנִבְא לִכְב חֲכָמָה: יג שׁוּבָה יְהוָה יִהְיֶה יִהְיֶה יִהְיֶה יִהְיֶה יִהְיֶה יִהְיֶה יִהְיֶה
עַל־עֲבִדֶיךָ: יד שִׁבְעֵנוּ בִּבְקָר חֲסִידְךָ, וּנְרַנְּנָה וְנִשְׁמַחָה בְּכָל־יָמֵינוּ:
טו שְׁמַחְנוּ כִּימֹת עֲנִיתָנוּ, שְׁנוֹת רָאִינוּ רָעָה: טז יִרְאָה אֶל־עֲבִדֶיךָ
פַּעֲלָךְ, וְהִדְרֶךְ עַל־בְּנֵיהֶם: יז וַיְהִי גַעַם אֲדֹנִי אֱלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ, וּמַעֲשֶׂה
יָדֵינוּ בּוֹנֵנָה עֲלֵינוּ, וּמַעֲשֶׂה יָדֵינוּ בּוֹנֵנָה:

קה א הוֹדוּ לַיהוָה יִהְיֶה יִהְיֶה יִהְיֶה יִהְיֶה יִהְיֶה יִהְיֶה יִהְיֶה יִהְיֶה יִהְיֶה
ב שִׁירֵי־לֹ וְזִמְרוֹ־לֹ, שִׁיחוּ בְּכָל־נִפְלְאוֹתָיו: ג הִתְחַלְלוּ בְּשֵׁם
קִדְשׁוֹ, יִשְׁמַח לֵב מִבְּקִשֵּׁי יְהוָה יִהְיֶה יִהְיֶה יִהְיֶה יִהְיֶה יִהְיֶה יִהְיֶה יִהְיֶה יִהְיֶה
ועוֹז, בִּקְשׁוּ פָּנָיו תָּמִיד: ה זָכוּ וּנְפִלְאוֹתָיו אֲשֶׁר־עָשָׂה, מִפְּתֵיו
וּמִשְׁפְּטֵי־פִיו: ו זָרַע אֲבָרְהָם עֲבָדוֹ, בְּנֵי יַעֲקֹב בְּחִירָיו: ז הוּא

יְהוָה יִהְיֶה אֱלֹהֵינוּ, בְּכָל־הָאָרֶץ מִשְׁפָּטיו: ה זָכַר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ,
דְּבַר צִוְּה לְאַלֶּף דּוֹר: ט אֲשֶׁר פָּרַת אֶת־אֲבֹהֶם, וּשְׁבוּעָתוֹ
לְיִשְׁחָק: י וַעֲמִידָה לְעֶקֶב לַחֵק, לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם: יא לֵאמֹר
לְךָ אֶתֵּן אֶת־אֶרֶץ־כְּנָעַן, חֹבֶל נַחֲלָתְכֶם: יב בְּהִיוֹתָם מִתִּי מִסְפָּר,
כְּמַעַט וְגָרִים בָּהּ: יג וַיִּתְּחִלְכוּ מִגּוֹי אֶל־גּוֹי, מִמּוֹמְלָכָה אֶל־עַם
אַחֵר: יד לֹא־הָיִיתִי אָדָם לְעַשְׂקֶם, וַיּוֹכַח עֲלֵיהֶם מַלְכִּים:
טו אֶל־תִּגְעוּ בְּמִשְׁחִי, וְלִנְבִיאִי אֶל־תִּרְעוּ: טז וַיִּקְרָא רָעַב
עַל־הָאָרֶץ, כָּל־מִטְהֵ־לֶחֶם שָׁבַר: יז שְׁלַח לַפְּנִיָּה אִישׁ, לְעַבְדֹּ
נִמְכָּר יוֹסֵף: יח עָנּוּ בַּכֶּבֶל רָגְלוֹ רַגְלוֹ כ/, בְּרוֹל בָּאָה נִפְשׁוֹ: יט עַד־עַתָּה
בֹּא־דַבְּרוּ, אָמַרְתָּ יְהוָה יִהְיֶה צָרְפָתְהוּ: כ שְׁלַח מֶלֶךְ וַיִּתִּירָהוּ,
מִשָּׁל עַמִּים וּפִתְחָהוּ: כא שָׁמוֹ אֲדוֹן לְבֵיתוֹ, וּמִשָּׁל בְּכָל־קִנְיָנוֹ:
כב לֹא־סָר שְׁרִיו בְּנִפְשׁוֹ, וּזְקִנּוֹ יַחֲכֶם: כג וַיָּבֹא יִשְׂרָאֵל מִצְרַיִם,
וַיַּעֲקֹב גָּר בְּאֶרֶץ־חָם: כד וַיִּפֹּר אֶת־עַמּוֹ מֵאֵד, וַיַּעֲצֻמְהוּ מִצְרִיו:
כה הִפְךָ לָבֶם לְשֹׂנְאֵ עַמּוֹ, לְהַתְנַפֵּל בַּעֲבָדָיו: כו שְׁלַח מֹשֶׁה עַבְדּוֹ,
אֶהְרֹן אֲשֶׁר בָּחַרְבוֹ: כז שְׁמוֹכֶם דְּבַרִּי אֹתוֹתָיו, וּמִפְתִּים בְּאֶרֶץ
חָם: כח שְׁלַח חֹשֶׁךְ וַיַּחֲשֹׁךְ, וְלֹא־מָרוּ אֶת־דַּבְּרוֹ דְּבָרָיו כ/: כט הִפְךָ
אֶת־מִימֵיהֶם לָדָם, וַיָּמַת אֶת־דָּגָתָם: ל שְׁרַץ אֲרָצָם צָפְרָדַעִים,
בְּחֻדְרֵי מַלְכִּיהֶם: לא אָמַר וַיָּבֹא עָרֹב, כְּזִים בְּכָל־גְּבוּלָם: לב נָתַן
גְּשָׁמֵיהֶם בָּרֶד, אֵשׁ לְהַכּוֹת בְּאֲרָצָם: לד וַיֵּךְ, גִּפְנָם וְתֹאנָתָם, וַיִּשְׁפֹּר
עֵץ גְּבוּלָם: לה אָמַר, וַיָּבֹא אֲרֶבָּה, וַיִּלְקַח, וַאֲזַן מִסְפָּר: לו וַיֹּאכַל
כָּל־עֹשֵׁב בְּאֲרָצָם, וַיֹּאכַל פְּרִי אֲדָמָתָם: לו וַיֵּךְ כָּל־בְּכוֹר בְּאֲרָצָם,
רִאשִׁית לְכָל־אוֹנֶם: לו וַיּוֹצִיאֵם בְּכֶסֶף וַוָהב, וַאֲזַן בִּשְׁבָטָיו בּוֹשֵׁל:
לח שָׁמַח מִצְרַיִם בְּצֹאָתָם, כִּי־נִפְל פַּחַדָּם עֲלֵיהֶם: לט פָּרַשׁ עֲנָן
לְמִסְכָּד, וְאִשׁ, לְהָאִיר לַיְלָה: מ שָׁאֵל וַיָּבֹא שְׁלֹו שְׁלוֹ כ/, וְלֶחֶם שָׁמִים

יִשְׁבִּיעַם: מא פתח צור, ויזוכו מים, הלכו בציות נהר: מב כִּי־זָכַר
אֶת־דְּבַר קִדְשׁוֹ, אֶת־אֲבֹתָהֶם עֲבָדוּ: מג ויֵצֵא עִמּוֹ בְּשֹׁשׁוֹן, בְּרִנָּה
אֶת־בְּחִירָיו: מד ויתן להם ארצות גוים, ועמל לאמים יירשו:
מה בעבור ישמרו חקיו, ותורתיו ינצרו, הללויה:

קלז א על נהרות בכל שם ישבנו, גם־כִּינוּ בְּזִכְרָנוּ אֶת־צִיּוֹן:
ב על־עֲרֵבִים בְּתוֹכָהּ, תְּלִינוּ בְּגִדֵינוּ: ג כִּי שָׁם שְׁאֲלוּנוּ שׁוֹבֵינוּ
דְּבַר־יִשְׁרָיִל, וְתוֹלְלֵינוּ שְׂמֵחָה, שִׁירוּ לָנוּ מִשִּׁיר צִיּוֹן: ד אִיֶּךְ גִּשְׁרִי
אֶת־שִׁיר־יְהוָה יֵאָדָּו, עַל אֲדָמַת נָכַר: ה אִם־אֲשַׁכְּחֶךָ יְרוּשָׁלַם,
תִּשְׁכַּח יְמִינִי: ו תִּדְבֹּק־לְשׁוֹנִי לַחֲפִי, אִם־לֹא אֶזְכְּרֶכִי, אִם־לֹא אֶעֱלֶה
אֶת־יְרוּשָׁלַם עַל רֹאשׁ שְׂמֹחָתִי: ז זָכַר יְהוָה יֵאָדָּו לִבִּי אֲדוֹם
אֵת יוֹם יְרוּשָׁלַם, הָאֲמָרִים עָרוּ עָרוּ עַד הַיּוֹד בָּהּ: ח בַּת־כָּבֶל
הַשְׂדֵּדָה, אֲשֶׁרִי שֵׁשֶׁלֶם־לָךְ אֶת־גְּמוּלָךְ שְׂגֻמָּלֶת לָנוּ: ט אֲשֶׁרִי
שִׁיאִחֲזוּ וּנְפֹץ אֶת־עֲלִילָךְ אֶל־הַסֶּלַע:

קנז א הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ־אֵל בְּקִדְשׁוֹ, הַלְלוּהוּ בְּרִקְיעַ עֻזּוֹ: ב הַלְלוּהוּ
בְּגִבּוֹרָתוֹ, הַלְלוּהוּ כְּרֹב גְּדֻלּוֹ: ג הַלְלוּהוּ בְּתַקַּע שׁוֹפָר, הַלְלוּהוּ
בְּנִבְל וּכְנֹר: ד הַלְלוּהוּ בְּתֶף וּמָחוּל, הַלְלוּהוּ בְּמִנִּים וְעֹגֵב:
ה הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְל־שֹׁמֶעַ, הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלִי תְרוּעָה: ו כָּל הַנְּשָׁמָה
תִּהְלֹל יָהּ, הַלְלוּיָהּ:

אחר שסיים תהלים יאמר זה:

מי יתן מציון ישועת ישראל בשוב יהוה יֵאָדָּו יֵשׁוּעַת עַמּוֹ. יגל
יעקב ישמח ישראל: ותשועת צדיקים מִיהוָה יֵאָדָּו מְעוֹזָם
בַּעַת צָרָה: ויעזרם יהוה יֵאָדָּו ויפִלְטֵם ויפִלְטֵם מִרְשָׁעִים
ויוֹשִׁיעֵם כִּי חָסוּ בוֹ:

רבונו של עולם, עלת העלות וסבת כל הסבות, אַנְתָּ לַעֲלֹא,
 לַעֲלֹא מִן פֶּלֶא, וְלִית לַעֲלֹא מִנְּךָ, דְּלִית מִחֲשָׁבָה
 תְּפִיסָא בְּךָ כִּלְל, וְלֵךְ דְּיומִיָּה תְּהִלָּה, וּמִרְמָם עַל כָּל בְּרָכָה
 וְתְּהִלָּה. אוֹתָךְ אֲדַרְשׁ, אוֹתָךְ אֲבַקֵּשׁ שְׁתַּחֲתֹר חֲתִירָה דְּרָךְ
 כְּבוֹשָׁה מֵאֲתָךְ, דְּרָךְ כָּל הָעוֹלָמוֹת, עַד הַהִשְׁתַּלְשְׁלוֹת שְׁלִי
 בְּמָקוֹם שְׂאֵנִי עוֹמֵד, כְּפִי אֲשֶׁר נִגְלָה לְךָ, יוֹדַע תְּעוֹלָמוֹת,
 וּבְדְרָךְ וְנִתִּיב הִיָּה תֵּאִיר עָלִי אוֹרְךָ, לְחֲחִזְרֵנִי בְּחִשּׁוֹבָה שְׁלֵמָה
 לְפָנֶיךָ בְּאַמֶּת, כְּפִי רְצוֹנְךָ בְּאַמֶּת, כְּפִי רְצוֹן מִבְּחַר הַבְּרִיאִים,
 לְבִלִּי לְחֻשָׁב בְּמִחְשַׁבְתִּי שׁוּם מִחְשַׁבַת חוּץ וְשׁוּם מִחְשַׁבָּה
 וּבִלְבוֹל שֶׁהוּא נֶגֶד רְצוֹנְךָ, רַק לְדַבֵּק בְּמִחְשַׁבּוֹת זְכוֹת צְחוֹת
 וּקְדוּשׁוֹת בְּעִבּוֹדְךָ בְּאַמֶּת בְּהִשְׁתַּדֵּךְ וּבִתְוֹרְתְךָ. הֵט לְבִי אֶל
 עֲדוּתֶיךָ, וְתֵן לִי לֵב טָהוֹר לְעִבְדְּךָ בְּאַמֶּת. וּמִמְצוֹלוֹת יָם
 תּוֹצִיאֵנִי לְאוֹר גָּדוֹל חַיֵּשׁ קָל מְהֵרָה. תְּשׁוּעַת יְהוָה ^{יֵהוָה} יֵהוָה ^{יֵהוָה} יֵהוָה
 בְּהֶרֶף עֵינַי, לְאוֹר בְּאוֹר הַחַיִּים כָּל יְמֵי חַיּוֹתִי עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה.
 וְאַזְכֶּה לְחֹדֶשׁ נְעוּרֵי, הַיָּמִים שֶׁעָבְרוּ בְּחֶשֶׁךְ, לְחֲחִזְרָם אֶל
 הַקְּדוּשָׁה, וְתִהְיֶה יְצִיאָתִי מִן הָעוֹלָם כְּבִיאָתִי, בְּלֹא חֲטָא. וְאַזְכֶּה
 לְחִזּוֹת בְּנַעַם יְהוָה ^{יֵהוָה} יֵהוָה ^{יֵהוָה} וּלְבַקֵּר בְּהִיכָלוֹ, כִּלּוֹ אוֹמֵר כְּבוֹד,
 אֲמֵן נִצַּח סֶלָה וְעַד:

אזכרת הזוהר בד"ר כח הזוהר חלק א' ל-34 עלוני אור הזוהר מיוחד אלול תש"ע עד תשי"א ל-34 עלוני אור הזוהר מיוחד אלול תש"ע עד תשי"א 10	אזכרת הזוהר בד"ר תיקוני הזוהר דף היוני חלק ב' ל-354 הזוהר השנה החדש ל-354 הזוהר השנה החדש 9	אזכרת הזוהר בד"ר תיקוני הזוהר דף היוני חלק א' ל-354 הזוהר השנה שער החזק ל-354 הזוהר השנה שער החזק 8	אזכרת הזוהר בד"ר תיקוני הזוהר עמוד היוני ל-354 הזוהר השנה שער החזק ל-354 הזוהר השנה שער החזק 7	אזכרת הזוהר בד"ר אדרא רבא וונטא חלק ב' קס הוספות חדשות שלא נראה כמחש הזה ל-354 הזוהר השנה שער החזק ל-354 הזוהר השנה שער החזק 6	אזכרת הזוהר בד"ר אדרא רבא וונטא חלק א' קס הוספות חדשות שלא נראה כמחש הזה ל-354 הזוהר השנה שער החזק ל-354 הזוהר השנה שער החזק 5	אזכרת הזוהר בד"ר זוהר הזוהר ח' ספרים הזוהר חלק א' קס הוספות חדשות שלא נראה כמחש הזה ל-354 הזוהר השנה שער החזק ל-354 הזוהר השנה שער החזק 4	אזכרת הזוהר בד"ר אזכרת הזוהר ח' ספרים הזוהר חלק א' קס הוספות חדשות שלא נראה כמחש הזה ל-354 הזוהר השנה שער החזק ל-354 הזוהר השנה שער החזק 3	אזכרת הזוהר בד"ר אזכרת הזוהר ח' ספרים הזוהר חלק א' קס הוספות חדשות שלא נראה כמחש הזה ל-354 הזוהר השנה שער החזק ל-354 הזוהר השנה שער החזק 2	אזכרת הזוהר בד"ר אזכרת הזוהר ח' ספרים הזוהר חלק א' קס הוספות חדשות שלא נראה כמחש הזה ל-354 הזוהר השנה שער החזק ל-354 הזוהר השנה שער החזק 1
---	---	---	--	---	---	--	---	---	---

תפילת הודיה לבורא עולם

להודות ולהלל את ה' יתברך מביאה לכל הישועות. כל האומר אותה כל יום יזכה לראות נסים גלויים מבורא עולמים, וכל האומר תחנה זו מהלב הופך מיד מדת דין לרחמים.

מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא, אדון עולם, רבנו של עולם, תודה.

תודה שאני עומד/ת כאן לפניך ומודה לך.

וכל מה שאני אומר יהיה כאן וכאפס לעמת כמה שאני באמת צריכ/ה להודות לך.

הרי על הכל אני צריכ/ה להודות לך.

כי הכל ממך, הכל נתת לי בחן, בחסד וברחמים.

תודה על כל הדברים בעולם.

תודה על רוב רבי רבבות פעמים שעזרת לי, תמכת בי, הושעת אותי הצלת אותי, שמחת אותי ריפאת אותי, שמרת עלי, עודדת אותי, תודה שאתה אתי תמיד.

תודה שאתה נותן לי כוח לעשות מצות, כח לעשות מעשים טובים, וכח להתפלל.

תודה על כל הפעמים שעזרת לי ולא ידעתי להגיד לך תודה.

תודה על כל החסדים שאתה עושה עמי בכל רגע ורגע.

תודה על כל נשימה ונשימה שאני נושמת.

תודה לך מלך מלכי המלכים, גם על כל הדברים שאין לי.

תודה שקשה לי לפעמים, כי הכל לטובתי אפילו אם לא תמיד ראיתי שזה לטובתי, עמוק בלב אני יודעת/ת שכל מה שמגיע ממך הוא הדבר

תפילת הודיה לבורא עולם

הטוב ביותר עבורי, והוא נעשה במיוחד בשבילי, בהשגחה פרטית מדקדקת ומשלמת, כמו שרק מלך מלכי המלכים יכול לעשות.

תודה שלפעמים קשה לי, כי רק כך אני יודעת להעריך את הטוב, כי רק כשנמצאים בחשך אפשר להעריך את האור.

תודה על החיים הנפלאים שנתת לי.

תודה על הדבר הכי קטן שיש לי, כי את הכל אתה נתת לי ולא אף אחד אחר.

תודה שאתה שומע את התפלות שלי.

בורא עולם! אני מבקש/ת ממך סליחה מעמקי לבי, אם היו פעמים שלא הערכתי את מה שנתת לי, ובמקום לומר לך תודה, רק התלוננתי.

אני עפר ואפר ואתה אדון כל העולם, אנא אל תרחק ממני לעולם!!!

מבוסס ע"פ הסה"ק יסוד ושדש העבודה (צואה ס' כ"ו)
מצוה גדולה לפרסם ולהפיץ את התפלה הקדושה הזו

פיטום הקטורת המבואר

סגלת אִמִּירַת פְּרֶשֶׁת הַקְטָרֶת

וְזוֹ לְשׁוֹן הָרֵב סְגוּלוֹת יִשְׂרָאֵל: א. מִבְטָלֶת מַגֵּפָה וְחֵלָאִים רָעִים. ב. יִנָּצֵל מִשְׁעָבוֹד מַלְכֵי־חַיִּים. ג. הַבְּרָכָה מְצוּיָה בְּמַעֲשֵׂה יָדָיו. ד. יִנָּצֵל מִדִּינָה שֶׁל גִּיהֲנוֹם. ה. מִבְטָלֶת הַקְלָפוֹת וְהַחִיצוֹנִים וְסִטְרָא אַחֲרָא. ו. מִבְטָלֶת הַכְּשׁוּפִים ז מִבְטָלֶת הַרְהוּרִים רָעִים. ח נִוְחַל שְׁנֵי עוֹלָמוֹת עוֹלָם הַזֶּה וְהָעוֹלָם הַבָּא. ט. מְסַלֵּק הַדִּינִים מֵעָלָיו. י. יִמָּצָא חַן וְחֶסֶד בְּעֵינֵי כָּל רוֹאֵיו. יא. מְסַגֶּלֶת לְעֶשֶׂר.

לְפִי סֵפֶר הַזֹּהָר וְסִפְרוֹת הַמְּנִהְגִּים, אִמִּירַת פִּטוּם הַקְטָרֶת הִנֵּה סְגוּלָה לְעֲצִירַת מַגֵּפָה, עַל פִּי הַכְּתוּב (בְּמִדְבָּר יז, יב-יג): וַיִּתֵּן אֶת הַקְטָרֶת, וַיִּכְפֹּר עַל-הָעָם. וַיַּעֲמֵד בֵּין-הַמִּתִּים, וּבֵין הַחַיִּים, וַתַּעֲצֹר הַמַּגֵּפָה.

לְאוֹר זֹאת, כָּתַב רַבֵּי חַיִּים פֶּלֶאגִ'י בְּסֵפֶר כַּף הַחַיִּים (סִימֹן י"ז אות י"ח): "יִכְתֹּב פְּרֶשֶׁת הַקְטָרֶת עַל קֶלֶף אוֹ גּוֹיֵל בְּכֹתֵב אֲשׁוּרִית כְּסֵפֶר תּוֹרָה וַיִּקְרָא בּוֹ וַיַּעֲשֶׂה לוֹ סְגוּלָה, דִּהַקְטָרֶת מַעֲשִׂיר וּמִבְטָח לוֹ דִּלֹּא יִפְסֹק פְּרִנְסָתוֹ וְתִמִּיד יִהְיֶה לוֹ פְּרִנְסָה טוֹבָה וְכִלְכֵּלָה בְּרוּחַ וְלֹא בְּצִמְצוּם".

אַחַר שִׁיאֲמַר תִּיקוֹן חֲצוֹת כְּכָתוּב בְּמִקְוָמוֹ אַח"כ יֵאמֹר פִּטוּם הַקְטָרֶת בְּכוּנָה הִיא, לְפִי שְׁאֲחַר חֲצוֹת נִכְנַעַת כְּנוֹכַח (הָאֶד"ר הַקְדוּשׁ - שַׁעַר הַכְּנוּת) ... וַיִּקְרָאוּ סֵדֶר פִּטוּם הַקְטָרֶת יַחַד

בכונה הנזכרת ממשלת הקלפה, יעשה רשם גדול למעלה
אם יהיה אחר חצות לילה ובפרט אם יתחברו י' אנשים
יראי ה', עכ"ל.

יאמר לשם יחוד זה קודם אמירת הקטרת

מה שאנו אומרים 'פטום הקטרת' בשחרית קדם התפלה
אחר קרבן התמיד, וגם בתפלת המנחה קדם העמידה, כי
כונתנו היא להעלות העולמות על ידי התפלות, לכן אנו
אומרים אותו, כדי שלא יתאחזו הקלפות ויעלו בעליה
העולמות, ולכן אנו אומרים אותו קדם שני תפלות
הנזכרות.
(שער הכנונות)

מלח סדומית רבע, ואין צריך לומר 'רבע הקב', כי סתם רבע
האמור במשנה ובברייתא הוא רבע הקב, 'כפת הירדן כל
שהיא' בחירק, לא 'כל שהוא'.
(שער הכנונות)

ואחר הקטרת יאמר הפסוקים 'ה' צבאות' וכו' ג' פעמים,
'אתה סתר לי' ג' פעמים.. והא"י ז"ל הזהיר לומר פסוקים
אלו תמיד אחר הקטרת, וביום שאין אומרים תחנון לא יאמר
'אתה סתר' וכו', שהם מסגלים להצלה מן סמא"ל, כנרמז
בראשי תבות 'אתה סתר לי מצר', ובימים אלו אין לו שליטה
ואין לעוררו.
(אור צדיקים)

אמירת פטום הקטרת:

אמירת פטום הקטרת בכונה מסייע ומועיל לחזרה בתשובה:
(משנת חסידים, סדור רבי שבתי מראשקוב)

תפלה לפני ואחרי אמירת הקטרת:

סדר קטרת נדפס כבר על כל צרה שלא תבוא רחמנא לצלן
מקבל מזקני הגה"ק מוה"ר אברהם יהושע העשיל זצוק"ל
מאפטא, בעהמ"ח ספה"ק אוהב ישראל, עם הכונות מונה
על פי כתבי האריז"ל, ונדפס מחדש בפקדת הגאווה"ק
משינאווע זצ"ל.

ומובא בזהר הקדוש שקדם בא המגפה טוב להרבות
בתפלה*, ואחר שמדת הדין מתוחה לא תחסם שור בדישו,
ובפרט באמירת הקטרת יכולים להנצל מכל צרה וצוקה.

ובסדר קטרת נדפס תפלה לאמרה אחר אמירת סדר הקטרת,
והיא מהשק"ה הקדוש זי"ע. אמנם תחלה כדאי להעתיק
כאן תפלה לאמרה לפני אמירת הקטרת, שנדפסה בספר
שדי בשמים:

הערות

א. ועיין בספר יפה ללב שכתב וז"ל: ומיהו כל יחיד ויחיד
יתפלל בינו לבין עצמו בסיום תפלתו על כל צרה שלא תבוא
בנוסח זה:

ריבון העולמים, פדה והצל מלט הושע עמך ישראל מן הדבר
ומן החרב ומן הביזה ומן השדפון ומן הירקון ומכל מיני
פורעניות המתרגשות ובאות לעולם טרם נקרא ואתה תענה,
ברוך אתה עוצר המגפה.

ב. ועיין מ"ש בספה"ק שער הכוונות (דף י"ג ע"א), בענין יחוד
גדול דפיטום הקטורת, למגפה ב"מ, מסוגל מאוד, עיי"ש.

תַּפְלָה לְאַמְרָה לִפְנֵי אֲמִירַת הַקְטָרֶת

לְשֵׁם יְחִיד קוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׂכִינְתִּיה בְּדַחֲלוֹ וּרְחִימוּ
וּרְחִימוּ וּדְחִילוּ לִיחְדָּא שֵׁם י"ה בּו"ה בְּיַחְדָּא שְׁלִים
עַל יְדֵי הַהוּא טָמִיר וְנֶעְלָם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל. הִנֵּה אֲנֹכִי בָּא
לְקָרוֹת סֶדֶר פְּרָשִׁיּוֹת הַקְטָרֶת לְתַקֵּן שׁוּרְשָׁהּ בְּמָקוֹם עֲלִיּוֹן,

וַיְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה יֵהוּדוֹנִי יֵהוּדוֹנִי אֱלֹהֵינוּ תקון בעל היכולת
ובעל הבורות כולם

וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתִּהְיֶה חֲשׂוּבָה וּמְקַבֶּלֶת וּמְרַצָּה
לְפָנֶיךָ קְרִיאַת פְּרָשִׁיּוֹת וּפְסוּקִים אֵלּוּ שֶׁסִּדְּרוּ לָנוּ חֲכָמֵינוּ
זְכוֹרָנָם לְבָרָכָה בְּאֵלּוּ כַּהֵן גָּדוֹל עוֹמֵד וּמְכַנֵּס אוֹתָהּ לִפְנֵי
וְלַפָּנִים, וְזִכְרוֹתָהּ תִּהְיֶה מְגוֹן וְצִנָּה בְּעַדֵּינוּ וּבְעַד כָּל בְּנֵי בֵּיתֵינוּ
וְכָל מִשְׁפַּחְתָּנוּ וְכָל אוֹהֲבֵנוּ וְרַעֲיָנוּ וּבְכָל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ
בְּכָל מְקוֹמוֹת שָׁהֵם, וּבְכָפֶרֶט כָּל אוֹתָם הַנִּתְּוֹנִים בְּצָרָה
וּבִשְׁבִּיָּה בְּכָל מְקוֹמוֹת שָׁהֵם לְהַצִּילָנוּ מִכָּל הַמְּקַטְרִיגִים
וְהַמְשַׁטְיָנִים וְזַכֵּינוּ לְתִשׁוּבָה שְׁלָמָה לְפָנֶיךָ מֵתוֹךְ נַחַת
וְהִרְחַבְתָּ הַדַּעַת וְזַכֵּנוּ לִירְאַת שָׁמַיִם טְהוֹרָה וְלִירְאַת חֹטָא
וְלַעֲשֹׂר וּכְבוֹד גָּדוֹל וְלַחֵן וְלַחֶסֶד וְלִרְחֻמִּים בְּעֵינֵי אֱלֹקִים
וּבְעֵינֵי כָּל בְּנֵי אָדָם וְחוּה וּבְעֵינֵי כָּל רוֹאֵינוּ אֶקְרָא לֵאלֹהִים
עֲלִיּוֹן לֹא-ל גּוֹמֵר עָלֵי, יְהוָה יֵהוּדוֹנִי יֵהוּדוֹנִי תקון בעל היכולת
ובעל הבורות כולם

בְּעַדֵּי יְהוָה יֵהוּדוֹנִי יֵהוּדוֹנִי חֲסִדֶּךָ לְעוֹלָם מַעֲשֵׂה יְדִידֶךָ אֵל
תָּרַף. וַיְהִי נֶעֱם יְהוָה יֵהוּדוֹנִי יֵהוּדוֹנִי אֱלֹהֵינוּ תקון בעל היכולת
ובעל הבורות כולם

וּמַעֲשֵׂה יְדִידֵינוּ כּוֹנֵנָה עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדִידֵינוּ כּוֹנֵנָהוּ.

וַיִּשְׁחַלֵּת וַחֲלֻבָּנָה סָמִים וּלְבָנָה זָכָה בַּד בְּבַד יְהִיָּה: וְעִשִּׂיתָ
 אֹתָהּ קְטֹרֶת רֶקֶח מַעֲשֵׂה רֹקַח מִמֶּלֶח טָהוֹר קֹדֶשׁ: וַיִּשְׁחַקְתָּ
 מִמֶּנָּה הָדָק וַנִּתְתָּה מִמֶּנָּה לִפְנֵי הָעֵדֻת בְּאַהֲל מוֹעֵד אֲשֶׁר

באור ר"ח נחום

וַיִּשְׁחַלֵּת: צִיפּוֹרָן. וַחֲלֻבָּנָה: שָׁרֵף שָׁרִיחוּ רע. סָמִים: כָּאֵן
 רוֹמִז עַל עוֹד בְּשָׁמִים נוֹסְפִים כְּמִנְיָן שְׁמָנָה עַד עֵתָה, כְּלוּמַר:
 עוֹד חֲמֵשׁ נוֹסְפִים, וּלְבָנָה זָכָה: שָׁרֵף אֵילָן מִזְקָקָת. - סֵף הַכֹּל
 אֶחָד עֶשֶׂר סָמָנִים, סָמִים הָרֵאשׁוֹן רוֹמִז עַל שְׁנֵי בְּשָׁמִים, וְאַחֵר
 כֶּף מִנָּה עוֹד שְׁלֹשָׁה בִּיחַד חֲמִשָּׁה, וְהַסָּמִים הַשְּׁנִי כָּא לְרִבּוֹת עוֹד
 כְּמוֹ אֵלּוּ, הָרִי עֲשָׂרָה, וּלְבוֹנָה הִיא הָאֶחָד עֲשָׂרָה. וְהַסֶּבֶה שֶׁלֹּא
 הִזְכִּיר הַכְּתוּב בְּפֶרוּשׁ אֵת כָּל הַסָּמָנִים כִּיּוֹן שְׁאֵלּוּ הָאֲרֻכָּה
 שֶׁהִזְכִּיר הֵם הָעֲקָרִים שֶׁבָּהֶם עוֹלָה עֲנַן עֲשֵׁן קְטֹרֶת וּשְׁאָר
 הַבְּשָׁמִים נוֹתְנִים אֶת הָרִיחַ הַטּוֹב (רמב"ן). בַּד בְּבַד יְהִיָּה: שְׁוִים
 בְּמִשְׁקָלָם. שִׁיְהִיו שְׁוִים בְּמִשְׁקָל כְּמִשְׁקָלוֹ שֶׁל זֶה כֶּף מִשְׁקָלוֹ שֶׁל
 זֶה (שְׁמוֹת ל', ל"ד). הַמֵּלִים "סָמִים נִטָּף וַיִּשְׁחַלֵּת וַחֲלֻבָּנָה סָמִים
 וּלְבָנָה זָכָה", בְּגִימַטְרִיא "אֲבָרָהֶם יִצְחָק יַעֲקֹב מֹשֶׁה אֶהְרֹן יוֹסֵף
 וְדוֹד" שֶׁהֵם הַשְּׁבַע רוּעִים, וּבָזָה שְׁאוּמְרִים אֶת פְּרִשֶׁת הַקְּטֹרֶת
 מִמֶּשִׁיף עַל עֲצָמוֹ עֲזוֹת דִּקְדּוּשָׁה לְהִתְקַרֵּב אֲלֵיהֶם, (ס' עַת רִצּוֹן).
 וְעִשִּׂיתָ אֹתָהּ קְטֹרֶת: הֵכֵן מֵהֶם קְטֹרֶת. רֶקֶח מַעֲשֵׂה רֹקַח:
 מְעוֹרָבָת וּכְתוּשָׁה כְּמַעֲשֵׂה הָאֶמֶן. מִמֶּלֶח: מְעֻרָּב הֵיטֵב
 שֶׁלֹּא יְהִיָּה נָכַר מִיְּנֵי הַסָּמָנִים. טָהוֹר קֹדֶשׁ: וְיִהְיֶה טָהוֹר
 וְקֹדֶשׁ: וַיִּשְׁחַקְתָּ מִמֶּנָּה הָדָק: לְשַׁחֵק הַכֹּל דֶּק דֶּק. וַנִּתְתָּה
 מִמֶּנָּה לִפְנֵי הָעֵדֻת: בְּכַפּוֹר יִקְטִיר לִפְנֵי אֲרוֹן הָעֵדוּת בְּקֹדֶשׁ
 הַקֹּדֶשִׁים. בְּאַהֲל מוֹעֵד: מִזְבֵּחַ הַפְּנִימִי הוּא מִזְבֵּחַ הַזֶּהָב
 שֶׁבְּהִיכָל, זֶה - בְּשָׁאֵר יְמוֹת הַשָּׁנָה. אֲשֶׁר אֲנֻעַד לָךְ שְׁמָה:
 בְּמָקוֹם שֶׁאֲדַבֵּר עִמָּךְ.

אוֹעֵד לָךְ שְׁמָה קֹדֶשׁ קְדָשִׁים תִּהְיֶה לָּכֶם: וְנֹאמַר: וְהַקְטִיר
עָלָיו אֶהְרֶן קַטֶּרֶת סָמִים בִּבְקָר בִּבְקָר בְּהִיטִיבוֹ אֶת-הַנֹּרֹת
יִקְטִירָנָה: וּבַהֲעֵלֹת אֶהְרֶן אֶת-הַנֹּרֹת בֵּין הָעֶרְבִים יִקְטִירָנָה
קַטֶּרֶת תָּמִיד לִפְנֵי יְהוָה יֶאֱהָדוּנָהי ^{אֶרֶץ הַכֹּהֲנִים} לְדֹרֹתֵיכֶם:

פֶּרֶשֶׁת לַמּוֹד הַקְטֶרֶת בַּחֲז"ל

תָּנּוּ רַבָּנָן פְּטוּם הַקְטֶרֶת בִּיצֵד. שְׁלֹשׁ מְאוֹת וְשִׁשִּׁים

בְּאוֹר רֵיחַ נִיחֹחַ

קֹדֶשׁ קְדָשִׁים תִּהְיֶה לָּכֶם: כְּשֶׁתְּכִינוּ תַעֲשׂוּ אוֹתָהּ כְּרָאוּי, קֹדֶשׁ
קְדָשִׁים הִיא הַקְטֶרֶת, וְרֹאוּיָהּ לְהַקְרִיבָהּ. וְנֹאמַר וְהַקְטִיר עָלָיו:
(שְׁמוֹת ל, ז-ח) וְנֹאמַר: וְהַקְטִיר עָלָיו אֶהְרֶן קַטֶּרֶת סָמִים בִּבְקָר
בִּבְקָר: בְּכָל בֹּקֶר וּבִקְרָא. בְּהִיטִיבוֹ אֶת הַנֹּרֹת: לְאַחַר שְׁנֵקָה אֶת
כּוֹסוֹת הַשֶּׁמֶן - בְּזִיכֵי וּקְנֵי הַמְּנוֹרָה. יִקְטִירָנָה: בִּבְקָר מַחְצִית
מָנֶה, עַל הַמִּזְבֵּחַ הַפְּנִימִי. וּבַהֲעֵלֹת אֶהְרֶן אֶת הַנֹּרֹת בֵּין
הָעֶרְבִים יִקְטִירָנָה: וּכְשִׁידָלִיק הִכָּהֶן אֶת הַנֹּרֹת בַּפֶּעַם הַשְּׁנִיָּה בֵּין
הָעֶרְבִים, יִקְטִיר אֶת הַחֲצִי הַשְּׁנִי שֶׁל הַקְטֶרֶת קַטֶּרֶת תָּמִיד לִפְנֵי
יְהוָה: בְּכָל יוֹם גַּם בְּשַׁבָּת וְיוֹם הַכַּפּוּרִים. לְדֹרֹתֵיכֶם: לְדוֹרוֹת
עוֹלָם בְּלִי הַפְּסָק, וּכְשֶׁאֵין בֵּית הַמִּקְדָּשׁ מְקִימִים עַל יְדֵי קְרִיאָתָהּ,
כְּנֹאמַר וְנִשְׁלְמָה פְּרִים שְׁפָתֵינוּ. תָּנּוּ רַבָּנָן: (מִסַּכַּת כְּרִיתוֹת דף ו, ו)
יְרוּשְׁלָמִי יוֹמָא פ"ד ה"ה, בֵּית יוֹסֵף או"ח סימָן קל"ג, שַׁעַר הַכוֹנוֹנוֹת דף י"ג טוֹר
א, טוֹר ד'). מִי שֶׁצָּרִיף לְתַשׁוּעַת אֵיזָה דָּבָר יִשְׁאַל בְּקִשְׁתּוֹ בְּלִשׁוֹן
הַקֹּדֶשׁ קֹדֶם "תָּנּוּ רַבָּנָן", וְכִשְׁיֹאמַר הַכֹּל כְּכֹנֶנָה וּבִדְקָדוֹק הַתְּבוּת,
יִהְיֶה עֵת רָצוֹן שְׁיִמְלֵא הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ כָּל בְּקִשְׁתָּנוּ לְטוֹבָה (סְדוּר
יְשׁוּעַת יִשְׂרָאֵל). תָּנּוּ רַבָּנָן: שְׁנוֹ רַבּוּתֵינוּ. פְּטוּם הַקְטֶרֶת: עֶרֶב
וְתַקְנָן סִמְנֵי הַקְטֶרֶת - כְּתִישָׁה וְתַקְנָן פִּיצֵד: בְּאֵיזָה אֶפֶן הִיתָה
נֶעֱשִׂית? שְׁלֹשׁ מְאוֹת וְשִׁשִּׁים וְשְׁמוֹנֶה מֵנִים הָיוּ בָּהּ: סָךְ כָּל

וְשִׁמּוֹנָה מָנִים הָיוּ בָּהּ. שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְשִׁשִּׁים וְחֲמִשָּׁה
 כְּמִנֵּין יְמוֹת הַחֲמָה מָנָה בְּכָל יוֹם. מִחֲצִיתוֹ בִּבְקָר
 וּמִחֲצִיתוֹ בְּעֶרֶב. וְשִׁלְשָׁה מָנִים יְתָרִים שְׁמָהֶם מְכָנִים בָּהֶן
 גָּדוֹל וְנוֹטֵל מֵהֶם מְלֵא חֲפָנָיו בְּיוֹם הַכַּפּוֹרִים. וּמִחֲזִירֵן
 לְמִכְתָּשֶׁת בְּעֶרֶב יוֹם הַכַּפּוֹרִים כְּדִי לְקַיֵּם מִצְוֹת דָּקָה מִן
 הַדָּקָה. וְאַחֵר עֶשְׂרֵי סָמָנִים הָיוּ בָּהּ. וְאַלּוֹ הֵן (טוב למנותם

באור ר"ח נחום

הָאֶחָד עֶשְׂרֵי סָמָנִים בִּיחָד, כְּדִי שִׁיגִיעַ מָנָה אֶחָד לְכָל יוֹם כְּמִנֵּין
 365 יְמוֹת הַחֲמָה, וְעוֹד שְׁלֹשָׁה מָנִים יְתָרִים כְּמִבְּאֵר לְהֵלֵךְ.
 שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְשִׁשִּׁים וְחֲמִשָּׁה כְּמִנֵּין יְמוֹת הַחֲמָה, מָנָה בְּכָל יוֹם:
 כְּלוּמֵר, בְּכָל יוֹם מְקַטְרִים מָנָה אֶחָד מִסֵּף תַּעֲרֹכֶת הַסָּמָנִים,
 [מָנָה הוּא מֵאָה דִּינָרִים, וְהַדִּינָר מְשַׁקְלוֹ דְּרָהִם וְחֲצִי, וּמְשַׁקֵּל
 דְּרָהִם הוּא 64 שְׁעוֹרוֹת בִּינוּנִיּוֹת, כְּלוּמֵר, מָנָה = 480 גֵרָם, סֵף
 הַכֹּל 176.64 קִילוֹגְרָם]. מִחֲצִיתוֹ בִּבְקָר וּמִחֲצִיתוֹ בְּעֶרֶב: חֲצִי
 מָנָה בִּבְקָר וְחֲצִי מָנָה בְּעֶרֶב. וְשִׁלְשָׁה מָנִים יְתָרִים: נִשְׁאָרוּ
 שְׁלֹשָׁה מָנִים עוֹדָפִים עַל סֵף 365 יְמוֹת הַשָּׁנָה. שְׁמָהֶם: מִתּוֹךְ
 הַג' מָנִים. מְכָנִים בָּהֶן גָּדוֹל: לוֹקֵחַ וּמְכָנִים לְהַקְטִיר קִטְרֶת
 בְּיוֹם הַכַּפּוֹרִים בְּקֹדֶשׁ הַקִּדְשִׁים. מְלֵא חֲפָנָיו בְּיוֹם הַכַּפּוֹרִים:
 בְּכַמּוֹת מְלֵא הַחֲפֵן שֶׁל כְּפוֹת יָדָיו וּמִחֲזִירֵן לְמִכְתָּשֶׁת בְּעֶרֶב
 יוֹם הַכַּפּוֹרִים: כּוֹתֵשֶׁם שׁוֹב בְּכִתִּישָׁה דָּקָה בְּעֶרֶב יוֹם הַכַּפּוֹרִים
 לְהַכִּינֵם לְמִצְוֹת הַקִּטְרֶת בְּיוֹם הַכַּפּוֹרִים. כְּדִי לְקַיֵּם מִצְוֹת דָּקָה
 מִן הַדָּקָה: כְּדִי לְקַיֵּם אֶת מִצְוֹת עֲבוֹדַת יוֹם הַכַּפּוֹרִים הַנֶּעֱשִׂית
 בְּקִטְרוֹת שְׁצָרִיכָה לְהִיכְתֹּשׁ דֵּק יוֹתֵר מִבִּימוֹת הַשָּׁנָה. וְאַחֵר
 עֶשְׂרֵי סָמָנִים הָיוּ בָּהּ: וְאַחֵר עֶשְׂרֵי סוּגֵי סָמָנִים יֵשׁ בָּהּ כְּמוֹ
 שְׁצוּתָהּ הַתּוֹרָה (כְּמִבְּאֵר בְּבִאּוֹר לְעִיל). צָרִיךְ לְמִנּוֹת הַסָּמָנִים

באצבעותיו) (א) הֶצִיר. (ב) וְהֶצְפוֹרֶן. (ג) וְהֶחֱלִבָּנָה.
 (ד) וְהִלְבֹּנָה. מִשְׁקַל שִׁבְעִים שִׁבְעִים מָנָה. (ה) מֹזֶר.
 (ו) וּקְצִיעָה. (ז) וְשִׁבּוֹלֶת גֵּרָד. (ח) וְכִרְפּוֹם. מִשְׁקַל שִׁשָּׁה
 עָשָׂר שִׁשָּׁה עָשָׂר מָנָה. (ט) קוֹשֶׁט שְׁנַיִם עָשָׂר.
 (י) קְלוּפָה שְׁלֹשָׁה. (יא) קִנְמוֹן תִּשְׁעָה. בּוֹרִית כִּרְשִׁינָא

באור ריה ניהוח

באצבעות הידים אחד לאחד, כדי שלא ידלג [יחסר] חס ושלום
 אחד מהם (פרי עץ חיים שער עולם העשיה פ"ה). וימנה את כולם
 באצבעות יד הימין דוקא (בן איש חי). ואלו הן: אלו הן שמות
 הסממנים. א. הֶצִיר: הנטף ב. וְהֶצְפוֹרֶן: היא השחלת
 שהוא שרש בשם שצבעו שחור. ג. וְהֶחֱלִבָּנָה: הכתובה
 בפסוק היא שרף, היוצא מהאילנות שריחו רע. ד וְהִלְבֹּנָה:
 היא המזכרת בפסוק לבונה זפה, בשם הזב מהעצים בארצות
 החם על ידי שמכים בעץ וזב ממנו קצף. מִשְׁקַל שִׁבְעִים
 שִׁבְעִים מָנָה: כלומר: מכל אחד ואחד 70 מנה, כמו שכתוב
 בפסוק בד בבד יהיה שיהיה משקלם שוה [של ארבעת
 הסממנים המזכרים בפסוק], וארבע פעמים 70 הם 280 מנה,
 סך הכל 134.4 קילוגרם. ה. מֹזֶר: בשם המופק משרף עץ
 המור. ו. וּקְצִיעָה: שרש עשב שריחו נודף מאד כשנשרף.
 ז. וְשִׁבּוֹלֶת גֵּרָד: [שם בשם] ח. וְכִרְפּוֹם: עשב ריחני.
 מִשְׁקַל שִׁשָּׁה עָשָׂר שִׁשָּׁה עָשָׂר מָנָה: משקל כל אחד מאלו
 הארבעה 16 מנה, סך הכל 64 מנה שהם יחד 30.72 קילוגרם.
 ט. קוֹשֶׁט: שרש עשב שצבעו לבן וריחו משבח ביותר ונודף
 למרחוק. שְׁנַיִם עָשָׂר: 12 מנה, שהם 5.76 קילו. י. קְלוּפָה:
 קלפת עץ שלשה: 3 מנים, שהם 1.44 קילו. יא קִנְמוֹן: עץ

תִּשְׁעָה קִבִּין. יֵין קִפְּרִיסִין סָאִין תִּלְתָּ תִּלְתָּ וְקִבִּין תִּלְתָּא.
וְאִם לֹא מִצָּא יֵין קִפְּרִיסִין מִבֵּיא חֲמַר חִיּוֹר עֲתִיק.

באור ר"ח נחום

בשם ששמו קנמון תשעה. 9 מנים שהם 4.32 קילו כאן
מנו חז"ל את מנין המנים כדי לבאר איך מגיעים לשלש מאות
ששים ושמונה מנים, ארבעה הראשונים שבעים מנה כל אחד
כפול 4 הם: 280 מנים, ארבעה השניים כל אחד 16 כפול 4
ביחד הם 64 מנים, נחבר 280 ועוד 64 ועוד 12 של הקושט
ועוד 3 של קלופה, ועוד 9 של קנמון סך הכל הם: 368 מנים
המיעדים מנה לכל יום ושלשה ליום הכפורים. מכאן ואלך
מונה דברים שערכו בקטורת לתקנם היטב ואינם ממנין האחד
עשר סמנים. בורית כרשינה. מין עשב שפא לתקן את
הציפורן תשעה קבין: כ-8 קילוגרם. יין קפריסין: יין הבא
מעיר קפריסין, או מפרי ששמו קפרס. סאין תלת וקבין
תלתא: באור: היו לוקחים מין זה שלש סאים ושלש קבים,
שהם שעור שלש וחצי סאין, כיון שכל סאה היא שש קבין,
ושלש קבין הוא חצי סאה. סך הכל שלש וחצי סאין. שהוא גם
כן עשרים ואחד קבין. (וכל סאה היא 5.553 קילוגרם כפול שלש וחצי
סאין סך הכל 19.435.5 קילוגרם, והוא לערך 28 ליטר). וככתב בשפת אמת
מסכת כריתות (דף ו ע"א) דמה שאמר כאן סאין תלת וקבין תלת,
ולא 21 קבין כמו שאומר לעיל בורית כרשינה תשעה קבין, לפי
שצריך לשקול ג' סאין בפני עצמם וג' קבין בפני עצמם. עין
שם. ולא באר מה הטעם. יעין שם. ויש אומרים שנקטה
הברייתא לשון זה לתפארת המליצה. [ונסח בני אשכנז כאן
הוא: יין קפריסין סאין תלתא וקבין תלתא. והוא ענין אחד
לשון זכר ונקבה].

מֶלַח סְדוּמִית רוֹבֵעַ. מַעֲלָה עֲשֵׂן כָּל שְׁהוּא. רַבִּי נָתַן
הַבְּבִלִי אוֹמֵר אֵף כַּפֹּת הַיֶּרֶדֶן כָּל שְׁהִיא. אִם נָתַן בָּהּ
דְּבַשׁ פֶּסֶלָה. וְאִם חֹסֶר אַחַת מִכָּל סִמְמָנֶיהָ חֵיב מִיתָה:
רַבֵּן שְׁמַעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר הַצָּרִי אֵינוֹ אֶלָּא שָׂרֵף הַנוֹטֵף
מַעְצֵי הַקֶּטֶף. בּוֹרִית כְּרִשְׁיָנָה לָמָּה הִיא בָּאָה כְּדֵי לְשַׁפּוֹת

באור ר"ח נחום

עֵתִיק: אִם לֹא נִמְצָא יֵין קַפְרִיסִין מֵבִיא בְּמִקְוֵמוֹ, יֵין לֶכֶן וְלֹא
אָדָם, יֵשֶׁן וְחֹזֵק בְּיוֹתֵר. מֶלַח סְדוּמִית רוֹבֵעַ: מֶלַח גָּסָה (כָּל בּוֹ
סִימָן ל"ח) הוּא חֲרִיף בְּיוֹתֵר, מֶלַח מִסְדּוּם. מַעֲלָה עֲשֵׂן כָּל
שְׁהוּא: שֵׁם עֶשֶׂב מִיָּחַד, בְּכַמּוֹת מוֹעֵטָה, הַגּוֹרֵם לְעֲשֵׂן לַעֲלוֹת
יָשָׁר וְזָקוּף בְּלִי לְנֻטּוֹת כְּמַקֵּל, כְּדֵי שִׁיחֶיהָ עֲשֵׂן הַקֶּטֶר תִּתֵּן
וְעוֹלָה. רַבִּי נָתַן הַבְּבִלִי אוֹמֵר: אֵף כַּפֹּת הַיֶּרֶדֶן כָּל שְׁהִיא: רַבִּי
נָתַן הַבְּבִלִי אוֹמֵר שְׁהוֹסִיפוּ לְתֵת בַּקִּטּוֹרֶת גַּם עֶשֶׂב הַגָּדֹל עַל
שֹׁפֶת הַיֶּרֶדֶן כְּדֵי לְהוֹסִיף בָּהּ רֵיחַ טוֹב. אִם נָתַן בָּהּ: בַּקִּטּוֹרֶת.
דְּבַשׁ פֶּסֶלָה: מִלֵּהקִטְרִיהָ, הֵגֶם שְׁמֶרְבָּה וּמוֹסִיף בְּרִיחָה מְאֹד.
וְאִם חֹסֶר אַחַת מִכָּל סִמְמָנֶיהָ חֵיב מִיתָה: אִם הִחְסִיר הַשִּׁיעוֹר
מִכָּל אֶחָד עֶשֶׂר סִמְמָנִים חֵיב מִיתָה, מִפְּנֵי שְׁנַעֲשִׁית קִטְרֶת זָרָה
וְהַמִּקְטִיר קִטְרֶת זָרָה בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ חֵיב מִיתָה. רַבֵּן שְׁמַעוֹן
בֶּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר: הַצָּרִי אֵינוֹ אֶלָּא שָׂרֵף הַנוֹטֵף מַעְצֵי הַקֶּטֶף:
הוּא שָׂרֵף הַנוֹטֵף מַעְצֵי הָאֶפְרָסִמוֹן. בּוֹרִית כְּרִשְׁיָנָה לָמָּה הִיא
בָּאָה: הִרִי הִיא אֵינָה מִסְמָנֵי הַקִּטְרֶת, וְלָמָּה בָּאָה? כְּדֵי
לְשַׁפּוֹת בָּהּ אֶת הַצִּפּוֹרֶן כְּדֵי שֶׁתֵּהָא נָאָה: כְּדֵי לַעֲשׂוֹת אֶת
הַצִּפּוֹרֶן חֶלֶק וּמַצְהִיר כְּצִיפּוֹרֶן הָאָדָם. – מִפְּנֵי שֶׁהַצִּפּוֹרֶן יוֹצֵאת
מִלְכָּלֶכֶת וּמוֹשַׁחֶרֶת וְאִם יִשְׁאָר בְּלִכְלוּךְ יִקְלָקֵל אֶת רִיחָה הַטוֹב.
יֵין קַפְרִיסִין: יֵשׁ מִפְּרָשִׁים שְׂאִינוֹ יֵין, אֶלָּא מִשְׁקָה הַיּוֹצֵא מֵאֵילָן

בה את הצפורן כדי שתהא נאה. יין קפריסין למה הוא בא כדי לשרות בו את הצפורן כדי שתהא עזה. והלא מי רגלים יפין לה אלא שאין מכניסין מי רגלים במקדש מפני הכבוד:

תניא רבי נתן אומר כשהוא שוחק אומר הֲדַק הַיָּטֵב. היטב הֲדַק. מפני שהקול יפה לבשמים. פטמה לחצאין כשרה. לשליש ולרביע לא שמענו. אומר רבי

באור ריה ניחוח

ששמו "קפרס", והוא עז מכל מִשְׁקָה פְּרוּת (רש"י ברכות לו). למה הוא בא כדי לשרות בו את הצפורן כדי שתהא עזה: כדי שיהא ריח הציפורן חזק ביותר. והלא מי רגלים: גם מים ממעין ששמו רגלים. יפין לה: לצחצח בהם את הציפורן. אלא שאין מכניסין מי רגלים במקדש מפני הכבוד: שזהו גנאי להכניס לעזרה מפני ששמו מגנה. **תניא**: שנינו בברייתא. רבי נתן אומר: כשהוא שוחק בשעת שחיקת הסממנים להיותם דקים וטחונים. אומר הֲדַק הַיָּטֵב, היטב הֲדַק: האיש השוחק וכותש אותם אומר בשעת השחיקה והכתושה, הֲדַק הַיָּטֵב, היטב הֲדַק. מפני שהקול: היוצא מפיו בשעת השחיקה והכתושה. יפה לבשמים: מועיל לניחוח הבשמים להרבות ריחן. פטמה לחצאין, כשרה: הינו אם לקח והכין לקטרת חצי המדה של כל אחד מהסממנים כגון 35 מנה של הצרי והציפורן במקום 70, ו-8 של מור וקציעה וכו' במקום 16 וכן כולם, כשרה. לשליש ולרביע לא שמענו: אבל אם לקח רק כמות של שליש או רבע לא שמענו אם כשרה. אומר רבי יהודה זה הכלל: כאן אומר רבי יהודה כלל בשעורי הקטרת.

יְהוּדָה זֶה הַכֹּלל אִם כַּמְדָּתָה כְּשֶׁרָה לַחֲצֹאִין. וְאִם חֹסֶר
אַחַת מִכָּל סַמְמָנֶיהָ חַיֵּב מִיָּתָהּ:

תָּנִי בַר קַפְרָא אַחַת לְשִׁשִּׁים אוֹ לְשִׁבְעִים שָׁנָה הֵיְתָה
בָּאָה שֶׁל שִׁירִים לַחֲצֹאִין. וְעוֹד תָּנִי בַר קַפְרָא אֵלּוּ
הָיָה נוֹתֵן בָּהּ קְרָטוּב שֶׁל דְּבֶשׁ אֵין אָדָם יָכוֹל לַעֲמוֹד
מִפְּנֵי רִיחָהּ. וְלָמָּה אֵין מַעֲרָבִין בָּהּ דְּבֶשׁ מִפְּנֵי שֶׁהַתּוֹרָה

בְּאוֹר רֵיחַ נִיחּוֹחַ

אִם כַּמְדָּתָה כְּשֶׁרָה לַחֲצֹאִין: אִם לָקַח מִכָּל סִימֵן וְסִימֵן כָּפִי
מִדָּתוֹ, וְחָלַק אוֹתוֹ לַחֲצִי בִיחֹס שָׁנָה לְפִי עֶרְפֹס, כְּשֶׁרָה. וְאִם
חֹסֶר אַחַת מִכָּל סַמְמָנֶיהָ חַיֵּב מִיָּתָהּ: אָבֵל אִם חֹסֶר מִהַשִּׁיעוֹר.
מִכָּל אֶחָד עֶשֶׂר הַסַּמְמָנִים: הַכּוֹנֵה אִם פָּחַת אוֹ הוֹתִיר בֵּין בְּכָלָהּ
בֵּין בְּחֻצֶיהָ לְפִי הַיַּחֲס לְשֹׁאֵר הַסַּמְמָנִים כְּגוֹן שְׁנָתֵן מֵאַחַד
מִהַסַּמְמָנִים מִנֶּה יוֹתֵר מִחֻצִּיו, אָבֵל מֵאַחֵר נָתַן מִנֶּה פָּחוֹת מִחֻצִּיו,
הֵגֶם שֵׁשׁ סֵךְ הַכֹּל שְׁעוֹר שֶׁל 184 מְנִים שֶׁהֵם חֻצִּי 368 בְּכָל זֹאת
פָּסוּל, אָבֵל אִם לָקַח מִכָּל סַמְמָן חֻצִּי בְּדִיוֹק – כְּשֶׁרָה (וְרוּשְׁלִמִי יוֹמָא
פ"ד ה"ה). תָּנִי בַר קַפְרָא: אַחַת לְשִׁשִּׁים אוֹ לְשִׁבְעִים שָׁנָה הֵיְתָה
בָּאָה שֶׁל שִׁירִים לַחֲצֹאִין: בְּיוֹם הַכַּפּוֹרִים הָיָה לוֹקַח כֶּהֱן גָּדוֹל
חֶפֶן בִּידוֹ וְלָכֵן הָיוּ נִשְׁאַרִים שִׁירִים בְּכָל שָׁנָה. לְאַחֵר 60-70 שָׁנָה
הָיוּ מַצְטַבְּרִים הַשִּׁירִים לְשְׁעוֹר שֶׁל חֻצִּי כַּמּוֹת (184 מְנִים) וְלָכֵן
בְּאוֹתָהּ שָׁנָה הָיוּ מְכִינִים רַק חֻצִּי מִהַכַּמּוֹת. וְעוֹד תָּנִי בַר
קַפְרָא, אֵלּוּ הָיָה נוֹתֵן בָּהּ קְרָטוּב שֶׁל דְּבֶשׁ: קְרָטוּב הוּא מִדָּה
קִטְנָה כ־5 גֶרֶם. אֵין אָדָם יָכוֹל לַעֲמוֹד מִפְּנֵי רִיחָהּ: הַטּוֹב
בְּיוֹתֵר, כִּי עֲרוּב הַדְּבֶשׁ גּוֹרֵם לְרִיחַ טוֹב וְחֻזֵק, וְהָיָה רִיחָהּ נוֹדֵף
בְּיוֹתֵר. וְלָמָּה: אִם כֵּן. אֵין מַעֲרָבִין בָּהּ דְּבֶשׁ מִפְּנֵי שֶׁהַתּוֹרָה
אָמְרָה כִּי כָל שְׂאֵר: הַמְּחַמֵּץ.

אמרה כי כל שאר וכל דבש לא תקטירו ממנו אשה
לִיהוָה יאהרונה יאהרונה:

באור ר"ח נחום

וְכָל דָּבֶשׁ: דָּבֶשׁ הוּא כּוֹלֵל כָּל מִינֵי מְתִיקָה בֵּין דָּבֶשׁ דְּבוּרִים אוֹ
דָּבֶשׁ תְּמָרִים וְכָל הַפְּרוֹת בְּכֹלֶל (עץ יוסף). לֹא תִקְטְרוּ מִמֶּנּוּ
אִשָּׁה לֵה': קָרָבָן הַנִּשְׁרָף לַהֶשֶׁם, וְרַק מִפְּנֵי שֶׁהַתּוֹרָה צִוְּתָהּ, הֵגֵם
שֶׁלְעֵינִי בָשָׂר וְדָם נִרְאָה שֶׁהוּא דָּבָר טוֹב, אֵין עוֹשִׂים כֵּן וְכֵן הוּא
בְּכָל צוּוֵי הַתּוֹרָה שֶׁצָּרִיךְ לִהְיוֹת צָמוּד לְדַבְרֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ
בַּתּוֹרָה בְּלִי חֻכְמוֹת. וַיֵּשׁ שִׁנְתָנוּ טַעַם שָׂאִין לַעֲרֹב בְּקָרְבָנוֹת
וּבִמְנַחֲתוֹת שָׂאֹר כִּי הוּא סֶמֶל הַגָּאוּה, וְדָבֶשׁ הוּא סֶמֶל הַתַּעֲנוּגוּת,
הַפְּסוּלִים וְאִינֵם רְצוּיִם לַעֲבוֹדַת ה', כִּמּוֹ שֶׁאָמְרוּ חז"ל: (בְּתַנָּא דְּבִי
אֱלִיהוּ כ"ו): עַד שֶׁאָדָם מִתְפַּלֵּל עַל דְּבָרֵי תּוֹרָה שֶׁיִּכְנסוּ בְּתוֹךְ מַעְיו
יִתְפַּלֵּל עַל אֲכִילָהּ וּשְׁתִּיָּה שֶׁלֹּא יִכְנסוּ בְּתוֹךְ מַעְיו, (מִסְלַת יְשָׁרִים
פֶּרֶק י"ג). וּבִתְסוּפּוֹת כְּתוּבוֹת (דף קד.): דְּאָמְרִינן בַּמִּדְרָשׁ עַד שֶׁאָדָם
מִתְפַּלֵּל שֶׁיִּכְנס תּוֹרָה לְתוֹךְ גּוּפוֹ יִתְפַּלֵּל שֶׁלֹּא יִכְנסוּ מַעֲדָנִים
לְתוֹךְ גּוּפוֹ. מִכָּאן רּוֹאִים כִּמָּה צָרִיךְ אָדָם לִהְתָּרֵחַק מִעֵינּוּגִים כְּדִי
לְזַכּוֹת לַתּוֹרָה, וְכֵן לִהְיוֹת עֲנִיו בְּתַכְלִית. כְּדָאמְרוּ חז"ל בְּכַמָּה
מְקוֹמוֹת, וּבְאֹר הַחַיִּים הַקָּדוֹשׁ (בַּמִּדְרָב כ"א, י'): וְאָמְרוּ וּמִמִּדְבָּר
מִתְּנָה - פָּרוּשׁ מֶה שֶׁזָּכוּ נוֹחַ לִיָּהּ, לֹא זָכוּ אֶלָּא לְצַד שֶׁהָיוּ
מִחֲשִׁיבִין עֲצָמָן כַּמִּדְבָּר, וְכִמּוֹ שֶׁפָּרְשָׁנוּ בְּפִסּוּק וַיַּחֲנוּ בַּמִּדְבָּר
(שְׁמוֹת י"ט ב'), שֶׁהַתּוֹרָה אֵינָה נִקְנִית אֶלָּא בְּאִמְצָעוֹת הַעֲנוּה
וְהַשְׁפָּלוּת. "וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם יִשְׂרָאֵל אֲבִיהֶם אִם כֵּן אִפּוֹא זֹאת
עָשׂוּ קָחוּ מִזְמֶרֶת הָאָרֶץ בְּכָלִיכֶם וְהוֹרִידוּ לִאִישׁ מִנְּחָה (נַעֲוִירִיו")
מַעֲט צָרִי וּמַעֲט דָּבֶשׁ נִכְאֹת (רוט"א) וְלֹט בְּטָנִים וּשְׁקָדִים",
(צִדְלֵנְב"ש). (בְּרֵאשִׁית מ"ג, י"א).

(שַׁעַר הַכְּנוּת דף י"ד ע"ב, עוֹד יוֹסֵף ח' מִקְצֵן ד')

יְהוָה יֵאָהֲדוּנֵהי ^{אִרְוֹן הַכֵּל} ^{הַיְהוָה הַזֶּה וְיִהְיֶה} **צִבְאוֹת עִמָּנוּ. מִשְׁגֵּב לָנוּ אֱלֹהֵי**

^{אִרְוֹן הַכֵּל}
^{הַיְהוָה הַזֶּה וְיִהְיֶה}

יַעֲקֹב סָלָה: יְהוָה יֵאָהֲדוּנֵהי

^{תַּקֵּן, בַּעַל הַכֹּלֵם}
^{וּבַעַל הַכֹּחֹת כֹּלֵם}

צִבְאוֹת. אֲשֶׁרִי אָדָם בָּטַח בָּךְ: יְהוָה יֵאָהֲדוּנֵהי

^{אִרְוֹן הַכֵּל}
^{הַיְהוָה הַזֶּה וְיִהְיֶה}

הוֹשִׁיעָה. הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם-קְרָאֵנוּ: וְעֲרָבָה לַיהוָה

יֵאָהֲדוּנֵהי ^{אִרְוֹן הַכֵּל} ^{הַיְהוָה הַזֶּה וְיִהְיֶה} **מִנַּחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלַיִם. כִּימִי עוֹלָם**

וּכְשָׁנִים קִדְמָנוֹת:

וְזֶה לְשׁוֹן הַתַּפְלָה שֶׁתִּקְרָא הַשֵּׁל"ה הַקָּדוֹשׁ זי"ע לְאַמְרָה אַחֵר אֲמִירַת
פִּטוּם הַקְטֹרֶת:

רַבּוֹן הָעוֹלָמִים, גָּלוֹי וַיְדוּעַ לִפְנֵי כֹסֶא כְבוֹדְךָ אֲשֶׁר

בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים בָּאֵנוּ לְחִלּוֹת פָּנֶיךָ

שֶׁתַּעֲצֹר הַמִּגָּפָה וְהַמְשַׁחִית מֵעֲלֵינוּ, וְלֹא תִתֵּן הַמְשַׁחִית

לָבוֹא אֶל בְּתִינוּ, וְרַחֵם עָלֵינוּ וְעַל טַפְּנוּ וְעַל עוֹלָלֵינוּ וְעַל

כָּל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ, וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תַּפְלָתֵינוּ

כְּעֲנִין שֶׁנֶּאֱמַר תִּכּוֹן תַּפְלָתִי קְטֹרֶת לִפְנֶיךָ מִשָּׂאת כִּפִּי

מִנַּחַת עֶרֶב, וּכְמוֹ שֶׁקִּבַּלְתָּ קְטֹרֶת הַסַּמִּים שֶׁהַקְטִיר לִפְנֶיךָ

אַהֲרֹן הִכֵּהוּ כַּאֲשֶׁר הִחֵל הַנֶּגֶף בָּעָם שֶׁנֶּאֱמַר וַיַּעֲמֹד בֵּין

הַמָּתִים וּבֵין הַחַיִּים וַתַּעֲצֹר הַמִּגָּפָה, וְכֵן פָּנַחֵם שֶׁנֶּאֱמַר

וַיַּעֲמֹד פָּנַחֵם וַיַּפְּלֵל וַתַּעֲצֹר הַמִּגָּפָה וְכֵן דָּוִד שֶׁנֶּאֱמַר וַיִּבֶן

שָׁם דָּוִד מִזְבֵּחַ לַיהוָה יֵאָהֲדוּנֵהי ^{אִרְוֹן הַכֵּל} ^{הַיְהוָה הַזֶּה וְיִהְיֶה} **וַיַּעַל עוֹלוֹת**

וּשְׁלָמִים וַיַּעֲתֵר יְהוָה יֵאָהֲדוּנֵהי ^{אִרְוֹן הַכֵּל} ^{הַיְהוָה הַזֶּה וְיִהְיֶה} **לְאַרְצֵן וַתַּעֲצֹר**

הַמִּגָּפָה מֵעַל יִשְׂרָאֵל כִּי אֶתָּה אֲבִינוּ וְלֹךְ תְּלוֹוִיָּת עֵינֵינוּ,

רָפְאֵנוּ יְהוָה יֵהוּאֲמֵנוּ יֵהוּדוֹנֵהוּ ^{אֲדוֹן הַכֹּל} וְנִרְפָּא הוֹשִׁיעֵנוּ וְנוֹשַׁע כִּי
 תַּהֲלִיתֵנוּ אֶתָּה, שְׁכֵן כְּתוּב בְּתוֹרָתְךָ וְהַסִּיר יְהוָה יֵהוּדוֹנֵהוּ
 מִמָּקֹד כָּל חָלִי וְכָל מַדּוּי מִצָּרִים אֲשֶׁר יִדְעַת לֹא ^{אֲדוֹן הַכֹּל}
 יִשְׁמַם בָּךְ וְנִתְּנָם בְּכָל שׁוֹנְאִיךָ, לִיהוּאֲמֵנוּ יֵהוּדוֹנֵהוּ ^{אֲדוֹן הַכֹּל}
 הַיְשׁוּעָה עַל עַמְּךָ בְּרַכְתָּךְ סֵלָה, וְנִאָּמַר וְשַׁחַט אֶתוֹ עַל
 יָרֵךְ הַמִּזְבֵּחַ צִפְנָה לִפְנֵי יְהוָה יֵהוּדוֹנֵהוּ ^{אֲדוֹן הַכֹּל} וְזָרְקוּ בְּנֵי
 אֶהָרָן הַכֹּהֲנִים אֶת דָּמֹו עַל הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב, וְיִהְיֶה רָצוֹן
 מִלִּפְנֵיךָ יְהוָה יֵהוּדוֹנֵהוּ ^{אֲדוֹן הַכֹּל} אֱלֹהֵינוּ ^{תִּפְסֹק בְּעַל חִבּוּלָתוֹ} וְאַלֹהֵי
 אֲבוֹתֵינוּ שִׁיעֲלָה אֲמִירַת הַקְטֹרֶת הַזֹּאת לְרִיחַ ^{תִּפְסֹק בְּעַל חִבּוּלָתוֹ}
 נְחוּחַ לִפְנֵי פֶסֶא כְּבוֹדְךָ וְיִחַשֵׁב כְּאֵלֹו פּוֹנְנֵנוּ כָּל הַפְּנוֹת
 הָרְמוּזִים בְּסִמְמָנֵי הַקְטֹרֶת עַל דַּעַת הָאֲרָ"י הַקְדוֹשׁ זְכוּר
 לְטוֹב וְעַל דַּעַת כָּל הַצַּדִּיקִים וְהַחֲסִידִים שֶׁבְּכָל דּוֹר וָדוֹר
 אֲמֵן סֵלָה וָעֹד. עַד כָּאן הַתְּפִלָּה.

מקורות לסגולות הגדולות לתיקון מ"ה שתיקן רבינו האר"י ז"ל

ספר בית אל ליוורנא שנת וברית"ך, עם הוספות שיר היחוד מהאריז"ל. - ספר דרך ישרה בשנת חיים לנפש"ך (דפים ד-ה), עם 10 הסכמות. - אור הזוהר 143 סיון תשע"ג הוספה לתיקון שיר היחוד מהאריז"ל ומבעל בן איש חי זי"ע, ומראה מקומות - ספר הנהגות יושר למהר"י סרוק זצ"ל. - ספר יסוד מערבי בהסכמת 7 גדולי ישראל מטבכריה בשנת תרפ"ה, עם הוספות שיר היחוד מהאריז"ל, (דפים ג-ה). - אור הזוהר 131 סיון תשע"ג - ספר מעין חכמה נדפס בקארעץ בשנת גן נעול מעין חתום. ספר סמא דחיי פרקים א-ב דפים ל"ט -מא, בשנת תרפ"ד, עם הוספה תיקון שיר היחוד מהאריז"ל ומבעל בן איש חי זי"ע. [מצאתי כמה נוסחאות בהרבה ספרים כמו: דרך ישרה, סמא דחייא, אורחות חיים, בית אל, יסוד מערבי, צמח צדיק]. - אור הזוהר 140 סיון תשע"ג הוספה לתיקון שיר היחוד מהאריז"ל ומבעל בן איש חי זי"ע, ומראה מקומות - אור הזוהר 128 סיון תשע"ג - ספר סדר היום להצה"ק רבנו יוסף חיים זי"ע"א שהוסיף על התיקון הנ"ל (סמא דחיי דף מ'). - ספר צמח צדיק ליוורנא. - אור הזוהר 144 סיון תשע"ג הוספה לתיקון שיר היחוד מהאריז"ל ומבעל בן איש חי זי"ע, ומראה מקומות ותיקון יסוד ברית קודש - ספר קרה מקרה (דפים צ"ה-צ"ו) בשנת את המיחלים לחסדו, עם הוספה תיקון שיר היחוד מהאריז"ל. - אור הזוהר 140 סיון תשע"ג הוספה לתיקון שיר היחוד מהאריז"ל - ספר קרנות צדיק ח"ג סימן נ'. - ספר קרנות

צדיק, בבל, בשנת "וברית אבות לבנים תזכור" [תרכ"ז], ונדפס בדפוס חדש בדף נח, ונדפס עוד הפעם בא"י בירושלים בשנת תשס"ב. - ספר שם משמעון (על העץ חיים), [דף ע"ח, ומביא שם י"ב. - סגולותיו] מהצה"ק רבי שמעון אגאסי חבירו של הבן איש חי זיע"א, נפטר בשנת תרע"ד. - ספר שער היחודים מכתב יד של רבנו רבי חיים וויטאל, ונדפס מחדש בשנת מעש"ר עם הסכמות 22 גדולי הצדיקים תלמידי בעש"ט זי"ע ועוד. אור הזוהר 133 סיון תשע"ג, שיר היחוד מהאריז"ל עם המראה מקומות. אור הזוהר 134 סיון תשע"ג. - שער רוח הקודש (כתבי האריז"ל) הוספות וביאורים (דף תקכ"ה). - שער רוח הקודש (כתבי האריז"ל) הוספות וביאורים (דף תקכ"ו). מכת"י המיוחס למהר"ד לייקיס זי"ע מתלמידי הבעש"ט, עם כתב יד על תיקון זה.

